

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ชุมชน เกาะกลาง จังหวัดกระบี่

Community Promotion Center for Sustainable Development and Eco-tourism ; Koh Klang
Community, Krabi

นาย อภิชาติ ไตรสุรัตน์

รพ.
๑๒๕๒๑
๒๕๕๐-๒๕๕๑

เลขหาญ.....
เลขทะเบียน..... 82105
วัน,เดือน,ปี..... 7 ก.ค. ๒๕๕๑

b. 119A21A2
i.

โครงการวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

(ผศ. นพปฎล สุวจินานนท์)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

คณบดี

ผศ.นพปฎล

สุวจินานนท์

ที่ปรึกษา

หัวหน้าภาค

อ.พิเชฐ

โสวิทยสกุล

ที่ปรึกษา

ผศ.ธีระศักดิ์

อินทรประสงค์

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร. รพีชาติย์

สุวรรณะชญ

กรรมการ

ผศ.วรวรรณ

โรจนไพบูลย์

กรรมการ

ผศ.สุพัฒน์

บุญยฤทธิกิจ

กรรมการ

ผศ.วิวัฒน์

อุดมปิติทรัพย์

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์พรพุดิ สุภเอม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิง- อนุรักษ์ ชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่
ชื่อนักศึกษา	นายอภิชาติ ไตรสุรัตน์
ภาควิชา	สถาปัตยกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550-2551

บทคัดย่อ

ปัญหาของประชากรทุกประเทศบนโลก ที่มาจากการพัฒนาตนเองอย่างไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่ส่งผลไม่เพียงแต่เฉพาะสิ่งแวดล้อมหากยังส่งผลกระทบต่อแผ่ขยาย ไปยังรูปแบบวัฒนธรรม ที่ดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ ดังนั้นแนวทางโครงการศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนเกาะกลางจังหวัดกระบี่ ที่เสนอแนะในที่นี้เป็นแนวทางการศึกษา ออกแบบทางสถาปัตยกรรม เพื่อส่งเสริมให้ ชุมชนเกาะกลาง ได้กลายเป็นพื้นที่ต้นแบบที่มีรูปแบบ กิจกรรมดังนี้

- 1 กิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ แก่ชาวบ้านและนักท่องเที่ยวให้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางและ ความจำเป็นที่ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมควบคู่กันไป
- 2 กิจกรรมการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมโดยตรงเช่นการประมง
- 3 กิจกรรมเกื้อกูลต่อสภาพแวดล้อมเช่นการกินทุนแก่ธรรมชาติ ปลูกป่า ตั้งถ่วงดจับปลา กิจกรรม หมุนเวียนจัดการของเสีย การจัดการด้านพลังงานใน โครงการ
- 4 กิจกรรมสนับสนุนชุมชนเพื่อให้เกิดความสามัคคีให้ร่วมแสดงความคิดเห็น รวมกลุ่มกัน
- 5 รูปแบบประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนมีเกียรติให้ชาวบ้านภาคภูมิใจและเป็นจุดดึงดูดด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แนวทางของ โครงการจะมีสามารถเกิดขึ้น ได้หากขาดซึ่งแนวคิดต้นแบบ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในโครงการให้แนวทางแก่ชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถ พึ่งตนเองได้ โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมเป็นต้นทุน อย่างมีเหตุมีผลอย่างพอประมาณ ส่งเสริมให้คน ในพื้นที่ที่มีความเป็นอยู่ที่ดี มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี มีรายได้ มีวัฒนธรรม มีสังคมและการ ยอมรับ ไปสู่รูปแบบของชุมชนต้นแบบด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และยัง สามารถเป็นพื้นที่ที่ให้ชุมชนอื่นๆมาเรียนรู้เกิดนำไปปรับใช้ ก็จะเกิดขยายตัวของชุมชนในแนวทางที่ สามารถพึ่งพาตนเอง ในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เมื่อเกิดขึ้นหลายๆชุมชน หลายๆพื้นที่จะทำให้

ประเทศไทยมีความเข้มแข็งและเสถียรภาพ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและรูปแบบวัฒนธรรมน้อมรับ
แนวทางปฏิบัติตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่ได้สามารถเกิดขึ้นได้ถ้าขาดซึ่งองค์ประกอบต่างๆเหล่านี้

1. แนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นแนวคิดต้นแบบของแนวทางการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้
2. เหล่าคณะอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ภาควิชาสถาปัตยกรรม ทุกๆท่าน และที่เป็นอย่างยิ่งกับอาจารย์ที่ปรึกษา ทางด้านความเมตตากรุณา ด้านความรู้ ด้านการศึกษาและด้านแนวทางการใช้ชีวิตของนักศึกษา
3. คนภายในครอบครัวของข้าพเจ้าและญาติสนิทด้านกำลังของทรัพย์สินและกำลังใจที่คอยผลักดันความพยายามของตัวข้าพเจ้าในแนวทางของการศึกษานี้
4. เหล่าเพื่อนสนิทและเพื่อนคนสำคัญทั้งหลายของข้าพเจ้าที่คอยเป็นกำลังใจและเป่าหมายให้แก่ชีวิตของข้าพเจ้า
5. เพื่อนสนิทและรุ่นพี่รุ่นน้อง คณะสถาปัตยกรรม ด้านคำปรึกษาและความช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาในช่วงการศึกษา
6. บุคคลต่างๆซึ่งให้คำแนะนำด้านแนวทางและข้อมูลทุกที่ที่ข้าพเจ้าได้มาเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ

สารบัญรูป

สารบัญตาราง

บทที่ 1. บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	7
ประโยชน์ของโครงการ.....	8
ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ.....	9
ขอบเขตของโครงการ.....	9
ขอบเขตและวิธีการศึกษาโครงการ.....	11
องค์ประกอบโครงการ.....	12

บทที่ 2 รายละเอียดประกอบโครงการ

2.1 การศึกษาสภาพของชุมชนที่ตั้งโครงการ.....	13
2.2 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของแนวทางกิจกรรมเพื่อการพัฒนาส่งเสริม.....	54

บทที่ 3 การศึกษาองค์ประกอบโครงการ

3.1 การวิเคราะห์ที่มืองค์ประกอบ	
3.1.1 การวิเคราะห์ส่วนรองรับกิจกรรมชุมชน.....	69
3.1.2 การวิเคราะห์ส่วนรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว.....	92
3.1.3 การวิเคราะห์ที่มาจากการดำเนินกิจกรรมของโครงการ.....	103
3.2 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบ.....	113
3.3 การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้สอยและขนาดพื้นที่ใช้สอย.....	133

บทที่ 4 การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ

4.1 การเลือกที่ตั้งโครงการระดับย่าน	
4.1.1 รายละเอียดประกอบการศึกษาพิจารณา.....	164
4.1.2 เกณฑ์การศึกษาที่ตั้งโครงการ.....	165
4.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านำหนักเพื่อเลือกที่ตั้งโครงการ.....	167
4.2 การเลือกขอบเขตที่ตั้งโครงการ	
4.2.1 รายละเอียดประกอบการศึกษาพิจารณา.....	167
4.2.2 เกณฑ์การศึกษาที่ตั้งโครงการ.....	175
4.2.3 การวิเคราะห์ค่านำหนักเพื่อเลือกที่ตั้งโครงการ.....	181

4.3 ลักษณะทางกายภาพรอบโครงการ.....	182
บทที่ 5 กรณีศึกษาโครงการและอาคารตัวอย่าง	
5.1.1 ชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา.....	190
5.1.2 ชุมชนเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.....	205
5.1.3 โรงแรมชุมพรคานารีรีสอร์ท จังหวัดชุมพร.....	214
5.1.4 ชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม.....	228
5.1.5 New Olean planning Competition Project (Greenola) ;New Olean U.S.A.....	232
5.1.6 Floriade Pavillion;Haarlemmermeer Netherland Completion Project.....	235
บทที่ 6 การศึกษาระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	
6.1 ระบบโครงสร้างอาคาร	
6.1.1 แนวทางในการเลือกใช้โครงสร้าง.....	242
6.1.2 การศึกษาลักษณะ โครงสร้างที่ใช้กับอาคาร.....	242
6.2 งานระบบประกอบอาคาร	
6.2.1 แนวทางในการเลือกใช้งานระบบต่างๆ.....	249
6.2.2 ระบบไฟฟ้า.....	249
6.2.3 ระบบสุขาภิบาลและบำบัดน้ำเสีย.....	251
6.2.4 ระบบปรับอากาศ.....	255
6.2.5 ระบบป้องกันอัคคีภัยและดับเพลิง.....	258
6.2.6 ระบบการสื่อสาร.....	259
6.2.7 ระบบรักษาความปลอดภัย.....	260
6.2.8 ระบบกำจัดขยะมูลฝอย.....	261
บทที่ 7 สรุปผลการศึกษาออกแบบ	
7.1 แนวทางการวางแนวอาคารออกแบบ.....	265
7.2 ผลงานการออกแบบ.....	287

ภาคผนวก

- 1 กฎหมายควบคุมอาคาร เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
- 2 แผนและนโยบายด้านการจัดการภายในชุมชน การท่องเที่ยว และการจัดการก่อสร้างโครงการ

บรรณานุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

บทที่ 1

รูปที่ 1.1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของมิติต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	2
--	---

บทที่ 2

รูปที่ 2.0 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชุมชน(ชาวบ้าน และกลุ่มอาชีพ).....	13
รูปที่ 2.1 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชุมชน,ชาวบ้าน.....	14
รูปที่ 2.2 ประเพณีการแข่งขันพายเรือหัวโพง.....	22
รูปที่ 2.3 ลักษณะบ้านพักอาศัยตัวอย่าง.....	22
รูปที่ 2.4 धानบ้าน.....	23
รูปที่ 2.5 ห้องครัว.....	23
รูปที่ 2.6 ห้องนอน.....	24
รูปที่ 2.7 มัสยิดและสถานที่ประกอบกิจกรรมศาสนา.....	25
รูปที่ 2.8 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มประมงพื้นถิ่น.....	27
รูปที่ 2.9 แสดงอุปกรณ์การทำงานกลุ่มประมงท้องถิ่น.....	29
รูปที่ 2.10 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มประมงกระชัง.....	30
รูปที่ 2.11 ลักษณะทางกายภาพของบ้านบนกระชัง.....	32
รูปที่ 2.12 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มชาวนา.....	33
รูปที่ 2.13 แสดงกายภาพบ้านกลุ่มชาวนา.....	34
รูปที่ 2.14 แสดงผังบ้านกลุ่มชาวนา.....	34
รูปที่ 2.15 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มเกษตรกร.....	36
รูปที่ 2.16 ลักษณะพันธุ์ไม้ที่นิยมใช้ในด้านเศรษฐกิจของชุมชน.....	37
รูปที่ 2.17 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภท กลุ่มอาชีพแม่บ้านอาหาร.....	38
รูปที่ 2.18 ร้านค้าชุมชน.....	39
รูปที่ 2.19 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มอาชีพ แม่บ้านแปรรูปอาหาร.....	40

รูปที่ 2.20 แสดงลักษณะพื้นที่ใช้กลุ่มแปรรูปอาหารทาง	
กายภาพ.....	41
รูปที่ 2.21 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มอาชีพป่าเต็ง.....	42
รูปที่ 2.22 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำงานกลุ่มผ้าป่าเต็ง.....	43
รูปที่ 2.23 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้าน	
กลุ่มต่อเรือหัวโทง.....	44
รูปที่ 2.24 แสดงภาพทางกายภาพพื้นที่ต่อเรือหัวโทงของชาวบ้าน.....	45
รูปที่ 2.25 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้าน	
กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง.....	46
รูปที่ 2.26 กายภาพพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง.....	47
รูปที่ 2.27 กายภาพพื้นที่โชว์สินค้าและแบบการจัดจำหน่าย.....	47
รูปที่ 2.28 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้าน	
กลุ่ม โฮมสเตย์.....	48
รูปที่ 2.28 แสดงกายภาพอาคาร โฮมสเตย์.....	49
รูปที่ 2.29 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มอนุรักษ์.....	50
รูปที่ 2.24 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้าน	
กลุ่มเรือท่องเที่ยว.....	52
รูปที่ 2.30 แสดงกายภาพพื้นที่ตั้งกลุ่มเรือท่องเที่ยวเดิม.....	53
รูปที่ 2.31 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่รับซื้อปลาและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่.....	65
รูปที่ 2.32 แสดงสัญลักษณ์แปลงเกษตรสาธิตและอาชีพที่ใช้สอยอาศัยพื้นที่.....	66
รูปที่ 2.33 แสดงสัญลักษณ์แปลงเกษตรสาธิตและอาชีพที่ใช้สอยอาศัยพื้นที่.....	66
รูปที่ 2.34 แสดงสัญลักษณ์สหกรณ์ชุมชนและอาชีพที่ใช้สอยอาศัยพื้นที่.....	66
รูปที่ 2.35 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่ผลิต ไบโอดีเซลและอาชีพที่ใช้สอยอาศัยพื้นที่.....	67
รูปที่ 2.36 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่โฮมสเตย์.....	67

บทที่ 3

รูปที่ 3.1.1 แสดงผังการบริหารของโครงการ.....	68
รูปที่ 3.1.2 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มประมง(พื้นบ้าน,กระชัง).....	72
รูปที่ 3.1.3 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มเกษตร(ชาวนา,เกษตรกร).....	75
รูปที่ 3.1.4 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านอาหาร.....	77
รูปที่ 3.1.5 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านแปรรูปอาหาร.....	80
รูปที่ 3.1.6 แสดงผังแนวทางกิจกรรมของกลุ่มผ้าป่าเต็ง.....	82

รูปที่ 3.1.7 แสดงผังแนวทางกิจกรรมของกลุ่มต่อเรือหัวโทง(จริง-จำลอง).....86

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่าย หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อผู้จัดทำเอกสาร

รูปที่ 3.1.9 แสดงผังแนวทางกิจกรรมของกลุ่ม โสมเสด็จ.....	97
รูปที่ 3.1.9 แสดงผังแนวทางกิจกรรมของกลุ่มอนุรักษ์.....	89
รูปที่ 3.1.10 แสดงผังแนวทางกิจกรรมของกลุ่มเรือท่องเที่ยว.....	91
รูปที่ 3.1.11 แสดงผังการติดต่อชุมชน,กลุ่มอาชีพกับนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่.....	92
รูปที่ 3.1.12 กราฟแสดงแนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมจังหวัดกระบี่.....	93
รูปที่ 3.1.13 แสดงกราฟเปรียบเทียบนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในตัวเมือง ปี 2005-2006.....	93
รูปที่ 3.1.14 แสดงสัญลักษณ์ประกอบกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมศูนย์แบบหนึ่งวัน.....	96
รูปที่ 3.1.15 แสดงสัญลักษณ์ประกอบกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมศูนย์แบบแพ็คเกจ.....	97
รูปที่ 3.1.16 แสดงสัญลักษณ์ประกอบกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเรียนรู้อุทยานเฉพาะด้าน.....	101
รูปที่ 3.2.1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โครงการ.....	113
รูปที่ 3.2.2 แสดงการเขียนความสัมพันธ์ของผู้ใช้สอยในขององค์ประกอบ โครงการ.....	114
รูปที่ 3.2.3 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนจัดแสดง.....	115
รูปที่ 3.2.4 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตผ้าปาเต๊ะ.....	116
รูปที่ 3.2.5 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตอาหารแปรรูป.....	117
รูปที่ 3.2.6 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตเรือหัว โทง.....	118
รูปที่ 3.2.7 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตเรือหัว โทงจำลอง.....	119
รูปที่ 3.2.8 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่แพรับซื้อปลา.....	120
รูปที่ 3.2.9 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนผลิตปุ๋ย.....	121
รูปที่ 3.2.10 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วน โรงเลี้ยงไก่.....	122
รูปที่ 3.2.11 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนเตาเผาถ่าน.....	123
รูปที่ 3.2.12 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนผลิต ใบ โอเคีเซล.....	124
รูปที่ 3.2.13 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนสหกรณ์ โครงการ.....	125
รูปที่ 3.2.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วน โสมเสด็จตัวอย่าง.....	126
รูปที่ 3.2.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนเตรียมการจัดแสดง.....	132

บทที่ 4

รูปที่ 4.1 แสดงที่ตั้งจังหวัด.....	165
รูปที่ 4.2 แสดงแผนที่การท่องเที่ยวและพื้นที่ชุมชนที่เลือกเป็นหัวข้อเลือกที่ตั้ง โครงการ.....	166
รูปที่ 4.3 แสดงแผนที่ตั้งย่านที่ตั้ง โครงการและตัวเมืองจังหวัดกระบี่.....	168
รูปที่ 4.4 แสดงการสัญจรจากย่านที่ตั้ง โครงการและตัวเมืองจังหวัดกระบี่.....	170
รูปที่ 4.5 แสดงทัศนียภาพท่าเรือเจ้าฟ้า.....	171

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 4.6 แสดงทัศนียภาพบริเวณท่าเรือธารา..... 171

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.7 แสดงลักษณะเส้นทางคมนาคม.....	172
รูปที่ 4.8 แสดงจุดเชื่อมต่อ ระบบน้ำประปาและระบบไฟฟ้า.....	172
รูปที่ 4.9 สภาพแวดล้อม โดยสังเขปส่วนพื้นที่ฝั่งและเกาะที่ตั้ง โครงการ.....	173
รูปที่ 4.10 แสดงพื้นที่ประสพภัยพิบัติชนิดน้ำ ปี 2457.....	174
รูปที่ 4.11 การใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งเกาะและฝั่งตัวเมืองกระบี่.....	175
รูปที่ 4.12 แสดงจุดเลือกพื้นที่ตั้ง โครงการ.....	176
รูปที่ 4.13 ลักษณะทางกายภาพสังเขปเขตพื้นที่ที่ 1.....	177
รูปที่ 4.14 ลักษณะทางกายภาพเขตพื้นที่ที่ 2.....	178
รูปที่ 4.15 ลักษณะทางกายภาพเขตพื้นที่ที่ 3.....	179
รูปที่ 4.16 แสดงกายภาพบริเวณท่าเรือท่าเล.....	182
รูปที่ 4.17 แสดงกายภาพบริเวณหัวมุมด้านฝั่งทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ตั้ง โครงการ.....	183
รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะทางกายภาพมุมทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ตั้ง โครงการ.....	184
รูปที่ 4.19 แสดงที่ตั้งกายภาพโครงการฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ.....	185
รูปที่ 4.20 แสดงที่ตั้งอาคารและสถานที่สำคัญในเกาะกลาง.....	186
รูปที่ 4.21 แสดงที่ตั้งอาคารและสถานที่สำคัญในเขตจังหวัดกระบี่.....	187
รูปที่ 4.22 แสดงลักษณะทางกายภาพทางสถาปัตยกรรมในชุมชนเกาะกลาง.....	188

บทที่ 5

รูปที่ 5.1.1 แสดงพื้นที่ตั้ง โครงการศึกษาและกรณีศึกษา(เกาะขาวน้อย).....	190
รูปที่ 5.1.2 ผังการบริหารกลุ่มท่องเที่ยวอนุรักษ์ชุมชนเกาะขาวน้อย.....	191
รูปที่ 5.1.3 ผังการดำเนินงานกิจกรรมกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	191
รูปที่ 5.1.4 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะขาวน้อย(วิถีชาวประมง).....	193
รูปที่ 5.1.5 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะขาวน้อย(วิถีชาวบ้านการเกษตร).....	193
รูปที่ 5.1.6 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะขาวน้อย (วิถีชาวบ้านในด้านอื่นๆ).....	196
รูปที่ 5.1.7 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะขาวน้อย(ชมธรรมชาติ).....	194
รูปที่ 5.1.8 ลักษณะทางกายภาพกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะขาวน้อย.....	195
รูปที่ 5.1.9 ลักษณะผังและการใช้งานกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะขาวน้อย.....	196
รูปที่ 5.1.10 แสดงผังการบริหารงานกลุ่มแม่บ้านทำข้าว.....	196
รูปที่ 5.1.11 แสดงผังการดำเนินงานงานกลุ่มแม่บ้านทำข้าว.....	197

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 5.1.12 แสดงกายภาพพื้นที่ทำงานกลุ่มแม่บ้านทำข้าว.....198 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.13 แสดงกายภาพพื้นที่ให้บริการและจัดแสดงสินค้ากลุ่มแม่บ้านท่าข้าม.....	198
รูปที่ 5.1.14 แสดงผังพื้นที่กลุ่มแม่บ้านท่าข้าม.....	198
รูปที่ 5.1.15 แสดงผังการบริหารส่วนแพริบซ็้อปลา.....	199
รูปที่ 5.1.16 แสดงกายภาพพื้นที่แพปลา.....	200
รูปที่ 5.1.17 ผังการบริหารงาน ฝ่ายบริหารสหกรณ์ชุมชน.....	201
รูปที่ 5.1.18 ผังการบริหารงาน ฝ่ายการจัดการสหกรณ์ชุมชน.....	201
รูปที่ 5.1.19 แสดงลักษณะกายภาพส่วนจำหน่ายสินค้าด้านอาชีพ.....	202
รูปที่ 5.1.20 แสดงลักษณะกายภาพส่วนจำหน่ายสินค้าทั่วไป.....	203
รูปที่ 5.1.21 แสดงลักษณะกายภาพส่วนแผนกการจัดการด้านการเงินต่างๆ.....	203
รูปที่ 5.1.22 แสดงลักษณะกายภาพห้องดำเนินการกิจกรรมของฝ่ายการบริหาร.....	203
รูปที่ 5.1.23 แสดงลักษณะกายภาพผังที่ทำการสหกรณ์.....	204
รูปที่ 5.2.1 แสดงผังการท่องเที่ยวยุโรปชุมชนเกาะเกร็ด.....	207
รูปที่ 5.2.2 แสดงผังการบริหารกลุ่มศูนย์การเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด.....	208
รูปที่ 5.2.3 การขมนิทรรศการ.....	209
รูปที่ 5.2.4 การบรรยายวิธีการทำงาน.....	209
รูปที่ 5.2.5 การสาธิตการทำงาน.....	210
รูปที่ 5.2.6 ลักษณะอาคารส่วนจัดแสดงนิทรรศการ.....	210
รูปที่ 5.2.7 ส่วนจัดแสดง วิถีชีวิตชาวอมญู โบราณ(ชั้น 1).....	211
รูปที่ 5.2.8 ส่วนจัดแสดง เครื่องใช้โบราณ(ชั้น 2).....	211
รูปที่ 5.2.9 แสดงผังการดำเนินงานกลุ่มแปลงเกษตรสาธิต.....	211
รูปที่ 5.2.10 แสดงลักษณะพื้นที่ทางกายภาพแปลงเกษตรสาธิต.....	212
รูปที่ 5.2.11 แสดงลักษณะพื้นที่บรรยายและจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม.....	212
รูปที่ 5.3.1 ผังการบริหารงานและฝ่ายภายใน โรงแรม ชุมพรคาบานารีรีสอร์ท.....	215
รูปที่ 5.3.2 ผังบริเวณภายใน โรงแรม ชุมพรคาบานารีรีสอร์ท.....	216
รูปที่ 5.3.3 ลักษณะทางสภาพแวดล้อมบริเวณ โรงแรม ชุมพรคาบานารีรีสอร์ท.....	218
รูปที่ 5.3.4 แสดงลักษณะทางกายภาพห้องพักในโรงแรม.....	218
รูปที่ 5.3.5 แสดงพื้นที่ส่วนประกอบภายในอาคารต้อนรับ.....	218
รูปที่ 5.3.6 แสดงกายภาพพื้นที่ห้องรับประทานอาหาร.....	219
รูปที่ 5.3.7 แสดงส่วนสันทนากการในโรงแรม.....	219
รูปที่ 5.3.8 แสดงกายภาพพื้นที่ประชุมสัมมนา.....	220
รูปที่ 5.3.9 แสดงพื้นที่การบำบัดน้ำเสียด้วยพืช.....	220

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 5.3.10 แสดงลักษณะผังการบริหารศูนย์การเรียนรู้.....ไม่ลอมญาติให้เวงใช้ประโยชน์ 221 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.3.11 แสดงกายภาพพื้นที่สวนเพลิน.....	221
รูปที่ 5.3.12 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่การทำไบโอดีเซล.....	222
รูปที่ 5.3.13 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ปุ๋ยหมักอินทรีย์ไร้อากาศ.....	223
รูปที่ 5.3.14 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำน้ำยาสระผม- น้ำยาล้างท่อ.....	223
รูปที่ 5.3.15 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำถ่านไม้คาร์บอน.....	224
รูปที่ 5.3.16 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่เลี้ยงไก่ไข่.....	224
รูปที่ 5.4.1 แสดงภาพถ่ายความเขียวทางอากาศที่ตั้งชุมชนอัมพวา.....	228
รูปที่ 5.4.2 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 5).....	228
รูปที่ 5.4.3 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(จัดแสดงความรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น).....	229
รูปที่ 5.4.4 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร).....	229
รูปที่ 5.4.5 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวตลาดน้ำ).....	230
รูปที่ 5.4.6 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวชุมชนริมน้ำ).....	230
รูปที่ 5.4.7 แสดงกายภาพส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวตลาดน้ำ).....	230
รูปที่ 5.4.8 แสดงกายภาพลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนอัมพวา.....	231
รูปที่ 5.5.1 แสดงกายภาพลักษณะรูปแบบอาคารพักอาศัยในโครงการเฟส 1.....	234
รูปที่ 5.5.2 แสดงกายภาพลักษณะรูปแบบอาคารส่วนศูนย์การเรียนรู้.....	233
รูปที่ 5.5.3 แสดงกายภาพลักษณะรูปแบบสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน(Day care).....	233
รูปที่ 5.5.4 แสดงกายภาพลักษณะทัศนียภาพสะพานลอย(Holy Cross).....	234
รูปที่ 5.5.5 แสดงกายภาพลักษณะทัศนียภาพอาคารชุดพักอาศัย.....	234
รูปที่ 5.6.1 แสดงพื้นที่ตั้งโครงการ.....	235
รูปที่ 5.6.2 แสดงส่วนประกอบโครงสร้างของโครงการ.....	236
รูปที่ 5.6.3 แสดงส่วนทัศนียภาพโครงการ.....	236
รูปที่ 5.6.4 แสดงการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆและการปรับเปลี่ยนของโครงสร้าง.....	237
รูปที่ 5.6.5 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมของโครงสร้างส่วน Forecourt.....	238
รูปที่ 5.6.6 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมของโครงสร้างส่วน Floating.....	239

บทที่ 7

รูปที่ 7.1 แสดงแนวคิดการออกแบบโครงการ.....	258
รูปที่ 7.2 แสดงผังความสัมพันธ์องค์ประกอบโครงการ.....	259
รูปที่ 7.3 แสดงการวิเคราะห์แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้ง.....	259

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 7.4 แสดงพื้นที่ที่ถูกขายฝั่งทะเลกีดเขา บริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช. ประโยชน์ 263 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.5 แสดงภาพประกอบวิธีการกั้นหน้าดินพังทลาย.....	271
รูปที่ 7.6 แสดงการกั้นหน้าดินพังทลายในพื้นที่โครงการ.....	272
รูปที่ 7.7 แสดงการทำงานและอุปกรณ์ของการใช้งานวัสดุ โขล่ำเซด.....	275
รูปที่ 7.8 แสดงภาพตัดดินแบบกั้นหลวมสูบน้ำ.....	276
รูปที่ 7.9 แสดงประเภทของขยะ โดยทั่วไป.....	277
รูปที่ 7.10 แสดงแนวทางการบำบัดน้ำเพื่อใช้เป็นน้ำประปา เปรียบเทียบส่วนบำบัดโครงการ.....	280
รูปที่ 7.11แสดง ลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เปรียบเทียบรูปแบบชุมชนที่ตั้งโครงการ.....	286
รูปที่ 7.12 แสดงกระบวนการการออกแบบ 1.....	287
รูปที่ 7.13 แสดงกระบวนการการออกแบบ 2.....	288
รูปที่ 7.14 แสดงแผนภูมิแนวคิดการออกแบบ 3.....	289
รูปที่ 7.15 แสดงผังบริเวณ โครงการ.....	290
รูปที่ 7.16 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 1 โครงการ.....	291
รูปที่ 7.17 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 2 โครงการ.....	292
รูปที่ 7.18 แสดงรูปด้าน รูปตัดและทัศนียภาพภายในและภายนอกโครงการ.....	293
รูปที่ 7.19 แสดง รายละเอียดขยายส่วนประกอบของโครงการ.....	294
รูปที่ 7.20 แสดง หุ่นจำลองแสดงบรรยากาศของโครงการ.....	295

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

บทที่ 1

บทที่ 2

ตารางที่ 2.1	แสดงค่าสถิติจำนวนประชากรใน 3 ปีย้อนหลัง.....	15
ตารางที่ 2.2	แสดงรายได้และอาชีพ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3ตามลำดับ.....	16
ตารางที่ 2.3	แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทประมงและแม่บ้านทั่วไป.....	18
ตารางที่ 2.4	แสดงพฤติกรรมชาวบ้านประเภทผู้พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับชาย-หญิง.....	19
ตารางที่ 2.5	แสดงพฤติกรรมชาวบ้านประเภทผู้อยู่เกณฑ์การศึกษาภาคบังคับชาย-หญิง.....	20
ตารางที่ 2.6	แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทเด็กก่อนเกณฑ์การศึกษาและ ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ(นอกเหนือจากกลุ่มอาชีพ).....	21
ตารางที่ 2.7	แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทผู้สูงอายุ.....	22
ตารางที่ 2.8	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มชุมชน,ชาวบ้าน.....	26
ตารางที่ 2.9	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพประมงท้องถิ่น.....	29
ตารางที่ 2.10	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพประมงกระชัง.....	32
ตารางที่ 2.11	แสดงเวลาทำนากลุ่มชาวนารอบปี.....	35
ตารางที่ 2.12	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพเกษตรกรชาวนา.....	35
ตารางที่ 2.13	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพเกษตรกร.....	37
ตารางที่ 2.14	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านอาหาร.....	39
ตารางที่ 2.15	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านแปรรูปอาหาร.....	41
ตารางที่ 2.16	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านผ้าเต๊ะ.....	43
ตารางที่ 2.17	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มเรือหัวโทง.....	46
ตารางที่ 2.18	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง.....	48
ตารางที่ 2.19	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่ม โสมเสดย์.....	51
ตารางที่ 2.20	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอนุรักษ์.....	53
ตารางที่ 2.21	แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มเรือท่องเที่ยว.....	53
ตารางที่ 2.22	แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ ของชุมชน.....	54
ตารางที่ 2.23	แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ ของกลุ่มประมง.....	55

เอกสารตารางที่ 2.24 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการชุมชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มเกษตร.....	56
ตารางที่ 2.25 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มแม่บ้าน.....	57
ตารางที่ 2.26 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มเรือหัวโทง.....	58
ตารางที่ 2.27 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มท่องเที่ยว.....	59
ตารางที่ 2.28 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรม กลุ่มชุมชนภายในโครงการ.....	61
ตารางที่ 2.29 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มประมง.....	61
ตารางที่ 2.30 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มเกษตร.....	62
ตารางที่ 2.31 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน.....	62
ตารางที่ 2.32 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มเรือหัวโทง.....	63
ตารางที่ 2.33 แสดงการวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มท่องเที่ยว.....	64
บทที่ 3	
ตารางที่ 3.1.1 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของชุมชน.....	69
ตารางที่ 3.1.2 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิก ประมงพื้นบ้าน.....	70
ตารางที่ 3.1.3 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิก ประมงกระชัง.....	71
ตารางที่ 3.1.4 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของ กลุ่มสมชชานา.....	73
ตารางที่ 3.1.5 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของ กลุ่มสมาชิกเกษตร.....	74
ตารางที่ 3.1.6 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของ กลุ่มสมาชิกแม่บ้านอาหาร.....	76
ตารางที่ 3.1.7 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม กลุ่มสมาชิกแม่บ้านแปรรูป.....	78
ตารางที่ 3.1.8 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม กลุ่มสมาชิกแม่บ้านทำผ้าเตี๊ยะ.....	81
ตารางที่ 3.1.9 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกลุ่มสมาชิกต่อเรือหัวโทง... เพื่อการศึกษาร่วมกัน... ไม่ควรเผยแพร่ในวงกว้าง... 83
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.10	แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม กลุ่มสมาชิกต่อเรือหัวโทงจำลอง.....	84
ตารางที่ 3.1.11	แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม กลุ่มสมาชิกโฮมสเตย์.....	86
ตารางที่ 3.1.12	แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรม กลุ่มสมาชิกเรือท่องเที่ยว.....	86
ตารางที่ 3.1.13	แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของ กลุ่มสมาชิกอนุรักษ์.....	90
ตารางที่ 3.1.14	แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของ กลุ่มสมาชิกสหกรณ์.....	91
ตารางที่ 3.1.15	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ปี 1997 -2006.....	92
ตารางที่ 3.1.16	รายได้เฉลี่ยนักท่องเที่ยว ที่มากระบี่ปี 2005-2006.....	94
ตารางที่ 3.1.17	นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์หนึ่งวัน.....	96
ตารางที่ 3.1.18	นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์และไม่ได้จองที่พักล่วงหน้า.....	97
ตารางที่ 3.1.19	นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์และไม่ได้จองที่พักล่วงหน้า.....	100
ตารางที่ 3.1.20	นักท่องเที่ยว แบบศึกษาเรียนรู้เฉพาะด้าน.....	101
ตารางที่ 3.1.24	สรุปส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และกิจกรรมการดำเนินงานใน โครงการ ฝ่ายการจัดแสดง.....	103
ตารางที่ 3.1.25	ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยจากกิจกรรม ด้านการจัดแสดง การบรรยายและกิจกรรมต่างๆ.....	104
ตารางที่ 3.1.26	สรุปส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และกิจกรรมการดำเนินงานใน โครงการ ฝ่ายวิจัยส่งเสริม.....	106
ตารางที่ 3.1.27	ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย รับรองกิจกรรม ด้านการวิจัยส่งเสริม.....	107
ตารางที่ 3.1.28	สรุปส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และ กิจกรรมการดำเนินงานใน โครงการ ฝ่ายการบริหาร.....	109
ตารางที่ 3.1.29	ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยรับรองกิจกรรม ด้านฝ่ายบริการ โครงการ.....	110
ตารางที่ 3.2.1	ตารางแสดงค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ.....	113
ตารางที่ 3.3.1	แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่กิจกรรมชุมชนส่วนนิทรรศการ.....	133
ตารางที่ 3.3.2	แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่กิจกรรมชุมชน ส่วนลานกิจกรรมและห้องบรรยาย.....	135
ตารางที่ 3.3.3	แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มประมงพื้นบ้าน.....	137

เอกสารตารางที่ 3.3.4 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มประมงกระชังในบริเวณใช้ประโยชน์ได้.....138

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3.5 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(อาหาร)	139
ตารางที่ 3.3.6 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(อาหารแปรรูป)	140
ตารางที่ 3.3.7 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(ผ้าปาเต๊ะ)	141
ตารางที่ 3.3.8 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มเกษตรกรชาวนา.....	142
ตารางที่ 3.3.9 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มเกษตรกร.....	143
ตารางที่ 3.3.10 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทง.....	144
ตารางที่ 3.3.11 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง.....	145
ตารางที่ 3.3.12 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มโฮมสเตย์.....	146
ตารางที่ 3.3.13 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือท่องเที่ยว.....	147
ตารางที่ 3.3.14 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มอนุรักษ์.....	148
ตารางที่ 3.3.15 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ด้านการจัดส่งสินค้าประมง.....	149
ตารางที่ 3.3.16 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ด้านการจัดส่งสินค้าประมง.....	150
ตารางที่ 3.3.17 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่แปลงเกษตรสาธิต.....	150
ตารางที่ 3.3.18 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ร้านอาหาร โครงการ.....	151
ตารางที่ 3.3.19 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่สหกรณ์ชุมชนใน โครงการ.....	152
ตารางที่ 3.3.20 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่อาคารพักอาศัยต้นแบบ(โฮมสเตย์)	154
ตารางที่ 3.3.21 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ผลิตน้ำมันไบโอดีเซล.....	154
ตารางที่ 3.2.22 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ฝ่ายวิจัยออกแบบ.....	155
ตารางที่ 3.2.23 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ฝ่ายประสานข้อมูลและอุปกรณ์.....	156
ตารางที่ 3.2.24 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ฝ่ายวางแผนการท่องเที่ยว.....	157
ตารางที่ 3.2.25 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ฝ่ายการตลาด.....	158
ตารางที่ 3.2.26 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ส่วนรับรองการจัดแสดงและบรรยาย.....	159
ตารางที่ 3.2.27 แสดงการวิเคราะห์ขนาดส่วนบริหารหลัก.....	160
ตารางที่ 3.2.28 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ฝ่ายสนับสนุน.....	161
ตารางที่ 3.2.29 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ส่วนประกอบ โครงการ.....	162
ตารางที่ 3.2.30 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่การบริการสาธารณะ.....	162
ตารางที่ 3.2.31 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของ โครงการ ในส่วนกิจกรรมชุมชน.....	164
ตารางที่ 3.2.32 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของ โครงการ ในส่วนกลุ่มอาชีพชุมชน.....	165
ตารางที่ 3.2.33 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบของ โครงการในส่วนสนับสนุนกลุ่มอาชีพ.....	165
ตารางที่ 3.2.34 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบของ โครงการในส่วนกลุ่มสำนักงาน.....	166

เอกสาร ตารางที่ 3.2.34 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบของ โครงการในส่วนกลุ่มสำนักงาน.....166

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3.35	สรุปการประมาณการของขนาดพื้นที่ใช้สอยโครงการ.....	166
บทที่ 4		
ตารางที่ 4.1	เปรียบเทียบพื้นที่ตั้ง โครงการระดับย่านของชุมชน.....	167
ตารางที่ 4.2	ตารางเปรียบเทียบการเลือกพื้นที่ตั้ง โครงการ.....	181
บทที่ 5		
ตารางที่ 5.1.1	เปรียบเทียบกิจกรรมและองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวชุมชน.....	195
ตารางที่ 5.1.2	กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการเป็นไปได้.....	199
ตารางที่ 5.1.3	แสดงกิจกรรมองค์ประกอบพื้นที่เพปลา.....	200
ตารางที่ 5.1.4	แสดงกิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการเป็นไปได้ ด้านการจัดตั้งสหกรณ์.....	204
ตารางที่ 5.2.1	แสดงกิจกรรม องค์ประกอบพื้นที่ศูนย์การเรียนรู้.....	209
ตารางที่ 5.2.2	แสดงกิจกรรมองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะเกร็ด.....	213
ตารางที่ 5.3.1	แสดงกิจกรรมองค์ประกอบและแนวทางการเป็นไปได้ของ โครงการ.....	225
ตารางที่ 5.3.2	แสดงเวลาการรับชมและฟังการบรรยาย กิจกรรมต่างๆ ใน โครงการ.....	226
ตารางที่ 5.3.3	กิจกรรม- องค์ประกอบเปรียบเทียบความเป็นไปได้กับ โครงการ.....	226
ตารางที่ 5.4.1	กิจกรรม- องค์ประกอบเปรียบเทียบความเป็นไปได้กับ โครงการ.....	231
บทที่ 7		
ตารางที่ 7.1	แสดงระยะการปลูกต้นไม้พรวัว.....	261

บทที่ 7

ผลงานการออกแบบ

7.1 แนวทางการวางแผนการออกแบบ

แนวคิดของ โครงการศูนย์ส่งเสริมชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนเกาะกลางจังหวัดกระบี่นั้น มีแนวคิดจาก “การพึ่งพาและเกื้อกูล” ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติและมนุษย์กับมนุษย์ ในลักษณะของ

- 1 ด้านกิจกรรมที่พึ่งพากับสิ่งแวดล้อมทางตรงของชุมชน
- 2 ด้านกิจกรรมที่พึ่งพากับสิ่งแวดล้อมทางอ้อมชุมชน
- 3 ด้านกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว

7.1.1 กระบวนการด้านการออกแบบ

1 concept design (การวางแผนการออกแบบ)

รูปที่ 7.1 แสดงแนวคิดการออกแบบโครงการ

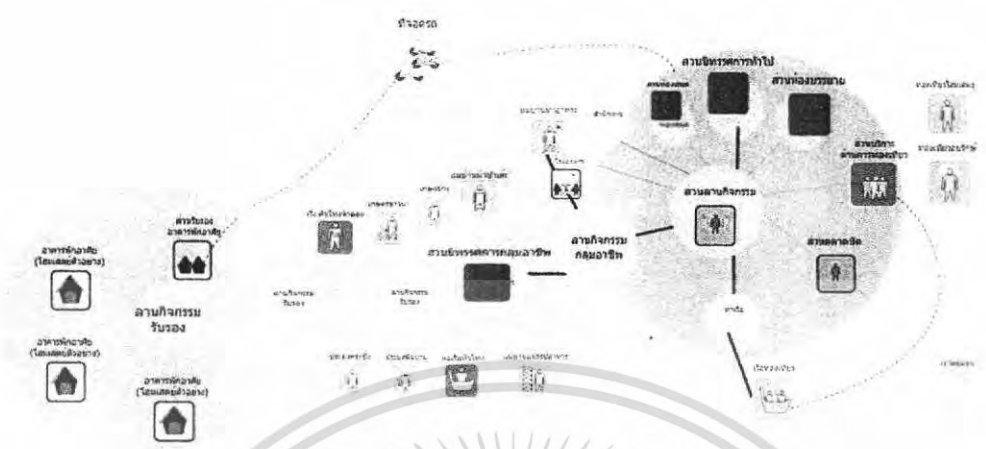
2 design function(ออกแบบการใช้งาน)

3 design user relationship(ออกแบบความสัมพันธ์ผู้ใช้สอย โครงการ)

4 bubble(จัดผังความสัมพันธ์)

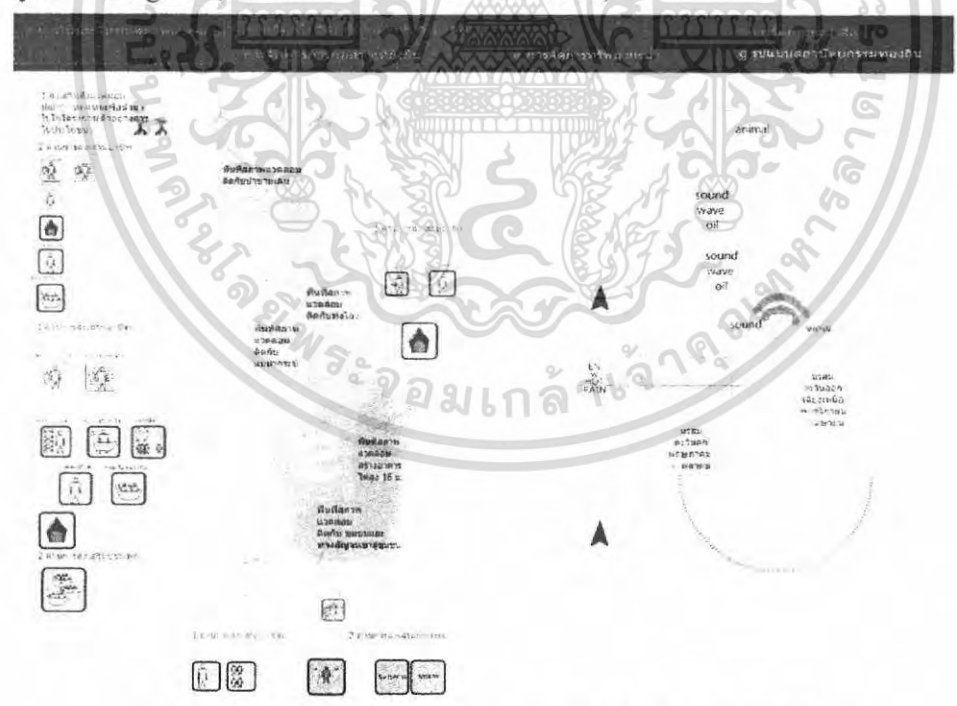
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 Bubble Diagram

รูปที่ 7.2 แสดงผังความสัมพันธ์องค์ประกอบโครงการ

5 site analysis using area (วิเคราะห์พื้นที่ตั้งการใช้ประโยชน์)

รูปที่ 7.3 แสดงการวิเคราะห์แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้ง

6 Zoning development (ทำการพัฒนาผัง)

7 Zoning development + Sustainable design (ทำการพัฒนาผังพร้อมแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน)
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8 Details+ Sustainable detail design(ขยายแนวรายละเอียดและแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน)

9 final (ผลสรุปงานออกแบบ)

7.1.2 ข้อมูลสนับสนุนด้านการออกแบบ

7.1.2.1 การใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อม

7.1.2.1.1 ด้านการใช้ประโยชน์จากพรรณพืช

แนวทางการใช้ประโยชน์ 4 ด้านคือ

- เพื่อใช้รับประทาน เช่น ข้าว มะพร้าว พืชสวนครัวอื่นๆ
- เพื่อใช้ปลูกสร้าง เช่น มะพร้าว ต้นจาก โกงกาง
- เพื่อประโยชน์ด้านพลังงาน เช่น ปาล์ม โกงกาง มะพร้าว
- เพื่อคลุมดิน ประดับ ให้ร่มเงา ฯลฯ

1 ข้อมูลด้านพืชพันธุ์ข้าว

การพัฒนาตนเองให้ได้อย่างยั่งยืนนั้นจำต้องจากการพึ่งพาตนเองได้เสียก่อนแนว

พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีกระแสพระดำริถึงการจัดสรรพื้นที่ที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ให้แบ่งพื้นที่ ออกเป็น 4 ส่วน ตามอัตราส่วน 30:30:30:10 ซึ่งหมายถึง พื้นที่ส่วนที่หนึ่ง ประมาณ 30% ให้ขุดสระเก็บกักน้ำ เพื่อใช้เก็บกักน้ำฝนในฤดูฝนและ ใช้เสริมการปลูกพืชในฤดูแล้ง ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์น้ำและพืชน้ำต่าง ๆ พื้นที่ส่วนที่สอง ประมาณ 30% ให้ปลูกข้าวในฤดูฝน เพื่อใช้เป็นอาหารประจำวัน สำหรับครอบครัวให้เพียงพอตลอดปี เพื่อตัดค่าใช้จ่ายและสามารถพึ่งตนเองได้ พื้นที่ส่วนที่สาม ประมาณ 30% ให้ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก พืชไร่ พืชสมุนไพร ฯลฯ เพื่อใช้เป็นอาหารประจำวัน หากเหลือบริโภคนำไปจำหน่าย พื้นที่ส่วนที่สี่ ประมาณ 10% เป็นที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์และ โรงเรือนอื่น ๆ ที่เพื่อการพึ่งพาตนเอง

พันธุ์ข้าวที่ชาวเกาะกลางนิยมปลูกเป็นข้าวนาปี ส่วนใหญ่เป็น พันธุ์ที่ได้มาจากเกษตรกรจังหวัด ตัวอย่างเช่น พันธุ์ สังข์หยด ข้าวเล็บนอก ข้าวดำ ข้าวสายไหม

การเตรียมดินสำหรับปลูกข้าวแบบปักดำ ต้องทำการเตรียมดินดีกว่าการปลูกข้าวไร่ ซึ่งมีการไถคราด การไถแปร และการคราด ปกติการไถและคราดในนาดำมักจะใช้แรงวัว ควาย หรือแทรกเตอร์ขนาดเล็กที่เรียกว่าควายเหล็ก หรือ ไถยนต์เดินตาม ทั้งนี้เป็นเพราะพื้นที่นาดำนั้น ได้มีคันนาแบ่งกันออกเป็นแปลงเล็ก ๆ ขนาดแปลงละ ๑ ไร่หรือเล็กกว่านี้ คันนามีไว้สำหรับกักเก็บน้ำ หรือปล่อยน้ำทิ้งจากแปลงนา นาดำจึงมีการบังคับน้ำในนาได้บ้างพอสมควร ก่อนที่จะทำการไถจะต้องรอให้ดินมีความชื้นพอที่จะไถได้เสียก่อน

2 ข้อมูลด้านพืชพันธุ์มะพร้าว

พันธุ์มะพร้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจพืชหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากคนไทยรู้จักใช้เนื้อและน้ำมะพร้าวในการบริโภคเป็นอาหารทั้งคาวและหวานในชีวิตประจำวัน ภาคที่มีการปลูกมะพร้าวมากและปลูกเป็นอาชีพ คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก

การเตรียมแปลงเพาะ

- แปลงเพาะควรอยู่กลางแจ้ง ใกล้เคียงแหล่งน้ำ และมีการระบายน้ำดี
- ไม่เป็นแหล่งที่เคยมีโรคและแมลงระบาดมาก่อน
- พื้นแปลงควรเป็นทรายหยาบ เพื่อสะดวกในการเพาะและย้ายกล้า
- ปราบวัชพืชออกให้หมด ถ้าพื้นดินเป็นดินแข็งควรไถดินลึก 15-20 ซม.
- ถ้าแปลงกว้างมาก ควรแบ่งเป็นแปลงย่อย ขนาดกว้างประมาณ 2.50 เมตร ยาวตามความต้องการ เว้นทางเดินระหว่างแปลง 50 ซม.
- ในแต่ละแปลงย่อยควรเป็นร่องลึกประมาณ 10 ซม. กว้างเท่าขนาดของผลมะพร้าว ยาวตลอดพื้นที่ แต่ละแปลงจะเพาะมะพร้าวได้ 10 แถว
- ระยะปลูกเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อจำนวนผลผลิตที่จะได้รับถ้าปลูกถี่เกินไป ต้นมะพร้าวจะบังร่มกัน ไม่สามารถจะปรุงอาหารได้อย่างเต็มที่ ต้นสูงชะลูด ออกผลไม่ดก แต่ถ้าปลูกห่างกันมาก จะได้จำนวนต้นน้อย ผลผลิตก็น้อย

ระยะปลูกที่เหมาะสมกับแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสและแบบสามเหลี่ยมด้านเท่าของมะพร้าวพันธุ์ต่างๆ มีดังนี้

ตารางที่ 7.1 แสดงระยะการปลูกต้นมะพร้าว

พันธุ์	แบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส		แบบสามเหลี่ยมด้านเท่า	
	ระยะปลูก (เมตร) ต้น/แถว	ต้น/ไร่	ระยะปลูก (เมตร) ต้น/แถว	ต้น/ไร่
ต้นเตี้ย	6X6	44	6.5X5.6	43
ต้นสูง	9X9	20	9X7.8	22
ลูกผสม	8.5X8.5	22	8.5X7.4	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 ข้อมูลด้านพืชพันธุ์ต้นปาล์ม

แนวโน้มของจังหวัดกระบี่เป็นต้นแบบการผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนไปในทางที่ดี มีการตั้ง โรงกลั่นสกัดน้ำมันภายในเขตตัวจังหวัดเพิ่มขึ้น แต่การส่งเสริมการปลูกภายในชุมชนนี้มีใช้ผลทางด้านเศรษฐกิจหากแต่เป็นกาส่งเสริมการปลูกพืชชนิดนี้แก่ชุมชนให้มีแนวโน้มของการเพาะปลูกเพื่อแนวโน้มในอนาคตในการตั้ง โรงกลั่นภายในชุมชนเองเพื่อการพึ่งพาตนเอง

ควรดำเนินการในฤดูแล้งเดือน(มกราคม – เมษายน) ดังต่อไปนี้

- ปรับเปลี่ยนพื้นที่ กำจัดวัชพืช และต่อไม้
- ถนนในแปลง เพื่อใช้ขนส่งวัสดุการเกษตรและผลผลิตในแปลง โดยทั่วไป

มี 3 แบบ คือ

- ถนนใหญ่ กว้างประมาณ 5-8 เมตร ห่างกัน 120 ต้นปาล์ม
- ถนนเข้าแปลง แยกออกจากถนนใหญ่ กว้างประมาณ 4-5 เมตร ห่างกันประมาณ 40 ต้นปาล์ม
- ถนนซอย แยกจากถนนเข้าแปลง กว้างประมาณ 3-4 เมตร ห่างกันประมาณ 20 ต้นปาล์ม ซึ่งสามารถทำถนนซอยขนานไปกับแถวต้นปาล์มน้ำมัน ได้
- ทำร่องระบายน้ำ ขนาด 100 x 30 x 110 เซนติเมตร (ด้านบน x ด้านล่าง x ลึก)

ควบคู่ไปกับทำถนนในแปลงปลูกปาล์มน้ำมัน

4 ข้อมูลด้านพืชพันธุ์ต้นจาก

ต้นจากเป็นพืชเศรษฐกิจที่ชุมชนนิยมนำมาใช้ประโยชน์ในการทำใบจากยาสูบ ทำหลังคาจากและห่อขนมต่างๆ ในธรรมชาติ ต้นจากพบขึ้นอยู่ตามริมลำน้ำและตามที่ดินตะกอน ที่ลุ่มริมฝั่งและป่าชายเลน โดยเฉพาะบริเวณใกล้ปากแม่น้ำสายต่างๆ

ต้นจากนี้มีลักษณะที่แตกต่างจากพืชวงศ์ปาล์มอื่นๆ หลายอย่าง เช่น ลักษณะของช่อดอกและลำต้น จะต้องจัดอยู่ในวงศ์ย่อยของตัวเองแยกต่างหาก ดอกแต่ละดอกเป็นดอกเพศเดียว แต่ในช่อดอกหนึ่งนั้นจะมีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย เมื่อเมล็ดเริ่มแก่ก็จะงอกรากตั้งแต่เมล็ดยังคงติดอยู่กับทะลาย เมื่อแก่เต็มทีก็จะหล่นลงน้ำ และลอยไปกับสายน้ำก่อนจะไปติดตามสันดอนหรือตลิ่งที่อยู่ห่างออกไปเพื่อเติบโตเป็นต้นใหม่ต่อไป ลำต้นของต้นจากนั้นอยู่ใต้ดิน โดยจะแตกหน่อใหม่ออกไปเรื่อยๆ ในลักษณะทวิคูณ (Dichotomous) คือจากหนึ่งก็จะแตกออกเป็นสองต้น จากนั้นก็จะกลายเป็นสี่ , แปด , สิบลูก , สามสิบลูก ไปเรื่อยๆตามลำดับ

5 ข้อมูลด้านพืชพันธุ์ต้นโกงกาง

การปลูกป่าชายเลนนอกจากการใช้ประโยชน์พืชพรรณแล้วยังได้ระบบนิเวศน์คืนกลับสู่ธรรมชาติอีกด้วยแนวทางในการปลูกใช้พื้นที่ ระยะห่างต่อต้นประมาณ 30 ซม. พักหาได้ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมชาติแนว ไน้มสภาพของป่าชายเลนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่เวปไซต์ online
(<http://school.obec.go.th/rakwittaya/rak06.htm>)

7.1.2.1.2 ด้านแนวทางการจัดการพื้นที่ตั้ง โครงการถูกกัดเซาะจากบริเวณ ด้านหน้าฝั่งแม่น้ำกระบี่

7.1.2.1.2.1 ตัวอย่างการป้องกันปัญหาการพังทลายหน้าดินชายฝั่ง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีความยาวค่อนข้างมาก กล่าวคือ ฝั่งอ่าวไทย มีความยาวชายฝั่งตลอดแนว 1,878 กิโลเมตร และชายฝั่งทะเลอันดามัน 937 กิโลเมตร (จากข้อมูลกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) ตลอดทั้งสองแนวชายฝั่งมีทรัพยากรทางทะเลหลากหลายชนิดทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ มากมาย อาทิ การท่องเที่ยว การทำประมง ชายฝั่ง การคมนาคมทางน้ำ หากเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเพิ่มขึ้นก็อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจตามมา จากการประเมินสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับธนาคารโลก พบว่าการกัดเซาะชายฝั่งถือเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมอันดับต้นๆ โดยมีพื้นที่ที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งขั้นวิกฤติมี 30 แห่ง โดยเฉพาะบริเวณอ่าวไทยตอนบน ตั้งแต่ปากแม่น้ำบางปะกงจนถึงปากแม่น้ำคลองครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ กทม. สมุทรสาครและสมุทรสงคราม เป็นพื้นที่อ่อนไหวและพบปัญหารุนแรงที่สุดในประเทศ โดยแนวชายฝั่งของไทยหลายพื้นที่กำลังเผชิญกับ การกัดเซาะในอัตรามากกว่า 1-5 เมตรต่อปี หากคิดอัตราสูญเสียพื้นดิน โดยรวมแล้วจะอยู่ที่ 2 ตารางกิโลเมตรต่อปี คิดเป็นมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงถึง 6,000 ล้านบาท

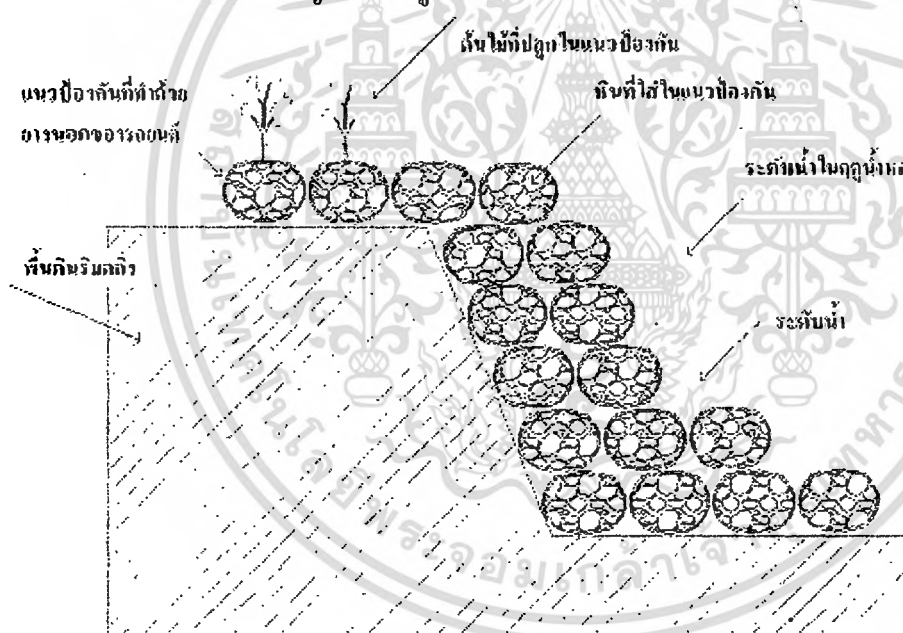

รูปที่ 7.4 แสดงพื้นที่ที่ถูกชายฝั่งทะเลกัดเซาะ บริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ปัญหาในปัจจุบัน จะใช้สิ่งก่อสร้างทางวิศวกรรมชายฝั่งทะเล เช่นการสร้างคอนกรีตขนาดใหญ่เพื่อป้องกันคลื่นหรือสร้างรอยคักตะกอนร่องน้ำ ซึ่งต้องใช้งบประมาณการก่อสร้างจำนวนหลายร้อยล้านบาท แต่ก็ยังหาข้อสรุปรูปแบบวิศวกรรม ชายฝั่งทะเลที่จะใช้ในการแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะพบว่า โครงสร้างป้องกันเหล่านี้กลับเป็นสาเหตุหลักในการไหลเวียนของกระแสน้ำยิ่งสร้างปัญหาทำให้เกิดการกัดเซาะไปสู่บริเวณใกล้เคียงมากขึ้น ปัญหาน้ำกัดเซาะชายฝั่งนี้มิได้เกิดขึ้นแต่บริเวณชายฝั่งทะเลเท่านั้น ปัญหานี้ได้เกิดในแม่น้ำสายสำคัญๆ เช่นลำน้ำโขงมีความยาวถึง 330กม.ของเราคือ (จากข้อมูลพบว่าการสร้างเขื่อนหรือแนวเขื่อนกันที่มีระยะทางเพียง 40กม. รัฐบาลจะต้องใช้งบประมาณสูงถึง 2พันล้านบาท)

หลังจากพยายามคิดวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว ปรชาษฐ์ชาวบ้านผู้หนึ่งก็ได้เสนอแนวทางแก้ปัญหา น้ำกัดเซาะชายฝั่งด้วยยางนอกของรถยนต์ โดยนำยางนอกของรถยนต์บรรทุกขนาดใหญ่ที่หมดสภาพการใช้งานแล้ว มาพลิกกลับด้านแล้วนำมาเรียงต่อกันด้วยสกรูปลดสนิมในลักษณะเรียงสร้างเป็นแนวป้องกันคลื่นบริเวณตลิ่ง โดยนำหิน มาใส่ในยางรถยนต์ จากนั้นก็นำดิน ไม้มาปลูกในยางรถยนต์ จึงเป็นวิธีการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ ดังภาพ

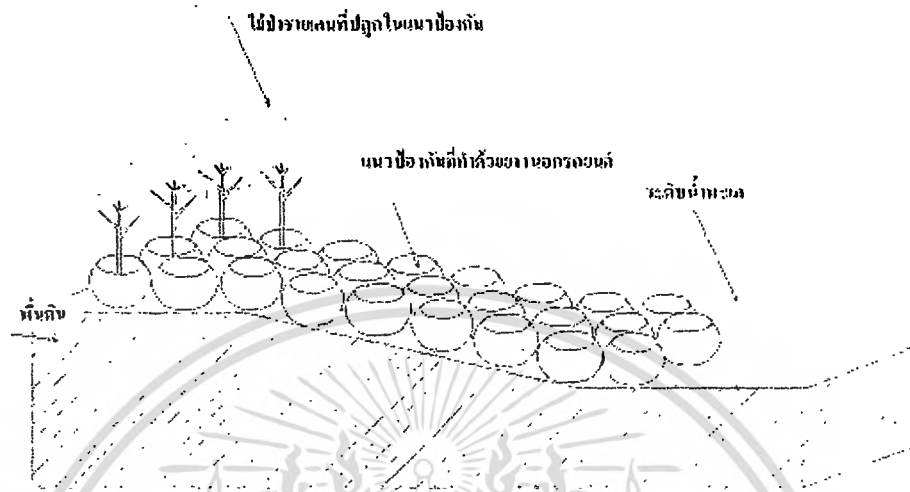
รูปที่ 7.5 แสดงภาพประกอบวิธีการกั้นหน้าดินพังทลาย

7.1.2.1.2.2 สรุปแนวทางการจัดการปัญหาการพังทลายหน้าดินชายฝั่งและการปลูกต้นไม้

สรุปจากแนวทางของพื้นที่ตัวอย่างข้างต้นสามารถทำให้การปลูกพรรณป่าชายเลนสามารถป้องกันแนวการกัดเซาะได้โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำกล้าต้น โกงกางที่เพาะในบ่ออนุบาลมาปลูกในยางรถยนต์ ที่วางซ้อนและยึดต่อสกรูเป็น ชั้นๆจะสามารถป้องกันการพังทลายของหน้าดิน ได้อีกทั้งยังสามารถกำหนดพื้นที่ที่จะให้ ต้น ไม้ขึ้นหรือเป็นพื้นที่รองน้ำเพื่อเทียบเรือ ได้

รูปที่ 7.6 แสดงการกันหน้าดินพังทลายในพื้นที่โครงการ

7.1.2.2 แนวคิดด้านการใช้วัสดุในการออกแบบ

7.1.2.2.1 ด้านวัสดุชนิดที่สามารถผลิตได้เอง

วัสดุธรรมชาติที่สามารถผลิตเองภายในโครงการมีประโยชน์

- ประหยัด
- กลมกลืนพื้นที่
- ช่างชาวบ้านมีความชำนาญ
- เป็นต้นแบบแก่ชาวบ้านที่สนใจ

7.1.2.2.2 วัสดุที่มีความเชื่อมโยงกับหัวข้อที่ตรงกับแนวคิดการพัฒนาอย่าง

ยั่งยืน

- โซลาร์เซลล์(solar-cell)

Solar cell (เซลล์แสงอาทิตย์) คือ สิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอุปกรณ์สำหรับการเปลี่ยนพลังงานแสงให้เป็นพลังงาน ไฟฟ้า โดยการนำสารกึ่งตัวนำ เช่น ซิลิคอน ซึ่งมีราคาถูกที่สุดและมีมากที่สุดบนพื้นโลก นำมาผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ผลิตให้เป็นแผ่นบางบริสุทธิ์ และในทันทีที่มีแสงตกกระทบบนแผ่นเซลล์ รังสีของแสงที่มีอนุภาคของพลังงานประกอบ ที่เรียกว่า Photon จะถ่ายเทพลังงานให้กับ Electron ในสารกึ่งตัวนำ จนมีพลังงานมากพอที่จะกระโดดออกมาจากแรงดึงดูดของ Atom และสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระ ดังนั้นเมื่อ Electron มีการเคลื่อนที่ครบวงจร ก็จะทำให้เกิดไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระแสตรงขึ้น เซลล์แสงอาทิตย์เป็นพลังงานสะอาด และไม่สร้างมลภาวะใดๆ ให้กับสิ่งแวดล้อมขณะใช้งาน

การติดตั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์ ประกอบด้วย แผงเซลล์แสงอาทิตย์ ชุดแบตเตอรี่ อินเวอร์เตอร์ อุปกรณ์ควบคุมการประจุ และวัสดุ/อุปกรณ์อื่นๆ เช่น สายไฟฟ้า ฝ้ารับ สวิตช์แผงควบคุม

ค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง solar cell ประมาณ 350-400 บาทต่อวัตต์

การบำรุงรักษาง่ายเพียงแต่คอยดูว่ามีสิ่งสกปรกตกค้างบนแผงเซลล์หรือไม่ เช่น ฝุ่น มูลนก ใบไม้ ถ้าพบว่ามีสิ่งสกปรก ก็ใช้น้ำล้างทำความสะอาดเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม

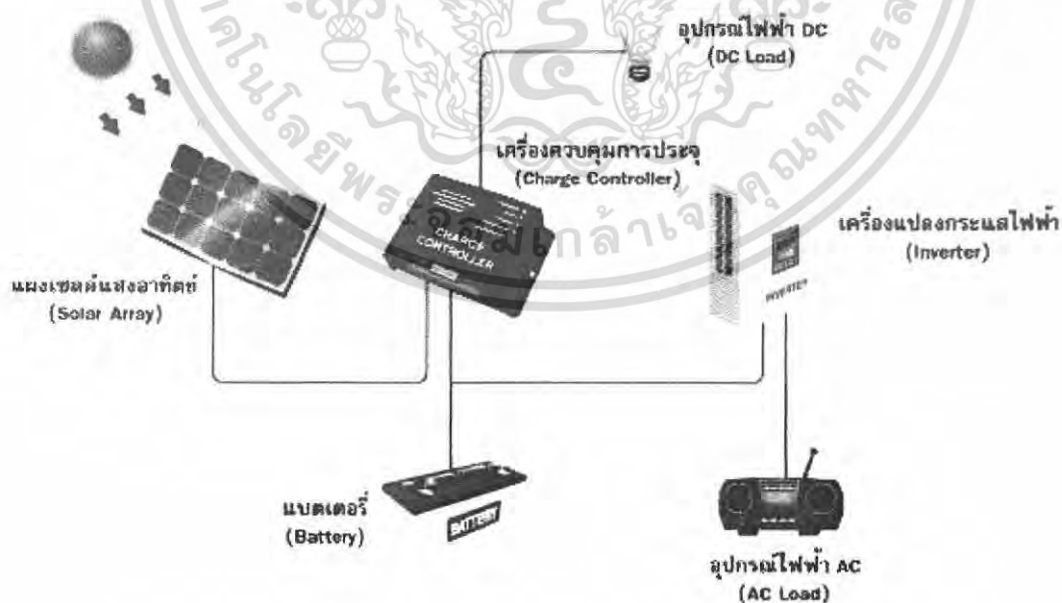
รัฐมีการสนับสนุนการใช้อยู่หลายโครงการ เช่น โครงการ Solar Home System ซึ่งเป็นการผลิตกระแสไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้และห่างไกลจากสายส่งการไฟฟ้า ประมาณ 290,000 ครัวเรือน รวมประมาณ 36 MW

หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะใช้และต้องการงบประมาณสนับสนุนจะต้องเป็นหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีไฟฟ้าใช้และ ห่างไกลจากสายส่งของการไฟฟ้า

อุปกรณ์สำคัญของระบบการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์

เซลล์แสงอาทิตย์ผลิตไฟฟ้ากระแสตรง จึงนำกระแสไฟฟ้าไปใช้ได้เฉพาะกับอุปกรณ์ไฟฟ้ากระแสตรงเท่านั้น หากต้องการนำไปใช้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ไฟฟ้ากระแสสลับหรือเก็บสะสมพลังงานไว้ใช้ต่อไป จะต้องใช้ร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆ อีก โดยรวมเข้าเป็นระบบที่ผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์

อุปกรณ์สำคัญ มีดังนี้

รูปที่ 7.7 แสดงการทำงานและอุปกรณ์ของการทำงานวัสดุโซลาร์เซลล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับบริเวณที่ไฟฟ้าเข้าถึงตามปกติ และค่าไฟฟ้ายังอยู่ในอัตราปัจจุบัน
โครงการติดตั้ง Solar Cell ยังไม่มีความคุ้มค่า
ทดสอบคำนวณดูการติดตั้ง Solar Cell 2,500 วัตต์นั้นสามารถประหยัดไฟได้เท่าไร
สมมติว่า 1 วันสามารถใช้แสงแดดประมาณ 5 ชม.เพื่อใช้ผลิตกระแสไฟฟ้า
ดังนั้น 1 เดือนมีปริมาณแสงแดด = $5 \times 30 = 150$ ชม.
สมมติว่าค่าความสูญเสียของเซลล์แสงอาทิตย์ = 0.8
คิดค่าความสูญเสียเชิงความร้อนรวม = 0.85
ค่าประสิทธิภาพของอินเวอร์เตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์แปลงกระแสไฟฟ้าจากไฟดีซีเป็นไฟเอซี = 0.85
พลังงานไฟฟ้าใน 1 เดือนที่ Solar Cell ผลิตได้ จะมีค่า

$$= (2,500 \times 150 \times 0.8 \times 0.85 \times 0.85) / 1,000$$

$$= 216.75 \text{ KWh หรือ หน่วย}$$

คิดค่าไฟที่หน่วยละ 3 บาท

เพราะฉะนั้น เราจะได้ว่า Solar Cell จะประหยัดเงินได้เท่ากับ

$$216.75 \times 3 = 650.25 \text{ บาท/เดือน}$$

Solar Cell มีอายุ 25 ปี

จึงมีผลตอบแทนจากการลงทุน = $650.25 \times 25 \times 12 = 195,075$ บาท ตลอดอายุโครงการ

จากการลงทุน 5 แสน แต่ประหยัดได้เพียง ประมาณ 2 แสน

จึงทำให้ยังไม่มีความคุ้มค่า สำหรับครัวเรือนที่มีไฟฟ้าเข้าถึงตามปกติ ดังนั้นบริเวณที่ติดตั้งในปัจจุบันจึง
เป็น บริเวณที่การปักเสา พาดสาย ยังเข้าไปไม่ถึง เช่นป่าเขา และ เกาะ

หมายเหตุ: ค่า factors ที่ใช้คำนวณต่างๆ เป็นเพียงค่าประมาณเท่านั้น และอ้างอิงจาก Website กรม

พลังงานทดแทน

สรุปเป็นวัสดุที่สร้างเป็นพลังงานทางเลือกทดแทนแล้วยังแสดงถึงรูปลักษณะความทันสมัย
ในโครงการจึงเลือกใช้เพียงในส่วนที่เป็นนิทรรศการและห้องบรรยายประชุมเนื่องจากมีราคาแพงและ
แนวโน้มความคุ้มทุนมีน้อย

7.1.2.3 แนวคิดด้านกระบวนการการใช้พลังงาน

รูปแบบการใช้พลังงานภายในโครงการนั้น โดยปกติอาคารที่ออกแบบ โดยพึ่งพารูปแบบ
สถาปัตยกรรมท้องถิ่นนั้นแทบจะไม่ได้ใช้พลังงานในส่วนของการปรับสถานะอากาศเลย เนื่องจาก
ลักษณะภูมิอากาศที่ฝนตกชุกและมีลมตลอดทั้งปี จึงเน้น ไปยังส่วนของแนวทางกิจกรรมชุมชนที่สร้าง
รูปแบบการใช้พลังงานทดแทนที่ทำได้ง่ายคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 ถ่าน ไม้ที่นิยมใช้ในครัวเรือนที่สามารถผลิตเองได้และมีส่วนในการลดขยะบางประเภท อีกทั้งแนวโน้มการอนุรักษ์และปลูกป่าชายเลนของชุมชนเพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆมีสูงขึ้นทำให้ทางเลือกของที่มาวัตถุดิบมีความหลากหลาย

2 น้ำมัน ไบโอดีเซล แนวโน้มของน้ำมันดีเซลมีมูลค่าสูงขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการลดต้นทุนด้านการใช้น้ำมันดีเซลด้วยการผลิตน้ำมัน ไบโอดีเซลใช้เองภายในชุมชนมีความเป็นไปได้สูง เนื่องจากค่าลงทุนของเครื่องมือในการผลิตมีราคาไม่แพง(จากการสอบถามผู้ผลิตในกรณีศึกษาที่ 5.3)

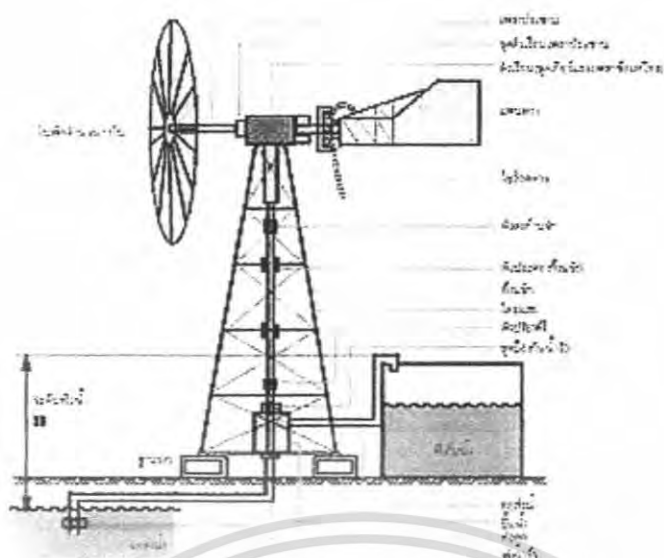
3 กังหันลมสูบน้ำ

กังหันลมแบบสูบน้ำเป็นกังหันลมชนิดหลายใบ ส่วนใหญ่ใช้ในการสูบน้ำจากบ่อ สระน้ำ หนองน้ำ และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีความลึกไม่มากนัก เพื่อใช้อุปโภค ใช้ในทางการเกษตรและใช้ในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ มีความสามารถในการยกหรือดูดน้ำได้ในระยะที่สูงกว่าแบบระหัด เพื่อความแข็งแรงวัสดุที่ใช้ทำใบพัดและโครงสร้างเสาของกังหันลมชนิดนี้มักเป็น โลหะเหล็ก ถ้าผลิตในประเทศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางใบพัด ประมาณ 4 - 6 เมตร จำนวนใบพัด 18, 24, 30, 45 ใบ การติดตั้งแกนใบพัดสูงจากพื้นดินประมาณ 12-15 เมตร ตัวห้องเครื่องถ่ายแรงจะเป็นแบบข้อเหวี่ยงหรือเฟืองขับ ระบายสูบน้ำมีขนาดตั้งแต่ 3-15 นิ้ว ปริมาณน้ำที่สูบ ได้ขึ้นอยู่กับขนาดกระบอกสูบน้ำและปริมาณความเร็วลม กังหันลมเริ่มหมุนทำงานที่ความเร็วลม 3.0 เมตร/วินาที ขึ้น ไปและสามารถทำงานต่อเนื่อง ได้ด้วยแรงเฉื่อยที่ความเร็วลม 2.0 เมตร/วินาที แกนใบพัดสามารถหมุนเพื่อรับแรงลมลม ได้รอบตัว โดยมีใบแพนหางเสือเป็นตัวควบคุมการหมุน มีระบบความปลอดภัยหยุดหมุนในกรณีที่ลมแรงเกินกำหนด

ส่วนประกอบที่สำคัญของกังหันลมแบบสูบน้ำ

1. ใบพัด ทำจากเหล็กกล้า ไนท์หรือแผ่นสังกะสีชนิดหนาอย่างดี ไม่เป็นสนิมทนทานต่อกำลังลม ทำหน้าที่รับแรงลมแล้วเปลี่ยนพลังงานจลน์จากลมเป็นพลังงานกลและส่งต่อไปยังเพลาประชาน

2. ตัวเรือน ประกอบไปด้วยเพลาประชานหรือเพลาหลักทำด้วยเหล็กสแตนเลสที่มีความแข็งแรงทนต่อแรงบิดสูง ชุดตัวเรือนเพลาประชานเป็นตัวหมุนถ่ายแรงกลเข้าตัวห้องเครื่อง ภายในห้องเครื่องจะเป็นชุดถ่ายแรงและเกียร์ที่เป็นแบบข้อเหวี่ยงหรือแบบเฟืองขับ เพื่อถ่ายเปลี่ยนแรงจากแนวราบเป็นแนวตั้งเพื่อดึงก้านชักขึ้นลง ใช้น้ำมันเป็นตัวหล่อลื่นในห้องเครื่อง

รูปที่ 7.8 แสดงภาพตัดต้นแบบกังหันลมสูบน้ำ

3. ชุดเพนหาง ประกอบไปด้วยใบเพนหางทำจากเหล็กแผ่น ที่ทำหน้าที่บังคับตัวเรือนและใบพัดเพื่อให้หันรับแรงลมในแนวราบได้ทุกทิศทาง และโช้ล้ออกเพนหางซึ่งทำหน้าที่ล้อออกเพนหางให้พับขนานกับใบพัดเมื่อได้รับแรงลมที่ความเร็วลมเกิน 8 เมตร/วินาที และสายหนีแรงปะทะของแรงลม

4. โครงเสา ทำด้วยเหล็กประกอบเป็น โครงถัก (Truss Structure) ความสูงของกังหันลมสูบน้ำมีความสำคัญอย่างมากในการพิจารณาติดตั้งกังลม เพื่อให้สามารถรับลมได้ดี กำหนดที่ความสูงประมาณ 12-15 เมตร และมีแกนกลางเป็นตัวบังคับแกนชักให้ชักขึ้นลงในแนวตั้ง

5. แกนชัก ทำด้วยเหล็กกลมตัน รับแรงชักขึ้นลงในแนวตั้งจากเพืองขับในตัวเรือน เพื่อทำหน้าที่ปัมอัดกระบอกสูบน้ำ และถูกบังคับให้ชักขึ้นลงได้ในแนวตั้งด้วยตัวประคองแกนชัก (Slip Control) ที่อยู่กึ่งกลางโครงเสาในแต่ละช่วง

6. กระบอกสูบน้ำ ลูกสูบของกระบอกสูบน้ำวัสดุส่วนใหญ่เป็นทองเหลืองหรือสแตนเลส มีความทนต่อกรดและด่าง สามารถรับแรงดูดและแรงส่งได้สูง มีหลายขนาดแต่ที่ใช้ทั่วไปมีขนาด 3 - 15 นิ้ว ใช้สูบน้ำได้ทั้งจากบ่อบาดและแหล่งน้ำตามธรรมชาติอื่นๆ การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับระยะหัวน้ำและการออกแบบ

7. ท่อน้ำ ซึ่งจะประกอบไปด้วยท่อขนาด 2 นิ้ว ต่อระหว่างปั้มน้ำกับแหล่งน้ำที่จะสูบและติดฟุตวาล์วกันน้ำไหลกลับ ท่อส่งขนาด 1.5 นิ้ว ต่อระหว่างปั้มน้ำกับถังเก็บน้ำเพื่อส่งน้ำที่ดูดได้ไปไว้ที่ถังเก็บน้ำ

(Website กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน)

สรุป การนำกังหันลมสูบน้ำมาใช้ภายในโครงการเป็นเพียงการสร้างทางเลือกด้านการใช้พลังงานเป็นต้นแบบแก่ชุมชน ยังมีรูปแบบการใช้พลังงานในด้านอื่นๆ อีกมาก แต่ภายในโครงการเลือกรูปแบบของถังเก็บน้ำจากตัวอย่างสามารถทำให้ออกแบบให้ส่วนของถังเก็บน้ำขึ้นไปอยู่ในบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างของตัวถังหนักได้แต่อาจมีความจุน้อยเพราะถ้าขนาดใหญ่มากจะเสี่ยงต่อการพังทลายของลมพายุ

7.1.2.4 แนวคิดด้านการจัดการของเสีย

7.1.2.4.1 การคัดแยกและการจัดเก็บ

ขยะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือขยะที่ย่อยสลายได้ ขยะรีไซเคิล ขยะทั่วไป และขยะพิษ โดยขยะรีไซเคิล ประกอบด้วย แก้ว พลาสติก กระดาษ โลหะและอโลหะ ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 42 ของปริมาณขยะทั้งหมด โดยส่วนใหญ่จะสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ แต่ที่ผ่านมาก็มักถูกทิ้งรวมกับขยะทั่วไป

รูปที่ 7.9 แสดงประเภทของขยะโดยทั่วไป

ภายใน โครงการจึงตั้งส่วนการคัดแยกขยะ โดยแบ่งขยะเป็น

1 นำกลับใช้ในส่วนอื่นๆต่อไม่ได้ต้องทำการฝังกลบหรือนำไปขายเช่น ขยะมีพิษหรือขวดแก้ว ที่นำไปจำหน่ายได้เป็นคืน

2 ขยะที่นำมาหมุนเวียนใช้ภายใน โครงการต่อ ได้ เช่น เศษอาหารนำไปเลี้ยงไก่ เศษไม้ไปเผาเป็นถ่าน เศษใบไม้มาทำปุ๋ย

7.1.2.4.2 ถังพักบำบัด

ภายใน โครงการติดตั้งบ่อพักบำบัดซึ่งจ่ายน้ำโสโครกจากห้องน้ำมากในส่วนบ่อพักมีระบบฝาเปิดสำหรับทำความสะอาดส่วนกรองปฏิจุลและการเติมจุลินทรีย์ในกรณีที่มีจำนวนมากและไม่สามารถนำไปใช้ทำปุ๋ยหรือบำบัดได้ทัน มีช่องเปิดสำหรับตักสิ่งปฏิจุลไปทำปุ๋ยขนาดแต่ละส่วน ขึ้นกับจำนวนคนในการใช้งานแต่ละส่วนเฉลี่ยความจุ คนละ 200 ลิตร ซึ่งอาจเป็นแบบสำเร็จรูปหรือหล่อเองก็ได้(ควรระมัดระวังด้านการรั่วซึม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.2.4.3 บ่อดักไขมัน

ภายในโครงการส่วนที่ได้รับการใช้บ่อดักไขมัน คือบริเวณครัวส่วนรับประทานอาหารและส่วนอาคารอเนกประสงค์ของส่วนพักอาศัย ซึ่งเราจำเป็นต้องดูแลมากกว่าปกติ เพราะน้ำทิ้งจากครัวมักจะมีไขมันที่ไม่ละลายน้ำปนอยู่ค่อนข้างมาก และเมื่อจับตัวกันเป็นก้อนก็จะสามารถอุดตันที่ระบายน้ำ พร้อมทั้งลดประสิทธิภาพของการทำงานของถังบำบัดน้ำเสียอีกด้วยเราจึงจำเป็นต้องติดตั้งบ่อดักไขมันเพื่อทำการดักไขมันจากน้ำทิ้งในครัว ก่อนที่จะเข้าสู่ถังบำบัดน้ำเสีย โดยหลักการการทำงานของบ่อดักไขมัน จะประกอบไปด้วย ตะแกรงดักเศษอาหาร ซึ่งจะกรองเศษอาหารออกจากน้ำทิ้ง และก็เป็นหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกรที่จะนำเศษอาหารไปทิ้งในถังขยะ และทำความสะอาดเป็นครั้งคราว จากตะแกรงดักเศษอาหาร น้ำทิ้งจะถูกส่งผ่านส่วนแยกไขมันที่ได้รับการออกแบบตามหลักศาสตร์ เพื่อให้ไขมันส่วนใหญ่ถูกจับอยู่ในส่วนนี้ และเมื่อผ่านไปสัก 7-10 วัน เราก็ต้องดักออกไปทิ้งขยะ หรือบางยี่ห้ออาจมีท่ออ่อนเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำไขมันเหล่านี้ทิ้งใส่ภาชนะหรือถุงดำเพื่อนำไปทิ้งต่อไป ส่วนน้ำทิ้งที่ผ่านบ่อดักไขมันนี้ จะยังส่งเข้าที่ระบายน้ำ ไม่ได้จะครบ แต่จะต้องถูกส่งต่อไปยังถังบำบัดน้ำเสียซะก่อน แล้วจึงค่อยปล่อยออกสู่ที่ระบายน้ำสาธารณะได้

7.1.2.4.4 บำบัดด้วยพืชและอากาศ

ภายใน โครงการเลือกใช้วิธีการบำบัดด้วยพืชและอากาศเป็นส่วนประกอบในการบำบัดน้ำดีเพื่อนำไปใช้ตัวอย่างรูปแบบจากกรณีศึกษาที่ 5.3 โรงแรมชุมพรคานารีรีสอร์ทด้านการใช้กอกผักตบชวาและหนองถาญี

7.1.2.5 แนวคิดด้านการจัดการการใช้ทรัพยากรน้ำ

7.1.2.5.1 ระบบบ่อบำบัดน้ำดี

ระบบของการบำบัดน้ำดีมีแนวทางดังนี้

ที่มา www.geocities.com/pwa2saraburi/palit_num.htm

"น้ำประปา" เป็นน้ำที่ผ่านขบวนการต่าง ๆ มากมายกว่าจะเป็นน้ำประปาให้บริการแก่ประชาชนได้นั้น มีขั้นตอนการผลิตหลายขั้นตอน และต้องมีการลงทุนที่สูงมาก ดังกระบวนการผลิตต่อไปนี้

1. การสูบน้ำ การผลิตน้ำประปา เริ่มจาก "โรงสูบน้ำแรงต่ำ" ทำการสูบน้ำดิบจากแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อลำเลียงเข้าสู่ระบบผลิต ซึ่งน้ำดิบที่สามารถนำมาผลิตน้ำประปาได้นั้นต้องเป็นน้ำที่ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่มีรส ไม่มีสิ่งสกปรก โสโครกปนเหมือนเกินกว่าที่กำหนด ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์ตรวจสอบจากนักวิทยาศาสตร์แล้วว่าสามารถนำมาใช้ผลิตเป็นน้ำประปาได้ และต้องมีปริมาณมากเพียงพอที่จะนำมาผลิตน้ำประปาได้อย่างต่อเนื่อง

2. การปรับปรุงคุณภาพน้ำดิบ น้ำดิบที่สูบเข้ามาแล้ว จะถูกผสมด้วยสารเคมี เช่น สารส้มและปูนขาว เพื่อทำการปรับปรุงคุณภาพน้ำดิบ สารละลายสารส้มจะช่วยให้มีการตกตะกอนได้ดียิ่งขึ้น และสารละลายปูนขาวจะช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของตะไคร่น้ำหรือสาหร่ายในน้ำ หรือบางครั้งจะมีการเติมคลอรีน เพื่อทำการฆ่าเชื้อโรคที่อาจปะปนมากับน้ำในขั้นต้นนี้ก่อน

3. การตกตะกอน ขั้นตอนนี้จะปล่อยน้ำที่ผสมสารส้มและปูนขาวแล้ว ที่ทำให้เกิดการหมุนวนเวียน เพื่อให้ น้ำกับสารส้มรวมตัวกันจะช่วยให้มีการจับตัวของตะกอนได้ดียิ่งขึ้น และจะนำน้ำเหล่านั้นให้เข้าสู่ถังตะกอนที่มีขนาดใหญ่ เพื่อทำให้เกิดน้ำนิ่ง ตะกอนที่มีขนาดใหญ่ น้ำหนักมาก จะตกลงสู่ก้นถัง และถูกดูดทิ้ง น้ำใสด้านบนจะไหลตามรางรับน้ำเข้าสู่ขั้นตอนต่อไป

4. การกรอง ในการกรองจะใช้ทรายหยาบและทรายละเอียดเพื่อกรองตะกอนขนาดเล็กมากในน้ำ และให้มีความใสสะอาดมากขึ้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ น้ำที่ผ่านการกรองจะมีความใสมากแต่จะมีความขุ่นหลงเหลืออยู่ประมาณ 0.2-2.0 หน่วยความขุ่น และทรายกรองจะมีการล้างทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การกรองมีประสิทธิภาพ

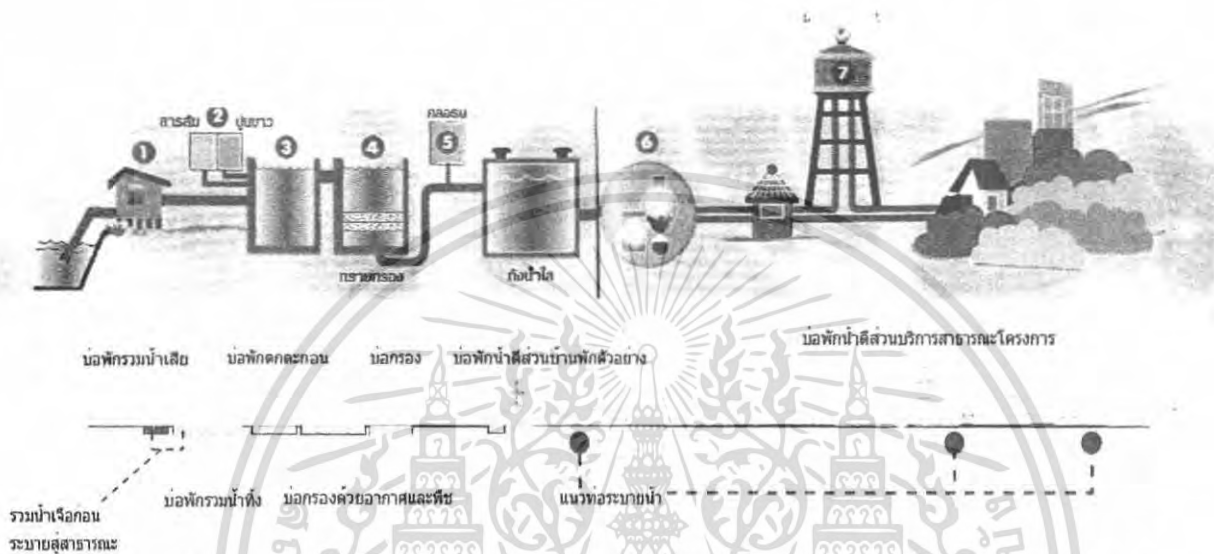
5. การฆ่าเชื้อโรค น้ำที่ผ่านการกรองมาแล้วจะมีความใส แต่อาจจะมีเชื้อโรคเจือปนมากับน้ำ ฉะนั้นจึงจะต้องทำการฆ่าเชื้อโรค โดยใช้ คลอรีน ซึ่งคลอรีนนี้สามารถฆ่าเชื้อโรคได้เป็นอย่างดี น้ำที่ได้รับการผสมคลอรีนแล้ว เรียกกันว่า "น้ำประปา" สามารถนำมาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคได้ และจะทำการจัดเก็บไว้ในถังขนาดใหญ่ เรียกว่า ถังน้ำใส เพื่อจัดการบริการต่อไป

6. การควบคุมคุณภาพน้ำประปา ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะน้ำประปาที่ทำการผลิตมาแล้วนั้น จะต้องวิเคราะห์ตรวจสอบอีกครั้งจากนักวิทยาศาสตร์ และการตรวจสอบนี้จะดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้น้ำประปาที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับการอุปโภคบริโภค

7. การสูบน้ำจ่าย น้ำประปาที่ผลิตมาแล้วนั้น จะต้องให้บริการถึงบ้านเรือนของผู้ใช้น้ำโดยส่งผ่านไปตามเส้นทาง ดังนั้นการสูบน้ำจ่ายจึงมีความจำเป็น ด้วยการส่งจากหอดึงสูงที่สามารถบริการได้ในพื้นที่ใกล้เคียง และในพื้นที่ที่ไกลออกไปหรือมีความสูงมากจำเป็นต้องใช้เครื่องอัดแรงดันน้ำ เพื่อให้ น้ำประปาสามารถบริการได้อย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขั้นตอนการผลิตน้ำประปา ของการประปาส่วนภูมิภาคนั้น ทุกขั้นตอนต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งสิ้น เริ่มจากการสูบน้ำดิบที่จะใช้ทั้งกระแสไฟฟ้า หรือน้ำมันเชื้อเพลิง สารเคมี เช่น สารส้ม ปูนขาว และคลอรีน ก็ต้องมีการจัดซื้อมาเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำและฆ่าเชื้อโรคในน้ำประปา รวมถึงการจัดเก็บและสูบน้ำมายังบ้านเรือนของผู้ใช้น้ำก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อให้ทุกขั้นตอนการดำเนินการที่สมบูรณ์

รูปที่ 7.10 แสดงแนวทางการบำบัดน้ำเพื่อใช้เป็นน้ำประปาเปรียบเทียบกับส่วนบำบัดโครงการ

ถึงอย่างไรน้ำที่ผ่านกรำบำบัดสำหรับใช้อุปโภคและบริโภคควรได้รับการตรวจสอบคุณภาพเป็นระยะๆ เพื่อความปลอดภัยของผู้ที่มาโครงการ ขนาดและความจุของบ่อพักน้ำดี ภายในโครงการ เทียบจาก ปริมาตรปกติน้ำใช้ 200 ลิตรต่อคนต่อวัน ในโครงการมีผู้มาใช้งาน คิดประมาณ 200 คนต่อ 1 วัน ขนาดของบ่อบำบัดต้องรองรับเผื่อเป็นเวลา 1 วัน ดังนั้นมีความจุ 400,000 ลิตร หรือ 400 Q ซึ่งขนาดของบ่อพักภายในโครงการ

บ่อที่ 1 (บ่อพักน้ำดี)ตำแหน่งกึ่งหันลมใหญ่ รูป 1 ส่วน 4ของวงกลม รัศมีกว้าง 32 เมตร มีพื้นที่ =

$$34 \times 3.14 \times 2 / 4 = 60.4 \text{ ตรม. ลึก 3 เมตร} = 180 \text{ Q}$$

บ่อที่ 2 (บ่อพักน้ำดี)ติดตำแหน่งกึ่งหันลมใหญ่ รูป 1 ส่วน 4ของวงกลม รัศมีกว้าง 32-35 เมตร มีพื้นที่ =

$$(35 \times 3.14 \times 2 / 4) - (32 \times 3.14 \times 2 / 4) = 10 \text{ ตรม. ลึก 3 เมตร} = 30 \text{ Q}$$

บ่อที่ 3 (บ่อพักและฝั่งน้ำดี)ติดตำแหน่งกึ่งหันลมเล็ก รูป 1 ส่วน 4ของวงกลม รัศมีกว้าง 32-35 เมตร มี

$$\text{พื้นที่} = 2 \times 6 = 12 \text{ ตรม. ลึก 3 เมตร} = 36 \text{ Q}$$

ส่วนบ่อพักจ่ายน้ำที่ตัวกึ่งหันลม ตัวละ 10 Q = 20Q

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวม $180 + 66 + 20 = 266$ ดังนั้นในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรมภายใน โครงการควรมีพื้นที่สำหรับตุ่มเก็บน้ำเพื่อสำรองไว้ในกรณีฉุกเฉินด้วย อย่างน้อย อีก 40

7.1.2.6 ลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

เรือนไทยภาคใต้

สภาพทางภูมิศาสตร์ ภาคใต้ของประเทศไทยมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างไปจากภาคอื่นๆ ของประเทศ กล่าวคือมีลักษณะเป็นแหลมหรือคาบสมุทรที่ยื่นออกไปจนจรดประเทศมาเลเซีย ล้อมรอบไปด้วยฝั่งทะเล โดยมีอ่าวไทยอยู่ทางฝั่งทะเลตะวันออกและทะเล อันดามันอยู่ทางฝั่งทะเลตะวันตก ภูมิประเทศดังกล่าว ทำให้ภาคใต้อุณหภูมิไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติมากมาย แตกต่างไปจากภาคอื่นของประเทศ สภาพทางภูมิอากาศของ ภาคใต้ เป็น อาณาบริเวณ ที่มีอากาศ ร้อน ฝนตก ชุก ความ ชื้นสูง มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน และฤดูฝน ในฤดูร้อนอากาศจะไม่ร้อนจัดเหมือนภาคอื่น เนื่องจากการถ่ายเทความร้อนจากอิทธิพลของลมบกทะเล ซึ่งพัดผ่านอยู่ตลอดเวลาในฤดูฝนฝนจะตกชุกมากกว่าภาคอื่น เนื่องจาก ได้รับทั้งลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ภูมิอากาศเช่นนี้จึงเหมาะสำหรับทำอาชีพกสิกรรมเป็นอย่างยิ่ง พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพาราและผลไม้ที่ขึ้นได้ดีในแถบศูนย์สูตรเช่นเงาะ ทุเรียน ลำไย และลองกอง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป สภาพทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ของประเทศไทย จะแบ่งได้เป็น 3 บริเวณได้แก่ บริเวณที่อยู่ฝั่งทะเลอันดามัน บริเวณ ที่อยู่แกนกลาง และ บริเวณ ที่อยู่ริมฝั่งอ่าวไทย การแบ่งบริเวณ ดังกล่าว ทำให้สะดวก ใน การศึกษา ทั้งในด้าน ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และ วัฒนธรรมตลอดจนถึง ขนบธรรมเนียม และประเพณีต่างๆ ลักษณะทางภูมิประเทศและภูมิอากาศดังกล่าวข้างต้นย่อมมีอิทธิพลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดรูปแบบเรือนพักอาศัยของประชาชนอยู่ในภาคใต้ เช่น การออกแบบ รูปทรงหลังคาให้ชันลาดเอียงมาก เพื่อ ระบายน้ำฝนจากหลังคาการใช้ตอม่อหรือฐานเสา แทนที่จะฝังเสาเรือนลงไปบนดิน เป็นต้น

ลักษณะเรือนพักอาศัยในภาคใต้

ลักษณะเรือนพักอาศัยในภาคใต้ ลักษณะเรือนพักอาศัยในภาคใต้ของประเทศไทยมีลักษณะร่วมกับเรือนไทยในภาคอื่นๆ ของประเทศไทย คือเป็นเรือนไม้ยกพื้นสูงเหนือศีรษะ ฝาใช้กระดาน ไม้ไผ่สานหรือสังกะสี เครื่องมุงหลังคา ก็เป็นวัสดุที่ทำ ได้ในท้องถิ่น ได้ดูเรือนใช้เป็น ที่พักผ่อน เก็บของ หรือ ประกอบ อาชีพเสริม เช่น ทำ กรงนก สานเสื่อกระจูด หรือเป็นคอกสัตว์ประเภทของเรือนก็มีทั้งเรือนเครื่องสับที่มีความมั่นคงแข็งแรง และเรือนเครื่องผูก ซึ่งส่วนมาก ได้แก่เรือน พักชั่วคราว ของชาวนาหรือชาวประมงที่ปลูกเรือนเรียงรายไปตามชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน คือฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทยแต่อย่างไรก็ตามเรือนพักอาศัยในภาคใต้มีลักษณะเฉพาะตัวที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลังคาจะเป็นหลังคาทรงสูง มีความลาดชันเพื่อให้ฝ้าฝนไหลผ่านโดยสะดวก หลังคาโดยทั่วไปจะมีสามแบบ คือ หลังคาจั่ว หลังคาปั้นหย่าหรือหลังคาจั่วมนิลา มีการต่อชายคาออกไปคลุมบันไดเนื่องจากฝนตกชุกมากในบริเวณภาคใต้

2. ไม่นิยมฝังเสาเรือนลงไปในพื้นที่ดิน แต่จะใช้ค่อมหรือฐานเสาที่ทำด้วยไม้เนื้อแข็ง ศิลาแรงหรือที่ทำจากก้อนอิฐฉาบปูนรองรับ

3. วิธีการสร้างเรือนนั้นจะประกอบส่วนต่างๆของเรือนบนพื้นดินก่อน แล้วจึงยกส่วนโครงสร้างต่างๆขึ้นประกอบ เป็น ตัวเรือน อีกทีหนึ่ง ซึ่งวิธีสร้างเรือน แบบนี้ตามหลักสากล นิยมเรียกว่า Prefabrication วิธีการก่อสร้างดังกล่าวทำให้สะดวกในการย้ายบ้านซึ่งนิยมย้ายบ้านทั้งหลังโดยใช้คนหาม หลังจากถอดส่วนที่มีน้ำหนักมากออกก่อน เช่น ฝา และ กระเบื้องมุงหลังคา เป็นต้น

4. แต่เดิมมาชาวใต้ไม่นิยมสร้างรั้วกันบริเวณเรือนแต่จะปลูกไม้ผล เช่น มะพร้าว มะม่วง ขนุนหรือกล้วยเพื่อให้ได้ร่มเงาและเป็นการแสดงอาณาเขตของบริเวณบ้านเรือน ซึ่งนิยมสร้างแยกกันเป็นหลังๆ

5. การวางตัวเรือนจะหันหน้าเข้าหาเส้นทางสัญจรทั้งทางน้ำ และ ทางบก ซึ่งจะ สามารถรับลมบก และลมทะเลได้ การวางตัวเรือนดังกล่าว ทำให้ชาวใต้ใช้ทิศทางการนอนที่นิยมหันศีรษะไปทางทิศใต้เป็นหลัก นอกจากนี้ เรือนพักอาศัยแล้ว อาคาร ประกอบ บ้านเรือนได้แก่ "ศาลา" ซึ่งมีรูปทรงของหลังคา ที่คล้ายตามความ นิยม ของรูปแบบของเรือนพักอาศัยด้วย เช่นหลังคาจั่ว หลังคาปั้นหย่า หรือหลังคาบลานอ ศาลาเหล่านี้จะสร้างขึ้นตามลักษณะการใช้สอย เช่น ศาลาสำหรับใช้ประชุม หรือ พบปะสังสรรค์ของ ชาวบ้าน หรือ ศาลาริมทาง ซึ่งใช้สำหรับ เป็นที่หลบ แดดฝน ในระหว่างเดินทาง และจะขุดบ่อไว้ด้านหลัง เพื่อผู้ที่เข้าพักจะได้ใช้น้ำสำหรับอุปโภคหรือบริโภค

ลักษณะที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของเรือนพักอาศัยของภาคใต้ได้แก่สถานที่หรืออาคารประกอบตัวเรือนซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพของชาวใต้ เช่น เรือนชาวนาจะมียุ้งข้าวซึ่งจะสร้างเป็น โรงเรือนขนาดเล็กสำหรับเก็บข้าวเปลือกไว้หน้าบ้าน เรือนชาวสวนยางพาราจะมีโรงสำหรับทำน้ำยางให้เป็นยางแผ่น และมีที่ตากยางเพื่อส่ง โรงงาน เรือนชาวประมง จะมีที่ตากปลา หรือผลิตผลทาง การประมงอื่นๆ ส่วน อาคารพาณิชย์หรือ ร้านค้าจะนิยมสร้างเป็นเรือนแถวสองชั้นขนานไปกับเส้นทางสัญจร ลักษณะของเรือนแถวนั้นเป็นที่นิยมกันมากในภาคใต้ จนมีการซื้อขายที่ดินกันเป็นห้องขนาดหน้ากว้าง 5 เมตร และลึก 20 เมตร ซึ่งแตกต่างไปจากภาคอื่น ซึ่งซื้อขายที่ดินก่อสร้างเป็นตารางวา และไร่ กล่าวโดยสรุป เรือนพักอาศัยทาง ภาคใต้นับได้ว่า มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่มีคุณค่าทางด้าน สถาปัตยกรรม พื้นถิ่น เนื่องจากเรือน เหล่านี้สร้างขึ้นโดยภูมิปัญญาของช่าง ไม้ที่แสดงฝีมือเชิงช่างในการออกแบบเรือนพักอาศัยให้มีรูปทรงที่เหมาะสมกับภูมิอากาศ ใช้วัสดุก่อสร้างที่หาได้ในท้องถิ่น และ ยังสามารถ อำนวยความสะดวก ในด้านการ ใช้ สอยทั้งยังแสดงถึงค่านิยมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

ถูกข่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกวันที่ลงเสาเรือนนั้น เจ้าของบ้านจะต้องไปหาฤกษ์จากผู้รู้ เช่น โตะอิหม่ามสำหรับวันที่จะเป็นมงคล ในการจะเริ่มลงเสาเรือน ถือปฏิบัติกันหลายวิธี วิธีหนึ่งที่นิยมปฏิบัติกันทั่วไป คือการนำธาตุทั้งสี่ธาตุทั้งสี่ที่ชาวไทยมุสลิมถือปฏิบัติกันนั้น คือ ดิน น้ำ ไฟ และ ความหมายของธาตุทั้งสี่ คือ ดิน หมายถึงการทำงานเป็น ไปอย่างช้าๆ อาจจะมีปัญหา และ อุปสรรค น้ำ หมายถึง การทำงานอยู่ในสภาพเยือกเย็น ได้รับ การช่วยเหลือ จากผู้อื่น ไฟ หมายถึงการทำงานอยู่ในสภาพอารมณ์ร้อน การทำงานจะมีปัญหา และ ขัดแย้ง ทะเลาะเบาะแว้ง ใน เครื่องญาติ หรือ พรรคพวกร่วมงาน ลม หมายถึง การทำงาน เป็น ไป อย่าง รวดเร็ว ไม่ค่อย จะมีปัญหา ราบรื่น โชคดี มีลาภ และอารมณ์เย็น การนับวันวันไหนจะตกตรงกับธาตุดิน น้ำ ไฟ ลมจะต้องนับตามวันที่จันทร์คติดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.2 แสดงคติความเชื่อด้านการปลูกเรือนของชาวมุสลิม

ดิน	น้ำ	ไฟ	ลม
ชั้น 1 ค่ำ	ชั้น 2 ค่ำ	ชั้น 3 ค่ำ	ชั้น 4 ค่ำ
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	แรม 1 ค่ำ
แรม 2 ค่ำ	แรม 3 ค่ำ	แรม 4 ค่ำ	แรม 5 ค่ำ
6	7	8	9
10	11	12	13

สำหรับตารางข้างบน เป็นตัวอย่างแสดงถึงการนับวันที่ตามจันทร์คติที่ตกตรงแต่ละธาตุของธาตุ ทั้งสี่ครบ 30 วัน แต่บางเดือนมีเพียง 29 วัน ต้องคำนวณเอาวันปลูกสร้างเรือน ไม่นิยมปลูกในวันศุกร์และ วันพุธปลายเดือน เพราะวันศุกร์เป็นวันสำคัญทางศาสนาอิสลาม มุสลิมจะไปมัสยิด เพื่อฟังการบรรยายธรรม และ ละหมาดในวันศุกร์และวันพุธปลายเดือน ชนบางกลุ่มมักเข้าใจว่าเป็น วันอัปมงคลบางคน จะนำธาตุทั้ง 4 คือดิน น้ำ ไฟ ลม มาเกี่ยวข้องกับค้ำ คือ จะไม่ปลูกสร้างให้ตรงกับวันที่ตกในธาตุลมและ ไฟถือว่าจะไม่มีความมั่นคงและปราศ จากความ อยู่เย็นเป็นสุขวันปลูกสร้าง บ้านเรือนว่าไม่กำหนดวันดีวันร้าย เฉพาะวันไว้หากวัน ไคตรง กับดวงจันทร์ขึ้นแรม ต่อไปนี้ถือว่าเป็นชั่วร้าย วันอัปมงคล ห้ามการ ปลูกสร้าง บ้านเรือน หรือ ประกอบ กิจการมงคลต่างๆดังนี้

วัน 4 ค่ำ 14 ค่ำ เดือนรอบิอุลอาวัล

วัน 8 ค่ำ เดือนมุฮัรรม เดือนรอบิอุลอาเคร์

วัน 10 ค่ำ เดือนซอฟาร์

วัน 12 ค่ำ เดือนรายฮ์

ส่วนงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัน 20 ค่ำ เดือนยามาคิลฮาเคร์

วัน 22 ค่ำ เดือนยามาคิลฮาวัต

เดือนยามาคิลฮาเคร์

วัน 27 ค่ำ เดือนรอมฎอน

วัน 28 ค่ำ เดือนซุลกีฮียะหะห์

เดือนซุลกีฮียะหะห์

วัน 29 ค่ำ เดือนยามาคิลฮาเคร์

เดือนชะบัน (สิงหาคม)

เดือนซาวัต (ตุลาคม)

การสร้างเรือนไทยมุสลิม

การสร้างเรือนไทยมุสลิม ลักษณะของเรือนไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นงาน

สถาปัตยกรรม พื้นบ้านที่สร้างขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยในการอยู่อาศัยประกอบอาชีพ และมีความงดงามในเรื่องการประดับตกแต่ง ทั้งผลงานเหล่านั้นยังสามารถสะท้อนฐานะทางเศรษฐกิจของเจ้าของเรือนและมีมือเชิงช่างของช่างไม้ ผู้สร้างเรือน ซึ่งสั่งสมความรู้ความชำนาญโดยเริ่มจากการ เป็นลูกมือ ในปัจจุบันช่างไม้รุ่นเก่าได้สิ้นชีวิตไปแล้วโดยไม่มีผู้ใด สนใจ ถ่ายทอดประสบการณ์เหล่านั้นทั้งนี้อาจเป็น เพราะอิทธิพลของสถาปัตยกรรมตะวันตกที่เข้ามามีส่วนในเรื่องของเรือนพักอาศัยและความเปลี่ยนแปลงเรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างเมื่อเจ้าของเรือนตกลงเลือกสถานที่สร้างได้แล้วจะเริ่มด้วยการตกลงกับช่างไม้ถึงขนาด แบบเรือน ค่าใช้จ่ายและอื่นๆ เรือนที่สร้างไม่มีการเขียนแบบ แปลน แต่จะใช้ความชำนาญของ ช่างแต่ละคน โดยทั่วไปมีแบบและขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ขนาดของตัวเรือนขึ้นอยู่กับจำนวนเสา โดยมากนิยมสร้างเสา 6 9 และ 12 เสา ความนิยมดั้งเดิมนั้นมักจะสร้าง เป็นเรือนแฝด มีชานกลาง เชื่อม ตัวเรือนหลักเข้ากับครัว แต่ต่อมา นิยม สร้างเป็นตัวเรือนเดี่ยว ความกว้างของเรือนจะ นิยม หน่วยวัดเป็นศอก โดยใช้ช่วงข้อศอกถึงปลายนิ้วกลางและในช่วงศอกสุดท้ายจะกำมือส่วนกว้างของบ้านจะลงเลข 7 หรือ 9 หรือ 10 ศอกไม่นิยมสร้างบ้าน 8 ศอก ส่วนบันได จะต้อง ลงเลขคี่ เช่น 3 5 7 ไม่นิยม ลงเลขคู่ เพราะ ถือว่า เป็นบันไดผี นำความอัปมงคลมาสู่ผู้อยู่อาศัย

2. ความสูงของตัวเรือน สร้าง โดยยกพื้นสูงให้คนลอดได้ (ไม่เกิน 2 เมตร) ใต้ถุนโล่งเพื่อประโยชน์ใช้สอยหลายประการ เช่น ใช้เป็นที่เก็บของ ทำเป็นคอกเลี้ยงสัตว์ เป็นที่นั่งเล่น โดยทำแคร่ไม้ไผ่ใต้ถุนเรือน ใช้เป็นที่ ประกอบ อาชีพ เสริม ซึ่ง อาจ จะ เป็น การ สานเสื่อ ทำ ครงนกเขาชวา และกิจกรรมอื่นๆ

3. พื้นเรือน มักนิยมตีพื้นลดหลั่นกันตามประเภทของการใช้สอย โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ จากบันไดสู่ชาน จากชานสู่ระเบียงใช้เป็นที่รับแขก จากระเบียง ยกระดับสูงขึ้น เป็นพื้น ห้อง โถงใหญ่ และห้องนอนลดระดับลงมาเป็นพื้นครัวถ้าเป็นครอบครัวฐานะดีใช้ไม้กระดานตีให้ห่างเพื่อระบายลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และหน้าต่าง ถ้ากรอบครัวฐานะยากจนก็ใช้ไม้ไผ่ตีเป็นฝาจากครัวลดระดับลงมาเป็นชานซักล้าง อยู่ติดกับนั้นไคหลังบ้าน

4. การกันห้องและพื้นที่สำหรับ ทำละหมาด เรือนไทยมุสลิมไม่ให้ความสำคัญในการกันห้อง จะกันเป็นห้องเล็กๆ ใช้นอนเท่านั้น นอกนั้นปล่อยให้ เป็น พื้นที่โล่งใช้เป็นที่รับแขก และพิธีต่างๆเช่น พิธีแต่งงาน งานเมาลิด เป็นต้น เนื่องจากบัญญัติของศาสนาอิสลาม ชาวไทยมุสลิมจะต้องทำละหมาดทุกวัน วันละ 5 ครั้ง ทุกบ้านจึงต้องกันพื้นที่ส่วนหนึ่งไว้สำหรับทำละหมาดโดยใช้เกณฑ์ คือ - ต้องมีฝาหรือผ้าม่าน กันไม่ให้คนเดินผ่าน - ต้องอยู่บนเรือนหลัก - ต้องหันหน้าไปทางทิศตะวันตก

5. การเตรียมวัสดุสำหรับสร้างเรือน โดยปกติจะเป็นหน้าที่ของช่างไม้ วัสดุที่จะต้องเตรียมมีดังนี้

- เตรียมดินเสา หรือตอม่อ ตามจำนวนเสา
- ไม้สำหรับทำเสาเรือน ส่วนมากใช้ไม้หน้า 6 นิ้ว ไม้สำหรับทำเสาหรือเสาค้ำ ซึ่งหมายถึงเสาขนาดสั้นสำหรับช่วยรองรับรอดทางคานสกัดหัวท้ายไว้ด้วย - ไม้แปียว เป็ด้านหน้า - รอด คาน และตง สำหรับปูพื้น - ไม้สำหรับ ทำพื้น กลอนผู้ และ ไม้ยาว สำหรับ ตั้งบทกลอน ผู้ - ไม้โครง หลังคา - ไม้สำหรับ ทำฝาเรือน - ไม้สำหรับทำประตูหน้าต่าง - วัสดุสำหรับมุงหลังคา - ไม้สำหรับทำบันได - ตะปูขนาด ต่างๆ และสกรู

6. ขั้นตอนใน การสร้างตัวเรือนหลัก การสร้างตัวเรือนหลักหรือแม่เรือน มีขั้นตอนดังนี้ ปรับพื้นที่ให้เสมอกันแล้วจึงวางตอม่อหรือดินเสารองรับเสา ไม้ฝั่งเสา ลงไปในดินเพื่อป้องกันปลวก จากนั้นวางเสาในตำแหน่งที่กำหนดขนาดของตัวเรือนหลัก แล้วจึงตั้งเสาเอกหรือเสาดินแรกที่ขุดขึ้นก่อนเสาอื่น มีการทำพิธีตามความเชื่อที่สืบทอดกันมา ยกเสาที่เหลือขึ้น และติดตั้ง โครงสร้างเรือน ต่อจากนั้น ก็ติดตั้ง โครงหลังคา โดย ประกอบ โครงหลังคาบนดินก่อนแยกประกอบขึ้นเป็นตัวเรือนดีแปแล้ว ขึ้นมุงหลังคา ก่อน ที่จะวางตง แล้วตีพื้น หลังจากนั้น จึงตีคร่าวฝา ติดตั้งวงกบ ประตู หน้าต่าง แล้วตีฝา แล้วต่อระเบียบ หน้าบ้าน ต่อครัวไป ทางด้านหลัง ของ ตัวแม่เรือนเมื่อเสร็จตัวเรือนแล้วจึง ติดตั้ง บันได หน้าบ้าน และ หลังบ้าน เมื่อสร้างบ้านเสร็จแล้ว จะนิยมนุชบ่อไว้ทางทิศตะวันออกอุปโภค และ บริโภค โดย นิยมนุชบ่อไว้ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของบ้าน ที่อาบน้ำสร้างไว้ในบริเวณใกล้กับบ่อน้ำ แต่เดิมไม่สร้างส้วมหรือห้องน้ำไว้ในตัวเรือน

7. การประดับตกแต่งตัวเรือน เรือนไทยมุสลิมดั้งเดิม ไม่นิยมทาสี แต่จะใช้น้ำมัน ไม้ทาเพื่อป้องกันปลวกส่วนการประดับตกแต่งตัวเรือน ขึ้นอยู่กับฐานะของเจ้าของบ้าน หากมีฐานะดีจะประดับตัวเรือนด้วยไม้ฉลุเป็นลวดลายประดับยอดจั่ว ช่องลม และเชิงชาย ช่างไม้ต้องมีฝีมือในการแกะสลักลวดลายที่ใช้เป็นลายตามความนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.2.6.2 ลักษณะสถาปัตยกรรมชุมชนที่ตั้ง เปรียบเทียบเกณฑ์รูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

รูปที่ 7.11 แสดง ลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่นเปรียบเทียบรูปแบบชุมชนที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์ส่งเสริมชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

Community Promote Center for Sustainable Development and Eco-tourism; Koh Krang Community Krabi

ศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์... (Text describing the center's mission and activities)

พันธกิจ:

- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์:

เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์... (Text describing the vision)

วัตถุประสงค์:

- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

โครงการ

- การก่อสร้างอาคาร
- การขุดลอกและวางผัง
- ระบบสายชลประทาน
- ติดตั้งสถานีวิทยุ

กรณีศึกษาโครงการพัฒนาชุมชน... (Text describing the case study)

ปีงบประมาณ	ค่าวัสดุ	ราคากลาง	ราคากลาง	ราคากลาง
1. การก่อสร้างอาคาร	3	3	9	2
2. การขุดลอกและวางผัง	4	3	12	3
3. ระบบสายชลประทาน	4	3	12	3
4. ติดตั้งสถานีวิทยุ	3	3	9	2
รวม		42	36	30

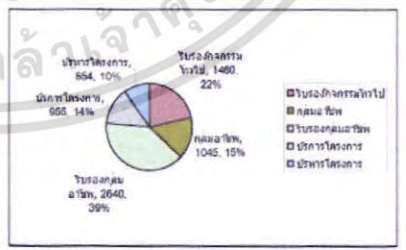

ที่มาขององค์ประกอบส่วนองค์ประกอบหลักเพื่อรับรองกิจกรรมหลักของชุมชน

ประเภทกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบ
กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ	พัฒนาอาชีพและรายได้ของชุมชน	ส่งเสริมอาชีพการเกษตร	สภาตำบล
กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ	ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของชุมชน	ส่งเสริมสุขภาพอนามัย	สภาตำบล
กิจกรรมส่งเสริมการศึกษา	ส่งเสริมการศึกษาของชุมชน	ส่งเสริมการศึกษา	สภาตำบล
กิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์	ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการอนุรักษ์	สภาตำบล

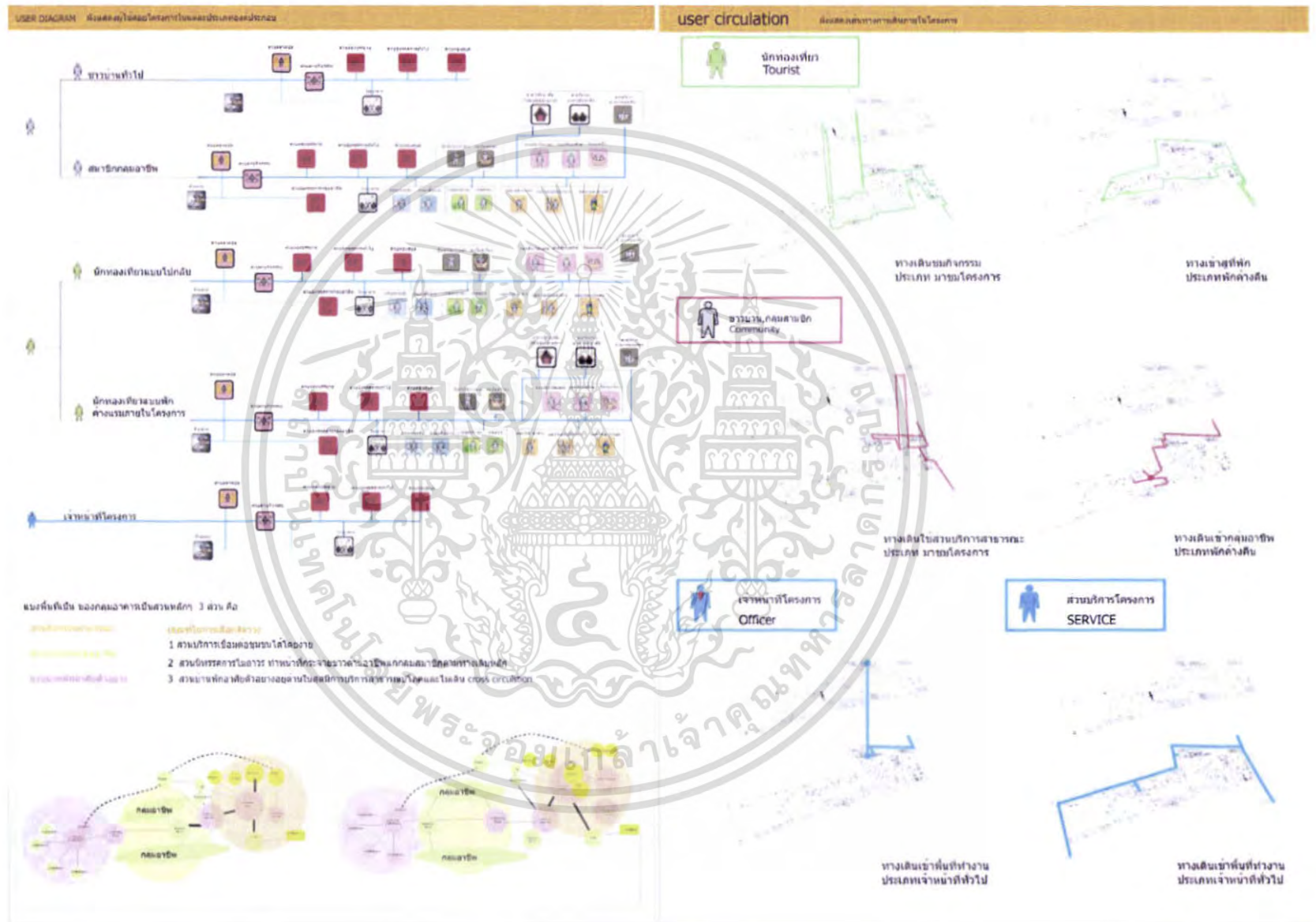
- จากการศึกษาของชุมชนเกี่ยวกับความต้องการของชุมชน (ตารางที่ 2.8 - 2.21)
 - สนับสนุนการพัฒนาโครงการในชุมชนและกิจกรรมสาธารณะ
 - สนับสนุนการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน
- จากการศึกษาเกี่ยวกับโครงการด้านสิ่งแวดล้อม (ตารางที่ 2.22 - 2.27)
 - เป็นอาชีพที่ส่งเสริมอาชีพการเกษตร (ส่งเสริมอาชีพการเกษตร, ส่งเสริมอาชีพการเกษตร, ส่งเสริมอาชีพการเกษตร)
 - เป็นอาชีพที่ส่งเสริมอาชีพการเกษตร (ส่งเสริมอาชีพการเกษตร, ส่งเสริมอาชีพการเกษตร, ส่งเสริมอาชีพการเกษตร)
- จากโครงการพัฒนาชุมชนที่ดำเนินการในชุมชน (ตารางที่ 2.22 - 2.27)
- จากการจัดตั้งองค์ประกอบเพื่อรับรองกิจกรรม (ตารางที่ 2.28 - 2.33)

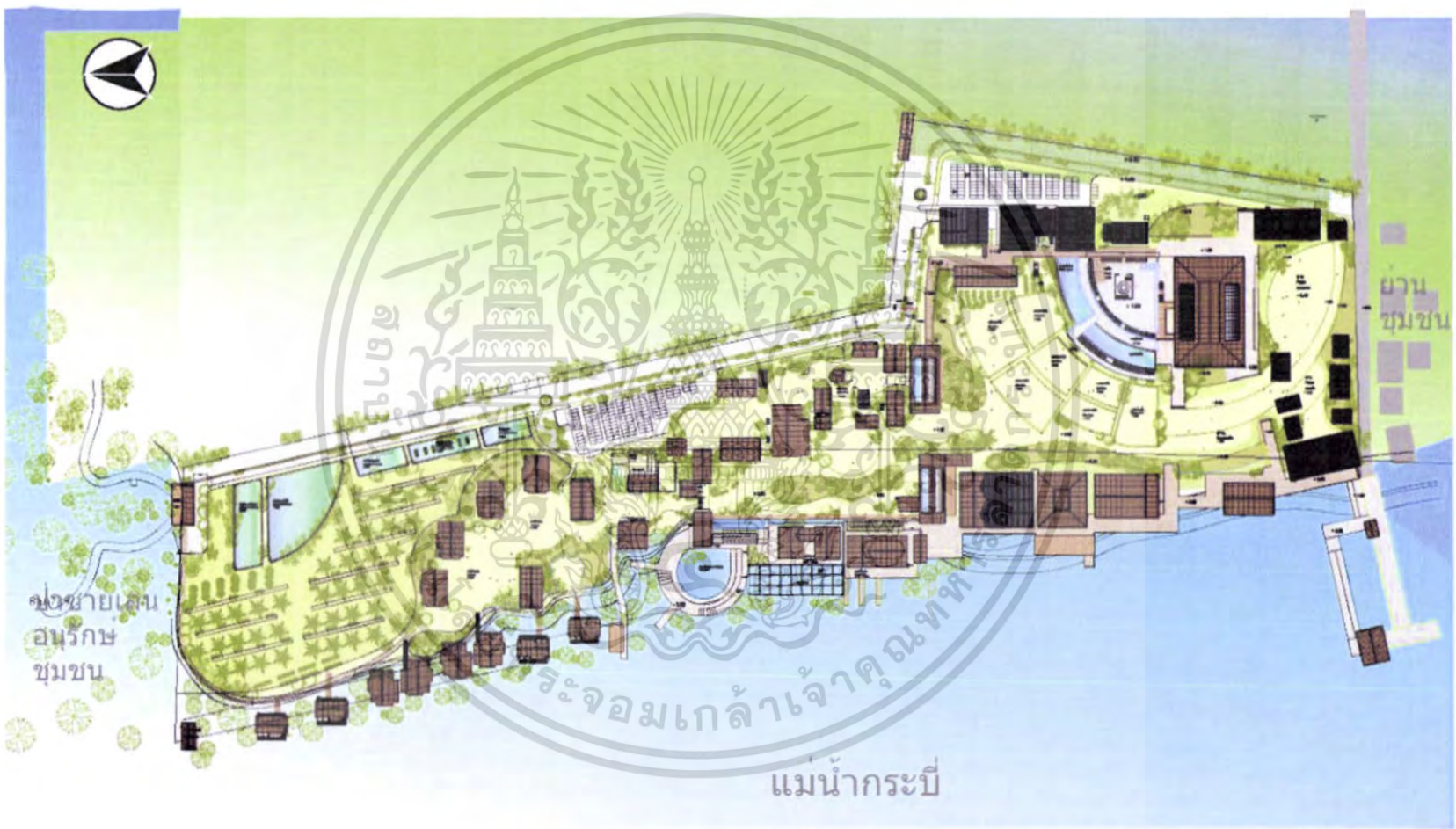
ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ประเภทกิจกรรม	จำนวน
ส่วนประกอบกิจกรรมสาธารณะ	1747	ส่วนประกอบอาชีพ	1105
ส่วนประกอบกิจกรรมชุมชน	3599	ส่วนประกอบบริการสาธารณะ	801
ส่วนประกอบกิจกรรมการศึกษา	486	ส่วนประกอบกิจกรรมการอนุรักษ์	7738

■ ส่วนประกอบกิจกรรมการอนุรักษ์
 ■ ส่วนประกอบบริการสาธารณะ
 ■ ส่วนประกอบอาชีพ
 ■ ส่วนประกอบกิจกรรมการศึกษา
 ■ ส่วนประกอบกิจกรรมสาธารณะ

รูปที่ 7.13 แสดงกระบวนการการออกแบบ 2

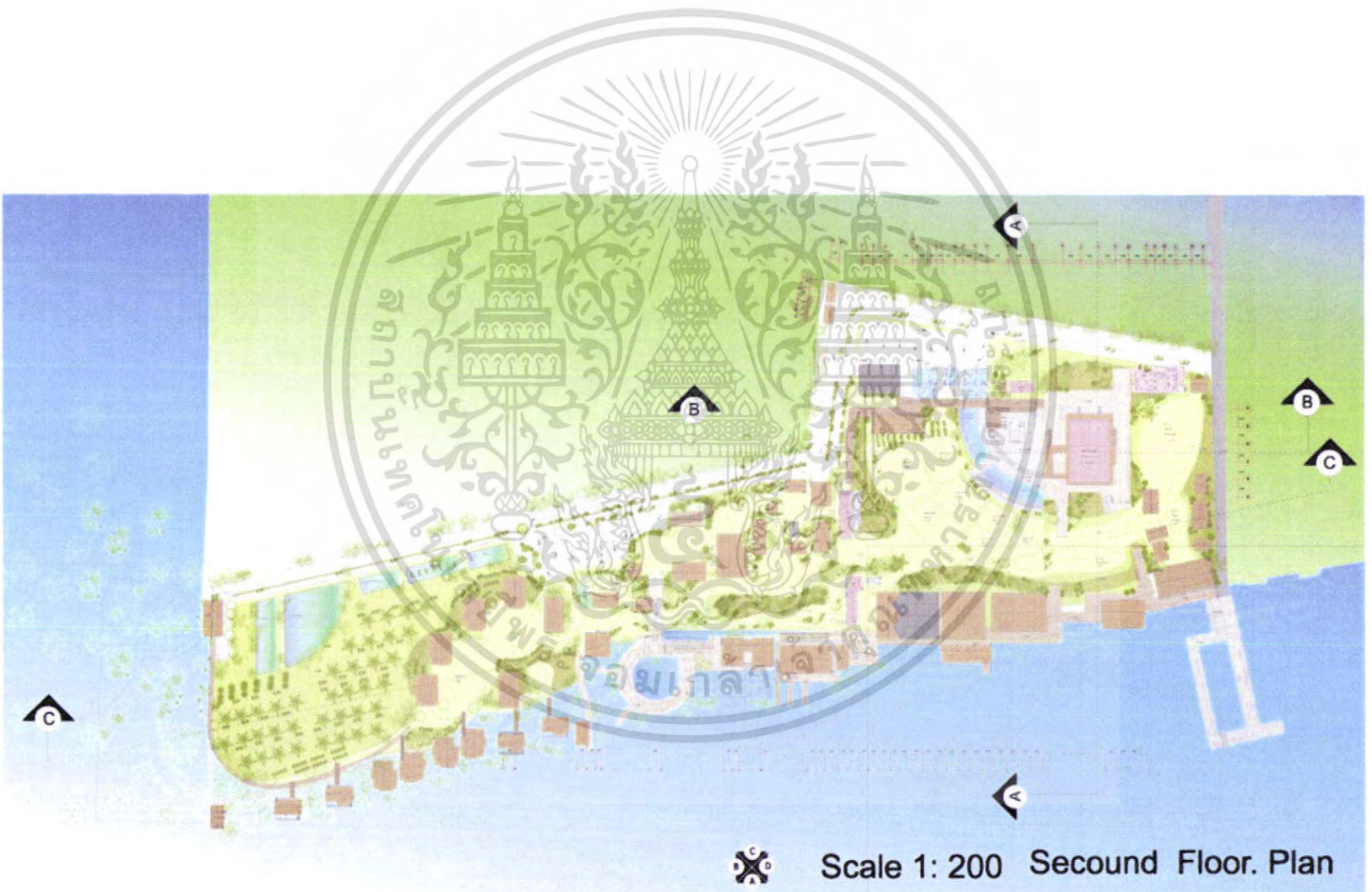

Scale 1: 500 Lay-out Plan

รูปที่ 7.15 แสดงผังบริเวณโครงการ

รูปที่ 7.16 แสดงผังพื้นที่ 1 ของโครงการ

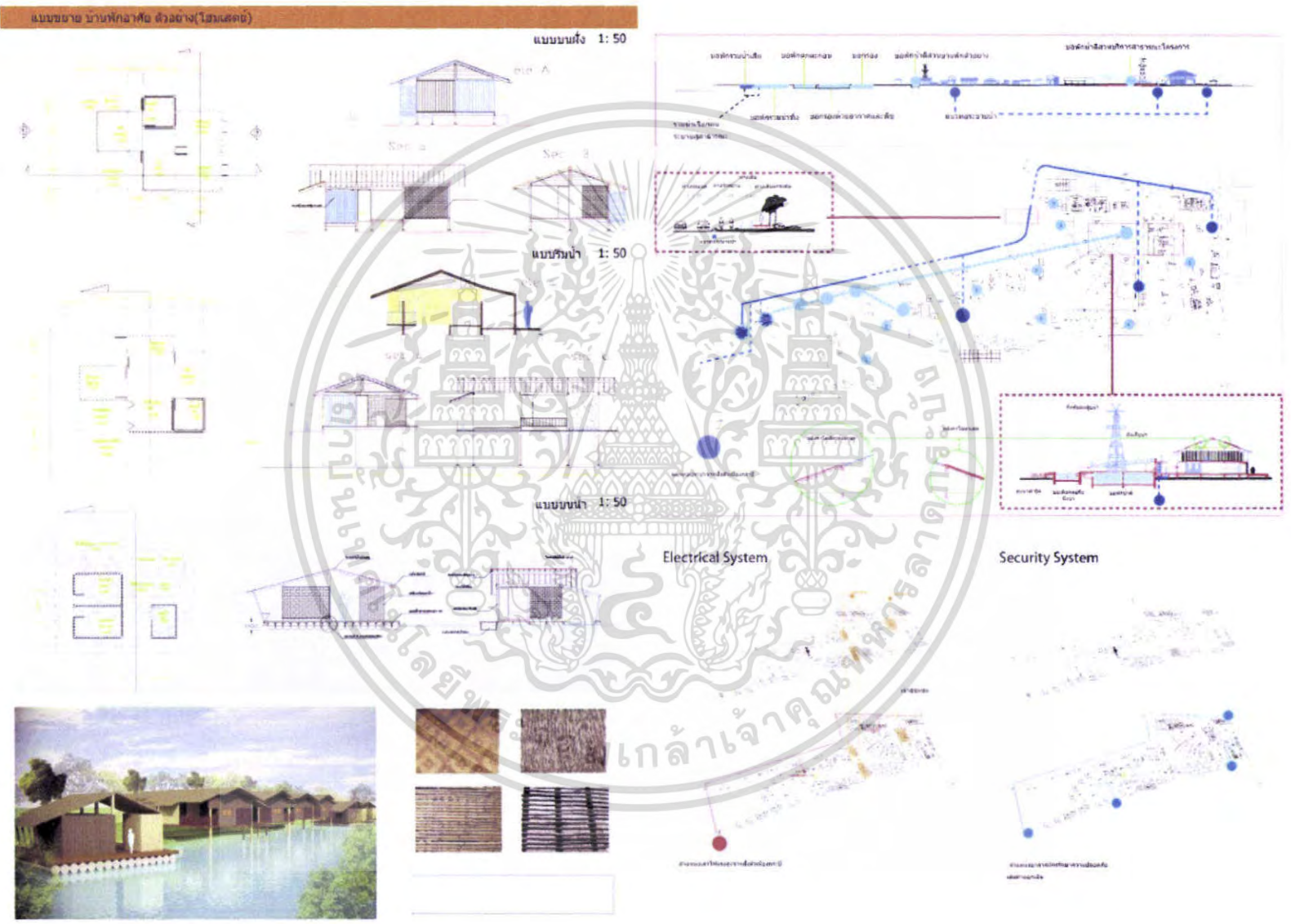
รูปที่ 7.17 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของโครงการ

Section

Elevation

รูปที่ 7.19 แสดง รายละเอียดขยายส่วนประกอบของโครงการ

8 ภาพถ่ายหุ่นจำลอง

รูปที่ 7.20 แสดง หุ่นจำลองแสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.20 แสดง หุ่นจำลองแสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.20 แสดง หุ่นจำลองแสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.20 แสดง หุ่นจำลองแสดงบรรยากาศของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

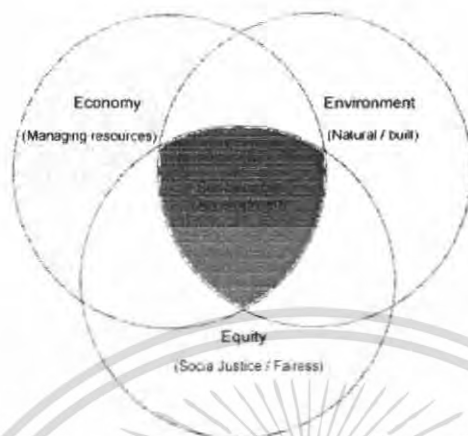
บทที่ 1

ความเป็นมาของโครงการ

ประเทศไทยแต่เดิมในอดีตเป็นประเทศที่มีทุนทรัพยากร ทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่มีอยู่เดิมเป็นจำนวนมาก มีแบบแผนของวิถีชีวิตพึ่งพิงกับสิ่งแวดล้อมภายใต้ วัฒนธรรมและความเชื่อทางศาสนามาเป็นระยะเวลาหลายชั่วอายุคน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันก็เห็นได้ชัดว่ามี การเปลี่ยนแปลง ไปอย่างรวดเร็วและมีความแตกต่าง ไปจากวิถีชีวิตเดิมเป็นอย่างมาก มีการรับเอา การพัฒนาการใหม่ๆ เข้ามาจากนานาประเทศทั้งด้านรูปแบบเทคโนโลยี, รูปแบบสังคมวัฒนธรรม, ความรู้การศึกษา, ฯลฯ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใดๆ ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่การจะรับเอา แต่สิ่งที่มีความเหมาะสมมาปรับใช้กับประเทศให้เกิดผลประโยชน์อย่างยั่งยืนนั้น ควรมีแนวคิดริเริ่ม การพัฒนา ในรูปแบบที่จะสามารถรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่มีอยู่เป็นทุนเดิม ของตนเองได้นั้น จำต้องมีรูปแบบ โครงการที่มีการส่งเสริมแนวคิดการพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับ สภาพการพึ่งพิงอาศัยกับธรรมชาติและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเองเพื่อให้ก้าวทันประเทศอื่นๆ ที่ อยู่ในโลกสากลได้

แนวคิดที่มาของการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นรูปแบบของการพัฒนาอย่างหนึ่งที่มีการคำนึงถึง ลักษณะสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมซึ่งการเริ่มต้นแนวคิดนี้มีที่มาจาก การประชุมสุดยอดว่า ด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดนเมื่อปีพ.ศ. 2515 ที่จัด โดยองค์การ สหประชาชาติ เพื่อเรียกร้องให้ทั่วโลกคำนึงถึงการ ใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยจนเกินขีดจำกัดของ ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งต่อมาได้เผยแพร่เอกสารชื่อ Our Common Future เรียกร้องให้ประชาชนใน โลกเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือย และให้มีการพัฒนาที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และ เอกสารนี้ยังได้ให้นิยามของ "การพัฒนาที่ยั่งยืน" ว่า "Sustainable development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs"(WCED, 1987) "การพัฒนาที่สนองตอบต่อความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนในรุ่นอนาคตต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถ ในการที่จะตอบสนอง ความต้องการของตนเอง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.1 แผนภาพนี้แสดงถึงความสัมพันธ์ของมิติต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(รายงานการประชุมธนาคารโลก/สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/ 2547/
: <http://www.mnre.go.th/MNRE/Agenda21/thai-3.htm#n>)

มิติการพัฒนาสังคม หมายถึง การพัฒนาคนและสังคมให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล โดยพัฒนาคนไทยให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกและวิถีชีวิตที่เกื้อกูลต่อธรรมชาติ มีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนา และคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม พึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง มีระบบการจัดการทางสังคมที่สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย รวมทั้งมีการนำทุนทางสังคมที่มีอยู่หลากหลายมาใช้ที่เหมาะสม เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีความเสมอภาคที่เอื้ออาทร

มิติทางเศรษฐกิจ หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพอย่างต่อเนื่องในระยะยาว และเป็นการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทางเศรษฐกิจจะต้องเป็นไปอย่างสมดุลและเอื้อประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีความสามารถในการแข่งขัน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นจะต้องมาจากกระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสะอาด ลดปริมาณของเสีย ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและไม่สร้างมลพิษที่จะกลายมาเป็นต้นทุนทางการผลิตระยะต่อไป รวมทั้งเป็นข้อจำกัดของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิติทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในขอบเขตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพ และสามารถพลิกฟื้นให้กลับคืนสู่สภาพใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้มากที่สุด เพื่อให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสและมีปัจจัยในการดำรงชีพ ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มุ่งจัดการให้เกิดสมดุลระหว่างการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเกื้อกูล รวมถึงการชะลอการใช้และการนำเทคโนโลยีสะอาดมาใช้ให้มากที่สุด¹

การพัฒนาที่มีได้มีการคำนึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของสภาพสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นเห็นได้ชัดเจนมีตัวอย่างตั้งแต่ระดับชุมชนในประเทศไปจนถึงโลกเช่น การปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นเหตุให้แม่น้ำลำคลองน้ำเสีย ทำให้ชุมชนไม่สามารถใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภคได้ดั้งเดิม หรือสภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบต่อคนทั้งโลก ในรูปแบบของพายุฤดูร้อนที่เกิดขึ้นก่อนกำหนดในอเมริกา การเปลี่ยนทิศทางของกระแสน้ำเย็นและกระแสน้ำอุ่นแนวโน้มอุณหภูมิที่สูงขึ้นทุกปี ผลผลิตทางการเกษตรที่ไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้ตามฤดูกาล ในด้านต่างๆก็ถือเป็นการพัฒนาที่ขาดการคำนึงถึงอนาคตและกว่า 90% เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ถึงอย่างไรก็ตามการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นเป็นเพียงรูปแบบของวาระที่มีการวางแผนและถกเถียงกัน และเกิดเป็นข้อสรุปด้านการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์แบบใดที่จะสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในทางปฏิบัติจากชุดหนังสือ “SUSTAINABLE WORLD หัวเรื่องสิ่งแวดล้อม” ได้ซึ่งมีหัวข้อ

1.1 สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในทางปฏิบัติสรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1.1.1 การใช้พลังงานจากอำนาจแห่งชาติ หมายถึง พลังงาน ลม น้ำ แสงอาทิตย์ เป็นต้น
- 1.1.2 การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่าคืนธรรมชาติ การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ
- 1.1.3 การจัดการกับสิ่งแวดล้อมเมือง เช่น การลดมลพิษ เพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างพื้นที่คุ้มครอง เป็นต้น

¹ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/2547/:<http://www.mnre.go.th /MNRE/>

Agenda21/thai-3.htm#n)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.4 การนับถือธรรมชาติ เช่น การกระตุ้นให้ทราบถึงความสำคัญและจำเป็น และผลเสียต่อการคุกคามของมนุษย์

1.1.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น ที่มีเจตนาแสดงความนับถือสิ่งแวดล้อม ผู้คนและสัตว์หรือพืชที่อยู่ตามธรรมชาติในท้องถิ่นนั้น ซึ่งสามารถช่วยกระตุ้นการดูแลสิ่งแวดล้อม เพราะผู้คนตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่สร้างความดึงดูด เช่น ในประเทศเอกวาดอร์ ชาวเผ่า อัชชัวร์ (Achuar) แห่งแอมะซอนที่กำลังการรูปแบบที่พักแบบท้องถิ่นที่เรียกว่า คาปาวิ (Kapawi) ซึ่งก่อนหน้านี้กลุ่มอัชชัวร์ทำอาชีพตักป่าเพื่อทำไร่ปลูกสัตว์แต่ปัจจุบันรายได้ร้อยละ 45 ของพวกเขาจากการจัดส่งสินค้าและบริการสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในย่านนั้น เมื่อพวกเขาได้รับการฝึกอบรมให้เรียนรู้การจัดการที่พักอย่างเต็มรูปแบบแล้ว การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมดจะตกเป็นหน้าที่ของชุมชน ในปี ค.ศ. 2011 เพื่อประโยชน์ของชุมชนเองซึ่งคาดว่าเวลานั้นมาถึงมันจะเป็น โครงการที่ยั่งยืนสำหรับทั้งประชาชนและสิ่งแวดล้อม¹

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีอัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวสูงเมื่อเทียบกับรายได้จากด้านอื่นๆ มีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวสูงขึ้นทุกปี มีแผนนโยบายและกิจกรรมอุตสาหกรรมรองรับการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก หากแต่การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นแต่ผลกำไรทางธุรกิจและไม่ได้มีการวางแผนย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมขึ้นอย่างแน่นอน การนำกระแสแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงเกิดขึ้นและยังถือเป็นรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างหนึ่งที่สามารถเห็นรูปแบบของวิถีชีวิตและกิจกรรมได้อย่างชัดเจน ขอบเขตความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอยู่ในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งมีบัญญัติความหมายจากการประชุม Globe 1990 ณ ประเทศแคนาดา ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ว่า "การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวน รักษาโอกาสต่างๆของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวที่มีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย

โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นการท่องเที่ยว ที่ดำเนินการภายใต้ขีดจำกัดความสามารถของธรรมชาติ และต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วน ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้นำภายใต้ความปรารถนาของประชาชน

¹เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (Rob Bowden แปล โดย ดร.จรรยา พนิตยกุล:2549)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม แห่งประเทศไทย, 2539) ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนจะเกิดขึ้น ได้ย่อมต้องมีปัจจัยของทรัพยากรที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวมารองรับเช่น ทรัพยากรด้านวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาของคนในชุมชน การช่วยเหลือส่งเสริมจากภาครัฐ เงินทุนในการสนับสนุน ดังนั้น หากมีการส่งเสริมพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เกิดกับชุมชนที่มีศักยภาพพร้อมก็จะสามารถสร้างรูปแบบของวิถีชีวิตที่อยู่ในขอบเขตของการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้

หากเพียงแต่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นมีการสรุปและกล่าวถึง เพื่อให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ตามหลักของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนนั้นควรมีการดำเนินการขั้นพื้นฐานแก่ชุมชนในด้านต่างๆเพื่อรองรับข้างต้นดังนี้

1. การร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจและแนวทางดำเนินงาน ในรูปแบบของการท่องเที่ยว กิจกรรม จุดมุ่งหมาย

2. การส่งเสริมด้านการตลาดและการวางแผนการ แก่ชุมชนถึงผลกระทบและแนวทางกิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนในเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างยั่งยืนได้

3. การท่องเที่ยวมิใช่หนทางในการแก้ปัญหาเสมอไป แต่เป็นเพียงส่วนที่สามารถสนับสนุนการอนุรักษ์คุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ในข้อความของจุดสสารการท่องเที่ยวทำการสำรวจในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวพบว่าชุมชนที่มีศักยภาพและทรัพยากรในประเทศสามารถหลีกเลี่ยงการเสื่อมเหินจากนักท่องเที่ยวได้ หากมีการวางแผนและดำเนินงานที่ดีก็ย่อมมีโอกาสเกิดผลกระทบในเชิงลบได้¹

การมีโครงการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนในขอบเขต ที่เป็นการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้แก่ชุมชนที่มีศักยภาพพร้อมในด้านการให้ความร่วมมือ มีทรัพยากรวัฒนธรรมและธรรมชาติได้ เป็นชุมชนที่สามารถดำเนินงานรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวได้ ก็จะเป็นการสร้างรูปแบบของชุมชนศักยภาพในความร่วมมือกันภายในชุมชนและอาศัยเพียงพึ่งพิงโดยไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ สามารถพัฒนาตนเองไปได้อย่างยั่งยืนทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ไปพร้อมกัน

¹ อุษาวดี พูลพิพัฒน์(ผู้รวบรวม)// ปี 2548 //นิคมสาร ททท. //“การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์:กรณีศึกษาการท่องเที่ยว”
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบี่เป็นจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยที่มีสภาพแวดล้อมยังคงลักษณะที่เป็นธรรมชาติอยู่มาก เป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวทั้งบริเวณรอบจังหวัดและเกาะเป็นจำนวนมากมาเป็นเวลานาน จากสภาพความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวจึงมีแนวโน้มนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจำนวนมากขึ้นทุกปีแต่รูปแบบของวัฒนธรรมเดิมที่เคยมีอยู่ถูกเลือนหายไปเป็นเวลาช้านาน ผู้คนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว, ราชการและเอกชน มีเพียงบางส่วนที่ยังสามารถดำรงอาชีพเกษตรและประมงที่เป็นอาชีพที่ยังพึ่งกับธรรมชาติแบบดั้งเดิมซึ่งหากมิได้มีการวางแผนในระยะยาวก็ย่อมจะมีผลกระทบเกิดขึ้นต่อวิถีชุมชนสิ่งแวดล้อมเพราะแหล่งชุมชนที่มีวิถีชีวิตทางการท่องเที่ยวย่อมเป็นที่สนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้าน วัฒนธรรม และทรัพยากรทางธรรมชาติไปพร้อมกันกับการท่องเที่ยว เพื่อให้ชุมชนและประชาชนสามารถอยู่ร่วมไปกับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในอนาคต ดังนั้นควรมีการริเริ่มโครงการเสนอแนะแก่ชุมชนที่มีความพร้อมในการเป็นต้นแบบในด้านการมี วัฒนธรรม, สังคม, และสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่มีการอนุรักษ์แบบยั่งยืน สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และนารายได้กระจายสู่ชุมชน เพราะการเริ่มต้นการพัฒนาจาก โครงสร้างจุดเล็กๆที่มั่นคง จะสามารถสานต่อและเชื่อมโยงไปยังการพัฒนา โครงสร้างในระดับที่ใหญ่ขึ้นเป็น หน่วยของเขต จังหวัด ภูมิภาคและประเทศได้

ชุมชนเกาะกลางเป็นชุมชนดั้งเดิมที่ตั้งอยู่ในจังหวัดกระบี่ ใกล้กับตัวอำเภอเมืองและท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ มีความชัดเจนทางด้านความใกล้ชิดกับธรรมชาติทั้งด้านประเพณี, อาชีพ, และสภาพแวดล้อม ตัวชุมชนเองมีความน่าสนใจในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมลักษณะเครือญาติขนาดใหญ่ และสภาพแวดล้อมที่ยังรายล้อมและปกคลุมไปด้วยธรรมชาติ ทั้งคนในชุมชนยังคุ้นเคยกับความแตกต่างด้านสังคม วัฒนธรรมและความเจริญของชุมชนเมืองและชุมชนของตนเองเป็นอย่างดี เดิมทีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมและสมบูรณ์ด้านทางวัฒนธรรมและธรรมชาติและเป็นที่รู้จักกันพอสมควรอยู่ แต่การพัฒนาในด้านวิถีชุมชนและการท่องเที่ยวก็มีแนวโน้มทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปตอบรับกับการพัฒนาไปในเชิงระบบทุนนิยมที่ทำลายสิ่งแวดล้อมและสภาพสังคม จึงควรมีการวางแผนและจัดการรองรับเอาไว้ล่วงหน้า การริเริ่มแนวคิด โครงการ ศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนเกาะกลาง จ.กระบี่ จึงริเริ่มขึ้น เพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาสังคม, เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของตนเองได้ สามารถเป็นชุมชนตัวอย่างแก่พื้นที่ชุมชนอื่นๆหรือประเทศอื่นๆ ในด้านที่มีการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนตอบรับกับรูปแบบของโลกสมัยใหม่ ในด้านวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 วัตถุประสงค์โครงการ

- 1.1 ด้านการสนับสนุนอาชีพ, สิ่งแวดล้อมและประเพณี แก่ชุมชน
 - 1.1.1 เพื่อสนับสนุนด้านพื้นที่ของอาชีพในกลุ่มอาชีพที่มีการพึ่งพิงกับสภาพแวดล้อมให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้
 - 1.1.2 เพื่อสนับสนุนด้านพื้นที่ของอาชีพในกลุ่มอาชีพ ที่เป็นส่วนสนับสนุนหรือส่วนประกอบในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้
 - 1.1.3 เพื่อจัดตั้งพื้นที่รองรับความต้องการของกลุ่มอาชีพและบริการขั้นพื้นฐาน
 - 1.1.4 เพื่อจัดตั้งพื้นที่รองรับความต้องการด้านกิจกรรมของชุมชน
 - 1.1.5 เพื่อให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถเป็นรายได้เสริมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ในด้านอาชีพ สิ่งแวดล้อมและประเพณีแก่ผู้สนใจทั่วไปได้
- 1.2 ด้านการสร้างจิตสำนึกและความรู้แก่ชุมชนและผู้สนใจ ด้วยการจัดเผยแพร่ความรู้และสื่อลักษณะต่างๆ
 - 1.2.1 เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านของอาชีพและสิ่งแวดล้อมของชุมชนบนฐานเดิมของชุมชนแก่ตัวชุมชน
 - 1.2.2 เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ในรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน ในด้านของอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ
 - 1.2.3 เพื่อให้ชุมชนมีความสามารถในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเกิดความภาคภูมิใจในผืนดินบ้านเกิดของตนเอง
 - 1.2.4 เพื่อให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจและ ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์พึ่งพิงสิ่งแวดล้อม
- 1.3 ด้านการสนับสนุนการวิจัยส่งเสริม พัฒนาอาชีพในด้านที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3.1 เพื่อดำเนินการสนับสนุน วิจัยส่งเสริมด้านการตลาด(วิชาการ, ออกแบบ, ประสานงาน)และติดต่อเพื่อแสดงความรู้ต่างๆในด้านการทำอาชีพดั้งเดิมที่พึ่งพิงสภาวะแวดล้อมให้ดำรงอยู่ได้และมีรายได้สูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3.2 เพื่อดำเนินการ ด้านแผนการตลาดและจัดสื่อความรู้ต่างๆ ในด้านการบริการ การเตรียมการ การวางแผนรับรอง ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แก่ชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีรายได้สูงขึ้นและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจตรงต่อ จุดประสงค์ของ โครงการและชุมชน

2 ประโยชน์ของโครงการ

2.1 ด้านสังคม

- 2.1.1 รักษา ประเพณี วัฒนธรรม เดิมของชาวบ้านเกาะกลางที่มีลักษณะที่พึ่งพิงอาศัย กับธรรมชาติ
- 2.1.2 ให้กลุ่มชาวบ้านมีสังคมของตนเองที่เข้มแข็งด้วยการร่วมมือกันทำงานเพื่อ ชุมชน
- 2.1.3 ชาวบ้านได้ค่านิยมใหม่ๆชาวบ้านรุ่นใหม่ไม่ต้องออกไปหาถิ่นต่างเมือง เนื่อง จากการทำอาชีพเดิมมีรายได้สูงขึ้น และมีความภาคภูมิใจในพื้นที่บ้านเกิด ตนเอง
- 2.1.4 ชาวบ้านและองค์กรท้องถิ่นมีความสามัคคีกัน

2.2 ด้านเศรษฐกิจ

- 2.2.1 รายได้กลุ่มอาชีพที่มีการสนับสนุน จะเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการท่องเที่ยวทั้งจาก การซื้อสินค้า บริการ และ การเรียนรู้ศึกษา
- 2.2.2 รายได้กลุ่มอาชีพ เพิ่มขึ้นเนื่องจากมีการรวมกลุ่มกันทำงาน ตั้งสหกรณ์แบ่ง หน้าที่ ดูแลผลผลิต และจัดจำหน่ายได้ในราคาที่สามารถต่อรองตลาดได้
- 2.2.3 รายได้ต่อครัวเรือนสูงขึ้น เนื่องจากมีตลาดกลางและฝ่ายการตลาด คอยดูแล ผลประ โยชน์ของสมาชิกและสหกรณ์

2.3 สิ่งแวดล้อม

- 2.3.1 มีแผนและกิจกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์ จากตัวชุมชนเองที่ตระหนักถึง คุณค่าของทรัพยากร
- 2.3.2 กิจกรรมการ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากนักท่องเที่ยว จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2.3.3 สิ่งแวดล้อมมีสภาพที่ดีขึ้นทำให้เป็นแหล่งดึงดูด ด้านการท่องเที่ยวและการทำ อาชีพของชุมชนได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ

- 3.1 ด้านการเรียนรู้ระบบขององค์กรด้านการจัดการท่องเที่ยวของโครงการตัวอย่าง เช่น ชุมชนอัมพวา โรงแรมชุมพรคาบาน่า ชุมชนเกาะเกร็ด ชุมชนเกาะขาวน้อย
- 3.2 ด้านการศึกษาเรียนรู้แนวทางการจัดการการพัฒนาอย่างยั่งยืน(กรณีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ) และการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละท้องถิ่น พื้นที่
- 3.3 การศึกษาสังคม วัฒนธรรม อาชีพ สิ่งแวดล้อมและลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น หมู่บ้านชาวประมงมุสลิม เขตพื้นที่เกาะกลาง จังหวัดกระบี่
- 3.4 ศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและแนวทางการพัฒนาในลักษณะรูปทรงที่มีความร่วมสมัย
- 3.6 ศึกษาสถาปัตยกรรมอาคารหรือโครงการตัวอย่างที่มีการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้านต่างๆหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์

4 ขอบเขตของโครงการ

- 4.1 ด้านการจัดเผยแพร่ความรู้ด้านแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 4.1.1 การจัดนิทรรศการ สื่อแสดงและการบรรยายในหัวข้อ
 - 4.1.1.1 การพัฒนาอย่างยั่งยืน
 1. แก่ชุมชนเป็นลักษณะความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ สิ่งแวดล้อม ผลกระทบในภาพกว้าง และแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กิจกรรม และการดำรงอาชีพ
 2. แก่นักท่องเที่ยว ด้านการรวมกลุ่มของชุมชน และแนวทางการอนุรักษ์ ดำรงอาชีพและกิจกรรม และส่วนอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้อง
 - 4.1.1.2 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 1. การจัดส่วนห้องบรรยายด้าน การจัดการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในชุมชน ในขอบเขตของ แผน วิธีการ การบริการ ติดต่อประสาน การท่องเที่ยว การสอน ทั้งที่ชุมชนผู้ให้บริการควรทราบ และแนวทางของศูนย์ที่ชุมชนมีสิทธิได้ ในการออกเสียงความเห็นชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การจัดส่วนนิทรรศการด้าน รายละเอียดการทำอาชีพ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องและส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในด้าน ต่างๆ

4.2 ด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้ด้วยการวิจัยส่งเสริมประสานงาน

4.2.1 การจัดพื้นที่ทำงานในกลุ่มอาชีพที่มีการสอดคล้อง กับธรรมชาติแบบดั้งเดิม เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สບสาน ประเพณีและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่สำหรับการ เรียนรู้ของผู้สนใจ และชุมชน

4.2.2 การส่งเสริมข้อมูล แก่ชุมชนทางด้านการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทั้งด้านการ ประสานงานกับองค์กรภายนอกต่างๆ และการออกแบบ วางแผนการตลาด วิธีการเพิ่ม มูลค่าสินค้า

4.2.3 จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ชุมชน ในขอบเขตของกลุ่มอาชีพและ สมาชิกในชุมชน เท่านั้น

4.3 ด้านการบริการชุมชน นักท่องเที่ยว และ โครงการ ในส่วนประกอบอื่นๆ

4.3.1 การบริการชุมชน

1. ด้านกิจกรรมชุมชน เช่น ประเพณี ศาสนา อาชีพ
2. ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์ สภาพแวดล้อม
3. ด้านการจัดตั้งร้านค้าชุมชน เพื่อรับซื้อสินค้าและจำหน่าย แก่ภายใน และภายนอก ชุมชน
4. ด้านการจัดส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานในกลุ่มอาชีพ ทำเรือ ทำรถ จุคส่งถ่ายสินค้า

4.3.2 การบริการนักท่องเที่ยว

1. ด้านกิจกรรมนักท่องเที่ยว ในส่วนประกอบที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กัสมาชิก ของกลุ่มอาชีพ เช่น การนัดเข้าฟัง บรรยายจากวิทยากร การจัดกิจกรรม การท่องเที่ยว การเข้าชมนิทรรศการต่างๆ

5 ขอบเขตและวิธีการศึกษาโครงการ

5.1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

- สภาพชุมชนที่ตั้งโครงการ
- กิจกรรมและการดำเนินการ

5.2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงการ

- การศึกษาวิเคราะห์โครงการตัวอย่าง
- การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของกิจกรรมในโครงการ
- การวิเคราะห์กิจกรรมโครงการและการพัฒนาศักยภาพพื้นที่

5.3 การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ

- การศึกษาความเป็นไปได้ด้านจำนวนและพฤติกรรมของผู้ใช้สอย
- การศึกษาวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอย

5.4 การศึกษาวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

- การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่มีผลต่อโครงการ
- การศึกษาสภาพแวดล้อมโดยรอบที่มีผลต่อโครงการ
- การศึกษาระบบสาธารณูปโภคที่เข้าถึงโครงการ
- การศึกษาทัศนียภาพมุมมองที่ติดต่อโครงการ
- การศึกษาประวัติและความสำคัญของที่ตั้งพอสังเขป

5.4 การศึกษาอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงการ

- การศึกษาโครงสร้างที่เหมาะสมกับโครงการ
- การศึกษางานระบบที่สัมพันธ์กับโครงการ
- การศึกษากฎหมายข้อบัญญัติและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับตัวอาคาร
- การศึกษาแนวทางการประหยัดพลังงาน
- การศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

บทที่ 2

การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ

การกำหนดเกณฑ์และของเขตในการศึกษาวิเคราะห์แบ่งเป็น

- 1.สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน
- 2.เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย
- 3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ
- 4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

2.1 การศึกษาสภาพชุมชนชุมชนที่ตั้งโครงการ

เนื่องจากสภาพชุมชนมีขั้นตอนการอธิบายรายละเอียดเป็นหลายกลุ่มจึงใช้แสดงในรูปแบบสัญลักษณ์กลุ่มชุมชนและกลุ่มอาชีพเพื่อใช้ในการอธิบายและเชื่อมค่อระหว่างบทความแต่ละบท

รูปที่ 2.0 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชุมชน(ชาวบ้านและกลุ่มอาชีพ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ชุมชน, ชาวบ้าน

ชุมชน, ชาวบ้าน

รูปที่ 2.1 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชุมชน, ชาวบ้าน

2.1.1.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน(ข้อมูลจากการวิเคราะห์สอบถาม และจดบันทึก)

สภาพสังคมและชุมชนภายในเกาะกลางมีความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติพี่น้อง คือมีความเอื้อเพื่อเพื่อแม่ต่อกัน

จากการสัมภาษณ์และสังเกต กลุ่มชาวบ้านก็พบว่าเนื่องมาจากเหตุผล

1 ลักษณะสังคม ศาสนามุสลิมที่นับถือพระอัลเลาะห์ซึ่งเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันผู้คนที่นับถือมุสลิมก็เหมือนเป็นพี่น้องกัน

2 ลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมอันเนื่องมาจากการแต่งงานกันระหว่างบ้านกับอีกบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่คนที่แต่งงานแล้วยังอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เนื่องมาจากแต่งงานกับคนในพื้นที่จนเป็นกลุ่มญาติซึ่ง ก็มักจะอยู่อาศัย ใกล้กันกับพี่น้อง หรือพ่อแม่ของตน

3 เนื่องมาจากการมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆภายในชุมชนที่มีเป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นงาน ประเพณีทางศาสนา งานกิจกรรมชุมชน งานแข่งขันกีฬาของชุมชน เป็นต้น

4 เวลาว่างในแต่ละวันมีมากและจะเป็นช่วงเดียวกัน ทำให้มีเวลาพูดคุยกับเพื่อนบ้าน หรือกลุ่มญาติพี่น้อง

5 ลักษณะอาชีพและการดำรงชีพไม่ต้องแข่งขันกันทำให้ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าสถิติจำนวนประชากรใน 3 ปีย้อนหลัง

พ.ศ.	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	ประชากรเฉลี่ย ครอบครัวละ
	ชาย	หญิง	รวม		
2547	2018	1930	3984	696	5.72
2548	2218	2170	4388	810	5.41
2549	2345	2362	4707	915	5.14

ประเพณี สามารถแบ่งประเพณีได้เป็น 2 ส่วนคือประเพณีที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา(สุชาติ บุตรหงา ; 2550)

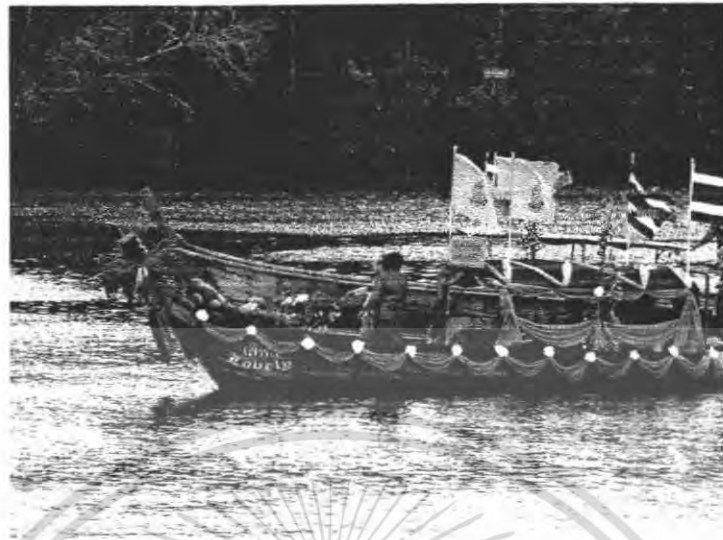
1. ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาได้แก่

- พิธีเมาลิด รอบปีละครั้งเดือน 6 จะละหมาดร่วมกัน และมีการจัดการบรรยายศาสนา 3 คืน
- พิธีเข้าสู่นัด คือพิธีการกลีบเด็ก โดยการแห่รอบๆบ้านไปยังมัสยิด เวลาประมาณ 4-5ทุ่ม
- การบวช อารีดาขอ คือการบวชเดือน 10 คือไม่ทานอาหารตอนตะวันขึ้น เป็นเวลา 1 เดือน
- พิธี ลอมมาคอน เป็นวันเด็กถือศีลตลอดทุกบ้านจะทำขนมมาทานและแบ่งบุญกัน
- อารีดาขอใหญ่ หลังจากอารีดาขอ ไป อีก 3 เดือน (ทำพร้อมกันที่เมกะและทั่วประเทศ)
- นิเก งานแต่งงานชาวมุสลิม มีบ่าวสาว พ่อแม่ทั้ง 2 ฝ่าย และโต๊ะอิหม่าม กับพยาน 2 คน

2. ประเพณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา

- การแข่งขันพายเรือหัวโทง เป็นงานประจำปี เพื่อการอนุรักษ์สืบสานเอกลักษณ์ท้องถิ่น
- การขึ้นแปลเด็ก เป็นความเชื่อจากทางมาลาฮูว่าเด็กประมาณ 5เดือน- 2ปี ต้องมีการร้องเพลง กล่อมและประดับด้วยดอกไม้
- การแข่งขันกรงหัวจุก
- กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติของโรงเรียน
- กิจกรรมงานแข่งขันกีฬาภายในชุมชน
- กิจกรรมวันเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.2 แสดงประเพณีการแข่งขันการพายเรือหัวโทง

ค่านิยม ในอดีตและปัจจุบัน(ข้อมูลจากการวิเคราะห์สอบถามและจดบันทึก) จากในอดีตชุมชนนี้เป็นชุมชนที่ดำรงชีพด้วยการพึ่งพิงอาศัยกับธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นด้านประมงหรือการกสิกรรม แต่เนื่องด้วยปัจจุบัน สภาพแวดล้อม จำนวนอัตราประชากร และความเจริญเข้ามาทำให้ชาวเกาะบางส่วนหันไปทำอาชีพด้านการบริการการท่องเที่ยว ราชการงาน บริการในโรงแรมและเอกชน บนฝั่งตัวเมืองมากขึ้น

2.1.1.1.2 .เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย และแนวทางการบริโภค
จัดเป็นหมวดหมู่ของเศรษฐกิจในภาพรวมของคนบนเกาะได้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงรายได้และอาชีพ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ตามลำดับ

อาชีพ	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	ฐานคิดรายได้เฉลี่ย / ปริมาณการณ	เฉลี่ยรายได้ต่อปี
1. รับจ้าง	240	480	300	5,000 X 12 X 780	46,800,000
2. ประมง	100	200	150	4,000 X 12 X100	4,800,000
3.ค้าขาย	10	10	30	4,000 X 12 X100	1,440,000
					53,040,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ	จำนวน ครัวเรือน	ชาย	หญิง	ฐานคิดรายได้เฉลี่ย/ ประมาณการณ	เฉลี่ยรายได้ต่อปี
1. ประมง	110	250	80	5,000 X 12 X 110	6,600,000
2. ค้าขาย	8	30	60	6,000 X 12 X 8	576,000
3. รับจ้าง	6	20	8	3,000 X 12 X 28	1,008,000
					8,184,000

อาชีพ	จำนวน ครัวเรือน	ชาย	หญิง	ฐานคิดรายได้เฉลี่ย/ ประมาณการณ	เฉลี่ยรายได้ต่อปี
1. ประมง	300	300	200	6,000 X 12 X 300	21,600,000
2. ค้าขาย	40	10	30	9,000 X 12 X 40	4,320,000
3. รับจ้าง	10	20	10	4,500 X 12 X 10	540,000
4. ต่อเรือ	4	4	-	5,000/ลำ X 12 X 4	240,000
					26,700,000

* ครอบครัวยุคใหม่ประกอบอาชีพเดี่ยว 100 ครัวเรือน

ครอบครัวยุคใหม่ประกอบอาชีพมากกว่าเดี่ยว 47 ครัวเรือน

จากสถิติของ (รายงานข้อมูลตำบลคลองประมง, 2546:18-19, 31-32, 44-46)

2.1.1.3.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

2.1.1.3.1 แสดงรายละเอียดกิจกรรม ผู้ประกอบกิจกรรม เวลา และสถานที่รับรอง

ลักษณะการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆและรายละเอียดประกอบพฤติกรรมของชาวบ้าน โดยทั่วไปแบ่งตามลักษณะของผู้ประกอบกิจกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภทได้แก่

1. ชาวประมง
2. แม่บ้าน
3. ผู้พันเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
4. เด็กวัยเรียน
5. เด็กก่อนวัยเรียน
6. ผู้สูงอายุ
7. ผู้ที่ไม่ได้ประกอบกิจการทำประมง เช่นทำงานในเมือง บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ตารางที่ 2.3 แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทประมงและแม่บ้านทั่วไป

ผู้ประกอบกิจกรรม	ช่วงเวลา	ลักษณะกิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
1 ชาวประมง (ในแต่ละประเภทจะแสดงในรายละเอียดของแต่ละอาชีพ)	4.00-12.00	ออกเรือหาปลา กุ้ง ปู หอย	ทะเล,ท่าเรือ
	12.00-13.00	ขึ้นฝั่งนำสัตว์ที่จับได้มาจำหน่ายแก่ผู้รับซื้อทั้งในและนอกหมู่บ้าน	บ้านผู้รับซื้อ
	13.00-14.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, ใต้ถุนบ้าน
	14.00-17.00	พักผ่อน เตรียมเครื่องมือ	ชาน, ใต้ถุนบ้าน
	17.00-19.00	คุยกับเพื่อนบ้าน ทำกิจกรรม(ละหมาด, เล่นกีฬา, เลี้ยงนก) และคุยกับครอบครัว	ชาน, ห้องโถง
	19.00-20.0	รับประทานอาหารเช้า	ห้อง รับประทาน
2. แม่บ้าน	20.00-4.00	นอนพักผ่อน	อาหาร,ชาน,ใต้ถุน ห้องนอน, โถงบ้าน
	05.00-06.00	ทำกิจวัตรส่วนตัว	บ้าน
	06.00-07.00	เตรียมอาหาร	ครัว
	07.00-08.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, ใต้ถุน
	08.0-11.30	ทำงานบ้าน, พักผ่อน, คุยกับเพื่อนบ้าน	ชาน, ใต้ถุน
		เตรียมอาหารกลางวัน	
	11.30-12.30	รับประทานอาหารกลางวัน	ครัว
	12.30-13.30	พักผ่อน, ทำงานบ้าน, คุยกับเพื่อนบ้าน	ชาน, ห้องกินข้าว
	13.30-18.00	เตรียมอาหารเย็น	ชาน, ใต้ถุน
		รับประทานอาหารเช้า	ครัว
	18.00-19.00	พักผ่อน หลับนอน	ชาน , ใต้ถุน , ห้อง
19.00-20.00		รับประทานอาหารเช้า	
20.00-21.00		ห้องนอน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงพฤติกรรมชาวบ้านประเภทผู้หันเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับชาย-หญิง

ผู้ประกอบกิจกรรม	ช่วงเวลา	กิจกรรม	สถานที่ประกอบ
3. ผู้หันเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับไม่มีอาชีพหลัก (ชาย)	4.00-12.00	ออกเรือหาปลา กุ้ง ปู หอย	ทะเล,ท่าเรือ
	12.00-13.00	ขึ้นฝั่งนำสัตว์ที่จับได้มาจำหน่ายแก่ผู้รับซื้อทั้งในและนอกหมู่บ้าน	บ้านผู้รับซื้อ
	13.00-14.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน,ใต้ถุนบ้าน
	14.00-17.00	พักผ่อน เตรียมเครื่องมือคุยกับเพื่อนบ้าน	ชาน,ใต้ถุนบ้าน
	17.00-19.00	ทำกิจวัตร(ละหมาด,เล่นกีฬา,เลี้ยงนก) และคุยกับครอบครัว	ชาน, ห้องโถง
	19.00-20.0 20.00-4.00	รับประทานอาหารนอนพักผ่อน	ห้องรับประทานอาหาร, ชาน,ใต้ถุนห้องนอน,โถงบ้าน
ผู้หันเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับไม่มีอาชีพหลัก (หญิง)	06.00-07.00	ทำกิจวัตรส่วนตัว	บ้าน
	07.00-08.00	เตรียมอาหาร	ครัว
	08.0-11.30	รับประทานอาหารเช้าทำงานบ้าน,พักผ่อน,คุยกับเพื่อนบ้าน	ชาน,ใต้ถุนชาน,ใต้ถุน
	11.30-12.30	เตรียมอาหารกลางวัน	ครัว
	12.30-13.30	รับประทานอาหารกลางวัน	ชาน, ห้องกินข้าว
	13.30-18.00	พักผ่อน,ทำงานบ้าน,คุยกับเพื่อนบ้าน,เล่นกีฬา	ชาน,ใต้ถุนครัว
	18.00-19.00	เตรียมอาหารเย็น	ชาน, ใต้ถุน, ห้อง
	19.00-20.00 20.00-21.00	รับประทานอาหารเย็นพักผ่อน หลับนอน	รับประทานอาหารห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 แสดงพฤติกรรมชาวบ้านประเภทผู้อยู่เกณฑ์การศึกษาภาคบังคับชาย-หญิง

ผู้ประกอบกิจกรรม	ช่วงเวลา	ลักษณะกิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
4. เด็กวัยเรียน	07.00-07.30	ทำกิจวัตรส่วนตัว	บ้าน
	07.30-08.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, โถง, ห้องกินข้าว
	08.00-12.00	เรียนช่วงเช้า	โรงเรียน
	12.00-13.00	รับประทานอาหารเช้า	โรงเรียน
	13.00-16.00	เรียนช่วงบ่าย	โรงเรียน
	16.00-18.00	ทำการบ้าน เล่นกีฬา วิ่งเล่น คุยกับเพื่อน	ชาน, ใต้ถุนบ้าน, ที่โล่ง รอบบ้าน
	18.00-19.30	เรียนบาราย	มัสยิด
	20.00-21.00	กินข้าวพักผ่อน	ชาน, โถง, ห้องกินข้าว
	21.00-07.00	พักผ่อนนอนหลับ	ห้องนอน
วันหยุด	07.00-08.00	ตื่นนอนทำกิจวัตรส่วนตัวรับประทาน	บ้าน
	08.00-08.30	อาหารเช้า	ชาน, ห้องโถง
	08.30-12.30	พักผ่อน, ทำการบ้าน, คุยกับเพื่อนบ้าน , เล่นกีฬา, ดูโทรทัศน์	ชาน, ห้องโถง, ที่โล่ง
	12.30-13.30	รับประทานอาหารเช้า	ห้องรับประทานอาหารเช้า,
	13.30-17.30	พักผ่อน, ทำการบ้าน, คุยกับเพื่อนบ้าน , เล่นกีฬา, ดูโทรทัศน์	ชาน, ใต้ถุน ห้องนอน, โถงบ้าน
	17.30-18.00	เตรียมอาหาร	ครัว
	18.00-19.30	เรียนบาราย	มัสยิด
	19.00-20.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, ใต้ถุน, ห้องกินข้าว
	20.00-21.00	พักผ่อน หลับนอน	ห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทเด็กก่อนเกณฑ์การศึกษาและผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ (นอกเหนือจากกลุ่มอาชีพ)

ผู้ประกอบกิจกรรม	ช่วงเวลา	ลักษณะกิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
5. เด็กก่อนวัยเรียน	08.00-08.30	ทำกิจวัตรส่วนตัว	บ้าน
	08.30-09.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, โถง, ห้องกินข้าว
	09.00-12.00	วิ่งเล่น, นอนเล่น	ชาน, ใต้ถุน
	12.00-13.00	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, ใต้ถุน
	13.00-18.00	วิ่งเล่น, นอนเล่น, นอนกลางวัน	ชาน, ใต้ถุนบ้าน, ที่โล่ง
	16.00-18.00	เล่นกีฬา วิ่งเล่น คุยกับเพื่อน	บ้าน ครู สอน ศาสนา , มัสยิด
	18.00-19.30	รับประทานอาหารเช้า	ชาน, โถง, ห้องกินข้าว
	20.00-08.00	พักผ่อนนอนหลับ	ห้องนอน
6. ชาวบ้านที่ประกอบอาชีพอื่นๆ	06.00-07.00	ตื่นนอนทำกิจวัตรส่วนตัวรับประทาน	บ้าน
	07.30-09.00	อาหารเช้า	ชาน , ใต้ถุน ห้อง รับประทานอาหาร,
	09.00-12.00	ทำงาน	ที่ทำงาน
	12.00-13.00	รับประทานอาหารเช้า	ที่ทำงาน
	13.00-17.00	ทำงาน	ที่ทำงาน
	17.00-19.30	พักผ่อน, นั่งเล่น, คุยกับเพื่อนบ้าน	,ชาน, ใต้ถุน
	19.30-20.00	รับประทานอาหารเช้า	ครัว, ห้องรับประทานอาหาร
	20.00-08.00	พักผ่อน หลับนอน	ชาน, ใต้ถุน, ห้องกินข้าว ห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 แสดงพฤติกรรมของชาวบ้านประเภทผู้สูงอายุ

ผู้ประกอบกิจกรรม	ช่วงเวลา	ลักษณะกิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
7. ผู้สูงอายุ	06.00-07.00	ตื่นนอนทำกิจวัตรส่วนตัวรับประทาน	บ้าน
	07.00-08.00	อาหาร	ชาน, ห้องโถง, ที่โล่ง
	08.30-12.00	ดูแลหลาน นั่งเล่น	ชาน, ใต้ถุน
	12.00-13.00	รับประทานอาหารเช้า	ห้องรับประทานอาหาร, ชาน, ใต้ถุน
	13.00-17.30	พักผ่อน,คุยกับเพื่อนบ้าน,ดูโทรทัศน์เตรียมอาหาร	ชาน, ใต้ถุน, โถงบ้าน
	17.30-20.00	ทำกิจวัตรส่วนตัว,ละหมาดรับประทานอาหารเช้า	ครัว บ้าน,มัสยิด
	18.00-19.30	พักผ่อน	ชาน, ห้องกินข้าว
	19.00-20.00	หลับนอน	ชาน, ใต้ถุน, โถงบ้าน
	20.00-21.0		ห้องนอน

2.1.1.3.2 ลักษณะพื้นที่ใช้สอยทางกายภาพ

1. บ้านพักอาศัย (ประกอบด้วยชาน, ใต้ถุน, ห้องครัว-ห้องรับประทานอาหาร, ห้องน้ำ และห้องนอน) สามารถแยกได้ชัดเจนจากวัสดุที่ใช้ว่าเป็น ทรงร่วมสมัย หรือ พื้นดิน

รูปที่ 2.3 ลักษณะบ้านพักอาศัยตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 ชานบ้าน

1.ชานบ้าน หรือใต้ถุนในลักษณะของชาวบ้านเกาะกลางนั้นมักจะเป็นส่วนต่อเติมโดยอาศัยไม้แสมและไม้буลย์ที่นำมาจากป่าชายเลนและชาวบ้านเป็นคนทำเอง เนื่องจากส่วนใหญ่เคยมีความรู้ความสามารถเรื่อง การต่อเรืออยู่บ้าง การสร้างชานเองจึงไม่ได้เป็นปัญหามากนัก ซึ่งบ้านใดจะเป็นชานบ้านใดจะใช้เป็น ใต้ถุนมีแคร่ ไม้รองรับหรือเป็นศาลาที่นั่งทั้งนี้ก็จะขึ้นอยู่กับ ลักษณะของแต่ละครอบครัวว่ามีพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่นนั่งคุยที่ใด ประกอบอาชีพ ที่ใด และมีแขกที่มากในลักษณะใดๆซึ่งในแต่ละอาชีพจะสังเกตเห็น ได้ชัดเจนมากขึ้นซึ่งขนาดของที่นั่งก็จะเป็นตัวออกไปในตัวเองด้วยส่วนหนึ่งแล้ว เนื่องจากมักจะเป็นพื้นที่ที่ถูกเลือกให้อยู่เป็นประจำและเอนกประสงค์และปรับเปลี่ยนการใช้สอยได้ไม่ยาก

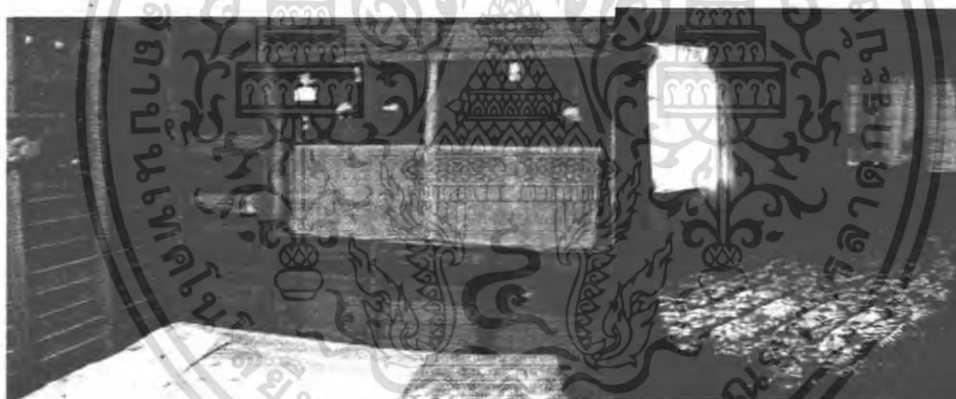
รูปที่ 2.5 ห้องครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.ห้องครัว โดยส่วนใหญ่แล้วส่วนครัวของชาวบ้านมักจะเป็นรูปแบบของส่วนต่อเติมที่คล้ายกับส่วนชานบ้านเนื่องมาจากความเคยชินในรูปแบบของพื้นที่ทำอาหาร มีรายละเอียดพื้นที่ดังนี้
- เป็นห้อง โปร่งที่ระบายอากาศได้ดีมาก มีช่องเปิดถี่หรือใหญ่
 - มักนิยมในการทำอาหารบนพื้นเนื่องจากมีความกว้างและสะดวกการทำความสะดวกด้วยวิธีการสาดน้ำแล้วปล่อยให้ระเหยลงไปสู่ดินโดยตรง(มักเป็นพื้นที่ที่พื้น โปร่ง)
 - มีการทำส่วนขึ้นเป็นช่องเปิดสำหรับการตากอุปกรณ์และลดพื้นที่เก็บของ
 - อุปกรณ์เก็บด้วยวิธีแขวนและวางบนชั้น โปร่ง

3.ห้องรับประทานอาหาร ส่วนใหญ่มักจะไม่มีพื้นที่ที่ค้ำยตัวเนื่องมาจากชาวบ้านสามารถนั่งทานบนพื้นได้นั่งบนแคร่ได้ดูน ได้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสะดวกในตอนนั้นหรือจำนวนแขกหรือฐานะของแขกผู้มาเยือนเป็นต้น

4.ห้องนอน ส่วนใหญ่ห้องนอนจะอยู่บริเวณชั้น 2 ของบ้าน ซึ่งใช้ไม้เป็นวัสดุก่อสร้างทั้งพื้นผนัง และ โครงหลังคาวัสดุเป็นตีบจากและกระเบื้องลอนคู่

รูปที่ 2.6 ห้องนอน

5. มัสยิดและสถานที่ประกอบกิจกรรมศาสนา เนื่องด้วยอิสลามเป็นศาสนาหลักที่ชาวบ้านนับถือมีการนัดกลุ่มชายละหมาดพร้อมกันทุกวันศุกร์และหญิงละหมาดร่วมกันทุกเสาร์บ่ายเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการกระจายไปละหมาดบ้านผู้ที่เป็นผู้สอนศาสนา เนื่องจากมัสยิดมักมีพื้นที่ใช้สอยจุนได้ เพียง 200 คนเท่านั้น ศาสนาในชีวิตประจำวันของชุมชนเกาะกลางสำคัญมาก มีการเรียนการสอนการประกอบกิจกรรมและประเพณีมายาวนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7 มัสยิดและสถานที่ประกอบกิจกรรมศาสนา

2.1.1.1.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

1. จากการสรุปแนวทางปัญหาจาก ตารางที่ 2.2 แสดงรายได้และอาชีพ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 ทำให้สรุปแนวทางพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมโดยเลือกเน้นจาก
 - 1.1. การเลือกสนับสนุนอาชีพที่มีจำนวนครอบครัวมากคือ อาชีพประมง มีจำนวนครอบครัว 510 ครอบครัวจาก 828 ครอบครัว ซึ่งทำรายได้เฉลี่ยต่อปีจากทั้งหมด 32,000,000 บาท/ปี
 - 1.2. การเลือกสนับสนุนอาชีพที่มีแนวโน้มรายได้มากคือ อาชีพรับจ้าง มีจำนวนครอบครัว 310 ครอบครัวจาก 828 ครอบครัว ซึ่งทำรายได้เฉลี่ยต่อปีจากทั้งหมด 48,348,000 บาท/ปี
2. จากตารางพฤติกรรมชาวบ้านทั่วไป
 - 2.1. ที่ประกอบอาชีพภายนอกจะมีเวลาให้ครอบครัวในช่วงเวลาเย็นเพียงประมาณ 2-3 ชั่วโมง
 - 2.2. คนที่ประกอบอาชีพบนเกาะจะมีเวลาว่างในช่วงบ่ายสำหรับการพูดคุยกับเพื่อนบ้านและดูแลบุตรหลานในตอนเย็นได้
 - 2.3. ผู้สูงอายุและผู้พ้นเกณฑ์การศึกษาว่างงานมีจำนวนมากเนื่องจากงานประมงใช้แรงงานมาก และเป็นงานหนัก กิจกรรมยามว่างมักเป็น คุยกับเพื่อนบ้านเพื่อนบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สรุปหัวข้อปัญหาจากกลุ่มชุมชนชาวบ้าน

การแจกแจงรายละเอียดหัวข้อปัญหาข้างต้นพอสรุปเป็นประเด็นปัญหาได้ดังนี้
 ตารางที่ 2.8 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มชุมชนชาวบ้าน

ประเด็นปัญหา	ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 สิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม	-รูปแบบวิถีอาชีพประเพณีดั้งเดิมลดลง -ชาวบ้านประกอบอาชีพแบบเดิมไม่ได้	-รายได้การจำหน่ายสินค้าจากการประมง(อาชีพหลักในชุมชน)ลดลง -สภาพแวดล้อมที่เป็นทุนการท่องเที่ยวลดลง	-สัตว์น้ำมีขนาดเล็กลงพื้นที่สภาพธรรมชาติที่ดีไม่เพียงพอต่อความต้องการ
2 ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงของอาชีพและประเพณี	- การให้เวลากับสมาชิกภายในครอบครัวลดลงเพราะทำงาน -กลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่นิยมอาชีพรูปแบบดั้งเดิม	- ชาวบ้านมีแนวโน้มการทำอาชีพบริการสูงขึ้น - รายได้การจำหน่ายสินค้าจากการประมง(อาชีพหลักในชุมชน)ลดลง	- ชุมชนไม่ได้สนใจต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นต้นทุนทางธรรมชาติ
3 ชุมชนขาดความรู้สนใจในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม	-รูปแบบวิถีอาชีพประเพณีดั้งเดิมลดลง	-รายได้การจำหน่ายสินค้าจากการประมง(อาชีพหลักในชุมชน)ลดลง -สภาพแวดล้อมที่เป็นทุนการท่องเที่ยวลดลง	- ชุมชนขาดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 กลุ่มอาชีพ

ในเกาะกลางมีกลุ่มอาชีพเป็นจำนวนมากแต่ส่วนที่สนใจและเลือกนำมาศึกษามีเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนี้

- 1 เป็นอาชีพที่พึ่งพิงกับสิ่งแวดล้อม(ประมง,ทำนา)
- 2 เป็นอาชีพที่พึ่งพิงกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม(ต่อเรือหัวโทง, โสมสเคย์,เรือท่องเที่ยว,))
- 3 เป็นอาชีพที่คาดว่าจะมีความจำเป็นต่อชุมชนและ โครงการ ในอนาคต(ทำอาหาร,เกษตรกรรม,กิจกรรมอนุรักษ์)
- 4 เป็นสินค้าประจำตำบล(เรือหัวโทงจำลอง,ผ้าปาเต๊ะ)

2.1.2.1 กลุ่มประมงพื้นถิ่น(สมบัติ หมั่นคำ สุชาติ บุตหง้า ; 2550)

รูปที่ 2.8 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มประมงพื้นถิ่น

2.1.2.1.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

ลักษณะการประมงถือเป็นอาชีพหลักของคนบนเกาะกลาง แต่ปัจจุบันคนส่วนใหญ่ถ้ามี ทางเลือกอื่นๆ ก็มักจะไม่ได้ทำประมงเนื่องจากเป็นงานที่เหนื่อยและใช้เวลา และยังมีรายได้ไม่แน่นอนทั้งยังต้องอาศัย พึ่งพิงกับธรรมชาติที่มีความเสื่อมโทรมไปมากจากอดีต(โครงการจัดการและคุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำปาก แม่น้ำกระบุรี ; 2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.1.2 เศรษฐกิจ รายได้ รายได้เฉลี่ยและแนวทางการบริโภค

ลักษณะการประมงด้วยเรือหาปลาขนาดใหญ่ถึงแม้จะรักษาและแบ่งปันผลประโยชน์โดยไม่ให้เกิดการเดินเรือซ้อนทับพื้นที่น่านน้ำกัน แต่ในสภาพเศรษฐกิจของการทำประมงจะถูกเอาเปรียบด้านราคาจำหน่ายจากพ่อค้าคนกลาง ซึ่งในเกาะจะมีร้านฝากขายและร้านรับซื้อบริเวณ ท่าเรือทั้ง 2 ฝั่ง โดยมีอัตราราคาดังต่อไปนี้

- ราคาปูดำ กก.ละ 100 บาท ขายต่อตลาดประมาณ 120-130 บาท
- ราคาปลาเก๋า เป็น กิโลกรัมกิโลกรัมละ 120 ขายตลาด 150
- ปลาโอและปลาลัง อยู่ที่ประมาณ 120-140 ต่อกิโลกรัม
- ราคาปลาหมึกต่อที่กิโลกรัมละ 100 บาท เป็นต้น

2.1.2.1.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

เนื่องจากอาชีพการประมงต้องอาศัยพื้นที่ทำงานเป็นท้องทะเลและน่านน้ำต่างๆรายละเอียดพื้นที่จึงแสดงเพียงช่วงเวลาของน้ำและลมเพื่อช่วยเกื้อหนุนให้ดำรงอาชีพเช่น

- การไถปู จะออกจากที่บ้านประมาณ 4.00-7.00และจะกลับมาปรับประมาณ 11.00-14.00 โดยมักจะทำในช่วงแรม 4 ค่ำ-แรม 15เดือนหงายและช่วง แรม 4 เดือนหงายและช่วงแรม 15เดือน ค่ำ
- การลอบปลาเก๋า ในที่นี้แสดงรายละเอียดปลาเก๋าเนื่องมาจากพบเห็นย่อยๆบริเวณกระชังปลาเนื่องมาจากปลา มักจะชอบว่ายมาอยู่ติดกันและติดลอบ วางลอบได้ตลอดปี
- ปลาโอและปลาลัง(ปลาหน้าดิน) มักจะออกเรือกันในช่วงน้ำตาย(ในช่วงที่ไม่ใช่แรม 4 ค่ำ-แรม 15เดือนหงายและช่วง แรม 4 เดือนหงายและช่วงแรม 15เดือนค่ำจะเป็นเวลาที่น้ำขึ้นและลงน้อย) เวลาที่ออกเรือมักเป็นเวลาหัวค่ำและช่วงหัวรุ่ง
- ปลาหมึกที่จับได้เป็นปลาหมึก กกล้วย หมึกกระดอง มักออกวางไข่ในช่วงน้ำตาย
- การวางอวนกุ้งต้องรอลมตะวันตกพัดเข้าถ้าช่วงน้ำใหญ่จะใช้เวลาประมาณ ครึ่ง -1 ชั่วโมง ถ้า น้ำตายจะใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง

สิ่งที่ต้องเตรียมในการออกเรือ

- อุปกรณ์ในการจับ(ทุ่น,อวน,ตะกั่ว,ตาข่าย,อวน,ไซ)และเหยื่อถ้ามี(ไข่หมึก,ปลาหมึก)
- อุปกรณ์ในการเก็บรักษา(ถังเก็บปลา,ถังเก็บเหยื่อ)
- อุปกรณ์อื่นๆที่จำเป็น ในการเดินทะเล

รูปที่ 2.9 แสดงอุปกรณ์การทำงานกลุ่มประมงท้องถิ่น

2.1.2.4.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา ส่งเสริม

ตารางที่ 2.9 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพประมงพื้นถิ่น

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดการติดต่อประสาน พูดคุยกันภายในกลุ่มผู้ ประกอบอาชีพเดียวกัน	4 ราคาสินค้าถูกกำหนดโดย พ่อค้าคนกลาง	6 การจับสัตว์น้ำมีแนวโน้ม รายได้และผลผลิตที่ลดลง
2 ขาดการรวมกลุ่มและติดต่อ ตลาดภายนอก	5 แนวโน้มการจำหน่ายมีราคา ลดลง	7 ขาดความรู้และสนใจ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3 ขาดการแสดงสื่อความรู้ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ท้องถิ่น		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2 กลุ่มประมงกระชัง(สมภพ คำกุล; 2550)

รูปที่ 2.10 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มประมงกระชัง

2.1.2.2.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต บัจจุบัน

ลักษณะการเลี้ยงปลาในกระชังนิยมเลี้ยงพันธุ์ ปลาเก๋า ปลาช่อยทะเล ปลากะพงขาว เป็นต้น เนื่องจากความต้องการตลาด ในประเทศและต่างประเทศค่อนข้างสูงและราคาดี ส่วนสัตว์อื่นๆเช่น หอยแมลงภู่นิยมจำหน่ายตลาดในประเทศ

2.1.2.2.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย

สภาพเศรษฐกิจของการเลี้ยงปลาในกระชังค่อนข้างจะมีราคาดี เลี้ยงง่ายเนื่องมาจากการเลี้ยงด้วยวิธีธรรมชาติคือให้กระชังเป็นท่อนลอยอยู่บริเวณริมแม่น้ำกระบี่ ติคป่าชายเลนซึ่งมีทะเลหนุนอยู่ตลอด จะมีปัญหาในช่วงที่พ่อค้าคนกลางมีการกดราคาสินค้าหรือปัญหาภัยพิบัติซึ่งในกลุ่มกระชังนี้มีการรวมกลุ่มกันภายในเกาะและนำไปจำหน่ายตลาดใหญ่แข่งขันกับพ่อค้ารายใหญ่(นายทุน) อยู่ซึ่งจะมีกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงปลาในพันธุ์เดียวกันซึ่งจะทำให้สามารถต่อรองราคาและโอกาสทางการจำหน่ายสูงขึ้น การติดต่อด้านการตลาดมีสมาคมประมงจังหวัดคอยช่วยเหลือ ส่วนศูนย์วิจัยประมงช่วยเหลือเรื่องคุณภาพและโรคที่เกิดขึ้นกับปลาอยู่แล้ว ซึ่งเกษตรกรบอกว่าตั้งแต่มีการท่องเที่ยวเข้ามาส่งเสริมก็สามารถเพิ่มรายได้แก่ครอบครัวประมาณ 50% และสามารถเป็นตัวหลักในการสร้างรายได้ได้เลย เนื่องจาก นักท่องเที่ยวมาชมให้ค่าเหยื่อปลา รับประทานปลาบนกระชัง และยังช่วยเหลือด้วยการบริจาคตามกำลังศรัทธาอีกด้วยโดยชาวบ้านผู้ทำอาชีพขยับเรือรับจ้างเป็นผู้พานักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

- ลักษณะพื้นที่ใช้สอยทางกายภาพรายละเอียดดังนี้

การเลี้ยงปลาในกระชังนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาดูแลอยู่ที่กระชังอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากเหตุผลที่ป้องกันผู้ลักลอบขโมยปลาจึงนิยมทำบ้านพักหรือที่พักหรืออยู่อาศัยที่กระชังเลย จึงไม่มีเวลาที่แน่นอน ในที่นี้จึงแสดงรายละเอียดซึ่งแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

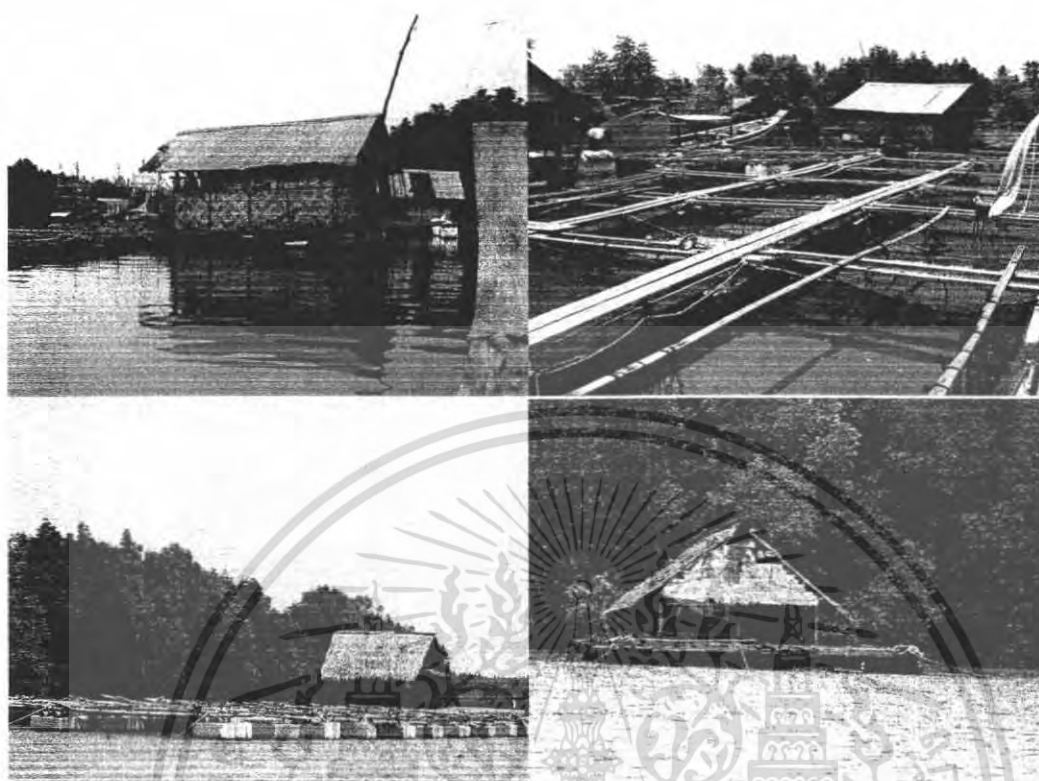
1.วิธีการเลี้ยง และระยะเวลา ราคา

- ปลาเก๋า ซึ่งเป็นลูกปลาจากการใส่ปลาหรือประมงจังหวัดมาตัวละ 50 บาทเลี้ยงนาน 8เดือนค่าอาหารประมาณ 100 บาท ขาย 1กิโลกรัม ราคาต่ำสุดที่ประมาณ 210 สูงสุดที่ประมาณ 550 บาท
- ปลาช่อนทะเล ซึ่งเป็นลูกปลามาตัวละ 50บาทเลี้ยงใช้เวลาและกินอาหารพอกๆกับปลาเก๋า ราคาประมาณ 280-330 บาทซึ่งแล้วแต่ตลาดในช่วงนั้น

2. การจัดทำหน่วยการอธิบายแก่นักท่องเที่ยว

จะมีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวด้านการเลี้ยง การทำอาหารเป็นต้น ส่วนการจัดจำหน่ายถ้าเป็นการขายแบบทำกับข้าวสดแก่นักท่องเที่ยวจะได้ราคาดี ถ้ามีส่วนรับรองการท่องเที่ยวอื่นๆมาเสริมจะดีขึ้นมาก แต่ถ้าเป็นการจัดจำหน่ายแบบกลุ่มก็มีเกณฑ์ที่ดีมากกว่าขายปลีก แต่มีเกณฑ์ต้องเป็น 1 กิโลกรัมขึ้นไป

ลักษณะของบ้านบนกระชังจะใช้ทางบนบ่อกระชังเป็นทางสัญจรจะทำงานเลี้ยงปลา ทำอาชีพเสริม บนบริเวณด้านหน้าและ พูดูกับแขกบริเวณชาน,ศาลาหน้าบ้าน รวมถึงบริเวณที่แขกมาพักผ่อน และทานข้าวด้วย ลักษณะฝั่งระยะไกลจะตั้งกระชังอยู่บริเวณริมน้ำ เวลาปลุกเรือนเพิ่มจะต่อเติมบนกระชังที่เดินเชื่อมไปหากันได้

รูปที่ 2.11 ลักษณะทางกายภาพของบ้านบนกระซัง

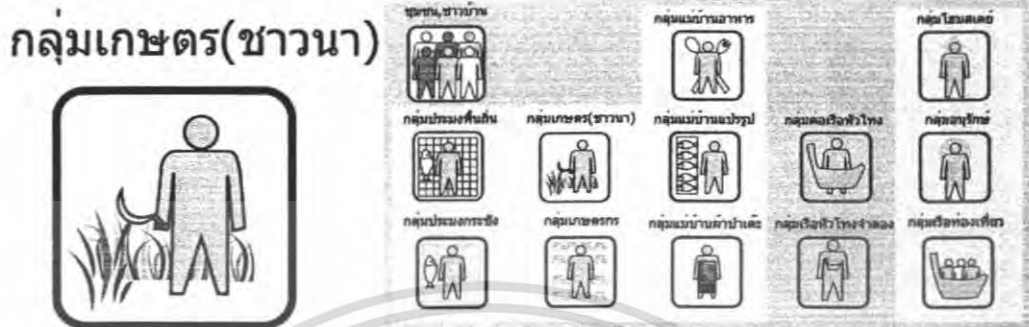
2.1.2.2.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

ตารางที่ 2.10 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพประมงกระซัง

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดการติดต่อประสาน พูดคุยกันภายในกลุ่มผู้ ประกอบอาชีพเดียวกัน	3 การจำหน่ายถูกตัดราคา 4 ตลาดไม่เอื้ออำนวยพ่อค้ารายเล็ก 5 แนวโน้มการจำหน่ายมีราคาลดลง	7 การจับสัตว์น้ำมีแนวโน้ม รายได้และผลผลิตที่ลดลง 8 ชุมชนขาดความรู้และสนใจ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
2 ขาดการรวมกลุ่มและติดต่อ ตลาดภายนอก	6 ขาดการติดต่อตลาดภายนอก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.3 กลุ่มเกษตรกรชาวนา(ประวัติ คลองรีว; 2550)

รูปที่ 2.12 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มเกษตรกรชาวนา

2.1.2.3.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

แต่เดิมพื้นที่ว่างบริเวณเกาะเป็นนาข้าวที่ชาวบ้านปลูกไว้ทำกินมาตั้งแต่รุ่นพ่อรุ่นแม่ แต่หลังจากมีกระแสความนิยมของนาทุ่งทำให้การทำนาข้าวเปลี่ยนเป็นหันมาทำนาทุ่งกันเป็นจำนวนมาก

ในปัจจุบันกลุ่มชาวนาก็เป็นเพียงเกษตรกรที่ดำเนินการทำนาก็เป็นเพียงแต่กลุ่มที่ปลูกไว้กินเองเท่านั้น แต่ความสำคัญของชาวนั้นมีมากและถือเป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกค่อนข้างมาก สมควรที่จะส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์อาชีพนี้เอาไว้ การส่งเสริมภายในศูนย์จึงเกิดขึ้นเพื่อให้คนเกาะเห็นความสำคัญ และสามารถเสริมรายได้จากนักท่องเที่ยวและมีประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าวที่หาได้ยากแล้ว ปัจจุบันเหลือสมาชิกทั้งหมด 40 คน

2.1.2.3.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย แนวทางการบริโภค

ส่วนของการทำนานั้นมิได้เป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัวหากแต่เพียงให้มีกินเพียงพอในรอบปีหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นรายได้ของกลุ่มชาวนาจึงมิได้มากเท่ากับการไปงานในตัวเมือง สถานะการเงินในครอบครัวแม้จะไม่คึกคักแต่ก็สามารถเลี้ยงชีพได้

2.1.2.3.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

การทำนานั้นเป็นเพียงอาชีพเสริมอาชีพหนึ่งผู้ที่ทำก็มีกิจวัตรประจำวันคล้ายกับชาวบ้านทั่วไป เพียงแต่บางบ้านอาจเป็นชาวประมงด้วย บ้างก็ทำเกษตรไปด้วย ดังนั้นลักษณะอาคารจึงเป็นไปคล้ายกับชาวบ้านเพียงแต่จะมีที่เก็บข้าวสาร ที่เก็บเมล็ดพันธุ์และ พื้นที่ใกล้กับนาข้าว หรือมีที่โล่งใกล้อยู่ ดังนั้น บ้านของชาวนาจึงมีโดง เป็นแคร่นั่งเล่นหรือศาลาเอนกประสงค์เหมือนกับบ้านทั่วไปนั่นเอง ในผังของอาคารจะเห็นว่ามีศาลาเพื่อการเลี้ยงไก่ และผู้ขาวที่เก็บข้าวก่อนนำไปรับประทานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.13 แสดงภาพถ่ายบ้านกลุ่มชาวนา

รูปที่ 2.14 แสดงผังประกอบบ้านกลุ่มชาวนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.11 แสดง เวลาการทำงานของกลุ่มชาวนาในรอบปี

มกราคม	กพ.—ก.ค.	ต.ค.-ก.ย.	พ.ย.
ข้าวสุกเก็บเกี่ยวได้	หยุดนา	หว่านเมล็ด	ปักค้ำนา

2.1.2.3.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

ตารางที่ 2.12 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพเกษตรกรชาวนา

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดความสนใจด้านการทำนาเป็นอาชีพเสริม	3 รายได้ลดลงและมีรายจ่ายเพิ่มในส่วนที่นำไปซื้อข้าว	4 ชุมชนขาดความรู้และสนใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
2 ขาดการรวมกลุ่มติดต่อเพื่อจัดหาเมล็ดพันธุ์และอุปกรณ์ประกอบการทำนาต่างๆ		5 การใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่ได้เป็นไปเพื่อการเกษตร

2.1.2.4 กลุ่มเกษตรกร (การสอบถามและจดบันทึก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มเกษตรกร

รูปที่ 2.15 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทเกษตรกร

2.1.2.4.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

การปลูกพืชไว้ใช้ในครัวเรือนเกาะกลางนั้น มีส่วนช่วยในการลดค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นผักสวนครัว สร้างชนบ้าน เผาถ่านเตาถ่าน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือเป็น เรื่องในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

2.1.2.4.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย

รายได้เฉลี่ยมีเพียงไม่กี่ส่วนของครอบครัวที่ปลูกพืชเป็นอาชีพหลัก เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่อำนวย

- 6 เป็นพื้นที่น้ำเค็มเข้าถึงมีพื้นที่บางส่วนสามารถปลูกผลไม้และพืชประดับได้
- 7 พื้นที่ที่ปลูกพืชไร่ขนาดใหญ่เป็นส่วนของนายทุน
- 8 การถูกทำลายโดยพายุและลิง

และพืชที่ชาวบ้านนิยมมาใช้ผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจโดยอ้อมเช่น ต้นกล้วย ต้นมะพร้าว ต้นจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 ลักษณะพันธุ์ไม้ที่นิยมใช้ในด้านเศรษฐกิจของชุมชน

2.1.2.4.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

อาชีพการเกษตรมีความน่าสนใจในการรวมกลุ่มเพราะนอกจากจะเป็นอาชีพที่ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมโดยตรงยังสามารถนำพืชที่เพาะปลูกมาจำหน่ายเป็นอาชีพรายได้เสริมแล้วยังสามารถเป็นจุดสนใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพืชแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกันแต่ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความรู้ด้านพืชท้องถิ่นเป็นอย่างดีอยู่แล้ว

ตารางที่ 2.13 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพเกษตรกร

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดความสนใจด้านการทำเกษตรเป็นอาชีพเสริม	4 รายได้ลดลงและมีรายจ่ายเพิ่มในส่วนที่นำไปซื้อผักและผลไม้	6 ชุมชนขาดความรู้และสนใจในการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้คุ้มค่า
2 ขาดการรวมกลุ่มติดต่อเพื่อจัดหาเมล็ดพันธุ์และอุปกรณ์ประกอบการทำนาต่างๆ	5 รายได้เสริมจากอาชีพการเกษตรไม่เกิดขึ้นภายในชุมชนทั้งที่มีทรัพยากรเพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชชนิดต่างๆ	7 การใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่ได้เป็นไปเพื่อการเกษตรทำให้ชาวบ้านไม่ได้ใส่ใจกับพื้นที่ดิน
3 การรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาสด้านใหม่เพื่อการเกษตร		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.5 กลุ่ม แม่บ้านอาหาร (การสอบถามและจดบันทึก)

กลุ่มแม่บ้านอาหาร

รูปที่ 2.17 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มอาชีพแม่บ้านอาหาร

2.1.2.5.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

กลุ่มชาวบ้านทำอาหารจำหน่ายส่วนใหญ่มักเป็นผู้มีเวลาว่างในการเตรียมและมีพื้นที่ในการจัดตั้งร้านค้าและพื้นที่รับประทานอาหาร ได้ถ้าบ้านใครมีร้านค้าขนาดใหญ่ก็มักจะเป็นอาชีพหลักของครอบครัว แต่ไม่ได้มีการรวบรวมบันทึกเป็นรายลักษณะอักษร

2.1.2.5.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ยแนวทางการบริโภค

การตั้งราคาในการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในร้านค้าชุมชนมีราคาไม่สูงเนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่คุ้นเคยกับ วัตถุดิบที่นำมาใช้ประกอบอาหารที่จำหน่ายอยู่แล้ว แต่เนื่องจากความสะดวกในการรับประทาน และราคาไม่สูง จึงมักเป็นที่นิยมสำหรับชาวบ้าน ทั้งในช่วงเช้า และบ่ายแต่สามารถเป็นอาชีพหลักสำหรับบางครอบครัวได้ นอกจากจำหน่ายแก่ชาวบ้านด้วยกันแล้ว ยังมีโอกาสจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมชุมชน ได้ซื้อและรับประทานด้วย

2.1.2.5.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

- ลักษณะพื้นที่ใช้สอยทางกายภาพ

รูปแบบของการจัดจำหน่ายอาหารนั้นยังไม่ได้มีการรวมกลุ่มกัน หากแต่เป็นการจัดจำหน่ายกันภายในส่วนชุมชนย่อยในแต่ละ กลุ่มพื้นที่ ทั้งที่อาหาร ในท้องถิ่นนั้นมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.18 ร้านค้าชุมชน

การตั้งร้านจะอยู่บริเวณตัวบ้านหรือ ใกล้เคียงบ้าน ใกล้ทางสัญจร การใช้พื้นที่ในการจัดทำอาหารนั้น มักเป็นพื้นที่ของซุ้มหลังคาคโล้งมี เก้าอี้ที่นั่งสำหรับ แยก เตาถ่าน และตัวทำกับข้าว อาหารที่ทำจำหน่าย มักเป็น ไปตามช่วงฤดูกาลที่ทำการประมงมาได้ และแต่ละร้านก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งแต่ละร้านอาจมีวิธีการการจัดจำหน่ายที่แตกต่างกันไป

2.1.2.5.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

อาชีพทำอาหารเป็นอาชีพที่มีความน่าสนใจเพราะนอกจากสามารถรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีรายรับสูงแล้วยังเป็นอาชีพที่มีรูปแบบประเพณีวัฒนธรรมเฉพาะท้องถิ่นอีกด้วย

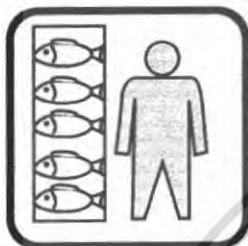
ตารางที่ 2.14 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านอาหาร

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดการรวมกลุ่มติดต่อเพื่อรวบรวมพัฒนารูปแบบอาหารท้องถิ่น	4 การรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาสด้านใหม่เพื่อการประกอบอาหารท้องถิ่น	-
2 ขาดการถ่ายทอดความรู้ด้านอาหารท้องถิ่น	5 ขาดการถ่ายทอดความรู้ด้านอาหารท้องถิ่น	
3 ขาดพื้นที่จำหน่ายที่มีระเบียบเรียบร้อย		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.6 กลุ่มอาชีพแม่บ้านแปรรูปอาหาร(สุภาพร เวลาดี; 2550)

กลุ่มแม่บ้านแปรรูป

รูปที่ 2.19 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทกลุ่มอาชีพแม่บ้านแปรรูปอาหาร

2.1.2.6.1 สภาพ สังคม ประเพณี และค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

สภาพของกลุ่มแปรรูปเป็นไปได้อย่างดี เนื่องจากมีการจัดการรวมกลุ่มทำงานอย่างเป็นระบบ มีการจัดแบ่งหน้าที่และรายได้ที่ชัดเจนทำให้สามารถสร้างรายได้แก่สมาชิก ประมาณ 100 บาทต่อวัน แต่มีที่ตั้งอยู่มาได้ประมาณ การจัดทำนายจะส่งขายที่ตัวเมืองกระบี่ ร้านมินิมาร์ท ร้านค้า otop ตามงานเทศกาลและงานจัดกิจกรรม เป็นต้น การจัดการดูแลที่เป็นกิจกรรมที่ชัดเจนตั้งอยู่มาประมาณ 7 ปี(สุภาพร;2550)

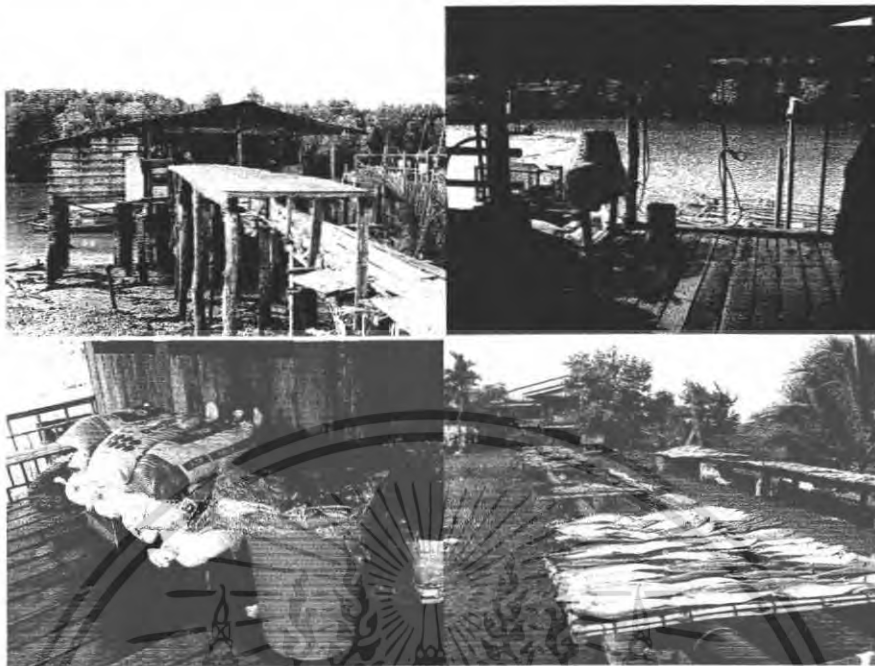
2.1.2.6.2 เศรษฐกิจ รายได้ รายได้เฉลี่ยและแนวทางการบริโภค

การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เป็นไปได้อย่างดี มีองค์กรต่างๆมาสนับสนุน เช่น กรมพัฒนาส่งเสริมแรงงาน มีคูสินค้าและมาตรฐาน การผลิต มีกรมส่งเสริมการชาย จัดส่งเครื่องบรรจุ มาให้ ใช้การแบ่งหารกำไร ในลักษณะจำนวน ช.ม. คิดเป็นวัน ต่อคน ใช้เวลาว่างในการทำ ถือเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงสูงถึงแม้จะมีรายได้เฉลี่ยประมาณ วันละ 100 บาท

2.1.2.6.3 ลักษณะการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ

- ลักษณะพื้นที่ใช้สอยทางกายภาพรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.20 แสดงลักษณะพื้นที่ใช้กลุ่มแปรรูปอาหารทางกายภาพ

2.1.2.6.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

ตารางที่ 2.15 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านแปรรูป

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 การขาดพื้นที่ประกอบกิจการที่เป็นระเบียบ	3 ขาดการรวมกลุ่มและติดต่อกับตลาดภายนอก	6 สภาพสิ่งแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์จะมีผลทางอ้อมกับกลุ่มเนื่องจากกลุ่มซื้อปลาจากเรือใหญ่
3 ขาดการรวมกลุ่มและติดต่อกับตลาดภายนอก	4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	
4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	5 ขาดการพัฒนารูปแบบให้ทันสมัยและความต้องการของตลาด-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.7 กลุ่มอาชีพผ้าป่าเต๊ะ(ปีฉลู ช้างน้ำ:2550)

กลุ่มแม่บ้านผ้าป่าเต๊ะ

รูปที่ 2.21 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มอาชีพผ้าป่าเต๊ะ

2.1.2.7.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

รายได้ได้มีการติดต่อจำหน่ายกับหน่วยงานราชการและแหล่งจัดหาสินค้าผลิตภัณฑ์ประจำตำบล อยู่ในสินค้า otop ระดับ 4 คาวการจัดจำหน่ายก่อนข้างตีผลิตภัณฑ์ส่งขายไม่ทันเวลา แนวโน้มในอนาคตค่อนข้างดี

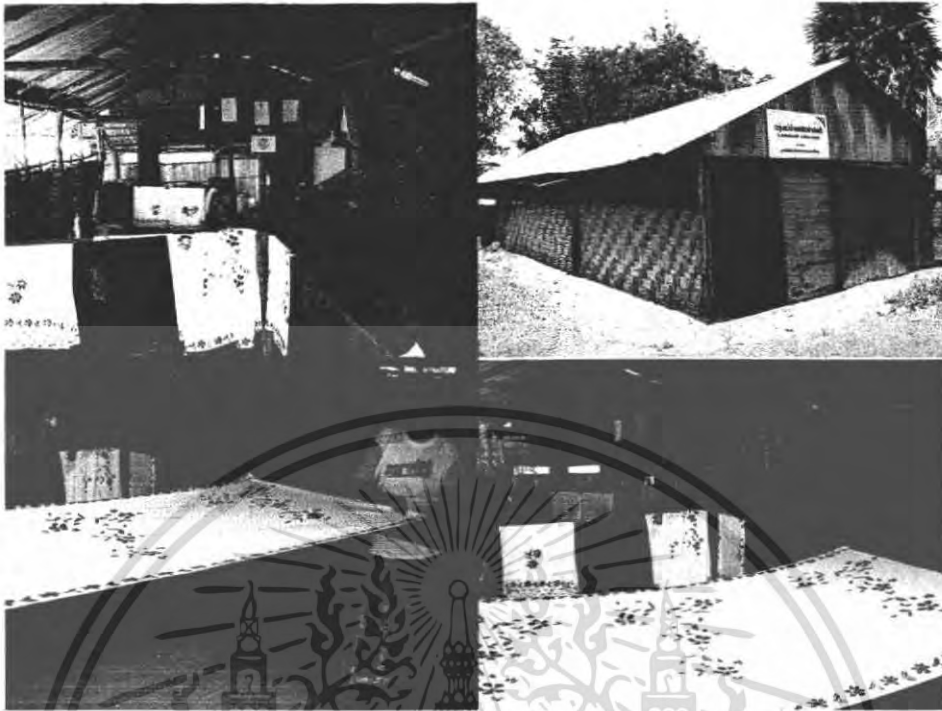
2.1.2.7.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ยแนวทางการบริโภค

รายได้เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 100-200 บาทต่อวันดำเนินกิจกรรมและนับเป็นวันที่สมาชิกมาทำงานส่วนเงินที่เหลือเป็นค่าวัสดุและอุปกรณ์ในการทำรอบต่อๆ ไปปัจจุบันการจำหน่ายเป็นไปได้ด้วยดีมียอดสั่งสินค้ามาตลอด

2.1.2.7.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

- ลักษณะพื้นที่ที่ใช้สอยทางกายภาพรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.22 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำงานกลุ่มผ้าป่าเตี้ย

2.1.2.7.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา
ส่งเสริม

ตารางที่ 2.16 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอาชีพแม่บ้านผ้าป่าเตี้ย

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 การขาดพื้นที่ประกอบกิจการที่เป็นระเบียบ	3 ขาดการรวมกลุ่มและติดต่อกับตลาดภายนอก	-
2 การรวมกลุ่มเพื่อขยายตัวและพัฒนารูปแบบผ้าป่าเตี้ยท้องถิ่น	4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	
4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	5 ขาดการพัฒนาแบบให้ทันสมัยและความต้องการของตลาด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.8 กลุ่มต่อเรือหัวโทง(สมบัติ หมั่นค้า;2550)

รูปที่ 2.23 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มต่อเรือหัวโทง

2.1.2.8.1 สภาพ สังคม ประเพณี และค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

ในปัจจุบันยังไม่มีการรวมตัวอย่างจริงจังเป็นเพียงสมาชิกที่มีความสามารถในการต่อเรือหัวโทง ร่วมกันทำงานและอยู่ในกลุ่มทำเรือหัว โทงจำลองเท่านั้น แนวโน้มในผู้ที่มีความสามารถในการต่อเรือหัว โทงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเริ่มลดน้อยลงทุกทีปัจจุบันทั้งเกาะมีผู้ที่สามารถต่อเรือได้เพียง 11 คน ดังนั้น โครงการควรมีการส่งเสริมอาชีพและความรู้ความสามารถด้านการต่อเรือหัว โทงให้มั่นคง เนื่องจากเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นส่วนประกอบและเครื่องมือของอาชีพประจำท้องถิ่น สามารถผลิตกันเองได้ภายในชุมชนทำให้มีรายได้หมุนเวียน และเพื่อใช้สำหรับการเดินทางของชาวบ้าน

ความรู้ในด้านการต่อเรือหัว โทงลดน้อยลงควรมีการเสนอแนะจัดทำกรรวบรวมข้อมูลในการทำ เพื่อให้ชาวบ้านทราบถึงคุณค่าและความสำคัญเนื่องจากแนวโน้มกลุ่มคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจกัน น้อยลง

2.1.2.8.2 เศรษฐกิจ รายได้ รายได้เฉลี่ยและแนวทางการบริโภค

1. รายได้เฉลี่ยในการต่อเรือขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย คือ

-ขนาดของเรือที่ต่อ เช่น 21 กง ราคา 80,000 บาท

-จำนวนวันที่ใช้และคนที่ต่อ เช่น 21 กง(15 วัน/ 4 คน)เฉลี่ยตกวันละ 800 บาท ไม่รวมค่าอุปกรณ์ และค่าวัสดุ

2. วัสดุไม้ที่นิยมใช้คือ ไม้เตียน ไม้พยอบ ไม้ขนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันการต่อเรือมีผู้มีความรู้ที่น้อยและไม่เป็นที่นิยมเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจจากการต่อเรือไม่ดีนักเพราะเหตุจากความไม่จำเป็นในการใช้เรือของชาวบ้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเปลี่ยนอาชีพประมงไปทำอาชีพอย่างอื่นหรือการทำงานภายนอกเกาะ

2.1.2.8.3 ลักษณะการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ

รูปแบบการรับรองการทำงานควรมีการจัดห้องสำหรับพื้นที่ใสไม้ พื้นที่วางโครงกระดูกงูพื้นที่เลี้ยงส่งเรือ พื้นที่นำเรือลงท่าหน้า พื้นที่สำหรับการเก็บอุปกรณ์ ทั้งหมดควรมีหลังคาคลุม

รูปที่ 2.24 แสดงภาพทางกายภาพพื้นที่ต่อเรือหัวโทงของชาวบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.8.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

ตารางที่ 2.17 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มต่อเรือหัวโทง

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 การขาดพื้นที่การรวมกลุ่มเพื่อติดต่อประสาน	2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม	-
2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม	4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	
3 ขาดการจัดเก็บข้อมูลรูปแบบต่างๆเพื่อการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตเรือ	5 ขาดการพัฒนาแบบให้ทันสมัยและความต้องการของตลาดของการท่องเที่ยว	
4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ		

2.1.2.9 กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง(สมบัติ หมั่นค้า:2550)

กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

รูปที่ 2.25 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.9.1 สภาพ สังคม ประเพณี และค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

การต่อเรือจำลองเป็นที่นิยมของชาวบ้านผู้สูงอายุและแม่บ้านเนื่องจากมีความคุ้นเคยและสามารถทำที่บ้านได้ ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 35 คน(รวมกลุ่มเรือหัวโทงจริงด้วย)

2.1.2.9.2 เศรษฐกิจ รายได้ รายได้เฉลี่ยและแนวทางการบริโภค

รายได้เฉลี่ยต่อ1 วันประมาณ 200 บาทเนื่องจากการต่อเรือจำลอง 1ลำใช้เวลาประมาณ 2 วันได้รายได้ 400 บาท แต่มีปัญหาด้านการขีมืออุปกรณ์การทำงานทำให้เสียเวลาการทำงานของสมาชิกคนอื่นๆ

2.1.2.9.3ลักษณะการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ

1. พื้นที่สำหรับการต่อเรือหัวโทงจำลอง
2. พื้นที่จัด โชว์สินค้าและแบบการจัดจำหน่าย

รูปที่ 2.26 ภาพถ่ายพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

รูปที่ 2.27 ภาพถ่ายพื้นที่โชว์สินค้าและแบบการจัดจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.9.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาส่งเสริม

ตารางที่ 2.18 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มคอเรือหัวโทง

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 การขาดพื้นที่การรวมกลุ่มเพื่อติดต่อประสาน	2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม	-
2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม	4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	
3 ขาดการจัดเก็บรูปแบบและข้อมูลเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตเรือ	5 ขาดการพัฒนารูปแบบให้ทันสมัยและความต้องการของตลาด	
4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ		

2.1.2.10 กลุ่มโฮมสเตย์(สุพรรณิ บุตรหง้า;2550)

รูปที่ 2.28 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มโฮมสเตย์

2.1.2.10.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มโฮมสเตย์ดำเนินการมาเป็นเวลา 3 ปีปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 32 คนซึ่งได้รับการจัดคิว และผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมมีการตรวจสอบมาตรฐานโฮมสเตย์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกองการวางแผนรับรองการท่องเที่ยวท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชน

กลุ่มโฮมสเตย์นอกจากทำกิจกรรมการรับรองนักท่องเที่ยวที่มาพักแล้วจำเป็นต้องเป็นผู้ที่คอยดูแล ประสานกับกลุ่มอาชีพหรือส่วนการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการด้วยควรมีพื้นที่การพูดคุยนัดแนะ ประชุมกันภายในรวมถึงการเรียนรู้เพื่อการรับรองการท่องเที่ยวในด้านนี้ต่างๆเช่นการให้บริการ การให้ ข้อมูลความรู้ของชุมชน รวมทั้งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย

2.1.2.10.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย

1. ค่าที่พัก 300 / คน/คืน
2. ค่าอาหาร 500 / คน/วัน (3มื้อ)
3. รายได้แนะนำและบริการด้านการท่องเที่ยวแล้วแต่ระยะทางและความลำบาก
4. ส่วนหนึ่งแบ่งเข้าส่วนกลางเพื่อทำนุบำรุงอาคาร สิ่งแวดล้อม ส่วนกลาง

2.1.2.10.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

- แสดงรายละเอียดกิจกรรม ผู้ประกอบกิจกรรม เวลา และสถานที่รับรอง

รูปที่ 2.29 แสดงกายภาพอาคารโฮมสเตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.10.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา ส่งเสริม

ตารางที่ 2.19 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มโฮมสเตย์

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 การขาดพื้นที่การรวมกลุ่มเพื่อติดต่อ ประสาน	2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การ ทำงานกลุ่ม	6 สิ่งแวดล้อมเป็นทรัพยากรการ ท่องเที่ยวถ้าเสื่อมโทรมลงจะทำให้ การท่องเที่ยวลดลง
2 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม	4 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ด้าน การประกอบอาชีพแก่ผู้สนใจ	
3 ขาดการจัดเก็บรูปแบบและข้อมูลเพื่อ ส่งเสริมความรู้ด้านการบริการการ ท่องเที่ยว	8 ขาดการประสานแผนด้านการ ท่องเที่ยว	
5 ขาดพื้นที่ฝึกสอนการรับรอง นักท่องเที่ยว	9 ขาดการประสานแผนด้าน การตลาด	
7 ขาดรูปแบบอาคารตัวอย่างที่มี เอกลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อจะได้นำไป พัฒนาหรือเป็นต้นแบบ		

2.1.2.11 กลุ่มอนุรักษ์

รูปที่ 2.30 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.11.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

ในปัจจุบันมีกลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลนหมู่ที่4 เป็นกลุ่มเริ่มต้นในการอนุรักษ์แต่บริเวณเกาะกลาง ยังไม่มีการจัดตั้งกลุ่มดำเนินการอย่างชัดเจน จึงควรสนับสนุนด้วยการก่อตั้งกลุ่ม ประสานการท่องเที่ยว ระหว่างนักท่องเที่ยวในกลุ่มต่างๆที่สนใจและมีค่าดำเนินการในส่วนช่วยเหลือการอนุรักษ์เพื่อให้ชุมชนเห็นถึงคุณค่าของการอนุรักษ์ดูแลทรัพยากรและท้องถิ่นของตนเอง

2.1.2.11.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ยรายได้ของอาสาสมัครในการนำท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มจะเป็นไปในลักษณะของการแบ่งส่วนของการท่องเที่ยว โดยกลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้สนใจและเป็นส่วนที่หักจากค่า อุปกรณ์ และดำเนินการ

2.1.2.11.3 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา ส่งเสริม

ตารางที่ 2.20 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอนุรักษ์

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดการจัดตั้งสมาชิกที่รับผิดชอบอย่างจริงจังในภาพรวมของเกาะ	4 ขาดอุปกรณ์การดำเนินกิจกรรมและงบประมาณสนับสนุน	3 ขาดความเข้าใจในด้านการร่วมกันสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์แก่ทั้งชุมชน
2 ขาดการประสานกับกลุ่มอนุรักษ์ในแต่ละส่วนในเกาะทำให้ภาพรวมในการอนุรักษ์ไม่ทั่วถึง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.12 กลุ่มเรือท่องเที่ยว

รูปที่ 2.31 แสดงสัญลักษณ์ประกอบการอธิบายผู้ใช้สอยประเภทชาวบ้านกลุ่มอนุรักษ์

2.1.2.12.1 สภาพสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

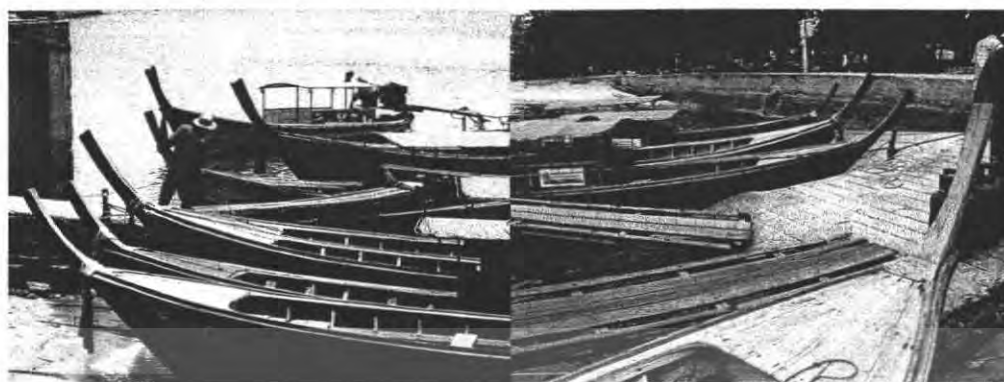
ในปัจจุบันมีกลุ่มเรือท่องเที่ยวที่บริเวณหาดเจ้าฟ้าและหาดธาราส่วนใหญ่เป็นคนที่พื้นที่เกาะกลางไปรับจ้างพานักท่องเที่ยวชมรอบเขื่อนขาน้ำและท่องเที่ยวตามอรัญชัย

2.1.2.12.2 เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย

รายได้ของกลุ่มนั้นค่อนข้างสูงเนื่องจากเป็นราคาของนักท่องเที่ยว ครอบคลุมประมาณ 400 บาท เป็นค่า แต่ปัจจุบันท่าเรือหลักของนักท่องเที่ยวที่มาจากเกาะพีพี หรือภูเก็ตถูกย้ายไปจึงทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลงไปมาก

2.1.2.12.3 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

พื้นที่ทำเรือ ไม่มากก็สามารถจอดเรือ ได้หลายลำ การจอดเรือจอดสามารถทำได้หลายวิธี เช่นการทอดสมอบก, สมอน้ำ, การผูกหลัก, การผูกเรือกับหัวเรือลำอื่นๆ

รูปที่ 2.32 แสดงภาพถ่ายพื้นที่ตั้งกลุ่มเรือท่องเที่ยวเวนิม

2.12.12.4 การวิเคราะห์และสอบถามปัญหาเพื่อหาแนวทางการพัฒนา
ส่งเสริม

ตารางที่ 2.21 แสดงการวิเคราะห์และสอบถามหัวข้อปัญหาจากกลุ่มอนุรักษ์

ปัญหาด้านสังคม	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
1 ขาดการรวมกลุ่มเพื่อการประชุม ติดต่อ	5 ปัญหาด้านต้นทุนราคาน้ำมันสูง	6 ขาดความเข้าใจในด้านการร่วมกัน สร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์แก่ทั้ง ชุมชน
2 ขาดส่วนกลางในการติดต่อประสาน จัดลำดับที่เหมาะสม	4 ขาดแผนการจัดการด้าน การตลาดและด้านการท่องเที่ยว	
3 ขาดการพัฒนารูปแบบเรือเพื่อการนำ ท่องเที่ยวและการอนุรักษ์		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของกิจกรรมเพื่อการพัฒนาส่งเสริมชุมชน

2.2.1 การวิเคราะห์แนวทางกิจกรรมเสนอแนะ โดยการพิจารณาจากปัญหาและความต้องการ

เพื่อให้โครงการตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสืบสานอาชีพตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งปัญหาและความต้องการทั้งหมดเกิดจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์สอบถามโดยตรง

โดยมีเกณฑ์การอ้างอิงจากหัวข้อต่อไปนี้

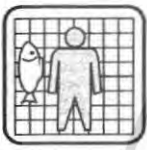

- 1 ชุมชนเกาะยาวน้อย
- 2 ชุมชนเกาะเกร็ด
- 3 โรงแรมชุมพรคาน่ารีสอร์ท
- 4 ชุมชนอัมพวา
- 5 สอบถามจากความต้องการของผู้ใช้สอยโครงการ
- 6 จากการวิเคราะห์กิจกรรมที่ควรเกิดขึ้นภายในโครงการ

ตารางที่ 2.22 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ ของชุมชน

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อข้อที่ 4 ในแต่ละประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิงกิจกรรมเสนอแนะ
จากหัวข้อที่ 2.1.2.1.4 ชุมชน, ชาวบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความเข้าใจด้านความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น - ขาดความเข้าใจด้านแนวทางปฏิบัติการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นท้องถิ่นท้องถิ่น - ขาดความเข้าใจในด้านการร่วมกันสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์แก่ทั้งชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดแสดง ให้ความรู้ข้อมูลด้านความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น - การจัดแสดง ให้ความรู้ข้อมูลด้านแนวทางในการปฏิบัติการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น - การให้ชุมชนมีส่วนร่วมได้ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์แก่ ผู้สนใจเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและความรักหวงแหนในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น 	<p>1,5,6</p> <p>2,3,4,,5,6</p> <p>1,2,3,4,5,6</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.23 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิงกิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ ของกลุ่มประมง

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อย่อยที่ 4 ในแต่ละ ประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
จากหัวข้อที่ 2.1.2.2.4 กลุ่มประมงพื้นถิ่น 	1 ขาดการติดต่อประสาน พูดคุยกันภายในกลุ่มผู้ ประกอบอาชีพเดียวกัน	-การรวมกลุ่ม เพื่อสร้างความสามัคคีและเพื่อ ความสะดวกต่อการทำอาชีพและการ แก้ปัญหา	1,6
จากหัวข้อที่ 2.1.2.3.4 กลุ่มประมงกระชัง 	2 ขาดการรวมกลุ่มและ ติดต่อตลาดภายนอก	- การรวมกลุ่มเพื่อ การรับซื้อสินค้าและตั้ง มาตรฐานเป็นของชุมชน	1,6
	3 ขาดการแสดงสื่อความรู้ ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรท้องถิ่น	- การรวมกลุ่มรับรองด้านกรท่องเที่ยวเรียนรู้ แก่ผู้สนใจด้านอาชีพประมง	1,6
	4 ราคาสินค้าถูกกำหนด โดยพ่อค้าคนกลาง	- การจัดจำหน่ายสัตว์น้ำแก่แพปลา,สหกรณ์ และตลาดภายนอก	1,6
	5 การจับสัตว์น้ำมีแนวโน้ม รายได้และผลผลิตที่ ลดลง	- การส่งเสริมการตลาดโดยการจัดหาตลาด และต่อรองราคา	1,6
6 ชุมชนขาดความรู้และ สนใจในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	-การให้ความรู้ด้านผลของความเสื่อมโทรม ของสภาพสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่ออาชีพ	1,6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.24 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ ของกลุ่มเกษตรกร

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อย่อยที่ 4 ในแต่ละ ประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
<p>จากหัวข้อที่ 2.1.2.4.4</p> <p>กลุ่มเกษตรกร(ชาวนา)</p> 	<p>1 ขาดความสนใจด้านการ ทำนาเป็นอาชีพเสริม</p> <p>2 การขาดพื้นที่และอุปกรณ์ ที่การรวมกลุ่มที่สามารถ ประสานติดต่อได้</p> <p>3 ขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ทดลองเพาะพันธุ์ข้าว ท้องถิ่นและแนวทางเกษตร ไร้สารตัวอย่าง</p> <p>5 ขาดพื้นที่แสดงสื่อความรู้ ด้านการประกอบอาชีพแก่ ผู้สนใจ</p>	<p>- จัดตั้งพื้นที่รวมกลุ่มเพื่อความสะดวกต่อการ ประชุม ตกลง และขายข้าวของอาชีพใน อนาคต</p> <p>- การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ ผู้สนใจด้านอาชีพทำนา</p> <p>- การรวบรวมข้อมูลพันธุ์ข้าวพื้นถิ่นและการ เพาะปลูก</p> <p>- การจัดตั้งแปลงนาสาธิต และพื้นที่การทำแนวทางเกษตร ไร้สาร</p> <p>- การจัดตั้งฝ่ายประสานข้อมูลและอุปกรณ์ เพื่อการทำนา</p>	<p>1,3,4</p> <p>5,6</p> <p>3,5,6</p> <p>1,3,6</p> <p>5,6</p>
<p>จากหัวข้อที่ 2.1.2.5.4</p> <p>กลุ่มเกษตรกร</p> 	<p>1 ขาดความสนใจด้านการ ทำเกษตรกรรมเป็นอาชีพ เสริมรายได้</p> <p>2 การขาดพื้นที่การรวมกลุ่ม ที่สามารถประสานติดต่อได้</p> <p>3 ขาดการรวมกลุ่มเพื่อ ทดลองเพาะพันธุ์พืช ท้องถิ่นและแนวทางเกษตร ไร้สารตัวอย่าง</p> <p>5 ขาดพื้นที่แสดงสื่อความรู้ ด้านการประกอบอาชีพแก่ ผู้สนใจ</p>	<p>- จัดตั้งพื้นที่รวมกลุ่มเพื่อความสะดวกต่อการ ประชุม ตกลง และขายข้าวในอนาคต</p> <p>- การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ ผู้สนใจด้านอาชีพเกษตรกรรม</p> <p>- การรวบรวมข้อมูลพันธุ์พืชพื้นถิ่นและการ เพาะปลูก</p> <p>- การจัดตั้งแปลงเกษตรสาธิต และพื้นที่การทำแนวทางเกษตร ไร้สาร</p> <p>- การจัดตั้งฝ่ายประสานข้อมูลและอุปกรณ์ เพื่อการทำเกษตรกรรม</p>	<p>3,4,6</p> <p>1,3,4</p> <p>2,3,4</p> <p>2,3</p> <p>2,3,4</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.25 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มแม่บ้าน

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อย่อยที่ 4 ในแต่ละ ประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
<p>จากหัวข้อที่ 2.1.2.6.4</p> <p>กลุ่มแม่บ้านอาหาร</p> 	<p>1 การจัดจำหน่ายอาหารที่ ขาดระเบียบเรียบร้อย</p> <p>2 การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนา รูปแบบอาหารพื้นถิ่น</p> <p>3 ขาดการรวมกลุ่มและ ติดต่อกับตลาดภายนอก</p> <p>4 ขาดพื้นที่การเรียนรู้ด้าน การประกอบอาชีพอาหาร พื้นถิ่นแก่ผู้สนใจ</p>	<p>- การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้าใจ ความ สามัคคีและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อ ความสะดวกต่อการทำอาชีพและการ แก้ปัญหาต่างๆ ในอนาคต</p> <p>- จัดพื้นที่จัดทำและจำหน่ายอาหารแก่ โครงการและนักท่องเที่ยว</p> <p>- การรวบรวมข้อมูลอาหารพื้นถิ่นและ แนะนำสื่อเพื่อรับรองด้านการท่องเที่ยว เรียนรู้และการพัฒนารูปแบบอาหารแก่ ผู้สนใจด้านอาชีพทำอาหาร</p>	<p>1,5</p> <p>1,6</p> <p>1,6</p>
<p>จากหัวข้อที่ 2.1.2.7.4</p> <p>กลุ่มแม่บ้านแปรรูป</p> 	<p>1 การขาดพื้นที่ประกอบ กิจการที่เป็นระเบียบ</p> <p>2 ขาดการรวมกลุ่มและ ติดต่อกับตลาดภายนอก</p> <p>3 ขาดพื้นที่แสดงการเรียนรู้ ด้านการประกอบอาชีพแก่ ผู้สนใจ</p> <p>4 ขาดการพัฒนารูปแบบให้ ทันสมัยและความต้องการ</p>	<p>- จัดตั้งพื้นที่รวมกลุ่มทำงานเพื่อความ สะดวกต่อการทำอาชีพ</p> <p>- จัดพื้นที่จำหน่ายอาหารแปรรูปแก่ นักท่องเที่ยว</p> <p>- การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ ผู้สนใจด้านอาชีพทำอาหารแปรรูป</p> <p>- การรวบรวมข้อมูลอาหารแปรรูปพื้นถิ่น และการออกแบบแนะนำสื่อการพัฒนา รูปแบบอาหารแปรรูป</p>	<p>1,5</p> <p>5,6</p> <p>5,6</p> <p>6</p>
<p>จากหัวข้อที่ 2.1.2.8.4</p> <p>กลุ่มแม่บ้านผ้าปาเต๊ะ</p> 	<p>1 การขาดพื้นที่ประกอบ กิจการที่เป็นระเบียบ</p> <p>2 การรวมกลุ่มเพื่อขยายตัว และพัฒนารูปแบบผ้า ปาเต๊ะท้องถิ่น</p> <p>4 ขาดพื้นที่การเรียนรู้ด้าน อาชีพแก่ผู้สนใจ</p> <p>5 ขาดการพัฒนารูปแบบให้ ทันสมัยและความต้องการ</p>	<p>- จัดตั้งพื้นที่ทำงานรวมกลุ่มเพื่อความ สะดวกต่อการทำอาชีพ</p> <p>- จัดพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์แก่ นักท่องเที่ยว</p> <p>- การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ ผู้สนใจด้านอาชีพผ้าปาเต๊ะ</p> <p>- การรวบรวมข้อมูลผ้าปาเต๊ะพื้นถิ่นและ การออกแบบแนะนำสื่อการพัฒนารูปแบบ ผ้าปาเต๊ะ</p>	<p>1,5,6</p> <p>1,5,6</p> <p>1,5,6</p> <p>6</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.26 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มเรือหัวโทง

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อข้อที่ 4 ในแต่ละประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
จากหัวข้อที่ 2.1.2.9.4 กลุ่มต่อเรือหัวโทง 	1 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงานกลุ่ม 2 ขาดการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตเรือ 3 ขาดการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตเรือ 4 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและพัฒนารูปแบบเรือ	- พื้นที่การทำงานการรวมกลุ่มผู้ทำอาชีพต่อเรือ - การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ผู้สนใจด้านอาชีพต่อเรือหัวโทง - การจัดตั้งฝ่ายดำเนินการด้านการออกแบบเรือเพื่อใช้ในการดำรงชีพและทำอาชีพ	5,6 5,6 6
จากหัวข้อที่ 2.1.2.10.4 กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง 	1 ขาดพื้นที่และอุปกรณ์การทำงาน 2 ขาดการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตเรือ 3 ขาดสื่อและความรู้เพื่อรองรับด้านกิจกรรมท่องเที่ยว 4 การจัดจำหน่ายไม่คุ้มค่า 5 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและพัฒนารูปแบบเรือจำลองและบรรจุภัณฑ์	- พื้นที่การทำงานการรวมกลุ่มผู้ทำอาชีพต่อเรือหัวโทงจำลอง - การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ผู้สนใจด้านอาชีพต่อเรือหัวโทง - การจัดตั้งฝ่ายดำเนินการด้านการวิจัยออกแบบเรือจำลองและบรรจุภัณฑ์ - การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แก่สหกรณ์และภายนอกโครงการ โดยฝ่ายการตลาด	5 5 6 5,6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.27 แสดงการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ กลุ่มท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการ	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อย่อยที่ 4 ในแต่ละประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การ อ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
จากหัวข้อที่ 2.1.2.11.4 กลุ่มโฮมสเตย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดพื้นที่การรวมกลุ่ม - การส่งเสริมความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ - ขาดแผนการจัดการด้านการตลาด - ขาดแผนการจัดการด้านการท่องเที่ยว - ขาดการพัฒนาารูปแบบ โฮมสเตย์ตัวอย่าง 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งพื้นที่รวมกลุ่มอาชีพ โฮมสเตย์เพื่อการติดต่อ ประชุม - การรับรองด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้แก่ผู้สนใจด้านอาชีพโฮมสเตย์ - การจัดตั้งฝ่ายส่งเสริมความรู้แก่ชุมชนด้านการตลาดและแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ส่งเสริมความรู้แก่ชุมชนด้านการตลาดและแผนการท่องเที่ยว - การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการบริการท่องเที่ยวในพื้นที่พักอาศัยที่พักอาศัยกับชุมชนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้สนใจ 	1,5,6 1 1 1
จากหัวข้อที่ 2.1.2.12.4 กลุ่มอนุรักษ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1 ขาดการจัดตั้งสมาชิกที่รับผิดชอบอย่างจริงจังในภาพรวมของเกาะ 2 ขาดการประสานกับกลุ่มอนุรักษ์ในแต่ละส่วนในเกาะทำให้ภาพรวมในการอนุรักษ์ไม่ทั่วถึง 3 ขาดความเข้าใจในด้านการร่วมกันสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์แก่ทั้งชุมชน 4 ขาดอุปกรณ์การดำเนินกิจกรรมและงบประมาณสนับสนุน 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งกลุ่มและสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ - การจัดกิจกรรมอนุรักษ์แก่ชุมชนและนักท่องเที่ยว - การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกำไรของโครงการ 	1,5,6 1,5,6 1,5,6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.27 แสดงการวิเคราะห์ที่อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความต้องการ
ของกลุ่มท่องเที่ยว(ต่อ)

ผู้ประกอบกิจกรรม	ปัญหาและความต้องการ (จากหัวข้อย่อยที่ 4 ในแต่ละ ประเภทชุมชนและกลุ่ม)	กิจกรรมเสนอแนะ	การอ้างอิง กิจกรรม เสนอแนะ
จากหัวข้อที่ 2.1.2.13.4 กลุ่มเรือท่องเที่ยว 	1 ขาดการรวมกลุ่มเพื่อการ ประชุมติดต่อ	-การจัดตั้งพื้นที่กลุ่มเพื่อการประสาน ติดต่อ จัดลำดับการนำเที่ยว	5
	2 ขาดส่วนกลางในการติดต่อ ประสานจัดลำดับที่เหมาะสม		5
	3 ขาดการพัฒนารูปแบบเรือ เพื่อการนำท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์	-จัดตั้งฝ่ายส่งเสริมความรู้แก่ชุมชนด้าน การตลาดและแผนการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	3,6
	4 ขาดแผนการจัดการด้าน การตลาดและด้านการ ท่องเที่ยว	- การรับรองการเรียนรู้ด้านการบริการ ท่องเที่ยวด้วยเรือ	6
	5 ปัญหาด้านต้นทุนราคาน้ำมัน	- การจัดตั้งส่วนผลิตไบโอดีเซล	3,6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 การวิเคราะห์ส่วนการรับรองแนวทางกิจกรรมของชุมชนหลักภายในโครงการ

ตารางที่ 2.28 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มของชุมชนภายในโครงการ

ผู้ประกอบกิจกรรม	ส่วนรับรองกิจกรรมภายในโครงการ
ชุมชน, ชาวบ้าน ชุมชนเกาะกลาง	1 จัดตั้งพื้นที่ลานกิจกรรมชุมชน 2 จัดตั้งพื้นที่นั่งชมกิจกรรมประเพณีต่างๆ 3 จัดตั้งส่วนจัดแสดงด้านการดำรงชีพแบบพึ่งพาสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ 4 จัดตั้งส่วนจัดบรรยาย วิชาการและรองรับการประชุมหรือชุมนุมของชุมชนได้

ตารางที่ 2.29 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มประมง

ผู้ประกอบกิจกรรม	ส่วนรับรองกิจกรรมภายในโครงการ
ประมง กลุ่มประมงพื้นถิ่น กลุ่มประมงกระชัง 	1 จัดตั้งพื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจากโครงการ 2 จัดตั้งพื้นที่การรับซื้อสินค้าจากสมาชิกประมงเพื่อเป็นส่วนกลางในการจัดจำหน่ายตลาดภายนอก
- พื้นถิ่น - กระชัง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.30 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มเกษตรกร

เกษตรกร	กลุ่มเกษตรกร(ชาวนา) กลุ่มเกษตรกร 	
- ชาวนา	<ol style="list-style-type: none"> จัดตั้งพื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยวน และการติดต่อจากโครงการ จัดตั้งแปลงนาพันธุ์ข้าวท้องถิ่นสาธิต จัดตั้งพื้นที่รวบรวมอุปกรณ์และวัตถุดิบการเพาะปลูก 	
เกษตรกร	<ol style="list-style-type: none"> จัดตั้งพื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยวน และการติดต่อจากโครงการ จัดตั้งแปลงนาพันธุ์ข้าวท้องถิ่นสาธิต <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ทดลองการทำเกษตร ไร่สาร - การผลิตนึ่งหมักชีวภาพ - การผลิตน้ำส้มควันไม้(น้ำยากันแมลง ไร่สารพิษ) 	

ตารางที่ 2.31 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน

ผู้ประกอบกิจกรรม	ส่วนรับรองกิจกรรมภายในโครงการ			
กลุ่มแม่บ้าน	กลุ่มแม่บ้านอาหาร กลุ่มแม่บ้านแปรรูป กลุ่มแม่บ้านผ้าปาเต๊ะ 			
-ทำอาหาร	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยวน และการติดต่อจากโครงการ พื้นที่การเรียนรู้ด้านการทำอาหารที่บ้าน แก่ผู้สนใจ พื้นที่จัดจำหน่ายอาหารภายในโครงการ พื้นที่ประกอบอาหารและกิจกรรมอื่นๆที่รับรองการทำอาหาร 			
-แปรรูปอาหาร	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยวน และการติดต่อจากโครงการ พื้นที่การเรียนรู้ด้านการทำอาหารแปรรูป แก่ผู้สนใจ พื้นที่การประกอบอาหารแปรรูปและกิจกรรมอื่นๆที่จำเป็น 			
-ผ้าปาเต๊ะ	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยวน และการติดต่อจากโครงการ พื้นที่การเรียนรู้ด้านการทำผ้าปาเต๊ะ แก่ผู้สนใจ พื้นที่การประกอบอาชีพการทำผ้าปาเต๊ะของกลุ่มสมาชิก 			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.32 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มเรือหัวโทง

<p>กลุ่มเรือหัวโทง</p>	<p>กลุ่มต่อเรือหัวโทง กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง</p>
<p>- กลุ่มต่อเรือหัวโทง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจากโครงการ 2 พื้นที่การเรียนรู้ด้านการต่อเรือหัวโทง แก่ผู้สนใจ 3 พื้นที่การประกอบอาชีพของสมาชิกกลุ่มต่อเรือหัวโทง
<p>- เรือหัวโทงจำลอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจากโครงการ 2 พื้นที่การเรียนรู้ด้านการต่อเรือหัวโทงจำลอง แก่ผู้สนใจ และนักท่องเที่ยว 3 พื้นที่การประกอบอาชีพของสมาชิกกลุ่มต่อเรือหัวโทงจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.33 แสดงการสรุปการวิเคราะห์การจัดตั้งอาคารเพื่อรับรองแนวทางกิจกรรมกลุ่มท่องเที่ยว

ผู้ประกอบกิจกรรม	ส่วนรับรองกิจกรรมภายในโครงการ
<p>กลุ่มท่องเที่ยว</p>	<p>กลุ่มโฮมสเตย์ กลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มเรือท่องเที่ยว</p>
<p>- กลุ่มโฮมสเตย์</p>	<p>1 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจาก โครงการ 2 พื้นที่การเรียนรู้ด้านการรับรองการบริการการท่องเที่ยว 3 พื้นที่การฝึกการรับรองการเรียนรู้ 4 อาคาร โฮมสเตย์เพื่อการศึกษาตัวอย่าง</p>
<p>- กลุ่มอนุรักษ์</p>	<p>1 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจาก โครงการ 2 พื้นที่การเรียนรู้ด้านการรับรองการบริการการท่องเที่ยวแก่ผู้สนใจ และนักท่องเที่ยว</p>
<p>- กลุ่มเรือท่องเที่ยว</p>	<p>1 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มเพื่อการติดต่อภายในกลุ่ม จากนักท่องเที่ยว และการติดต่อจาก โครงการ 2 พื้นที่การเรียนรู้ด้านการรับรองการบริการการท่องเที่ยวแก่ผู้สนใจ และนักท่องเที่ยว 3 พื้นที่จัดตั้งกลุ่มบริเวณท่าเรือเพื่อรับรองนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการ 4 พื้นที่ทดลองการจัดจำหน่ายน้ำมัน ไบโอดีเซลแก่กลุ่มสมาชิกเรือ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ส่วนรับรองกิจกรรมกลุ่มอาชีพ

เฉพาะส่วนที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการกัน โดยไม่มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรม(ยกเว้นด้านการติดต่อข้อมูล,ข่าวสาร,การจัดหาการตลาด,วางแผนท่องเที่ยว)

2.2.3.1 พื้นที่รับซื้อสินค้าชาวประมง

1 ที่มาจากตารางที่ 2.23

2 อ่างกรณีศึกษาที่ บทที่ 5 หัวข้อที่ 5.1.3ด้าน

-รายละเอียดกิจกรรมการดำเนินงานและจำนวนสมาชิกเปรียบเทียบหน้าที่

-ลักษณะการท่องเที่ยวและประเภทนักท่องเที่ยว

-ส่วนที่เพิ่มเติมจากกลุ่มสมาชิกกลุ่มประมงตั้งอาสาสมัครเป็นผู้ดูแลกิจกรรมนั้นๆเช่นการขนส่งเพราะสินค้าคาดว่าจะมีจำนวนมากและต้องใช้การขนส่งมาก

พื้นที่รับซื้อปลา (แพปลา)

รูปที่ 2.33 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่รับซื้อปลาและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่

2.2.3.2 แปลงเกษตรสาธิต

1 ที่มาจากตารางที่ 2.24

2 อ่างกรณีศึกษาที่ บทที่ 5 หัวข้อที่ 5.3.3.2.2, หัวข้อที่ 5.3.3.2.4, หัวข้อที่ 5.3.3.2.5 ในหัวข้อพื้นที่ผลิตปุ๋ย, เตาเผาถ่านคาร์บอน, และพื้นที่เลี้ยงไก่ตามลำดับ

ในหัวข้อ

- กิจกรรมการดำเนินงานและจำนวนสมาชิกที่ต้องมาดูแลรับรองจากกลุ่มเกษตรกรและชาวนา-รายละเอียดกิจกรรมการดำเนินงานและจำนวนสมาชิกเปรียบเทียบหน้าที่

-ลักษณะการท่องเที่ยวและประเภทนักท่องเที่ยว

-ส่วนที่เพิ่มเติมจากกลุ่มสมาชิกกลุ่มเกษตรเป็นอาสาสมัครผู้ดูแลกิจกรรมภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

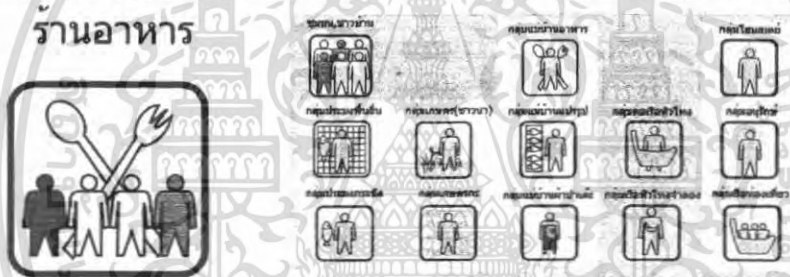
รูปที่ 2.34 แสดงสัญลักษณ์แปลงเกษตรสาธิตและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่โดยตรง

2.2.3.3 ร้านอาหารโครงการ

1 ที่มาจากตารางที่ 2.25

2 อ่างกรณีสึกษาที่ อ่างกรณีสึกษาที่ บทที่ 5 หัวข้อที่ 5.12 ด้าน

- ด้านกิจกรรมการดำเนินงานทำอาหารเป็นกลุ่มเพื่อรับรองการท่องเที่ยวและคนในชุมชน

รูปที่ 2.35 แสดงสัญลักษณ์แปลงเกษตรสาธิตและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่โดยตรง

2.2.3.4 สหกรณ์ชุมชนในโครงการ

1 ที่มาจากตารางที่ 2.22,2.23,2.24,2.25,2.26

2 ที่มาด้านการดำเนินกิจกรรมจากกรณีสึกษาที่ บทที่ 5 หัวข้อที่ 5.1.4

- ด้านการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม

- ด้านบริหารจัดการ

รูปที่ 2.36 แสดงสัญลักษณ์สหกรณ์ชุมชนและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่โดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.4 พื้นที่ผลิตไบโอดีเซล

- 1 ที่มาจากตารางที่ 2.27
- 2 ที่มาจากการดำเนินกิจกรรมจากกรณีศึกษาที่ บทที่ 5 หัวข้อที่ 5.3.3.2.1
 - กรณีผู้ดูแลกิจกรรมเป็นอาสาสมัครภายในกลุ่มเรือท่องเที่ยว

รูปที่ 2.37 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่ผลิตไบโอดีเซลและอาชีพที่ใช้สอยพื้นที่โดยตรง

2.2.3.5 อาคารพักอาศัยโฮมสเตย์ตัวอย่าง

- 1 ที่มาจากตารางที่ 2.27
 - การรับรองผู้เป็นแขกพิเศษ(ต้องการการที่อยู่เป็นส่วนตัว เช่น
 - นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มแขกพิเศษหรือ ไม่ต้องการเข้าปะปนกับชุมชนมาก
 - เนื่องจากมีกิจกรรมที่ต้องการเฉพาะ เช่น นกวิจัย หรือข้าราชการ
 - การฝึกสอนการรับรองนักท่องเที่ยว
 - การใช้เป็นลักษณะอาคารผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นรูปแบบใหม่แก่ชุมชน
 - การใช้ประโยชน์ด้านการเรียนรู้การรับรองการบริการการท่องเที่ยวอื่นๆ

รูปที่ 2.38 แสดงสัญลักษณ์พื้นที่โฮมสเตย์เพื่อด้านอาชีพโดยตรง

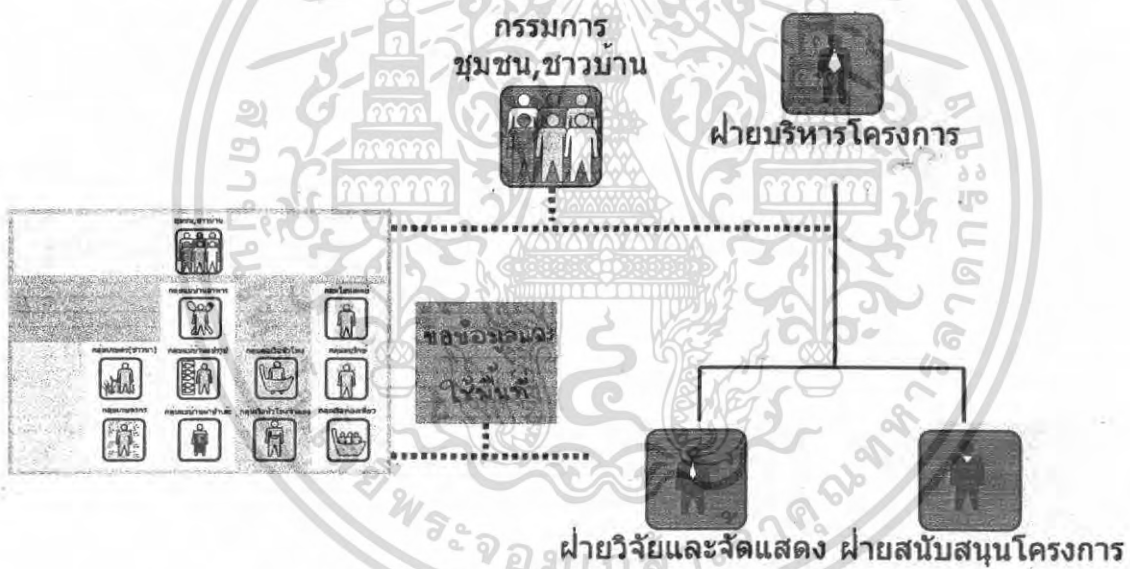
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

องค์ประกอบโครงการและพื้นที่ใช้สอย

3.1 การวิเคราะห์ที่มาองค์ประกอบ

การวิเคราะห์ที่มาขององค์ประกอบจำต้องทราบถึง รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ ในขั้นต้นเพื่อนำเสนอรายละเอียดกิจกรรมและนำไปใช้ในการเป็นส่วนองค์ประกอบหลักใน โครงการจำต้องทราบถึงลักษณะผัง โครงสร้างและลักษณะการทำการทำกิจกรรมในแต่ละส่วนของ กิจกรรมชุมชน

รูปที่ 3.1.1 แสดงผังการบริหารของโครงการ

การดำเนินกิจกรรมของชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องกันด้าน

-การเข้ามามีส่วนจัดแสดงข้อมูลการประสานติดต่อและการใช้พื้นที่(ลานกิจกรรม, ห้องประชุม)กับ โครงการ โดยตรง

กลุ่มอาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องกันกับ โครงการด้านการประสานติดต่อ, การใช้พื้นที่(ลานกิจกรรม, ห้องประชุม) ,การส่งเสริมด้านข้อมูล(วิชาการ, การออกแบบ, การตลาด, และการวางแผนการท่องเที่ยว)

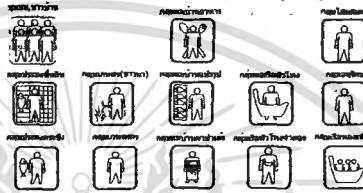
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1 การวิเคราะห์ที่มาจากองค์ประกอบจากแนวทางการดำเนินกิจกรรมของ ชุมชน และกลุ่มอาชีพ

3.1.1.1 ชุมชน,ชาวบ้าน

ชาวบ้านมีความต้องการทางด้านแนวทางการดำเนินกิจกรรมใหม่(จากการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางกิจกรรมใหม่ตารางที่ 2.14 และตารางที่ 2.20)สามารถสรุปกิจกรรมโดยรวมและวิเคราะห์พื้นที่รับรองเป็นที่มาขององค์ประกอบในขั้นต้นได้ดังนี้

ชุมชน,ชาวบ้าน

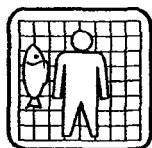
ตารางที่ 3.1.1 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของชุมชน

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบ รับรองกิจกรรม
- ชุมชน	1 ด้านอาชีพ	-ลานกิจกรรม ชุมชน
	-การประชุมแข่งขันพายเรือหัวโทง -การประชุมแข่งขันนกรงหัวจุก -การประชุมแข่งขันประกวดเรือสวยงาม -การแข่งขันด้านการพัฒนาอาชีพอื่นๆ	
	2 ด้านประเพณีศาสนา	-ลานกิจกรรม ชุมชน(ทาง ศาสนา)
	พิธีมาลิด ละหมาดร่วมกัน ฟังบรรยายธรรม	
	3 ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	- ส่วนจัดแสดง ข้อมูลและ นิทรรศการ
	-การประชุมจัดแสดงด้านแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของ ชุมชน - การฟังบรรยาย การประชุมขนาดใหญ่และการแสดงความ ความคิดเห็นของชุมชน	-ส่วนห้อง ประชุมและห้อง บรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.2 กลุ่มประมงพื้นถิ่น

กลุ่มประมงพื้นถิ่น

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.23)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งแพปลาซื้อขายผลผลิตจากการประมง

ตารางที่ 3.1.2 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกประมงพื้นถิ่น

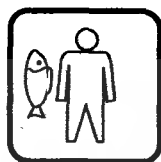
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มประมงพื้นบ้าน	-เตรียมอุปกรณ์,เตรียมเรือ,เตรียมเหยื่อ	-ท่าเรือ,บ้าน,บนเรือ
	-ออกสู่แหล่งน้ำ	-ทะเล,ป่าชายเลน
	-กลับเข้าฝั่ง	-ท่าเรือ
	-นำไปจำหน่าย	-ร้านรับซื้อ,กลุ่มสหกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ประชาสัมพันธ์ กลุ่ม	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,ตกลงราคา ,ติดต่อประสานงาน ,ตลาด	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่นั่งทำงานบันทึกติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) คัดแยก,ชั่งกิโล,บันทึก	-คัดแยก	-ที่ชั่งกิโล,ยกปลา
-อาสาสมัคร(2) จัดเก็บ,ขนส่ง	-เก็บสินค้า	-ห้องเก็บความเย็น
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-จำหน่าย	-ร้านค้าสหกรณ์,ตลาดภายนอก
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยาได้การท่องเที่ยว	-บรรยาย,จัดลำดับคิวการรับรอง นักท่องเที่ยว	-พื้นที่ทำงานจัดลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงาน/จากการสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพ โดยตรง/จากกรณีศึกษา โครงการ
หัวข้อ 5.1.3 ส่วนแพริบซื้อปลา /การวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

3.1.1.3 กลุ่มประมงกระชัง

กลุ่มประมงกระชัง

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.23)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งแพปลาซื้อขายผลผลิตจากการประมง

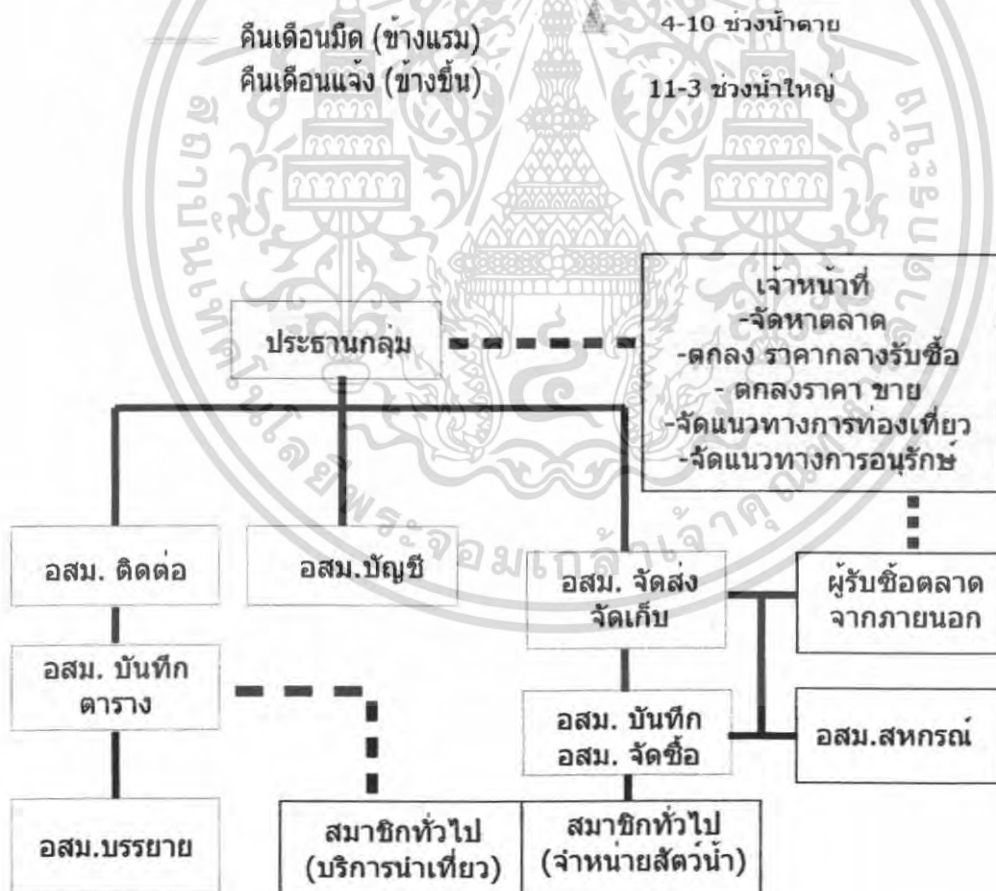
ตารางที่ 3.1.3 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกประมงกระชัง

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มประมงกระชัง	-เตรียมกระชัง,นำปลามาลงกระชัง	-บ้าน,กระชัง
	-ดูแลให้อาหาร	-กระชัง
	-จับ,เตรียม	-พื้นที่ขุดเกลือ,แรมปลา
	-เก็บสินค้า	-ห้องเก็บความเย็น
	-นำไปจำหน่าย	-ร้านรับซื้อ,กลุ่มสหกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ประชาสัมพันธ์	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,ตกลงราคา ,ติดต่อประสานงาน ,ตลาด	-พื้นที่นั่งคุยประชุม - พื้นที่นั่งทำงานบันทึกติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) คัดแยก,ชั่งกิโล,บันทึก	-คัดแยก	-ที่ชั่งกิโล,ยกปลา
-อาสาสมัคร(2) จัดเก็บ,ขนส่ง	-เก็บสินค้า	-ห้องเก็บความเย็น
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-จำหน่าย	-ร้านค้าสหกรณ์,ตลาดภายนอก
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จกรายได้การท่องเที่ยว	- บรรยาย,จัดลำดับคิวการรับรอง นักท่องเที่ยว	- พื้นที่ทำงานจัดลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงาน/จากการสัมภาษณ์/จากบทที่ 5 กรณีศึกษา โครงการหัวข้อ 5.1.3 ส่วนรับซื้อปลา/การวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

ช่วงเวลา กิจกรรม	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ใส่ปุ๋ย												
จับปลาหน้าดิน												
อวนกุ้ง												
ใส่ปลาหมึก												
จับปลากระบอก												

รูปที่ 3.1.2 แสดงผังการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มประมงพื้นบ้าน, กระซัง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.4 กลุ่มเกษตรกรชาวนา

กลุ่มเกษตรกร(ชาวนา)

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.24)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งส่วนสาธิตด้านเกษตรทฤษฎีใหม่(ปลูกแปลงพันธุ์ข้าวท้องถิ่นและอื่นๆ)

ตารางที่ 3.1.4 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกชาวนา

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มเกษตรกร(ชาวนา)	-เตรียมอุปกรณ์,เตรียมเมล็ด -ทำนา -กลับ(พักกินข้าว,เข้าบ้าน) -นำไปสีกลับ	-บ้าน -นา -ศาลา,ริมน้ำ,บ้าน -เก็บที่สูง,จำหน่าย(เพื่อนบ้าน,ร้านค้า)
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	สถานที่ประกอบกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประชาชน,ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อก่อนการจัดซื้อ เมล็ดและอุปกรณ์	-พื้นที่นั่งคุยประชุม
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,ประชาสัมพันธ์	ติดต่อบันทึก,ประชาสัมพันธ์ กลุ่ม	-พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(7) ดูแลนาทดลอง,พื้นที่แปลงเกษตรสาธิต	การดูแลส่วนเกษตรสาธิตและ ทดลองปลูกพันธุ์ข้าวท้องถิ่น	-กลุ่มการติดต่อพันธุ์ข้าว,แปลงนา พันธุ์ข้าวท้องถิ่น
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกคำรับรองการ ท่องเที่ยว	การบรรยาย,การสาธิตการปลูก ข้าว	นา,แปลงสาธิต

รายละเอียดการดำเนินงาน/จากการสัมภาษณ์ /จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรอง

กิจกรรมการท่องเที่ยวไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.5 กลุ่มเกษตรกร

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.24)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งส่วนสาธิตด้านเกษตรทฤษฎีใหม่(ดูแลแปลงสาธิตและส่วนต่างๆ)

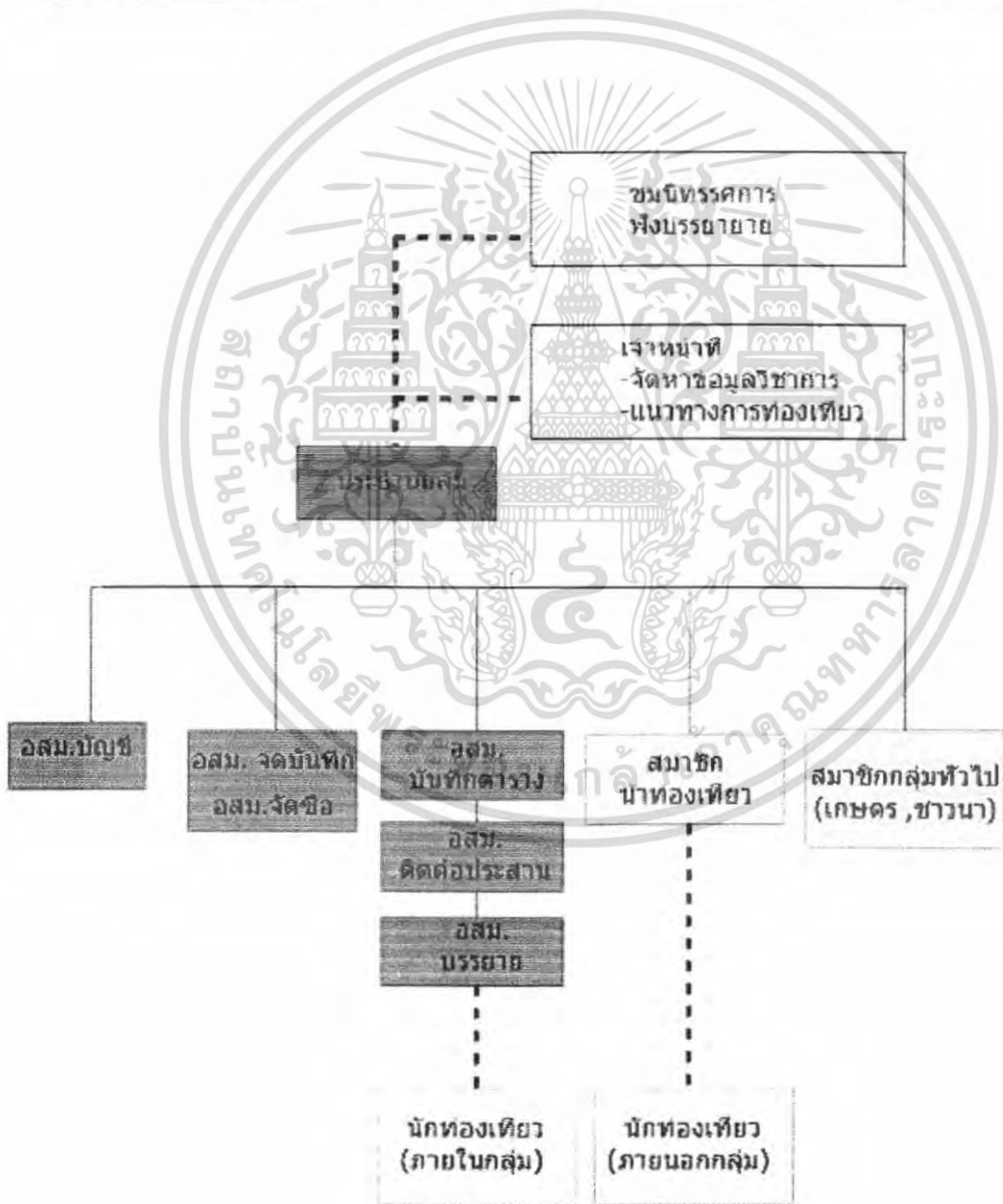
ตารางที่ 3.1.5 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกเกษตร

ผู้ประกอบการกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มเกษตรกร(ชาวสวน)	-เตรียมอุปกรณ์,เตรียมเมล็ด -การเพาะปลูก	-บ้าน -บ้าน,แปลง
	-กลับ(พักกินข้าว,เข้าบ้าน)	-ศาลา,รินน้ำ,บ้าน
	-เก็บผลผลิต	-จำหน่าย(เพื่อนบ้าน,ร้านค้า),เก็บไว้เอง
ผู้ประกอบการกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประชาชน,ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกับกลุ่มการจัดซื้อเมล็ด และอุปกรณ์	-พื้นที่นั่งคุยประชุม พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบัณฑิตก,จรรยา ใต้การ ท่องเที่ยว ,บันทึกรับจ่ายภายใน	-การบรรยาย และสาธิตการเกษตร	-แปลงเกษตร
-อาสาสมัคร(7) ดูแลแปลง เกษตรสาธิต	-การทำปุ๋ยหมัก - การเลี้ยงไก่ - การทำน้ำส้มควันไม้ - การทดลองปลูกพืชแนวทางเกษตร ผสมผสาน	-แปลงเกษตรสาธิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากการสัมภาษณ์ /จากบทที่ 5 กรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.2.4 (การท่องเที่ยวเชิงเกษตร),หัวข้อที่ 5.3.3.2 (ส่วนดำรง complex) และหัวข้อที่5.3.2.4(การท่องเที่ยวเชื่อมโยง โยงกับชุมชน)/จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

อาชีพ	เดือน	บ.ศ.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ชาวนา													
เกษตรกร													

รูปที่ 3.1.3 แสดงผังการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร(ชาวนา,เกษตรกร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.6 กลุ่มแม่บ้านอาหาร

กลุ่มแม่บ้านอาหาร

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.25)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งส่วน โรงอาหารภายในโครงการ

ตารางที่ 3.1.6 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านอาหาร

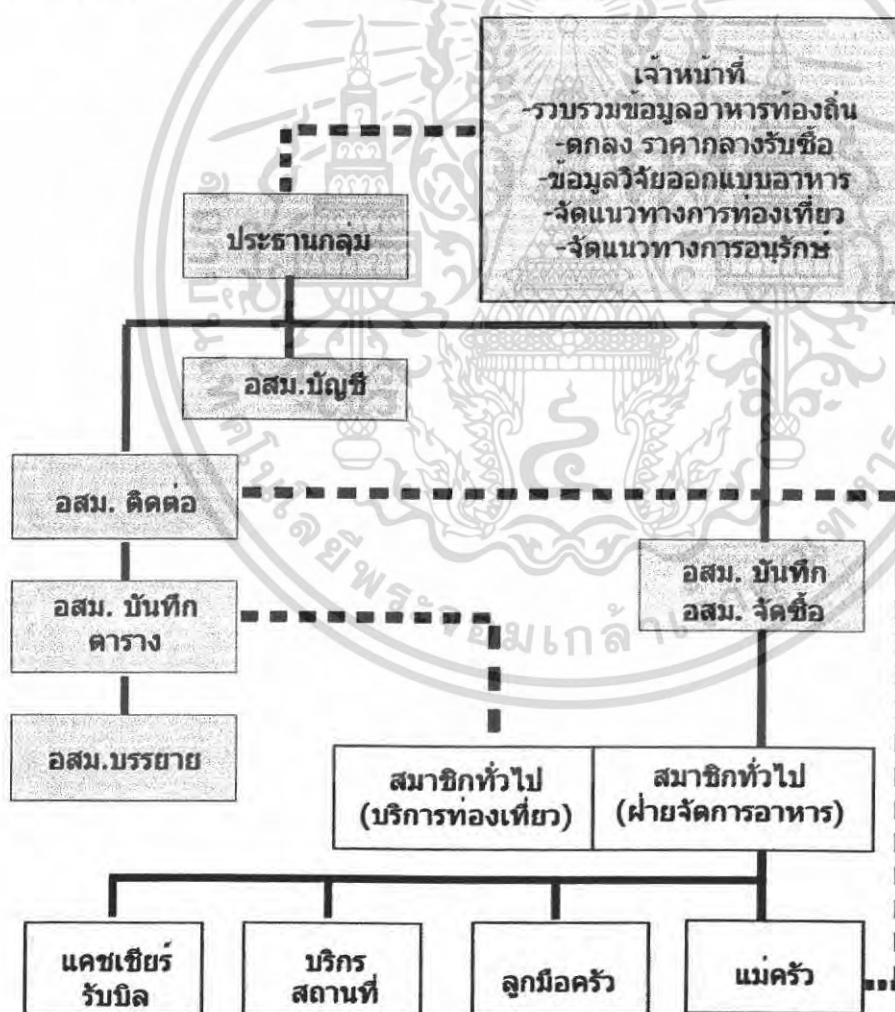
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มแม่บ้าน(อาหาร)	-ส่งตามใบสั่งเก็บเงิน	-เคาน์เตอร์
	-เตรียมวัตถุดิบ,เตรียมอุปกรณ์	-ห้องเก็บอุปกรณ์,ตู้เก็บความเย็น
	-เลือกและเตรียมอาหาร	-โต๊ะเตรียมอาหาร
	-ทำ,จัดส่ง	-ครัว
	-เก็บอุปกรณ์,เปลี่ยนชุด	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า,ห้องเก็บอุปกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2)ประธาน,ประธานติดต่อก	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟัง	-พื้นที่นั่งคุยประชุม
	แผนงาน,ติดต่อกองประธานงาน	-พื้นที่ทำงานประสานติดต่อก
	-บันทึกลำดับการทำงาน	
-อาสาสมัคร(6) จัดซื้อสินค้า	-ซื้อวัตถุดิบ-เก็บสินค้า	-ร้านรับซื้อ,สหกรณ์,ตลาด -ตู้เก็บความเย็น
-อาสาสมัคร(7) แม่ครัวหลัก		
-อาสาสมัคร(14) ลูกมือ,พนักงานเสิร์ฟ		
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-ทำ,จำหน่าย	-ร้านอาหาร โครงการ,งานอบรม
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยา ใต้การท่องเที่ยว		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากการสัมภาษณ์ที่ตั้งโครงการ /จากบทที่ 5 กรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.1.2(กลุ่มแม่บ้านท่าข้าม),หัวข้อที่ 5.3.2ข้อ 3(ร้านอาหาร) /จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

อาหาร																				
แปรรูป																				
ปาเต๊ะ																				

ผังแสดงช่วงเวลาประกอบอาชีพ และความสัมพันธ์กลุ่ม แม่บ้าน(อาหาร)

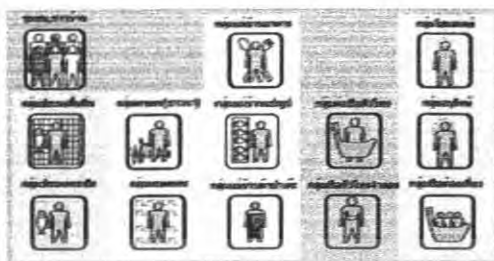

รูปที่ 3.1.4 แสดงผังการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.7 กลุ่มแม่บ้านแปรรูป

กลุ่มแม่บ้านแปรรูป

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.25)

-การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ

การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้

ตารางที่ 3.1.7 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านแปรรูป

อาหาร

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มแม่บ้าน(แปรรูปอาหาร)	-รับวัตถุดิบ,เตรียมวัตถุดิบ,เตรียมอุปกรณ์	-ท่าเรือ,ห้องเก็บอุปกรณ์,ตู้เก็บความเย็น
	-ทำการแปรรูป(ผ่า,แช่เกลือ,ตาก)	-ห้องครัว,กลางแจ้ง
	-บรรจุสินค้า(ซีล,แพ็ค)	-ห้องบรรจุสินค้า,ห้องเก็บของ
	-ส่งใบส่งเก็บเงิน	-เคาน์เตอร์
	-เก็บอุปกรณ์,เปลี่ยนชุด	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า,ห้องเก็บอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

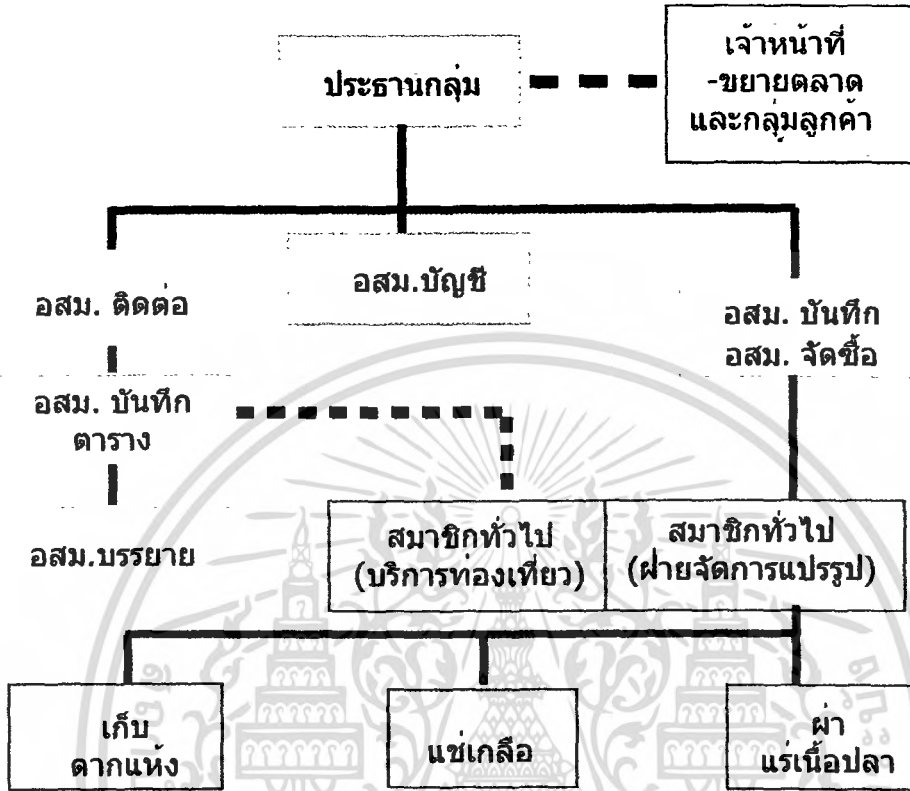
ตารางที่ 3.1.7 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านแปรรูปอาหาร(ต่อ)

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ประชาสัมพันธ์,ติดต่อ ประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการ จำหน่าย	-ซื้อวัตถุดิบ	-ร้านรับซื้อ,สหกรณ์,ตลาด
-อาสาสมัคร(2) จัดซื้อสินค้า	-เก็บสินค้า	-ผู้เก็บความเย็น
-อาสาสมัคร(2) รับสินค้า,จัดเก็บ,เตรียมจัดส่ง	จัดส่งสินค้า	-
-อาสาสมัคร(4) การจัดจำหน่ายภายนอก	-ทำ,จำหน่าย	-ตลาดภายนอก,สหกรณ์,ผู้เก็บความ เย็น
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จกรายได้การ ท่องเที่ยว	- การบรรยาย,ให้ความรู้การทำอาชีพ	- พื้นที่ทำงาน

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้งโครงการ /จาก
การวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

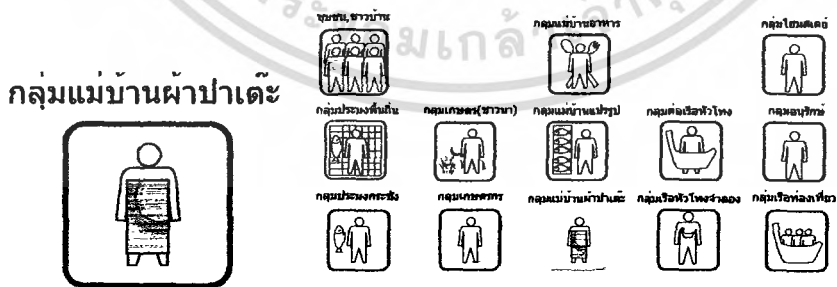
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังแสดงช่วงเวลาประกอบอาชีพ และความสัมพันธ์กลุ่ม แม่บ้าน(แปรรูป)

รูปที่ 3.1.5 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านแปรรูปอาหาร

3.1.1.8 กลุ่มแม่บ้านปลาเค็ม

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.25)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้

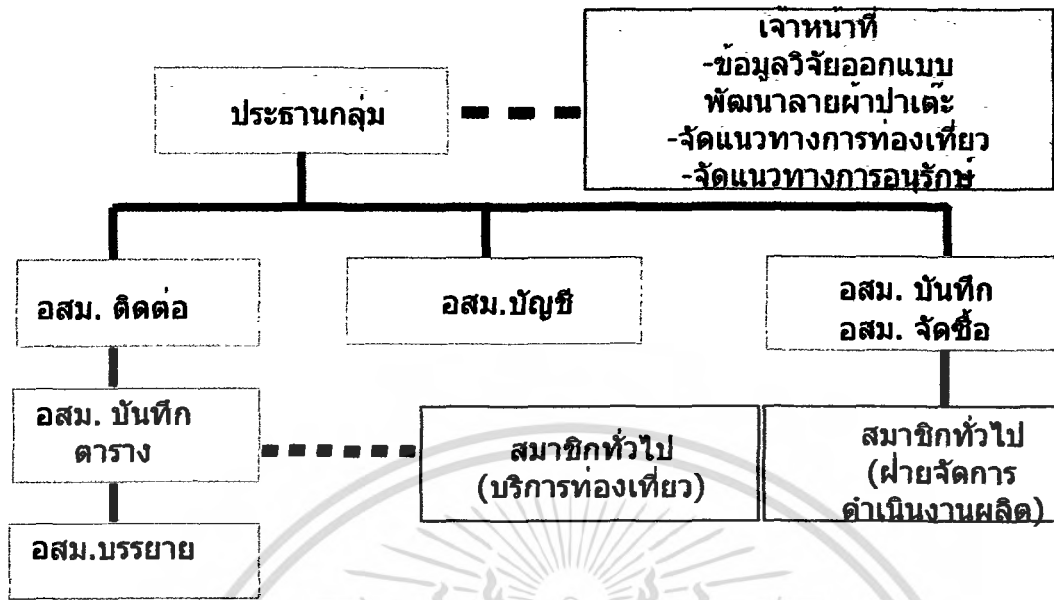
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.8 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านทำผ้าปาเต๊ะ

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มแม่บ้าน(ผ้าปาเต๊ะ)	-รับวัตถุดิบ,เตรียมวัตถุดิบ,เตรียมอุปกรณ์	-ห้องเก็บอุปกรณ์
	-เลือกผ้า,เลือกกลาย,ลงเทียน,ลงสี,ลงน้ำยา,ต้ม	-กลุ่มอาชีพทำผ้าปาเต๊ะ
	-บรรจุสินค้า(ซีล,แพ็ค)	-ห้องบรรจุสินค้า,ห้องเก็บของ
	-ส่งใบสั่งเก็บเงิน	-เคาน์เตอร์
	-เก็บอุปกรณ์,เปลี่ยนชุด	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า,ห้องเก็บอุปกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ประชาสัมพันธ์ ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) จัดซื้อสินค้า,จัดส่งสินค้า	-ซื้อวัตถุดิบ	-ท่าเรือ,ตลาด,ห้องเก็บของ
-อาสาสมัคร(2) รับสินค้า,จัดเก็บ,เตรียมจัดส่ง	-เก็บสินค้า	-ห้องเก็บของ
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-ทำ,จำหน่าย	-ตลาดภายนอก,สหกรณ์
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยาได้การท่องเที่ยว	- การบรรยาย,ให้ความรู้ในการทำอาชีพ	- พื้นที่ทำงาน

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรมจากบทที่ 5 กรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.1.2(กลุ่มแม่บ้านทำผ้า) /จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้ง โครงการ/จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.1.6 แสดงผังการดำเนินงานกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านผ้าปาเต๊ะ

3.1.1.9 กลุ่มต่อเรือหัวโทง

กลุ่มต่อเรือหัวโทง

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.26)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

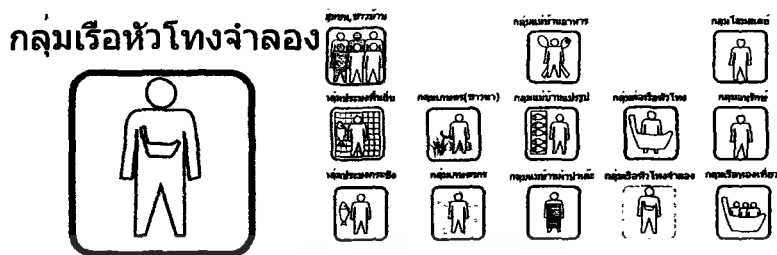
ตารางที่ 3.1.9 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกต่อเรือหัวโทง

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มเรือหัวโทง(จริง)	-ส่งใบสั่งเก็บเงิน	-เคาเตอร์
	-รับ-ซื้อวัตถุดิบ เตรียมอุปกรณ์	-กลุ่มเรือหัวโทง
	-ทำ,ตัดประกอบ	-พื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทง
	-ส่งเรือ	-ท่าเรือ
	-เก็บอุปกรณ์,เปลี่ยนชุด	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า,ห้องเก็บอุปกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน, ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟัง แผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) ควบคุม บันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-ซื้อวัตถุดิบ,ขนส่ง	-กลุ่มทำการติดต่อโดยตรง,ท่าเรือ
-อาสาสมัคร(2) ควบคุม บันทึก,บันทึกการจำหน่าย	-เก็บสินค้า,จำหน่าย	-โรงเก็บ ไม้,ห้องเก็บเรือ
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยาได้การ ท่องเที่ยว	- การบรรยาย,ให้ความรู้ในการทำ อาชีพ	-เคาเตอร์,สหกรณ์,ตลาดภายนอก

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้งโครงการ/จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.10 กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.26)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้

ตารางที่ 3.1.10 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกต่อเรือหัวโทงจำลอง

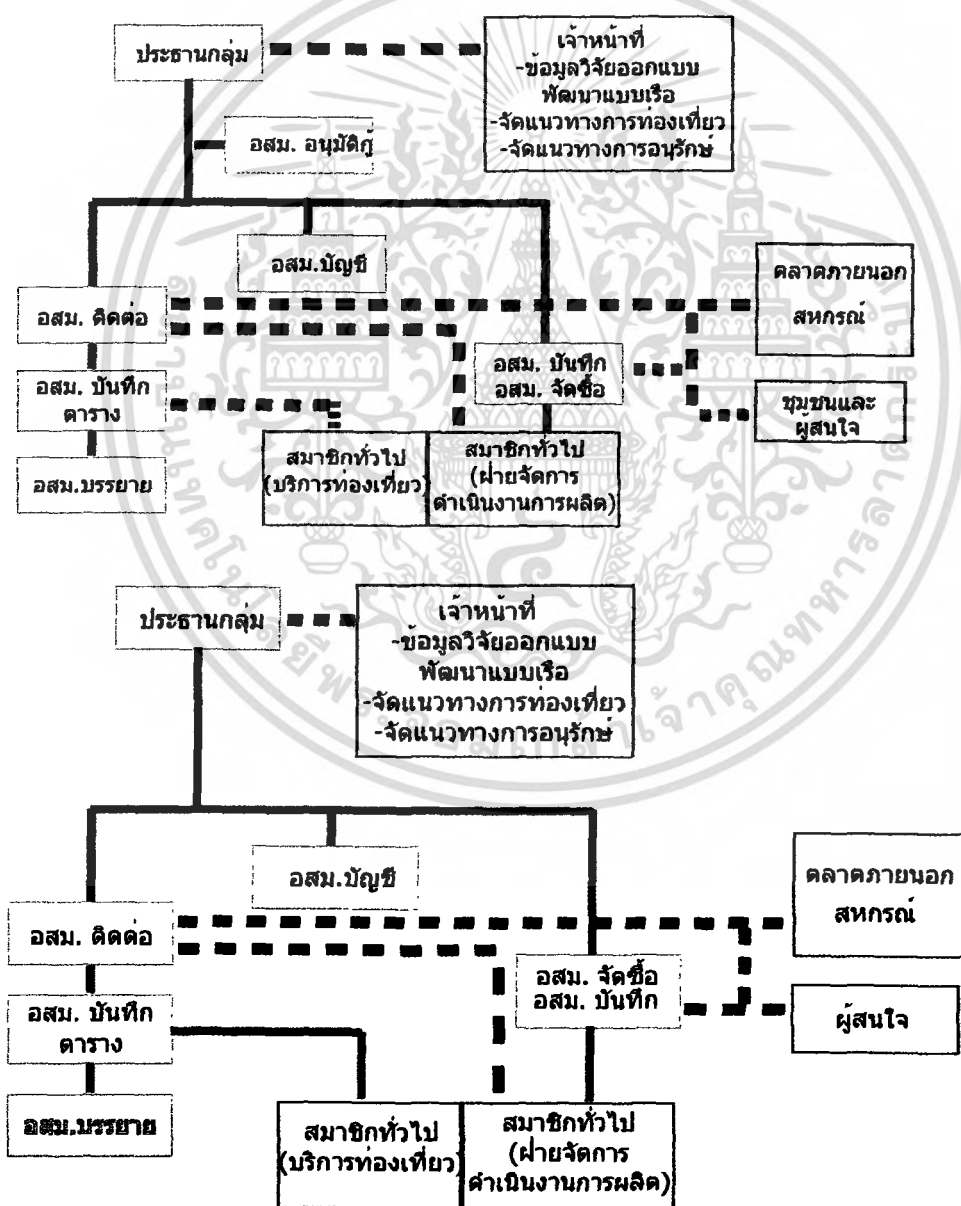
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มเรือหัวโทง(จำลอง)	-รับวัดฤคิษ,เตรียมอุปกรณ์	-กลุ่มเรือหัวโทง
	-ทำ,ตัดประกอบ	-พื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทง
	-บรรจุสินค้า(แพ็ค)}ส่งโบเสร็จ	-พื้นที่บรรจุเก็บสินค้า,เคาน์เตอร์
	-เก็บอุปกรณ์,เปลี่ยนชุด	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า,ห้องเก็บอุปกรณ์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม
		-พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) ควบคุมบันทึก,บันทึกการจำหน่าย,เบิกอุปกรณ์	-ซื้อวัดฤคิษ,ขนส่ง-เบิกอุปกรณ์	-กลุ่มทำการติดต่อ,สหกรณ์โดยตรง,ท่าเรือ
		-ห้องติดต่อขออุปกรณ์
-อาสาสมัคร(4) บรรจุหีบห่อ,นำเก็บ	-เก็บ,บรรจุหีบห่อ	-ห้องเก็บสินค้า
อาสาสมัคร(2) ประชาสัมพันธ์,ติดต่อบันทึก,จรรยาได้การท่องเที่ยว	ติดต่อและจำหน่าย	-เคาน์เตอร์,ตลาดภายนอก,สหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้ง โครงการ/จาก การวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

กิจกรรม \ ช่วงเวลา	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เรื่องจริง												
เรื่องจำลอง												

ผังแสดงช่วงเวลาประกอบอาชีพ และความสัมพันธ์กลุ่ม เรือหัวโทง

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 3.1.7 แสดงผังการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มต่อเรือหัวโทง(จริง-จำลอง)ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.11 กลุ่มโฮมสเตย์

กลุ่มโฮมสเตย์

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.27)

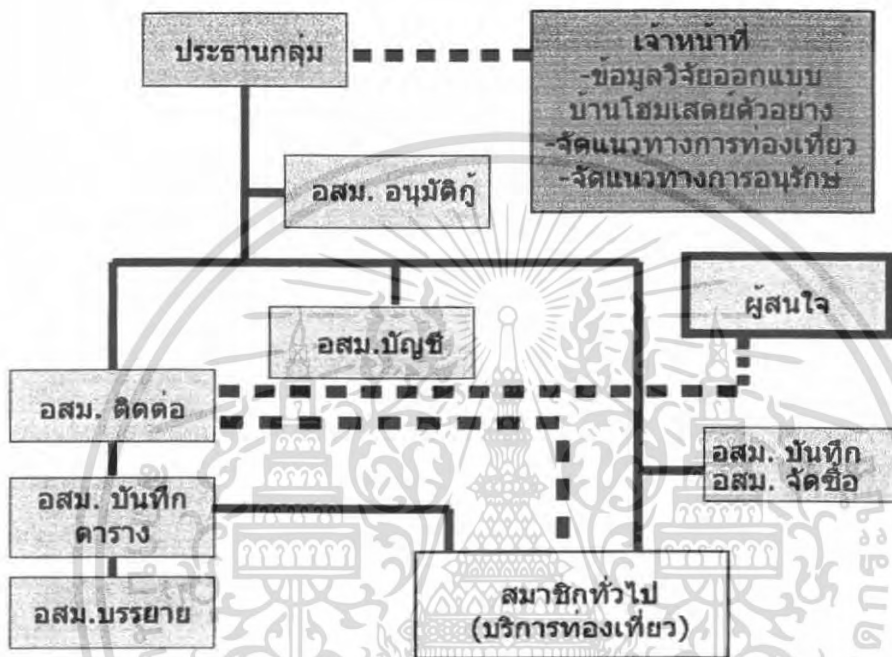
- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้
- การจัดตั้งพื้นที่เป็นแบบอย่างการเรียนรู้ด้านการรับรองนักท่องเที่ยวและอาคารโฮมสเตย์ตัวอย่างแก่ผู้สนใจหรือสมาชิกชาวบ้านใหม่

ตารางที่ 3.1.11 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกโฮมสเตย์

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มท่องเที่ยว(โฮมสเตย์)	-ส่งใบสั่ง,ติดต่อ -เตรียมอุปกรณ์,บ้าน -รับนักท่องเที่ยว -ดูแล,พูดคุย,จัดแนวแผนติดต่อท่องเที่ยว -จัดส่งนักท่องเที่ยว	-เกาน์เตอร์ -บ้านพักโฮมสเตย์ -กลุ่มโฮมสเตย์ -บ้านพักโฮมสเตย์ -ท่าเรือ,กลุ่มอาชีพ,ศูนย์
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงานประสานติดต่อ
-อาสาสมัคร(4) ติดต่อบ้านที่กล้าดับ, จครายได้การท่องเที่ยว,	จัดลำดับแจ้งสมาชิก	-บ้านพักโฮมสเตย์สมาชิก
-อาสาสมัคร(9) ดูแลอาคาร,รับรองผู้มาเยือน	-จัดเตรียมห้องพักและอุปกรณ์ -เพื่อให้การฝึกฝนการทดลอง,การรับรองแขกพิเศษ,กรณีศึกษาอาคารตัวอย่างแก่ชาวบ้าน	-บ้านพักโฮมสเตย์ตัวอย่าง
-อาสาสมัคร(2) แผนกรรมการตัดสินใจปรับปรุง	-การให้สิทธิในการกู้ยืม	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงานกรรมการกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากบทที่ 5 กรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.1.1(กลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะยาวน้อย)/จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้งโครงการ/จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

รูปที่ 3.18 แสดงผังการดำเนินงานของกลุ่มโฮมสเตย์

3.1.1.12 กลุ่มอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.27)

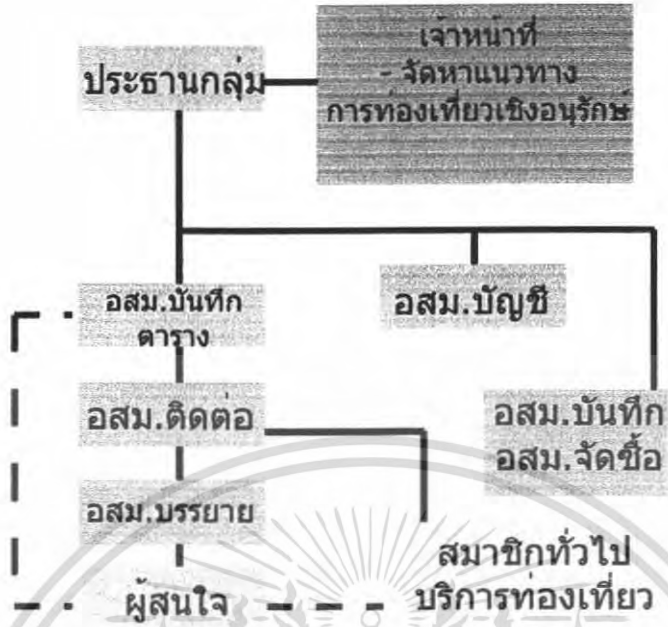
- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงอนุรักษ์
- การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ต่างๆ

ตารางที่ 3.1.12 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกอนุรักษ์ฯ

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ประธาน,ประชาสัมพันธ์ ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม - พื้นที่ทำงานวางแผนกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยาได้การท่องเที่ยว	- ประสานกิจกรรมจากส่วนอื่นๆกับ สมาชิก	- พื้นที่ทำงานส่วนประสานงาน
-อาสาสมัคร(2) จัดการบันทึกติดต่อวางแผนการ ท่องเที่ยว	- จัดเก็บบันทึกรายได้การท่องเที่ยว	-กลุ่มอนุรักษ์,ท่าเรือ
-อาสาสมัคร(2) จัดซื้อ,จัด เตรียมอุปกรณ์	ดูแลรักษา,เตรียมอุปกรณ์	ห้องเก็บอุปกรณ์
-อาสาสมัคร(2) นำกลุ่มทำ กิจกรรม	-เพื่อให้การรับรองการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมการจัดบรรยายให้ความ รู้และอาสาสมัครดูแลกลุ่มและกิจกรรม	-ส่วนจัดบรรยาย,กลุ่มอนุรักษ์

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/จากบทที่ 5 กรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.1.1(กลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะขาวน้อย)/จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้ง โครงการ/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.1.9 แสดงผังแนวทางการกิจกรรมของกลุ่มอนุรักษ์

3.1.1.13 กลุ่มเรือท่องเที่ยว

กลุ่มเรือท่องเที่ยว

แนวทางการกิจกรรมและการจัดพื้นที่รับรอง(จากตารางที่ 2.27)

- การรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมภายในต่างๆ
- การจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงอนุรักษ์
- การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ต่างๆ
- การดำเนินกิจกรรมรับจ้างจากโครงการและจากกลุ่ม

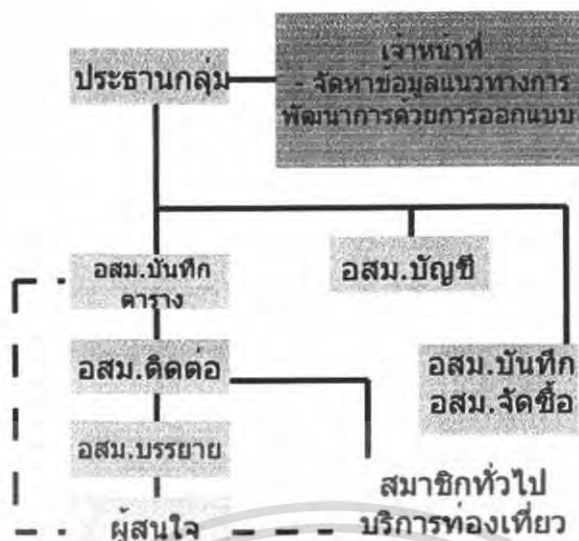
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.13 แสดงแนวทางกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกเรือท่องเที่ยว

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-กลุ่มท่องเที่ยว(เรือท่องเที่ยว)	-เตรียมอุปกรณ์,เรือ	-บ้านพัก,ท่าเรือ
	-ใบสั่งงาน,ติดต่อโดยตรงจากสหกรณ์หรือกลุ่มอื่น ๆ	-เคาเตอร์,ท่าเรือ
	-รับส่งชาวบ้าน,นักท่องเที่ยว	-ท่าเรือ,ศูนย์,ชุมชน,ตัวเมือง
	-ท่องเที่ยว	ทะเล(เกาะต่าง ๆ),รอบเกาะและเขาชานาบน้ำ
	จัดส่งนักท่องเที่ยว	-ท่าเรือ,พื้นที่ทำกิจกรรม
ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ภาระงาน,ติดต่อประสานงาน	-ประชุม,ติดต่อกลุ่ม,รับฟังแผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม
-อาสาสมัคร(2) ติดต่อบันทึก,จรรยา ใต้การท่องเที่ยว	-ดูแลรักษา,เตรียมอุปกรณ์	-บ้านพัก,ท่าเรือ
-อาสาสมัคร(2) แผนกรรมการตัดสินใจเยี่ยมชมหรือปรับปรุงเรือ	เพื่อให้การรับรองการท่องเที่ยวควรส่งเสริมการออกแบบเรือท่องเที่ยว,การให้ความรู้ด้านการบริการ,การพาเที่ยว	-ส่วนพัฒนาการออกแบบ
-อาสาสมัคร(2) แผนกการผลิตน้ำมันไบโอดีเซล	เพื่อจัดจำหน่ายแก่สมาชิกและผู้สนใจ	พื้นที่ผลิตไบโอดีเซล

รายละเอียดการดำเนินงานและกิจกรรม/ จากการสัมภาษณ์ กลุ่มอาชีพที่ตั้ง โครงการ/จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมส่วนการรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.1.10 แสดงผังแนวทางการกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกเรือท่องเที่ยว

3.1.1.14 สหกรณ์ชุมชน

รายละเอียดการบริหารจากโครงการตัวอย่างบทที่ 5 หัวข้อที่ 5.3.3.2.1

แนวทางการดำเนินกิจกรรมของส่วนสหกรณ์ชุมชน

- จัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน
- การจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด
- การจำหน่ายสินค้าเพื่อการประกอบอาชีพ
- การให้บริการด้านการเงิน(ฝาก, ถอน, กู้ยืม)

ตารางที่ 3.1.14 แสดงแนวทางการกิจกรรมและสถานที่รับรองกิจกรรมของสหกรณ์ชุมชน

ผู้ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
-อาสาสมัคร(2) ผู้จัดการ, ผู้ช่วยผู้จัดการ	-ประชุม, ติดต่อกลุ่ม, รับประทานอาหาร แผนงาน	-พื้นที่นั่งคุยประชุม -พื้นที่ทำงาน
-อาสาสมัคร(2) การตลาด	- จัดทำแนวทางเลือกซื้อสินค้า	-พื้นที่ทำงาน
-อาสาสมัคร(2) ฝ่ายการเงิน	- ฝากถอน - สมัครเป็นสมาชิก	-พื้นที่ทำงาน, ติดต่อ
-อาสาสมัคร(2) บัญชี	-บันทึกรายรับรายจ่าย - บันทึกข้อมูล	-พื้นที่ทำงาน
-อาสาสมัคร(2) สินเชื่อ	การกู้ยืม	-พื้นที่ทำงาน, ติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 การวิเคราะห์ที่มาองค์ประกอบจากแนวทางการจัดกิจกรรมการ ท่องเที่ยว

อ้างอิงวัตถุประสงค์ในข้อ 1.2,1.5 (ด้านการสนับสนุนอาชีพ,ถึงแวดล้อมและประเพณี แก่ชุมชน) โดยมีหัวข้อการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคับนักท่องเที่ยวดังนี้

3.1.2.1 รายละเอียดประกอบผู้ใช้สอยโครงการประเภทนักท่องเที่ยว

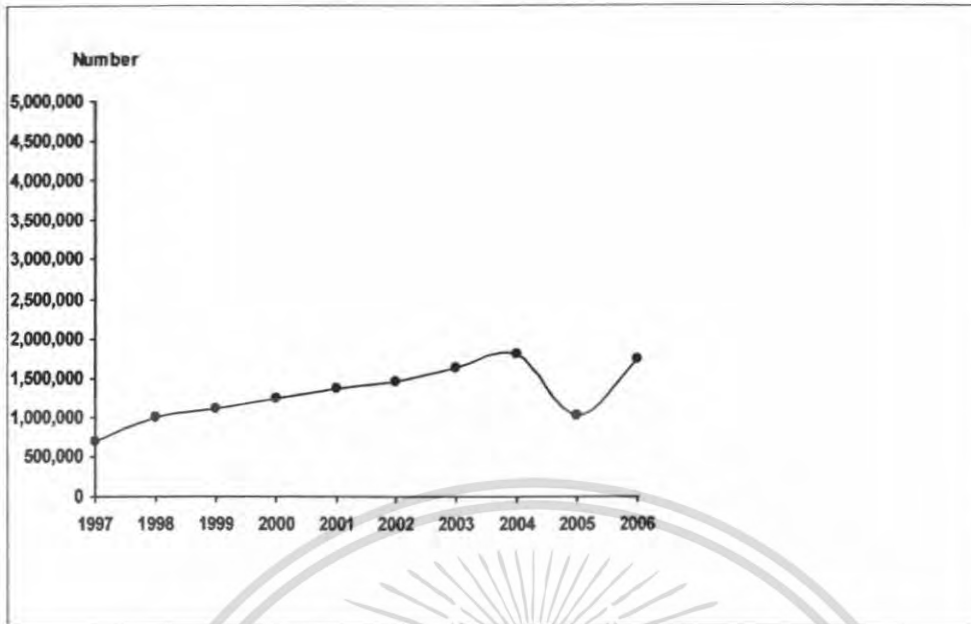
รูปที่ 3.1.11 แสดงผังการติดต่อระหว่างชุมชน,กลุ่มอาชีพกับนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่
นักท่องเที่ยวเป็นผู้ใช้สอยรองในองค์ประกอบหลัก เราจำเป็นต้องทราบถึงลักษณะข้อมูล
พื้นฐานจำนวนพอสังเขปเพื่อที่จะวางระบบการจัดการรับรองและให้บริการการดูแล โดยกลุ่มอาชีพ

3.1.1.1.1 สถาปสังคม ประเพณี ค่านิยม ในอดีต ปัจจุบัน

ตารางที่ 3.1,15 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ปี 1997 -2006

Year	Number	Δ (%)
1999	1,096,952	+ 9.29
2000	1,236,229	+ 12.70
2001	1,356,960	+ 9.77
2002	1,458,771	+ 7.50
2003	1,623,217	+ 11.27
2004	1,796,591	+ 10.68
2005	1,027,045	- 42.83
2006	1,732,951	+ 68.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

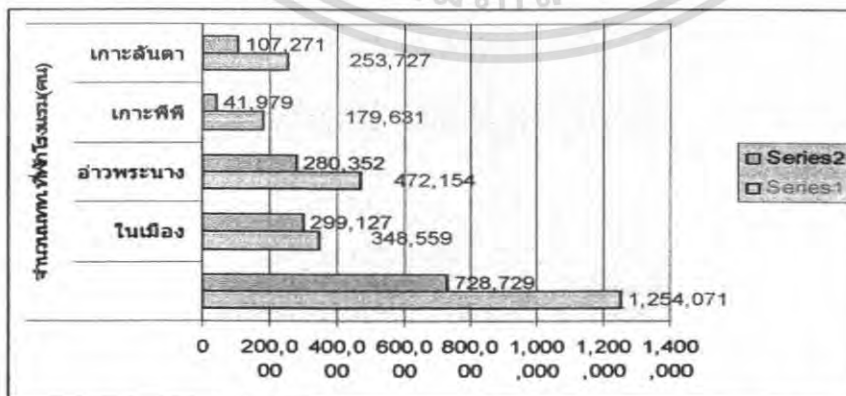

รูปที่ 3.1.12 กราฟแสดงแนวโน้มของจำนวนนักเรียนที่เทียบเคียงจังหวัดกระบี่(สถิติ; การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

จากแผนภูมิและตารางจะพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี และลดจำนวนนักท่องเที่ยว ในปี 2005 เนื่องจากเหตุการณ์ซึนามิ ปลายปี 2004 ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับการท่องเที่ยว แต่ในปี 2006 ก็เพิ่มสูงเกือบเท่าระดับก่อนเกิดเหตุการณ์ซึนามิทำให้สรุปสภาพการณ์นักท่องเที่ยวได้ 2 แบบ

1. นักท่องเที่ยวต้องเลือกและตรวจจุดผลกระทบจากภัยธรรมชาติก่อนตัดสินใจมาท่องเที่ยว
2. เกิดภัยทางธรรมชาติหรือความเสื่อมโทรมทางธรรมชาติทำให้นักท่องเที่ยว มีแนวโน้มลดลง

การคาดคะเนแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวที่สามารถมาเข้าสู่โครงการ

รูปที่ 3.1.13 แสดงกราฟเปรียบเทียบนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในตัวเมือง ปี 2005-2006(สถิติ; การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียบอัตรานักท่องเที่ยวในปี 2006-2005 ที่มาในกระบี่และเข้าพักที่ตัวเมืองประมาณ

$$2005 = 299127/1027045 \times 100 = 29.12 \%$$

$$2006 = 348559/1732951 \times 100 = 20.11 \%$$

เฉลี่ยที่พักในตัวอำเภอเมืองประมาณ 25 % ของทั้งจังหวัด

ถ้าเปรียบเทียบให้นักท่องเที่ยวในปี 1997-2006 มีแนวโน้มสูงขึ้นปีละ

+ 7.59, + 43.10, + 9.29, + 12.70, + 9.77, + 7.50, + 11.27, + 10.68, - 42.83, + 68.73 ตามลำดับเฉลี่ย

ได้ปีละ 13.782 % ดังนั้นเอาค่าเฉลี่ยเพิ่มครั้งหนึ่ง = 6.891 % ดังนั้น

ปีหน้าควรมีนักท่องเที่ยวเข้ามาที่อำเภอเมือง $1732951 \times 6.891 \% \times 25\% = 463087$ คน

ถ้านักท่องเที่ยว เพียง 25 % ที่พักในเมืองเข้ามาเที่ยวใน โครงการจะมีนักท่องเที่ยวมาปีละ $463087 \times 25\% = 115771$ คนต่อปี เฉลี่ยสูงสุดวันละ $115771/365 = 317$ คนต่อวัน (คิดจากการรับรองจำนวนนักท่องเที่ยวที่ให้รายได้ค่าเข้าชมคนละ 20 บาทให้ได้เฉลี่ยต่อเดือนเกิน 150,000 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยรายจ่ายการดำเนินงานกิจกรรมต่อเดือนของโครงการ)

3.1.2.2. เศรษฐกิจรายได้เฉลี่ย

ตารางที่ 3.1.16 รายได้เฉลี่ยนักท่องเที่ยว ที่มากระบี่ปี 2005-2006

รายจ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	2005	2006
Visitor	2,440.65	3,146.02
Thai	2,073.32	2,438.15
Foreigners	2,919.09	3,501.83
Tourist	2,494.17	3,194.84
Thai	2,112.99	2,491.23
Foreigners	2,972.34	3,533.24

ดังนั้น โครงการมีแนวโน้มมีความสามารถรองรับรายรับจากนักท่องเที่ยวเฉลี่ยสูงสุด

ประมาณ 2000 บาทต่อ /คน/ วัน โดยประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.3. ลักษณะการใช้สอยพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

โครงการจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบจังหวัดและอำเภอเมืองทั้งหมดเนื่องจากตัวเมืองไม่มีแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติบริเวณโครอบ(ยกเว้นป่าชายเลนริมแม่น้ำกระบี่,เขาขนานน้ำ,และสวนสาธารณะธาราที่สามารถมองเห็นเป็นจุดเชื่อมต่อที่กับโครงการได้)

แผนโครงการทำการรับรอง นักท่องเที่ยวในเชิงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เรียนรู้วิถีชุมชน 3 รูปแบบ ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มหรือมีการจองล่วงหน้าด้วยตนเองก็ได้

- 1.1 นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ต้องการศึกษาเรียนรู้เฉพาะด้าน
- 1.2 นักท่องเที่ยวต้องการพักผ่อนในรูปแบบการเรียนรู้วิถีชุมชน
- 1.3 นักท่องเที่ยวที่มีการเชื่อมต่อไปยังส่วนท่องเที่ยวอื่นๆด้วย

โครงการกำหนดนักท่องเที่ยวเที่ยวทั้ง 3รูปแบบ โดยวิเคราะห์จากจากความเหมาะสมการรับรอง

1. นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์ภายในวัน
 - รับรองนักท่องเที่ยวแบบมาเป็นกลุ่มขนาดใหญ่และขนาดเล็ก
 - 1.1 เข้ามาจกลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการเชื่อมต่อกับส่วนอื่นๆใช้เวลาไม่นานแต่จะได้ชมส่วนหลักๆของทั้งโครงการในเวลาจำกัด
2. นักท่องเที่ยวแบบแพ็คเกจ
 - รับรองนักท่องเที่ยวแบบมาเป็นกลุ่มขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มาจาก
 - 2.1 การเข้าชมโครงการแล้วมีความสนใจจะเรียนรู้ท่องเที่ยวกับชุมชนส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวประเภท เคนทางเอง(back pack)
 - 2.2 การติดต่อขอเข้าพักล่วงหน้าซึ่งอาจมีความสนใจหลังจากพบเจอสื่อการประชาสัมพันธ์
3. นักท่องเที่ยวแบบเรียนรู้ศึกษา
 - รับรองนักท่องเที่ยวแบบมาเป็นกลุ่มขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มาจาก
 - 3.1 การติดต่อขอเข้าพักล่วงหน้าซึ่งอาจมีความสนใจหลังจากพบเจอสื่อการประชาสัมพันธ์และมีต้องการศึกษาเรียนรู้เฉพาะด้านเช่น การทำอาชีพการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชน

ซึ่งแต่ละแบบ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งชาวไทยและต่างชาติทั้งแบบเป็นกลุ่มของนักศึกษาพัฒนา กลุ่มชุมชนที่สนใจ

การกำหนดจากกิจกรรมแต่ละแบบ โดยมีรายละเอียดกิจกรรมและผู้รับรอง โดยอ้างจาก

กิจกรรมของความสามารถในการดำเนินการของชุมชน

เอกสารมีลิขสิทธิ์ที่สงวนลิขสิทธิ์โดยทางโรงเรียนศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์ภายในวัน

รูปที่ 3.14 แสดงสัญลักษณ์ประกอบกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมศูนย์แบบหนึ่งวัน

ตารางที่ 3.1.17 นักท่องเที่ยวแบบเข้าชมศูนย์วันเดียว

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรอง กิจกรรม
ข้ามฝั่งเข้าสู่ศูนย์	09.00-09.20น./12.00-12.20น.	-จนท.บนฝั่งติดต่อ -สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยว(เรือ ท่องเที่ยว)	-ท่าเรือ -ศูนย์ติดต่อ
ชมนิทรรศการ	09.30-10.00น./12.30-13.00น.	-จนท.เจ้าหน้าที่บริการเข้าชม -จนท.บรรยาย	-ห้องนิทรรศการ -ห้องบรรยาย
กลุ่มอาชีพ	10.10-11.10น./13.10-14.10น.	-อาสาสมัครบรรยาย	-กลุ่มอาชีพ
สหกรณ์	11.20-11.50น./14.20-14.50น.	-อาสาสมัครบรรยาย	-สหกรณ์
ทานอาหาร	12.00-13.00น./15.00-16.00น.	-อาสาสมัครผู้นำเที่ยว	-ร้านอาหารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.18 นักท่องเที่ยวแบบเช้าชมศูนย์และไม่ได้จองที่พักล่วงหน้า(ต่อ)
วันที่สอง

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
ออกประมง(กระชัง, ท้องถิ่น)	07.00-12.00น.	-สมาชิกกลุ่มประมง	-ทะเล, ชายหาด, ป่าโกงกาง
รับประทานอาหาร	12.00-13.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
กลุ่มเกษตร(ชาวนา, เกษตรกร)	13.00-15.00น.	-สมาชิกกลุ่มเกษตร	-สวน, นาข้าว
พักผ่อน	15.00-16.00น.	-	-
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	16.30-18.00น.	-สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยว	-ป่า, ทะเล
รับประทานอาหารเย็น	18.30-19.30น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
ดื่มกาแฟ, รับประทานอาหารขนมหวาน	20.00-21.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-ร้านค้าชุมชน, ท่าเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.19 นักท่องเที่ยวแบบแพ็คเกจจางหวงหน่า

วันแรก

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรอง กิจกรรม
เข้าที่พัก, เก็บของ	09.00-10.00น.	-สมาชิกกลุ่ม โฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
ชมนิทรรศการ	10.00-10.30น.	-เจ้าหน้าที่ศูนย์	-ห้องนิทรรศการ
กลุ่มอาชีพ	10.30-11.00น.	-สมาชิกกลุ่ม	-ที่ทำการประจำกลุ่ม
สหกรณ์	11.00-11.30น.	-อาสาสมัครสมาชิก สหกรณ์	-สหกรณ์
ร้านอาหาร โครงการ (รับประทานอาหาร)	12.00-13.00น.	-สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน	-ร้านอาหาร โครงการ
กลุ่มเรือหัวโทง	13.30-15.30น.	-สมาชิกกลุ่มเรือหัวโทง	-กลุ่มเรือหัวโทง
กลุ่มแม่บ้าน	15.30-17.30น.	-สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน	-กลุ่มแม่บ้าน
พาชมรอบเกาะ	17.30-19.00น.	-สมาชิกกลุ่มเรือท่องเที่ยว	-ทะเล, ป่าโกงกาง
รับประทานอาหารเช้า	19.00-20.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
สนทนา, พูดคุย, ดื่ม กาแฟ, ดูฟุตบอล	20.00-21.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-ร้านค้าชุมชน
พักผ่อน	21.00น.	-	-บ้านโฮมสเตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.19 นักท่องเที่ยวแบบจวงฉว่งหน้า(ต่อ)
วันที่สอง

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรอง กิจกรรม
ออกประมง(กระชัง, ท้องถื่น)	07.00-12.00น.	-สมาชิกกลุ่มประมง	-ทะเล, ชายหาด, ป่า โกงกาง
รับประทานอาหาร	12.00-13.00น.	-สมาชิกที่ดูแล โฮมสเตย์	-บ้าน โฮมสเตย์
กลุ่มเกษตร(ชาวนา , เกษตรกร)	13.00-15.00น.	-สมาชิกกลุ่มเกษตร	-สวน, นาข้าว
พักผ่อน	15.00-16.00น.	-	-
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	16.30-18.00น.	-สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยว	-ป่า, ทะเล
รับประทานอาหารเย็น	18.30-19.30น.	-สมาชิกที่ดูแล โฮมสเตย์	-บ้าน โฮมสเตย์
ดื่มกาแฟ, รับประทานอาหาร หวาน	20.00-21.00น.	-สมาชิกที่ดูแล โฮมสเตย์	-ร้านค้าชุมชน, ท่าเล

ตารางที่ 3.1.19 นักท่องเที่ยวแบบจวงฉว่งหน้า(ต่อ)
วันที่สาม

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรอง กิจกรรม
ท่องเที่ยว(วัดถ้ำเสือ, หาดไร่เลย์, เกาะ ไก่, เกาะปอดะ	07.00-12.00น.	-สมาชิกกลุ่มเรือ ท่องเที่ยว	ทะเล, ชายหาด, ป่าโกงกาง
รับประทานอาหาร	12.00-13.00น.	-สมาชิกที่ดูแล โฮมสเตย์	-บ้าน โฮมสเตย์
ท่องเที่ยวส่วนวิจัยส่งเสริม	13.00-16.00น.	-อาสาสมัครเจ้าหน้าที่	-ศูนย์วิจัยส่งเสริม
กลับบ้าน	16.30-18.00น.	-สมาชิกที่ดูแล โฮมสเตย์	-ท่าเรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 นักท่องเที่ยวแบบเรียนรู้ศึกษาเฉพาะด้าน

รูปที่ 3.1.16 แสดงสัญลักษณ์ประกอบกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมแบบศึกษาเฉพาะด้าน

ตารางที่ 3.1.20 นักท่องเที่ยว แบบศึกษาเรียนรู้เฉพาะด้านวันแรก

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
ติดต่อบ้านพักและแจ้งหัวข้อการศึกษา	ก่อนวันที่กำหนด 5 วัน	-อาสาสมัครกลุ่มท่องเที่ยว	-ศูนย์กลุ่มท่องเที่ยว
ข้ามฝั่งเข้าสู่ศูนย์	09.00น.	-สมาชิกกลุ่มเรือท่องเที่ยว	-ท่าเรือ
เข้าที่พัก, เก็บของ	09.00-10.00น.	-สมาชิกกลุ่มโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
ชมนิทรรศการ	10.00-10.30น.	-เจ้าหน้าที่ศูนย์	-ห้องนิทรรศการ
กลุ่มอาชีพ	10.30-11.00น.	-สมาชิกกลุ่ม	-ที่ทำการประจำกลุ่ม
สหกรณ์	11.00-11.30น.	-อาสาสมัครสมาชิกสหกรณ์	-สหกรณ์
ร้านอาหาร โครงการ (รับประทานอาหาร)	12.00-13.00น.	-สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน -สมาชิกกลุ่มโฮมสเตย์	-ร้านอาหารโครงการ
เข้าเรียนรู้ส่วนที่ต้องการ	13.00-19.00น.	-อาสาสมัครประจำกลุ่ม	-กลุ่มโฮมสเตย์
รับประทานอาหารเย็น	19.00-20.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์
สนทนา, พูดคุย, คืมกาแฟ, ดูฟุตบอล	21.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-ร้านค้าชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.20 **นักท่องเที่ยวแบบศึกษาเรียนรู้เฉพาะด้าน(ต่อ)**
วันที่สอง

กิจกรรม	เวลา	ผู้รับรอง	องค์ประกอบรับรองกิจกรรม
ศึกษาส่วนที่ ต้องการ เรียนรู้	09.00-12.00น.	-อาสาสมัครกลุ่ม	-ที่ทำการประจำกลุ่ม
รับประทานอาหาร(โครงการที่ บ้านพัก)	12.00-13.00น.	-สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน -สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-ร้านอาหารโครงการ -บ้าน , โฮมสเตย์
เข้าเรียนรู้ ช่วงบ่าย	13.00-17.30น.	-อาสาสมัครกลุ่ม	-ที่ทำการประจำกลุ่ม
พักผ่อน	17.30-18.30น.	-	-
รับประทานอาหารเย็น	19.00-20.00น.	-สมาชิกที่ดูแลโฮมสเตย์	-บ้านโฮมสเตย์

* สามารถเข้าชมและศึกษาได้เกินกว่าวันที่กำหนดแต่ต้องมีการแจ้งล่วงหน้าแก่เจ้าบ้านสมาชิกโฮมสเตย์ที่เป็นผู้ดูแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 การวิเคราะห์ที่มาขององค์ประกอบจากแนวทางการดำเนินงานของ โครงการเพื่อรับรองกิจกรรม

จากตารางที่ 2.20 หัวข้อการวิเคราะห์อ้างอิง กิจกรรมเสนอแนะจากปัญหาและความ
ต้องการ ของชุมชน

3.1.3.1 ฝ่ายการจัดแสดง

ตารางที่ 3.1.21 แสดงส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และกิจกรรมการดำเนินงานในโครงการ ฝ่ายการจัด
แสดง

องค์ประกอบ	ตำแหน่งบุคลากร	กิจกรรมการดำเนินงาน	หน่วยที่รับรอง
1.1 นิทรรศการ ถาวร	1.1-ฝ่ายดูแลสถานที่	-ดูแลแคว้นเตอร์ติดต่อสอบถาม จัคนักคิว ติดต่อเบื้องต้น	1
		- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเบื้องต้น ฝากสัมภาระ - บรรยายพิเศษ เป็นรอบ - สิ่งพิมพ์, วัสดุทัศน, เตรียมสื่อแกลวิทยากร	2
1.2 นิทรรศการ ชั่วคราว	1.2-ฝ่ายดูแลสถานที่	- บรรยายพิเศษ เป็นรอบ - สิ่งพิมพ์, วัสดุทัศน, เตรียมสื่อแกลวิทยากร	2
1.3เตรียมการจัด แสดง	1.3.1ฝ่ายอุปกรณ์หนัก	-จัดทำอุปกรณ์เพื่อการจัดนิทรรศการด้านงานไม้ เหล็ก อื่นๆ	2,2,2
	1.3.2ฝ่ายอุปกรณ์เบา	-จัดทำอุปกรณ์เพื่อการจัดนิทรรศการด้าน งานสิ่งพิมพ์สื่อภาพและเสียง	2,2,2
		- โรงจัดทำสื่อลักษณะshopเหล็ก, ไม้, อื่นๆ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ส่วนพื้นที่ห้อง บรรยาย	1.5 ฝ่ายดูแลสถานที่	- จัดเตรียมห้อง ควบคุมวีดิทัศน์และสื่อภาพ และเสียง	2
1.6 พื้นที่จัดกิจกรรม ชุมชน	1.6 ฝ่ายดูแลสถานที่	- จัดเตรียมพื้นที่เพื่อรับรองกิจกรรมต่างๆ - ควบคุมดูแลกิจกรรมในฝ่าย - จัดเก็บอุปกรณ์และสื่อในพื้นที่นิทรรศการ ,ลานกิจกรรม,ห้องบรรยาย - เตรียมพื้นที่รับรองรับรองกิจกรรมของ ชุมชน,และท่องเที่ยว	2 1 -
1.7 หัวหน้าฝ่าย	1.7 หัวหน้า	- ควบคุมดูแลกิจกรรมฝ่าย	1
		รวมอัตราบุคลากรฝ่าย	33

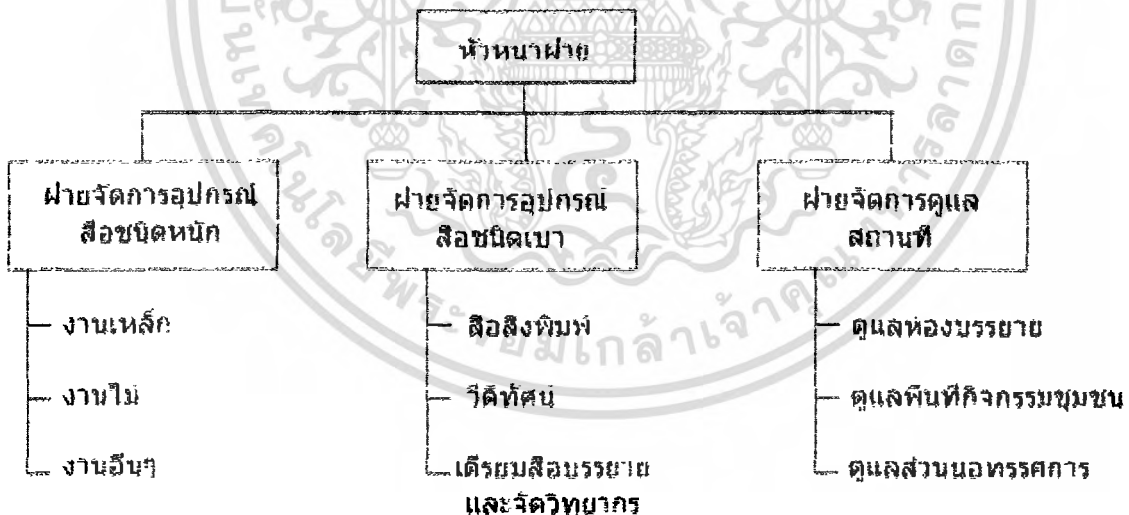
**ตารางที่ 3.1.22 ตาราง วิเคราะห์องค์ประกอบย่อยจากกิจกรรม ด้านการจัดแสดง การบรรยายและ
กิจกรรมต่างๆ**

องค์ประกอบ หลัก	รายละเอียดองค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้รับรอง กิจกรรม
1.1. ส่วน นิทรรศการ ถาวร	1. ส่วนนิทรรศการถาวร 1.1 พื้นที่จัดแสดงส่วนนิทรรศการถาวร - ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน - ด้านความสำคัญและจำเป็นในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม - ด้านสภาพแวดล้อมของพื้นที่และความ เหมาะสมในการดำรงชีพ - ด้านแนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	1.1 พื้นที่จัดนิทรรศการถาวร ทั้ง 4 ส่วน 1.2 โถงเอนกประสงค์ 1.3 ส่วนประชาสัมพันธ์ข้อมูล 1.4 ส่วนติดต่อสอบถาม-ฝาก ของ 1.5 ส่วนศึกษาข้อมูล	- ฝ่ายดูแลจัดการ ด้านสถานที่
1.2. ส่วน นิทรรศการ ชั่วคราว	1.2 ส่วนนิทรรศการชั่วคราว - ด้านรายละเอียดการพัฒนาตนเองของ ชุมชน ในแนวทางที่พึงพิงกับธรรมชาติ(update date data) - ด้านรายละเอียดเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา อาชีพของชุมชนที่เป็นข้อมูลใหม่	1.6 พื้นที่จัดนิทรรศการ ชั่วคราว 2 ส่วน 1.7 ใช้ส่วนประกอบเดียวกัน กับส่วนนิทรรศการถาวร	- ฝ่ายดูแลจัดการ ด้านสถานที่ - ฝ่ายเตรียมการ จัดแสดง- ฝ่าย จัดแสดง อุปกรณ์หนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฝ่ายดูแลสถานที่	2.1 ส่วนการรับรองการเตรียมกิจกรรม - ด้านการทำงานประสานใช้พื้นที่เตรียมความพร้อมพื้นที่มโหรีรองรับด้านกิจกรรมได้ 2.2. พื้นที่ห้องบรรยาย - พื้นที่เวที	1.8 พื้นที่ทำงานการรับแจ้งการใช้พื้นที่ 1.9 พื้นที่ทำงานการดูแลควบคุมพื้นที่ - พื้นที่จัดเตรียมบรรยาย - ห้องฉายภาพและเสียง	-ฝ่ายดูแลจัดการด้านสถานที่
3. ฝ่ายเตรียมการจัดแสดง	3. ห้องการจัดเตรียมสื่อการ จัดแสดง ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ห้องเตรียมสื่อ ห้องเก็บอุปกรณ์	1.20 พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย 1.21 ฝ่ายอุปกรณ์หนัก 1.22 ฝ่ายอุปกรณ์เบา 1.23 ฝ่ายการดูแลสถานที่ 1.24 คลังวัสดุอุปกรณ์	-ฝ่ายจัดแสดงอุปกรณ์เบา

ฝ่ายจัดแสดงสื่อและนิทรรศการ

รูปที่ 3.1.17 แสดงรายละเอียดผังประกอบกิจกรรมการดำเนินงานฝ่ายการจัดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3.2 ฝ่ายการวิจัยส่งเสริม

ตารางที่ 3.1.23 แสดงส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และกิจกรรมการดำเนินงานในโครงการฝ่ายวิจัยส่งเสริม

องค์ประกอบ	ตำแหน่งบุคลากร	กิจกรรมการดำเนินการ	หน่วยที่รับรอง	
1.ฝ่ายการวิจัย ออก	1.1 หัวหน้าฝ่าย	- ควบคุมดูแลฝ่าย	1	
	1.2 ฝ่ายประสานวิชาการ	- ติดต่อประสาน	1	
	1.3พัฒนาอาหาร	- ทำอาหาร,ทดลองชิม,เก็บรูปแบบ	1	
	1.4พัฒนาแปรรูป	- ทำการแปรรูปด้านปลาเค็ม, ออกแบบบรรจุภัณฑ์	2	
	1.5 พัฒนาผ้าปาเต๊ะ	- ออกแบบพัฒนาลายผ้า,ทดลองทำ, เก็บรูปแบบและข้อมูล	1	
	1.6 พัฒนาแบบเรือ	- ออกแบบ,เก็บรูปแบบและข้อมูลเรือ หัวโทง	2	
	1.7 พัฒนาอาคารพักอาศัย	- ออกแบบ,เก็บรูปแบบและข้อมูล อาคารพักอาศัย	2	
2. การประสาน อุปกรณ์และ ข้อมูล	2.1หัวหน้าฝ่าย	- ควบคุมดูแลฝ่าย	1	
	2.2 ฝ่ายติดต่อประสาน	- ติดต่อประสานจัดหาข้อมูล,อุปกรณ์	1	
	2.3 ฝ่ายติดต่อจัดหาอุปกรณ์	- ติดต่อวิชาการ,วางแผน	1	
	2.4 เผยแพร่วิชาการ	- เผยแพร่ข้อมูลวิชาการ	1	
3.การ วางแผนการ ท่องเที่ยวและ การอนุรักษ์	3.1 หัวหน้าฝ่าย	- ควบคุมดูแลฝ่าย	1	
	3.2 ฝ่ายการจัดหาตลาด	- ติดต่อจัดหาตลาดในส่วนตลาดการ ท่องเที่ยว		2
	3.3 ฝ่ายการวางแผน การตลาด	- ประสานข้อมูลวางแผนด้านการ รับรองและจัดการการท่องเที่ยว		2
4. ฝ่าย การตลาด	4.1 หัวหน้าฝ่าย	- ควบคุมดูแลฝ่าย	1	
	4.2 จัดหาตลาด	- จัดหาตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และ สินค้า	2	
	4.3 วางแผนการตลาด	- วางแผนการจัดการผลิตภัณฑ์และ สินค้า	2	
		รวมอัตรบุคลลการฝ่าย	21	

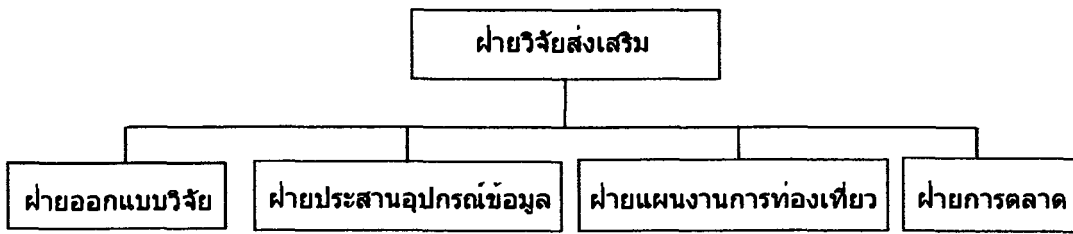
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1.27 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยรับรองกิจกรรม ด้านการวิจัยส่งเสริม

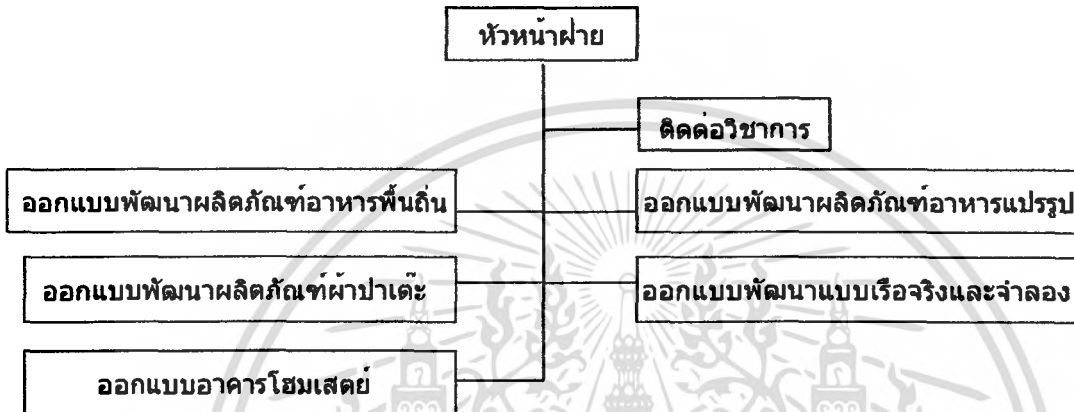
องค์ประกอบด้าน การวิจัย	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดองค์ประกอบย่อย	ผู้รับรอง กิจกรรม
1.การวิจัย ออกแบบ	-ฝ่ายวิจัยออกแบบ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย - พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสาน - พื้นที่ทำอาหาร, ทดลองชิม, เก็บรูปแบบ - พื้นที่ทำการแปรรูปด้านปลาเค็ม, ออกแบบบรรจุภัณฑ์ - พื้นที่พัฒนาสายผ้า, ทดลองทำ, เก็บรูปแบบและข้อมูล - พื้นที่ออกแบบ, เก็บรูปแบบและข้อมูลเรือหัวโทง - พื้นที่ออกแบบ, เก็บรูปแบบและข้อมูลอาคารพักอาศัย 	-ฝ่ายวิจัย ออกแบบ
2. การประสาน อุปกรณ์และ ข้อมูล	- ฝ่ายประสานอุปกรณ์ และข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย - พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสาน - พื้นที่ทำงานการติดต่อจัดหาอุปกรณ์ - พื้นที่ทำงานและบอร์ดการเผยแพร่ข้อมูลวิชาการ 	- ฝ่าย ประสาน อุปกรณ์ และข้อมูล
3.การวางแผนการ ท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์	- ฝ่ายแผนงานการ ท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย - พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อประสาน - พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อวิชาการวางแผน - บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูลวิชาการ 	- ฝ่าย แผนงาน การ ท่องเที่ยว
4. ฝ่ายการตลาด	ฝ่ายการตลาด	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย - พื้นที่ทำงานการติดต่อจัดหาตลาด - พื้นที่ทำงานฝ่ายวางแผนด้านการตลาด - ฝ่ายประเมินผล 	- ฝ่าย การตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

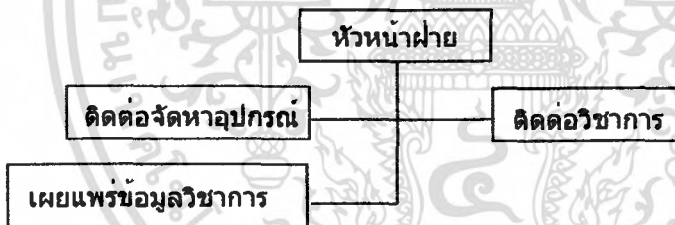
ฝ่ายวิจัยส่งเสริม

ฝ่ายออกแบบวิจัย

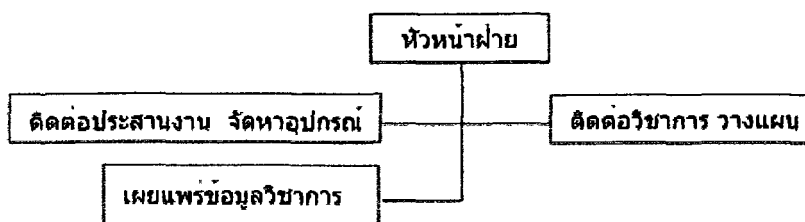
ฝ่ายประสานอุปกรณ์และข้อมูล(เพื่อการเกษตร ประมง)

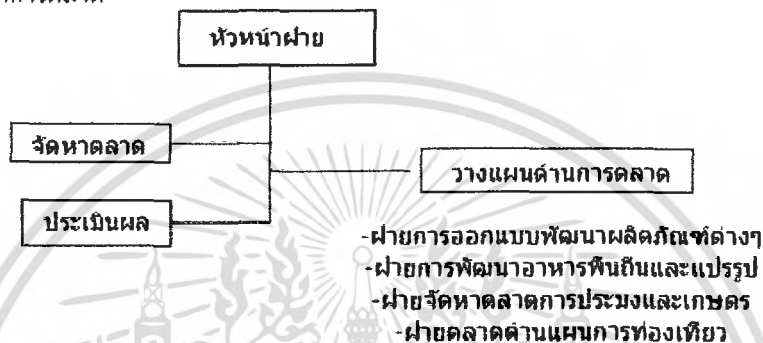
รูปที่ 3.1.18 แสดงผังโครงสร้างฝ่ายวิจัยส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายแผนงานการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์

ฝ่ายพัฒนาการตลาด

รูปที่ 3.1.18 แสดงผังโครงสร้างฝ่ายวิจัยส่งเสริม(ต่อ)

3.1.3.3 ฝ่ายการบริหารจัดการและการสนับสนุนด้านอื่นๆ

ตารางที่ 3.1.24 สรุปส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และกิจกรรมการดำเนินงานในโครงการ ฝ่ายการบริหาร

องค์ประกอบ	ตำแหน่งบุคลากร	กิจกรรมการดำเนินงาน	หน่วยที่รับรอง
1. ส่วนบริหาร หลัก - พื้นที่ทำงาน ติดต่อ - พื้นที่รับรอง - พื้นที่ประชุม	1.1 ประธานกรรมการ	1.1 รับแผนนโยบายดูแลโครงการ	1
	1.2 รองประธานกรรมการ	1.2 ประสานงาน ดูแลงาน ฝ่ายต่างๆ ใน โครงการ	2
	1.3 เลขานุการ	1.3 ติดต่อประสานรายละเอียดฝ่ายต่างๆและองค์กรภายนอกโครงการต่างๆ	2
	1.4 กรรมการชาวบ้าน	1.4 เชื่อมโยงความคิดเห็นชาวบ้านและนโยบายกับประธาน	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 ฝ่ายสนับสนุน พื้นที่ทำงานและ ติดต่อ	2.1หัวหน้าฝ่าย 2.2ธุรการ 2.3บัญชี 2.4ประชาสัมพันธ์ 2.5ขนส่งและพัสดุ 2.6ประเมินผล	2.1 ประสานในฝ่ายกับฝ่ายบริหาร 2.2 ติดต่อโครงการ จัดทำรายงานโครงการ 2.3 ควบคุมรายรับจ่าย 2.4 เผยแพร่ข้อมูลภายนอกและประสานฝ่ายต่างๆ 2.5 จัดเก็บขนส่งพัสดุต่างๆ 2.6 ทำรายงานการประเมินรอบเดือนและปี	1 2 1 1 1 1
3. ฝ่าย ส่วนประกอบ โครงการ 3.1 พื้นที่ สนับสนุน โครงการ 3.2 ส่วนบริการ สาธารณะ	3.1 -พื้นที่รับรองฝ่ายดูแล รักษาความปลอดภัย -พื้นที่ทำการรับรองฝ่าย ซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ -พื้นที่รับรองฝ่ายดูแล รักษาความสะอาด	3.1.1จุดรักษาความปลอดภัยและพื้นที่รับรอง 3.1.2ห้องควบคุมดูแลงานระบบและพื้นที่รับรอง 3.1.3ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดและพื้นที่ รับรอง	4 4 4
		รวมอัตรามูลการฝ่าย	29

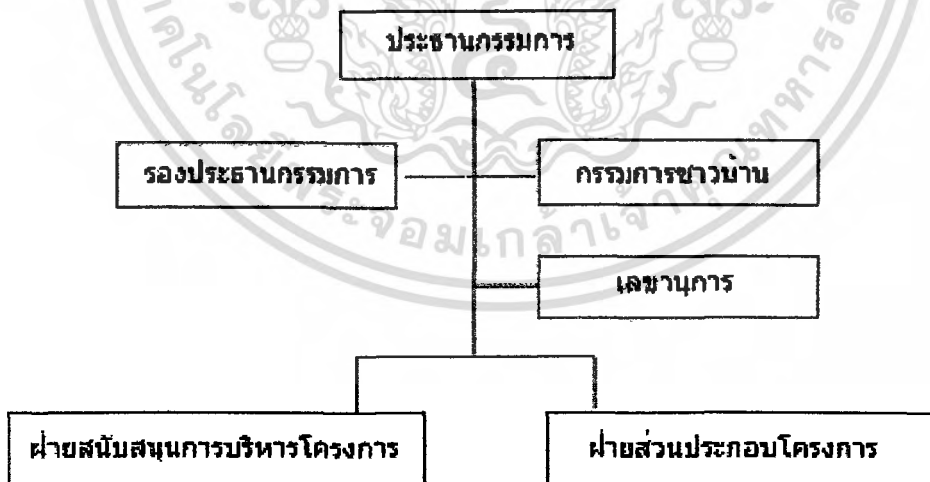
ตารางที่ 3.1.25 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยรับรองกิจกรรม ด้านฝ่ายบริหารโครงการ

องค์ประกอบ หลักฝ่ายบริหาร	องค์ประกอบหลัก	รายละเอียดองค์ประกอบย่อย	ผู้รับรอง กิจกรรม
1. ฝ่ายบริหาร หลัก	1.1 ประชานกรรมการ 1.2รองประชานกรรมการ 1.3 เลขานุการ 1.4 กรรมการชาวบ้าน	- พื้นที่ทำงานและติดต่อ 1.1 ประชานกรรมการ 1.2รองประชานกรรมการ 1.3 เลขานุการ 1.4 กรรมการชาวบ้าน - พื้นที่รับรอง -พื้นที่ประชุม	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>2. ฝ่ายสนับสนุนการบริหารโครงการ</p>	<p>2.1 ฝ่ายสนับสนุน</p>	<p>2.1 พื้นที่ทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หัวหน้าฝ่าย - ชุมการ - บัญชี - ประชาสัมพันธ์ - ขนส่งและพัสดุ - ประเมินผล 	<p>-</p>
<p>3. ฝ่ายส่วนประกอบโครงการ</p>	<p>3. ฝ่ายส่วนประกอบโครงการ</p> <p>3.2 พื้นที่บริการสาธารณะ</p>	<p>3.1 -พื้นที่รับรองฝ่ายดูแลรักษาความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> -พื้นที่ทำการรับรองฝ่ายซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ -พื้นที่รับรองฝ่ายดูแลรักษาความสะอาด <p>3.2-ห้องน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โถงเอนกประสงค์ - ห้องเครื่องต่างๆ - ทำเรือ - ร้านค้า,ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม 	<ul style="list-style-type: none"> -ฝ่ายดูแลรักษาความสะอาด -ฝ่ายซ่อมบำรุง -อสม.เรือ -ห้องเที่ยว -อสม.แม่บ้าน

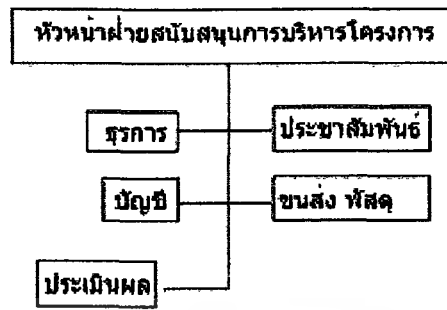
ฝ่ายบริหารโครงการ

รูปที่ 3.1.19 แสดงผังการดำเนินงานผ่านฝ่ายบริหารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ฝ่ายสนับสนุนการบริหารโครงการ

-ฝ่ายส่วนประกอบโครงการ

รูปที่ 3.1.19 แสดงผังการดำเนินงานผ่านฝ่ายบริหารโครงการ(ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ
องค์ประกอบของโครงการสามารถแบ่งส่วนหลักได้เป็น 4 ส่วน

- 1 ส่วนกิจกรรมชุมชน
- 2 ส่วนกลุ่มอาชีพและพื้นที่รับรอง
- 3 ส่วนการวิจัยส่งเสริมและการจัดแสดง
- 4 ส่วนบริหารโครงการ

กิจกรรมชุมชน					
กลุ่มอาชีพ และส่วนรับรอง					
วิจัยและจัดแสดง					
บริหารโครงการ					

ความรับผิดชอบ	
ด้านการบริหาร	ความต่อเนื่อง ด้านการใช้งาน

รูปที่ 3.2.1 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในองค์รวม

การกำหนดพิกัดความสัมพันธ์ดังนี้

0 ไม่มีส่วนสัมพันธ์	1 มีส่วนสัมพันธ์น้อย
2 มีส่วนสัมพันธ์กัน	3 มีส่วนสัมพันธ์กันมาก

ตารางที่ 3.2.1 แสดงค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ขององค์ รวมองค์ประกอบโครงการ

องค์ประกอบ	1	2	3	4
1. กิจกรรมชุมชน		3	2	0
2. กลุ่มอาชีพและการรับรอง			2	0
3. ส่วนวิจัยและจัดแสดง				3
4. บริหารโครงการ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 ส่วนพื้นที่ทำงานในกลุ่มอาชีพ

3.1 ทำผ้าปาเต๊ะ รับรองสมาชิกได้สูงสุด 25 คน พื้นที่ 56.4 ตรม.

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก

สามารถถ่ายเทอากาศได้

พื้นถ่ายเทน้ำสีได้

ตำแหน่งที่ตั้ง

ใกล้กับทางเข้าชาวบ้านและสมาชิกติดต่อสะดวก

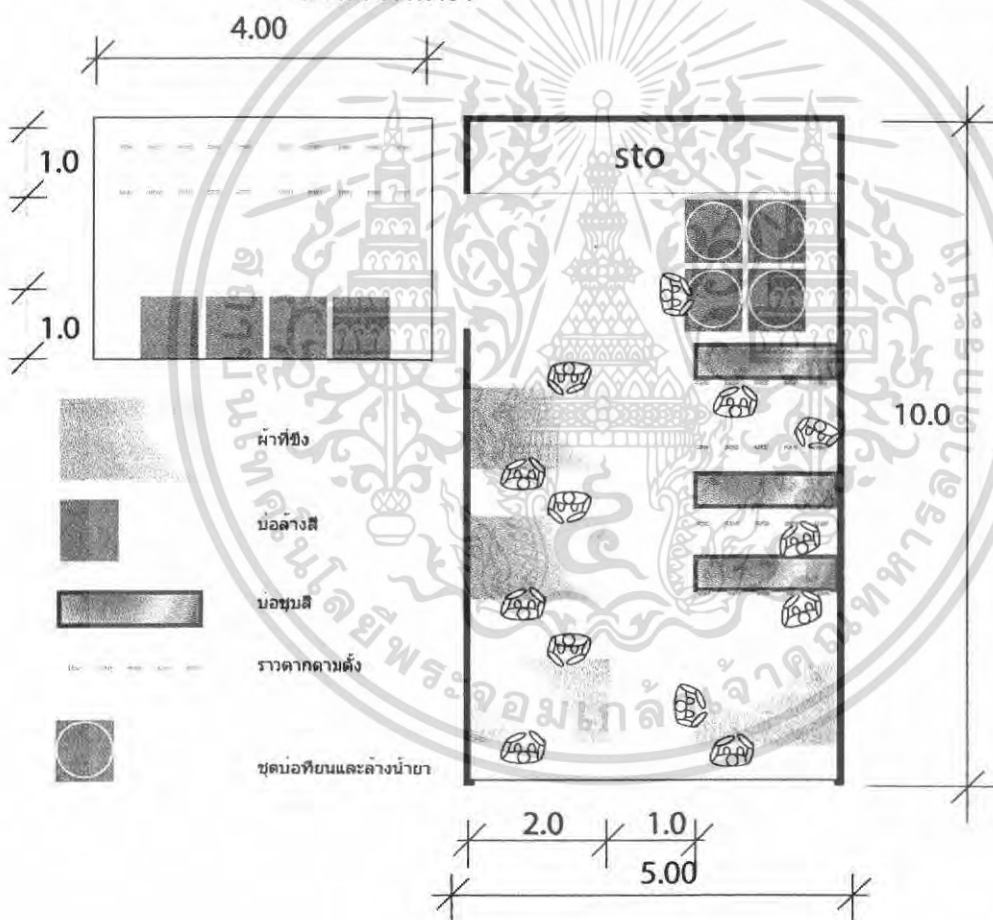
วัสดุ- อุปกรณ์

ราวแขวน(ข้อม,ตาก,เขียนลาย)

สีข้อม

หัวเทียนเขียนลาย

บ่อต้มล้างน้ำยา

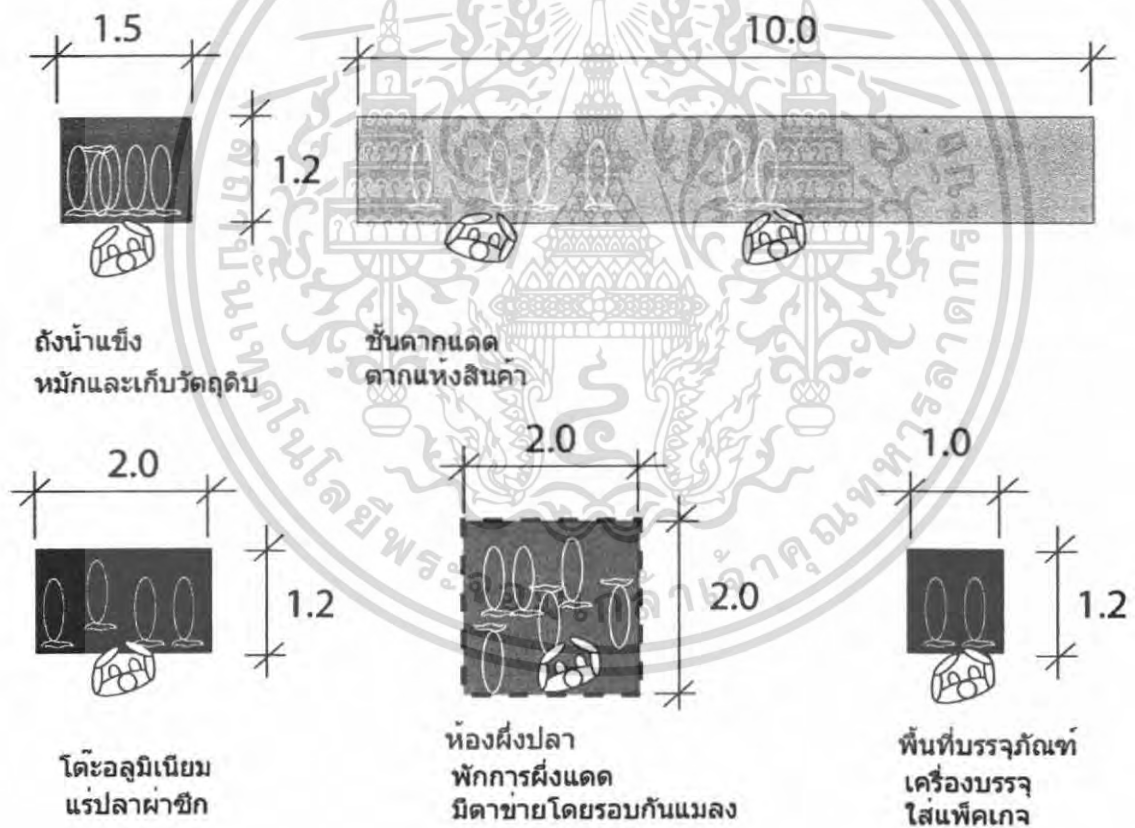

รูปที่ 3.2.4 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตผ้าปาเต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 อาหารแปรรูป(วิเคราะห์จากชุมชนที่ตั้งโครงการ)

ความต้องการด้านพื้นที่	พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สามารถถ่ายเทอากาศได้ พื้นถ่ายเทน้ำเสียได้	สะดวกต่อการขนส่งปลา มีพื้นที่บริเวณกลางแจ้ง
ตำแหน่งที่ตั้ง	ใกล้กับท่าเรือเพื่อขนส่งปลาได้ง่าย	
วัสดุ- อุปกรณ์	ชุดแร่(มีด, โตะ, เขียง) ชุดหมัก(เกลือ, ถังน้ำแข็ง) ชุดตาก(พื้นที่ตาก, ฝักรวดตาก) ชุดบรรจุ(เครื่องบรรจุสุญญากาศ, ถังเก็บสินค้าและอุปกรณ์)	

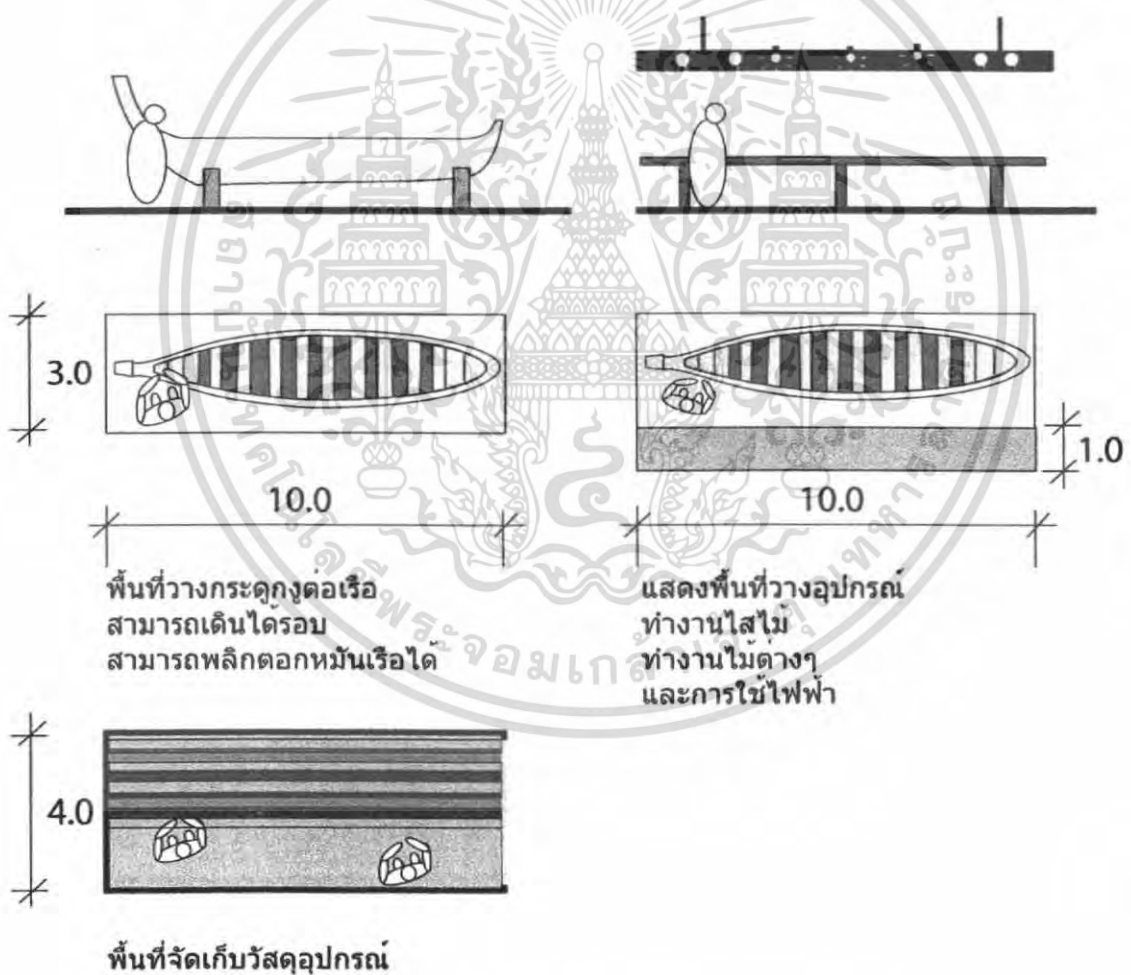

รูปที่ 3.2.5 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตอาหารแปรรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ต่อเรือหัวโทง(วิเคราะห์จากชุมชนที่ตั้งโครงการ)

ความต้องการด้านพื้นที่	พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สามารถถ่ายเทอากาศได้ ป้องกันเสียงดัง	สะดวกต่อการปิดฝุ่นทำความสะอาด มีพื้นที่ใกล้เคียงริมน้ำท่าเรือ ป้องกันอันตรายจากเครื่องมือได้
ตำแหน่งที่ตั้ง	ใกล้กับท่าเรือเพื่อขนส่งได้ง่าย	
วัสดุ- อุปกรณ์	ค้ำยันวางกระดูกงู ชุคไสไม้(กบไสไม้ไฟฟ้า-พื้นที่เก็บไม้) โต๊ะวางอุปกรณ์งานไม้	

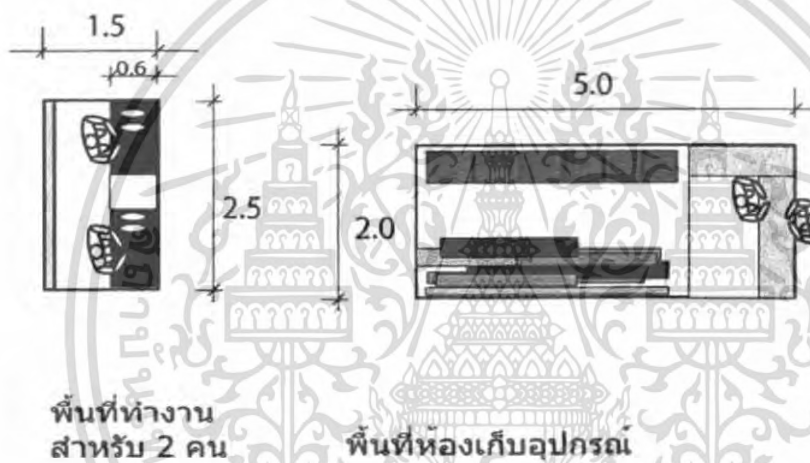

รูปที่ 3.2.6 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตเรือหัวโทง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ต่อเรือหัวโพงจำลอง(วิเคราะห์จากชุมชนที่ตั้งโครงการ)

ความต้องการด้านพื้นที่	พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สามารถถ่ายเทอากาศได้ ป้องกันเสียงดัง	สะดวกต่อการปิดฝุ่นทำความสะอาด มีพื้นที่ใกล้เคียงบริเวณน้ำท่าเรือ ป้องกันอันตรายจากเครื่องมือได้
ตำแหน่งที่ตั้ง	-	-
วัสดุ- อุปกรณ์	ชุดเหลาไม้ ชุดวางกระดูกงู ชุดบรรจุภัณฑ์	-

รูปที่ 3.2.7 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กลุ่มผลิตเรือหัวโพงจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 ส่วนพื้นที่รับรองการทำงานนอกกลุ่มอาชีพ

4.1 แพรับซื้อสินค้าการประมง(วิเคราะห์จากกรณีศึกษาหัวข้อที่ 5.1.3)

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สะดวกต่อทำความสะอาด สามารถถ่ายเทอากาศได้ มีพื้นที่ใกล้เคียงบริเวณน้ำท่าเรือ รักษาความสดใหม่ของปลาได้นาน

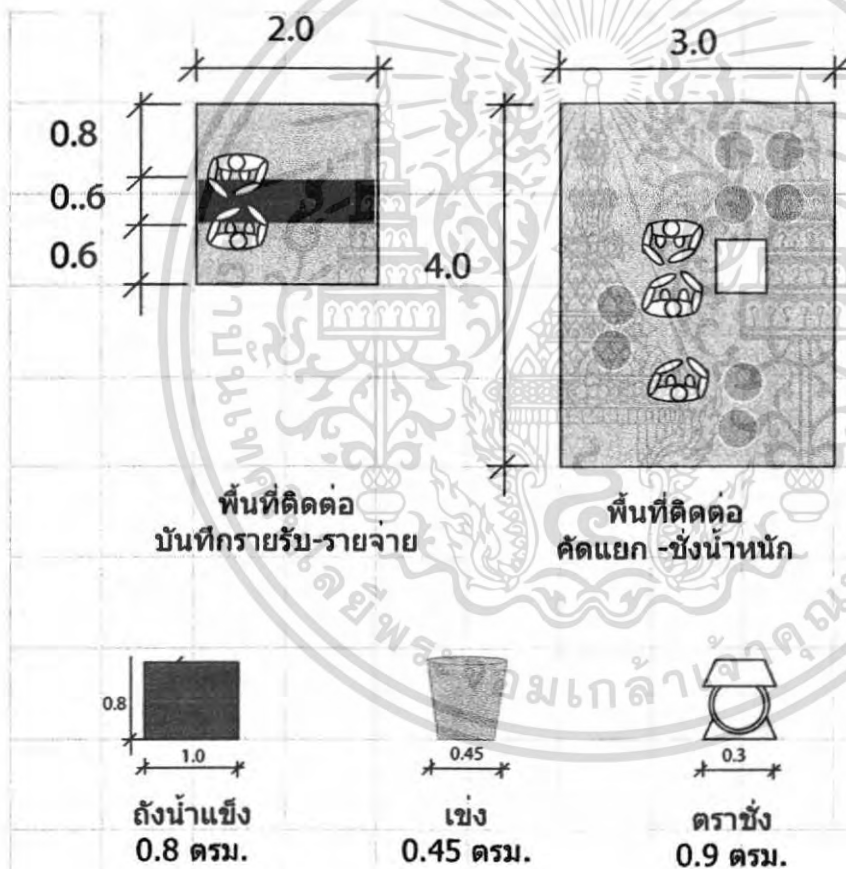
ตำแหน่งที่ตั้ง เรือประมงเข้าถึงได้ง่าย ขนส่งไปยังเรือนำสินค้าไปจำหน่ายได้

วัสดุ- อุปกรณ์

ชุดชั่งน้ำหนักและคัตแยก

ชุดบันทึกรายรับจ่ายทั้งหมด

ชุดเก็บสินค้าสดและแช่แข็ง

รูปที่ 3.2.8 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ที่แพรับซื้อปลา

4.2 แปลงเกษตรสาธิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

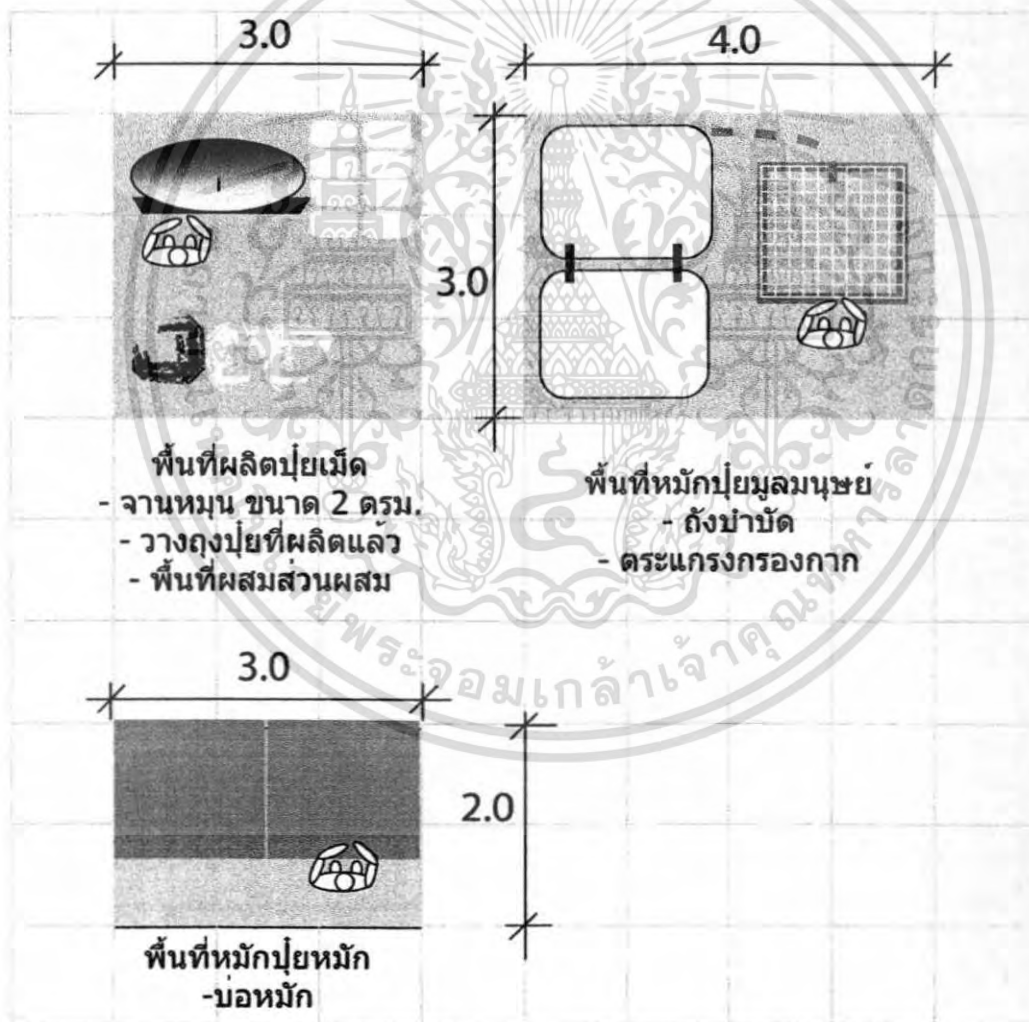
4.2.1 พื้นที่ผลิตปุ๋ย

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สะดวกต่อทำความสะอาด สามารถถ่ายเทอากาศได้ การป้องกันได้รับผลกระทบจากกลิ่น

ตำแหน่งที่ตั้ง สะดวกต่อการขนส่งวัตถุดิบ แต่ไม่ควรติดหรือใกล้กับส่วนหลัก

วัสดุ-อุปกรณ์ ชุดพื้นที่ผลิตทำปุ๋ยเม็ด
ชุดบ่อพัก(น้ำไฮโดรอก- กรองกาก)
ชุดบ่อพักปุ๋ยหมัก(มูลสัตว์- เศษใบไม้)

กำลังในการผลิต 800 กิโลกรัม/วัน 11 กิโลกรัมใช้ได้ 75 ไร่

รูปที่ 3.2.9 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนผลิตปุ๋ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหวัมมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 พื้นที่เลี้ยงไก่

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สะดวกต่อทำความสะอาดเก็บปุ๋ย
สามารถถ่ายเทอากาศได้
ตำแหน่งที่ตั้ง เข้าจากฝั่งกลุ่มเกษตร
วัสดุ- อุปกรณ์ แนวรั้วกันเลี้ยงไก่และศาลาหลบฝนวางไข่
ประมาณการเลี้ยงสูงสุดจากกรณีศึกษาจำนวน 150 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 พื้นที่ผลิตถ่านคาร์บอน

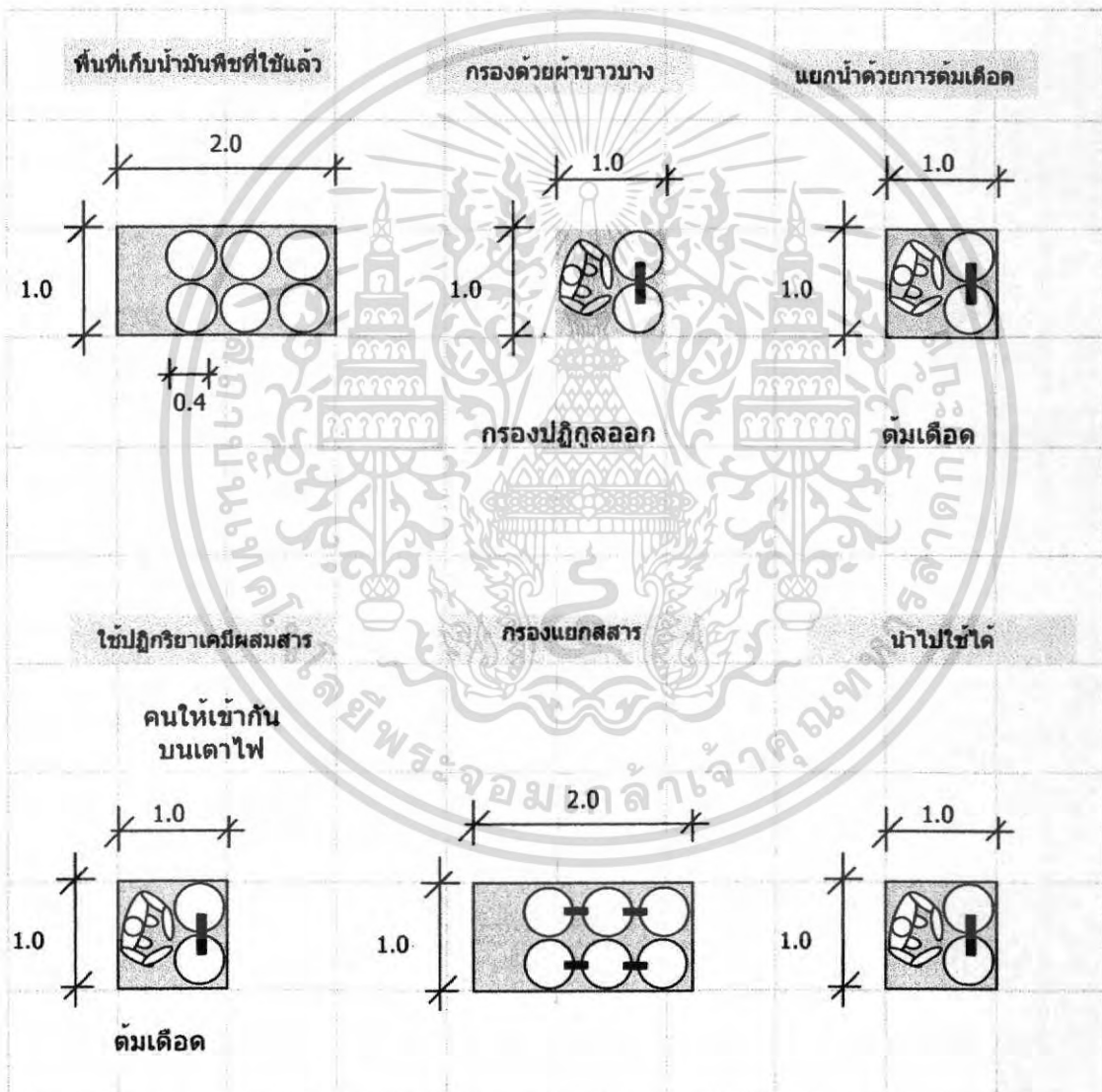
ความต้องการด้านพื้นที่	พื้นที่โล่งสะดวกต่อทำความสะอาด	สามารถถ่ายเทอากาศได้
การเข้าถึง	พื้นที่ที่ไม่มีผลกระทบกับความร้อนจากเตา	
วัสดุ- อุปกรณ์	เข้าจากฝั่งกลุ่มเกษตร	
	ชุดเตาเผา	
	ชุดเก็บอุปกรณ์และวัตถุดิบ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 พื้นที่ผลิตไบโอดีเซล

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สะดวกต่อทำความสะอาด
สามารถถ่ายเทอากาศได้ พื้นที่ไม่มีผลกระทบจากกากน้ำมัน
การเข้าถึง สะดวกต่อการนำมันมาใช้และนำไปจำหน่าย
วัสดุ- อุปกรณ์

รูปที่ 3.2.12 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนผลิตไบโอดีเซล

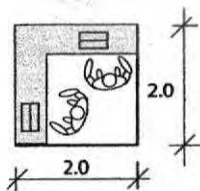
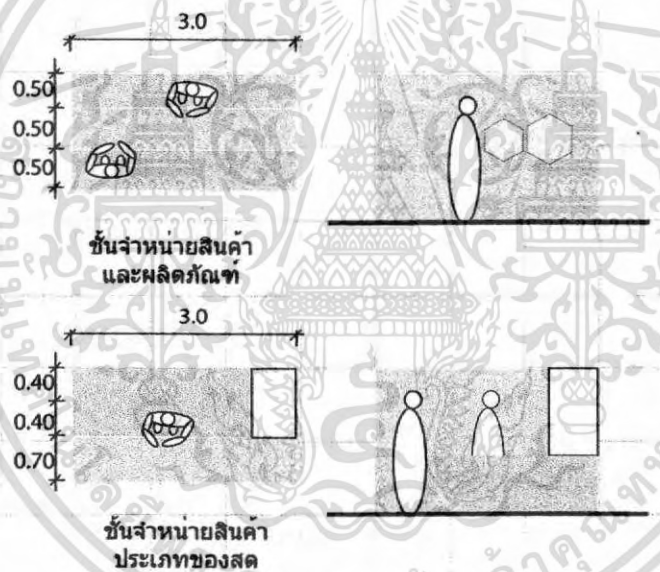
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สหกรณ์โครงการ

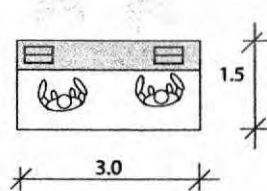
ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสามารถทำงานสะดวก สะดวกต่อการเข้าเลือกสินค้า สามารถถ่ายเทอากาศได้ มีพื้นที่ใกล้บริเวณน้ำท่าเรือ รักษาความสดใหม่ของสินค้าได้

การเข้าถึง ขนส่งนำสินค้าไปยังเรือเพื่อจัดจำหน่ายได้สะดวก คนในพื้นที่เข้าถึงได้

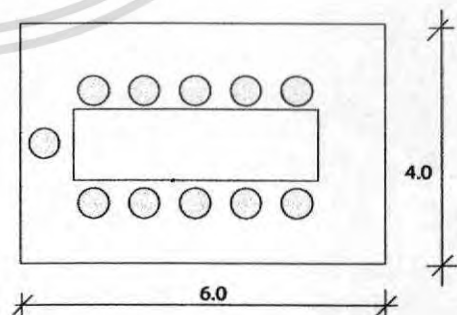
วัสดุ-อุปกรณ์ ชุดเคาน์เตอร์แคชเชียร์ ชุดชั้นโชว์สินค้าต่างๆ ชุดฝ่ายทำงานการบัญชี,ตลาด ชุดที่ทำงานฝ่ายบริหาร พื้นที่เก็บสินค้า

แคชเชียร์

เคาน์เตอร์ปริกษาการเงิน

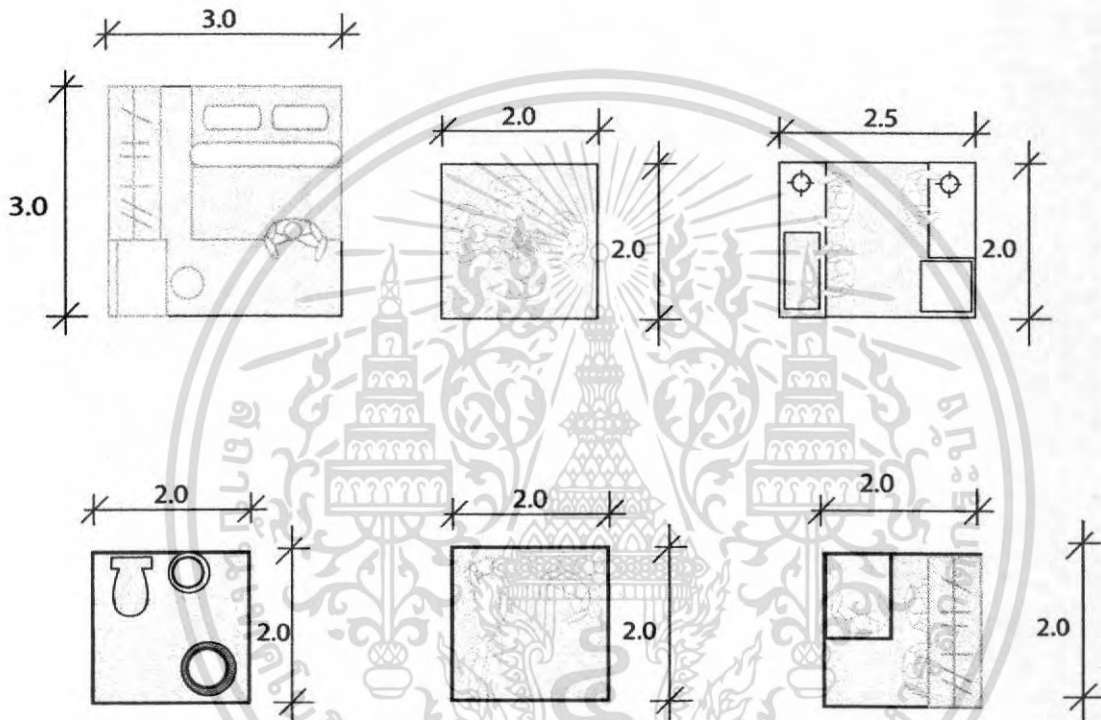
ประชุม

รูปที่ 3.2.13 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนสหกรณ์โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 อาคารโฮมสเตย์ตัวอย่าง

ความต้องการด้านพื้นที่ พื้นที่โล่งสะดวก สามารถถ่ายเทอากาศได้
 มีพื้นที่เหมาะกับการทำละหมาด มีลานนั่งเล่นที่เชื่อมต่อกับภายนอก
 การเข้าถึง คูแฉด้วยเจ้าบ้านได้สะดวก ใกล้เคียงเชื่อมต่อกับภายนอก

ห้องนอน
 ห้องน้ำ

ห้องรับประทานอาหาร
 พื้นที่นั่งเล่น

ห้องครัว
 ห้องละหมาด

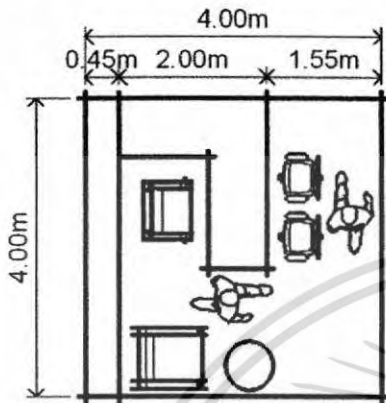
รูปที่ 3.2.14 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนโฮมสเตย์ตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5 ส่วนวิจัยส่งเสริม(ออกแบบ)

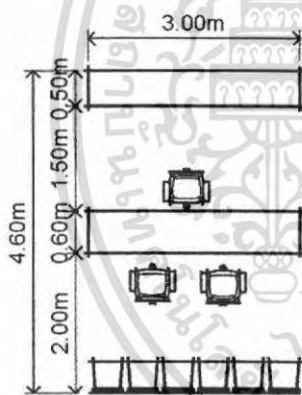
5.1 ออกแบบ

- หัวหน้าฝ่าย

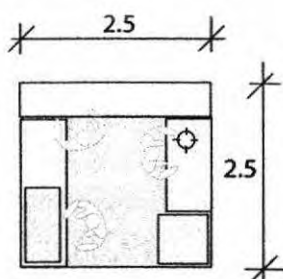
- พื้นที่เก็บสัญญาและเงื่อน ใจสมาชิก
- พื้นที่เก็บเอกสารที่จำเป็น
- พื้นที่ติดต่อของสมาชิกและฝ่ายประสาน

- พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสาน

- เก็บข้อมูล บัญชีรับจ่าย
- พื้นที่เก็บสัญญาและเงื่อน ใจสมาชิก
- พื้นที่เก็บเอกสารที่จำเป็น
- พื้นที่ติดต่อของสมาชิกและฝ่ายประสาน

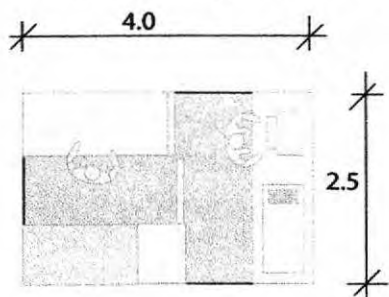
-พื้นที่ทำอาหาร,ทดลองชิม,เก็บรูปแบบรวม 6.25 ตรม. ประกอบด้วย

- พื้นที่ทดลองทำ อาหาร
- พื้นที่เก็บข้อมูล
- พื้นที่เก็บอุปกรณ์
- พื้นที่เก็บรักษาวัตถุดิบ

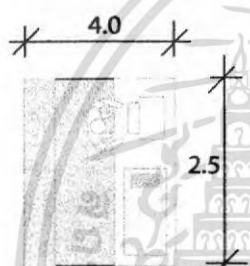
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่ทำการแปรรูปด้านปลาเค็ม, ออกแบบบรรจุภัณฑ์

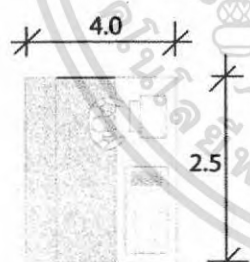
- พื้นที่ออกแบบบรรจุภัณฑ์ ใช้คอมพิวเตอร์ 1 ตัว
- พื้นที่ทำการแปรรูป แร่-หมัก -ตาก-บรรจุ
- พื้นที่เก็บข้อมูล
- พื้นที่เก็บรักษาวัตถุดิบ

- พื้นที่พัฒนาสายผ้า, ทดลองทำ, เก็บรูปแบบและข้อมูล

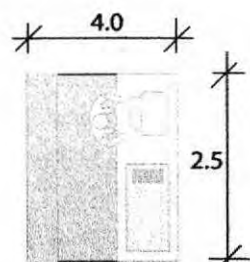
- พื้นที่ออกแบบลายผ้า
- พื้นที่เก็บข้อมูลและอุปกรณ์, พื้นที่เก็บแบบทดลอง

- พื้นที่ออกแบบ, เก็บรูปแบบและข้อมูลเรือหัวโทง

- พื้นที่ทดลองออกแบบลักษณะจำลอง
- พื้นที่เก็บข้อมูล
- พื้นที่เก็บแบบทดลอง

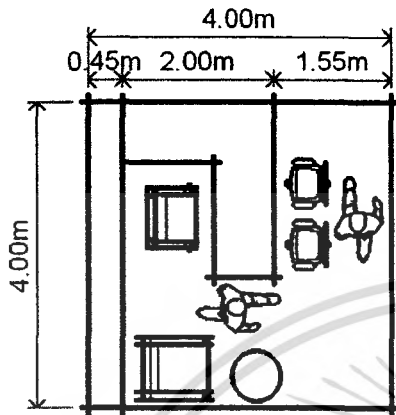
- พื้นที่ออกแบบ, เก็บรูปแบบและข้อมูลอาคารพักอาศัย

- พื้นที่ทดลองออกแบบลักษณะจำลอง
- พื้นที่เก็บข้อมูล
- พื้นที่เก็บแบบทดลอง

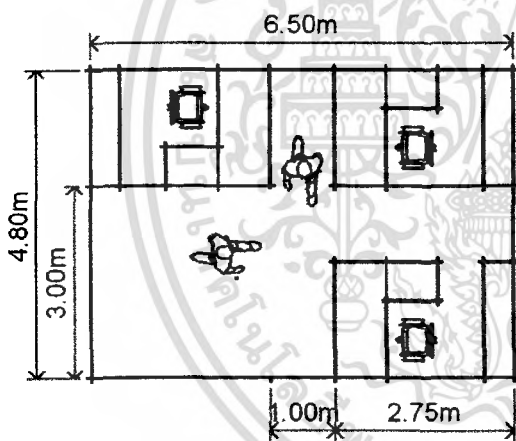
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อมูลวิชาการ

- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย

- พื้นที่ทำงาน
- พื้นที่เก็บข้อมูลเอกสาร
- พื้นที่ติดต่อ

- พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อ

ประสานวิชาการ

- พื้นที่ทำงานการติดต่อจัดหา

อุปกรณ์ วัสดุคืบ

- พื้นที่ทำงานฝ่ายเผยแพร่

โถง

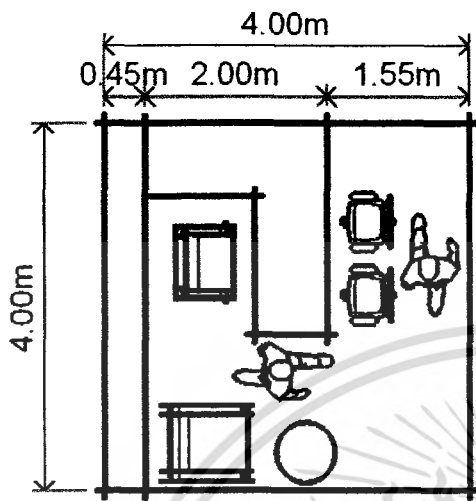
- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูล

วิชาการ

- โถง

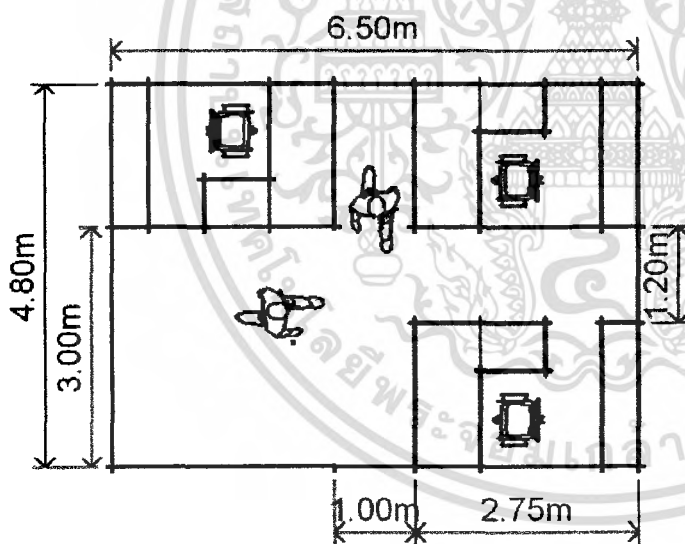
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 แผนการห้องเที่ยว

พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย

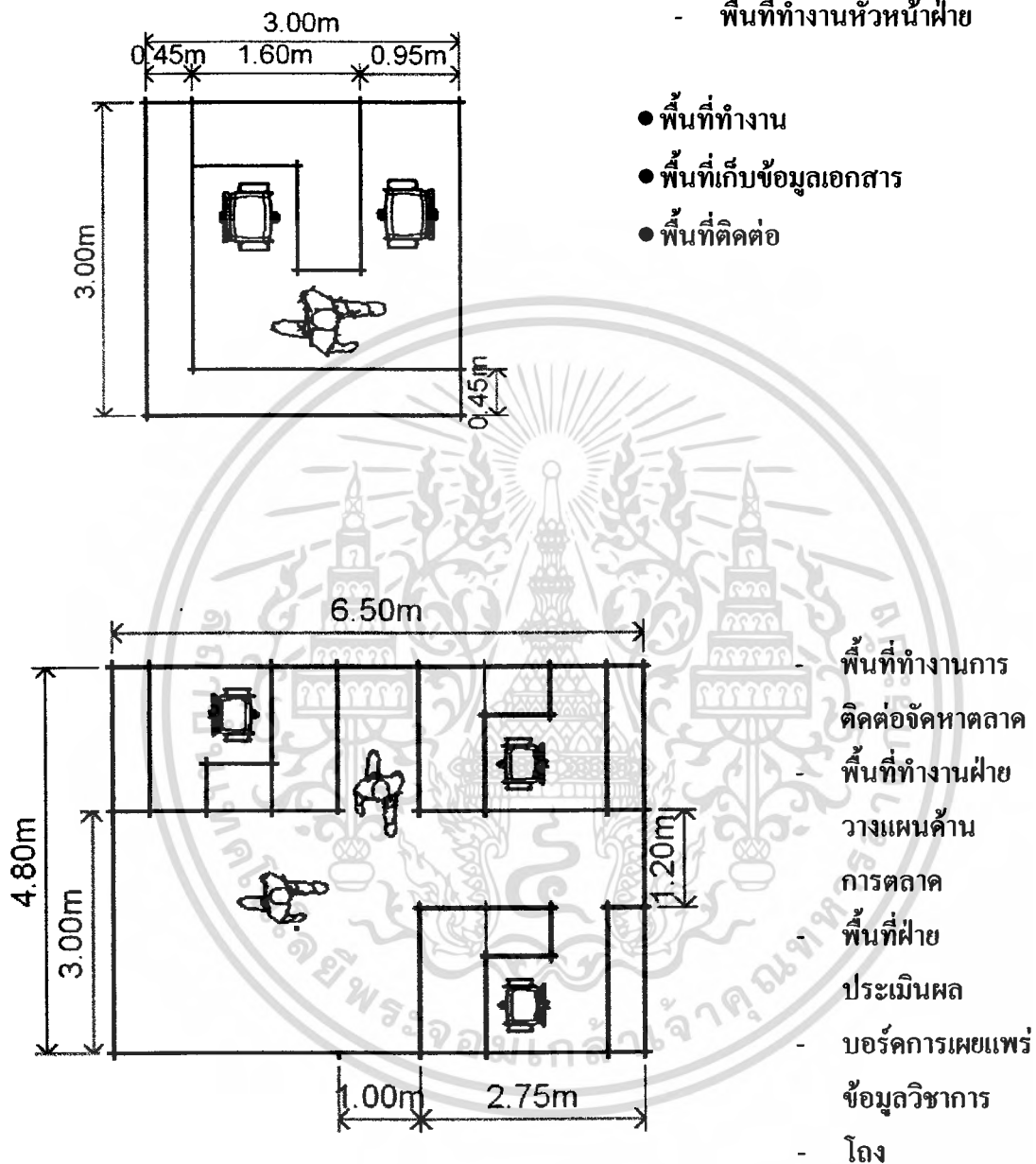
- พื้นที่ทำงาน
- พื้นที่เก็บข้อมูลเอกสาร
- พื้นที่ติดต่อ

- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อ
- ประสาน
- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อ
- วิชาการวางแผน
- โถง
- บอร์ดการเผยแพร่
- ข้อมูลวิชาการ
- บอร์ดการเผยแพร่
- ข้อมูลวิชาการ
- โถง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ฝ่ายวิชาการด้านการตลาด

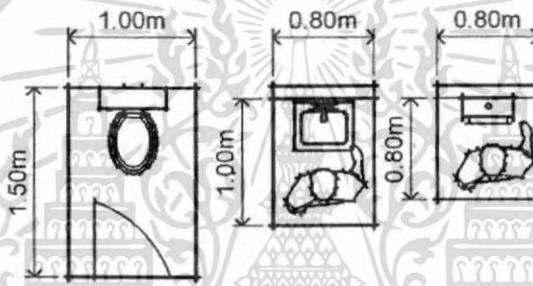

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6 ห้องน้ำ

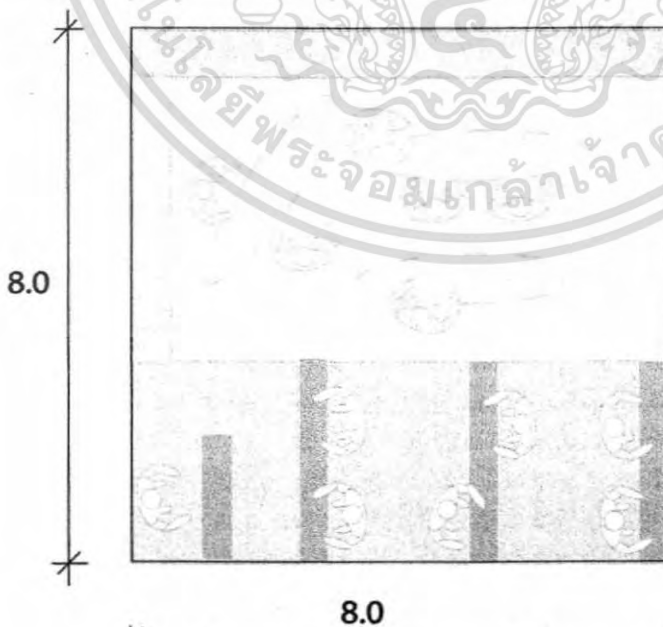
อาคารสาธารณะ ใช้ตาราง

จำนวนคน	อ่างล้างหน้า		ส้วม		ที่ ปัสสาวะ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1-200	1	1	2	3	2
201-400	2	2	3	4	3
401-600	3	3	4	5	4
601-800	4	4	5	6	5

6 ส่วนเตรียมการจัดแสดง

6.1 ห้องshop อุปกรณ์หนัก อุปกรณ์เบา

รูปที่ 3.2.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนเตรียมการจัดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้สอยและขนาดพื้นที่ใช้สอย

มีเกณฑ์การพิจารณาอ้างอิงดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบกรณีศึกษา
2. จาก architect data
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

3.3.1 การวิเคราะห์จากส่วนองค์ประกอบหลัก(รับรองกิจกรรมของชุมชนและนักท่องเที่ยว)

3.3.1.1 ส่วนกิจกรรมชุมชน

ตารางที่ 3.3.1 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กิจกรรมชุมชนส่วนนิทรรศการ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวนหน่วยรองรับ	พื้นที่ใช้สอย (ตรม.)	ที่มา
1 ส่วนนิทรรศการ	1.1 โถงทางเข้า	1	160	3
	1.1.1 ส่วน	0	16	
นิทรรศการถาวร	1.2 ส่วนประชาสัมพันธ์ข้อมูล	0	16	1
	1.3 ส่วนติดต่อสอบถาม-ฝากของ	1	16	
1.2 ส่วนนิทรรศการชั่วคราว	1.4 ส่วนศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม	1	90	1
	1.4 พื้นที่จัดแสดงส่วนนิทรรศการถาวร	1	280	
1.3 ส่วนประกอบบริการ	1.5 พื้นที่จัดนิทรรศการชั่วคราว	10	280	1
	16 ห้องน้ำ	-	32	
		-		
		-		
	รวมพื้นที่ส่วนจัดนิทรรศการ		874	

1.1 โถงทางเข้า

รับรอง นักท่องเที่ยว 150 คนสูงสุดต่อรอบ และ เพื่อสำหรับการติดต่อและเข้าโครงการ

ของผู้ใช้สอยอื่นๆ อีก 50 คน ซึ่ง 1 คนใช้พื้นที่ 0.8 ตรม. ใช้พื้นที่รวม $200 \times 0.8 = 160$ ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ส่วนประชาสัมพันธ์ข้อมูล ใช้พื้นที่ 106 ตรม.

1.3 ส่วนติดต่อสอบถาม-ฝากของ ใช้พื้นที่ 16 ตรม.

1.4 ส่วนศึกษาข้อมูล

- เป็นห้องอ่านหนังสือ 20 % ของผู้ให้บริการ= 30 คน ซึ่ง 1 คนใช้พื้นที่ 2.75 ตรม. ใช้พื้นที่รวม $30 \times 2.75 = 82.5$ ตรม. (TIME SEVER STANDARD FOR BULIDING TYPE ,p 277)
- เป็นส่วนจัดเก็บหนังสือ 1000 เล่มพื้นที่เก็บหนังสือ $(1000/20) \times 1.17 = 8.75$ ตรม.

1.5 พื้นที่จัดนิทรรศการถาวร

อ้างอิงขนาดการจัดแสดงจากการจัดแสดง

ตามการหัวข้อที่กำหนดไว้ มีสื่อด้านภาพและวีดิทัศน์ประกอบ

- ใช้พื้นที่ 28 ตรม. รองรับการมองอย่างสะดวกได้ 10 คนในการฟัง และรับรอง 15 คน สำหรับการชมภาพและสื่อต้องใช้รับรองนักท่องเที่ยวและชุมชน
- จำนวนระยะเวลาการชม. นิทรรศการถาวร 30 นาที ใช้เวลาในการชมบอร์ดละ 3 นาที จำนวน 10 บอร์ด
- นักท่องเที่ยวจำนวนสูงสุด 150 คน ต่อรอบจาก 1 วันมีนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 300 คน) จัดแสดงตามเนื้อหา จำนวน 10 ชุด

1.6 พื้นที่จัดนิทรรศการชั่วคราว

อ้างอิงขนาดจากการจัดแสดงด้านแนวทางการแก้ปัญหาชุมชน ความหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน

- ตามการหัวข้อที่กำหนดไว้ มีสื่อด้านภาพและวีดิทัศน์ประกอบ
- ใช้พื้นที่ 28 ตรม. รองรับการมองอย่างสะดวกได้ 10 คนในการฟัง และรับรอง 15 คน สำหรับการชมภาพและสื่อต้องใช้รับรองนักท่องเที่ยวและชุมชน
- จำนวนระยะเวลาการชม. นิทรรศการถาวร 1 ชั่วโมง ใช้เวลาในการชมบอร์ดละ 5 นาที จำนวน 10 บอร์ด
- นักท่องเที่ยวจำนวนสูงสุด 150 คน ต่อรอบจาก 1 วันมีนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 300 คน จัดแสดงตามเนื้อหา จำนวน 10 ชุด

1.7 ห้องน้ำ จากขนาดประเภทอาคาร โรงมหรสพ พื้นที่รวม 720 ตรม. ใช้

ห้องส้วม ชายและหญิงรวม 3ที่ปีส้ววะ 2และอ่างล้างมือ 2

ห้องส้วมขนาด 1.50 ตรม. $\times 3 = 4.5$ ตรม.

อ่างล้างหน้าใช้พื้นที่ 0.8 ตรม. $\times 2 = 1.6$ ตรม.

โถปีส้ววะใช้พื้นที่ 0.64 ตรม. $\times 3 = 1.9$ ตรม.

รวมใช้พื้นที่ $4.5 + 1.9 + 1.6 = 8$ ตรม. จำนวน 4ชุด = 32 ตรม. เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ที่พักผ่อนเวลา 5 นาทีจำนวนรับรอง 10 คน ใช้พื้นที่ 1 คน ใช้พื้นที่ 0.8 ตรม. ใช้พื้นที่รวม $10 \times 0.8 = 8$ ตรม.

ตารางที่ 3.3.2 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่กิจกรรมชุมชนส่วนลานกิจกรรมและห้องบรรยาย

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย (ตรม.)	ที่มา
2 ส่วนจัดกิจกรรมชุมชน - พื้นที่ลานแสดง กิจกรรม - ลานนั่งชมกิจกรรม - ส่วนสนับสนุน	2.1 พื้นที่อฒจันทร์นั่งชมกิจกรรม	450	200	การ วิเคราะห์
	2.2 ลานแสดงกิจกรรม	-	-	
	2.3 ส่วนกระจายเสียง	1	6	
	2.4 ส่วนเตรียมอุปกรณ์กิจกรรม	1	-	
	2.4ห้องน้ำ	1	54.9	
3 ส่วนห้องจัดบรรยาย -	3.1 พื้นที่ห้องบรรยาย 50 ที่นั่ง	3	162	การ วิเคราะห์
	3.2 พื้นที่ส่วนบรรยาย	3	-	
	3.3 โถงและส่วนรับรอง	3	-	
	3.4 ห้องน้ำ			
	รวมพื้นที่		422	

2 ส่วนพื้นที่จัดกิจกรรมชุมชน

- การรับรองกิจกรรมด้านชุมชนเช่น การแข่งขันนกรงหัวจุก

รองรับผู้ใช้บริการ

พื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง (งานวันเด็ก,แข่งขันนกรงหัวจุก,ประเพณีอื่นๆ)

พื้นที่ชมการแสดง

1. นักท่องเที่ยวเข้าโครงการ สูงสุดรอบละ150 คน

2. ชาวบ้าน สูงสุด300 คน

3 นักท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่ รวมกัน 100 คน

พื้นที่นั่งชม ใช้ 0.375 ตรม./ 1 คน(sport stadium;architech data)

ใช้พื้นที่นั่งชมรวม $450 \times 0.375 = 206.25$ ตรม.

- ห้องน้ำ จากขนาดประเภทอาคารชั่วคราว จำนวน 450คนใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องส้วม ชายและหญิงรวม 3 ที่ปีสสาวะ - และอ่างล้างมือ 1

ห้องส้วมขนาด 1.50 ตรม. X 3 = 4.5 ตรม.

อ่างล้างหน้าใช้พื้นที่ 0.8 ตรม. X 2 = 1.6 ตรม.

โถปีสสาวะ ใช้พื้นที่ 0.64 ตรม. X 0 = 0 ตรม.

รวมใช้พื้นที่ 4.5 + 0 + 1.6 = 6.1 ตรม. จำนวน 9 ชุด = 54.9 ตรม.

3 ห้องบรรยาย พื้นรับรองการฟังและชมค่านข้อมูลการบรรยายเช่น วิทยากรภายนอก หรือ กลุ่มอาชีพแก่นักท่องเที่ยวเป็นห้องบรรยายรับรองคนได้ 50 คน จำนวน 3 ห้องปรับให้ใช้ร่วมกันได้

- พื้นที่ห้องบรรยาย 50 ที่นั่ง 1 ที่นั่ง คิด 0.6 ตรม.

- พื้นที่ส่วนฟังบรรยาย 50 x 0.6 = 30 ตรม.

- พื้นที่ circulation 30% = 9 ตรม.

- พื้นที่โถงทางเข้า คิด 1/6 ของที่นั่ง 1/6 x 50 x 0.6 = 5 ตรม.

- พื้นที่ส่วนจัดการบรรยาย 10 ตรม.

- รวมพื้นที่ห้องบรรยาย 50 ที่นั่ง = 54 ตรม./ 1 ห้อง

- ห้องน้ำ จากขนาดประเภทหอประชุม จำนวนพื้นที่ 200 ตรม. ใช้

ห้องส้วม ชายและหญิงรวม 3 ที่ปีสสาวะ 2 และอ่างล้างมือ 2

ห้องส้วมขนาด 1.50 ตรม. X 3 = 4.5 ตรม.

อ่างล้างหน้าใช้พื้นที่ 0.8 ตรม. X 2 = 1.6 ตรม.

โถปีสสาวะ ใช้พื้นที่ 0.64 ตรม. X 2 = 1.28 ตรม.

รวมใช้พื้นที่ 4.5 + 1.6 + 1.28 = 7.38 ตรม. จำนวน 1 ชุด = 7.38 ตรม.

3.3.1.2 ส่วนกลุ่มอาชีพ

3.3.1.2.1 กลุ่มประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 3.3.3 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มประมงพื้นบ้าน

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย (ตรม.)	ที่มา
-ประชุม 10 ที่นั่ง	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การ วิเคราะห์
- ส่วนติดต่อด้านแนะนำนักท่องเที่ยว	- โต๊ะติดต่อบันเทิงจกครายได้และลำดับการรับรองการท่องเที่ยว	1	4.5	
- ตารางลำดับคิวการ	- โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์	1	4	
ท่องเที่ยวและ	- บอร์ดรวบรวมข้อมูลและสื่อ	2	4	
ประชาสัมพันธ์	- ห้องน้ำ		10	
	รวมพื้นที่		46.5	

1. พื้นที่ประชุมเป็นพื้นที่นั่ง และรองรับเพื่อนักท่องเที่ยวมาติดต่อ 12 ที่นั่ง (สำหรับหัวหน้าหมู่บ้าน ละ 2 คน และเพื่อสมาชิกที่เข้าร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อีก 6 คน) ใช้พื้นที่ $0.5 \times 10 = 5$ ตรม. โดยปกติชาวบ้านจะใช้พื้นที่ประชุมเป็นระเบียบ, แคร่, ใต้ถุน

2. ส่วนนัดแนะติดต่อใช้ พื้นที่โต๊ะลำดับคิว โต๊ะทำงานจัดลำดับรวมทั้งนั่งขนาด 4 ตรม.

3. บอร์ดข้อมูลทำงานและประชาสัมพันธ์ 2 ตรม.

4. ห้องน้ำ จากตารางผู้ใช้บริการอาคารสาธารณะ

รวมพื้นที่ 10 ตรม. ห้องน้ำชาย $0.8 + 3 + 1.24 = 5.04$ ตรม. ห้องน้ำหญิง $0.8 + 4.5 = 5.3$ ตรม.

3.3.1.2.2 กลุ่มประมงกระชัง

ตารางที่ 3.3.4 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มประมงกระชัง

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ ใช้สอย (ตรม.)	ที่มา
-ประชุม 10 ที่นั่ง	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การ วิเคราะห์
- ส่วนติดต่อบริการ	- โต๊ะติดต่อบริการที่จกรายได้และลำดับ การรับรองการท่องเที่ยว	1	4	
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	- โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์และบอร์ด	1	4	
ประชาสัมพันธ์	- พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	2	4	
	- ห้องน้ำ		10	
	รวมพื้นที่		36	

กลุ่มประมงกระชังมีสมาชิก 50 คน การจัดส่งสินค้าเป็นลักษณะที่จัดหาตลาดแล้ว
รวบรวมกันนำไปส่ง

วิธีนี้สามารถต่อรองราคากับพ่อค้ารายใหญ่ได้

กลุ่มประมงกระชังมีการขนส่งหลังติดต่อกิจการจำหน่ายโดยวิธีเตรียมสินค้าที่กระชังนัด
เวลากันขนส่งไปรวมกันที่ท่าเรือและไปจำหน่ายดังนั้นจึงไม่ได้ใช้พื้นที่ในการแช่แข็ง แต่สามารถ
จำหน่ายเป็นอาหารทะเลสดได้ โดย แบ่งเป็น 1. ปลากระพงขาว 2. ปลาเก๋าทะเล 3. ปลาช่อนทะเล 4.
หอยแมลงภู่ ดังนั้นตู้เก็บอาหารทะเลสดไม่จำเป็นต้องใหญ่มากแต่สามารถจำหน่ายไปที่ร้านอาหาร
และสหกรณ์ได้เพียงพอ ใช้บ่อมือออกซิเจน และกรองขนาด 3 x 3 จำนวน 4 บ่อ (ขนาดเท่ากับ
กระชัง)

4 ห้องน้ำ จากตารางผู้ให้บริการอาคารสาธารณะ

รวมพื้นที่ 10 ตรม. ห้องน้ำชาย $0.8 + 3 + 1.24 = 5.04$ ตรม. ห้องน้ำหญิง $0.8 + 4.5 = 5.3$ ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.3 กลุ่มแม่บ้านอาหาร

ตารางที่ 3.3.5 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(อาหาร)

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย (ตรม.)	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การวิเคราะห์
- ส่วนติดต่อบันได	- โต๊ะติดต่อบันได, วางแผน	1	4	
นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	จัดลำดับลำดับการรับรองการท่องเที่ยว			
- ตารางลำดับคิวการ	- พื้นที่ประชาสัมพันธ์และรวบรวมข้อมูล			-การวิเคราะห์
ท่องเที่ยวและ	ด้านอาหารพื้นบ้าน	1	4	
ประชาสัมพันธ์	-พื้นที่รับรองนักท่องเที่ยว			
-พื้นที่ทำงาน	-ห้องน้ำ	2	4	
		1	10	
	รวมพื้นที่		36	

สมาชิกกลุ่มแม่บ้านอาหารทำหน้าที่ดูแลผลิตเวรกันทำอาหารบริการส่วนร้านอาหารในโครงการวันเว้นวัน และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวด้านการทำอาหารพื้นบ้าน จะมีสมาชิกในอนาคต (ข้อมูลจาก กรณีศึกษา เกษชาวน้อยและการวิเคราะห์) ซึ่งมีรายได้เท่ากับการจำหน่ายอาหารในชุมชนแต่เบิกจ่ายในลักษณะของกลุ่มและ ไม่ต้องเสียค่าเช่าพื้นที่ คาดว่ามีสมาชิกอย่างน้อยที่สุด

1. ฝ่ายจัดซื้อ สินค้า 2 คน
 2. แม่ครัวหลัก 6 คน
 3. ลูกมือ 6 คน
 4. ควบคุมบันทึกรับจ่าย 2 คนและติดต่อบริการรับรองการท่องเที่ยว
 5. หัวหน้ากลุ่มประชาสัมพันธ์และติดต่อประสาน 1 คน
- รวม 17 คน

ในพื้นที่ของกลุ่มจะสามารถใช้ในการเรียนรู้ด้านการทำอาหารแก่นักท่องเที่ยวได้ อย่างน้อย สมาชิก 2 คน ต่อนักท่องเที่ยว 2 คน(จากข้อมูลการรับรองของบ้าน โสมสเดย์) ดังนั้นควรมีพื้นที่การทำอาหาร โดยจะเป็นเวลาในช่วงเย็นที่ไม่ได้ใช้พื้นที่สำหรับรับรองโครงการ ทั้งหมด 24 คนจะใช้พื้นที่ = $17/2 \times 6.25 = 53$ ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.4 กลุ่มแปรรูปอาหาร

ตารางที่ 3.3.6 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(อาหารแปรรูป)

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การ
- ส่วนติดต่อบริการ	- โต๊ะติดต่อบริการที่จกครายได้,วางแผน	1	4	วิเคราะห์
นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	จัดลำดับการรับรองการท่องเที่ยว			
- ตารางลำดับคิวการ	- พื้นที่ประชาสัมพันธ์และรวบรวมข้อมูล	1	4	
ท่องเที่ยวและ	ค้าอาหารแปรรูป	2	4	
ประชาสัมพันธ์	- พื้นที่รับรองสมาชิกกลุ่ม	-	-	
-พื้นที่ทำงาน	- พื้นที่กิจกรรมอาหารแปรรูป			
	● พื้นที่รับส่งวัตถุดิบ	2	4	
	● พื้นที่เก็บ(หมักอาหาร)	20	36	-การ
	● พื้นที่แร่งปลา	4	9.6	วิเคราะห์จาก
	● พื้นที่ตากแดด	2	48	ชุมชนที่ตั้ง
	● พื้นที่พักตากแดด	2	8	โครงการ
	● พื้นที่บรรจุภัณฑ์สินค้า	1	2.4	
	● พื้นที่เก็บของ	1	16	
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		170	

พื้นที่ประกอบกิจกรรมอาหารแปรรูป มีพื้นที่ 62 ตรม.สมาชิก 11 คนใช้จากเดิมมีคิดพื้นที่เพิ่มจากกลุ่ม 2เท่า(รองรับจำนวนสมาชิกที่เพิ่มและนักท่องเที่ยว) คาดว่าจะมีสมาชิกเพิ่มอย่างน้อย 2 เท่า = 22 คน

- พื้นที่รับส่งวัตถุดิบ ติดกับท่าเรือใช้ 2ตรม. เพื่อขยายตัวของกลุ่ม
- พื้นที่เก็บ(หมักอาหาร) ตู้แช่แข็ง $1.5 \times 1.2 = 1.8$ ตรม. x 20 ชุด
- พื้นที่แร่งปลา $2.0 \times 1.2 = 2.4$ ตรม. x 4ชุด
- พื้นที่ตากแดด $1.2 \times 10 = 12$ ตรม. x 4 ชุด
- พื้นที่พักตากแดด $2 \times 2 = 4$ ตรม. x 2 ชุด
- พื้นที่บรรจุภัณฑ์สินค้า $1.2 \times 1 = 1.2$ ตรม. x 2 ชุด
- พื้นที่เก็บของ 16 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.5 กลุ่มผ้าปาเต๊ะ

ตารางที่ 3.3.7 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มแม่บ้าน(ผ้าปาเต๊ะ)

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การ วิเคราะห์จาก ชุมชนที่ตั้ง โครงการ
- ส่วนติดค้อนัดแนะ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	- โต๊ะติดค้อนัดแนะที่จัดจรายได้,วางแผน จัดลำดับการรับรองการท่องเที่ยว	1	4	
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	-พื้นที่ประชาสัมพันธ์และรวบรวมข้อมูล	1	4	
ประชาสัมพันธ์	ด้านการทำผ้าปาเต๊ะ	2	4	
-พื้นที่ทำงาน	-พื้นที่รับรองสมาชิกกลุ่ม			
	-พื้นที่ประกอบกิจกรรมทำผ้าปาเต๊ะ			
	● พื้นที่เก็บวัตถุดิบ	1	6	
	● พื้นที่เขียนลาย	6	5.2	
	● พื้นที่ลงสี	6	14.4	
	● พื้นที่ชุบสี	4	4.8	
	● พื้นที่อาบน้ำยา	4	4.8	
	● พื้นที่ล้างน้ำยา	4	4.8	
	● พื้นที่ตากผ้า	2	2	
	● เก็บและบรรจุภัณฑ์	8	16	
		2	12	
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		148.8	

พื้นที่ประกอบกิจกรรมทำผ้าปาเต๊ะ (เมื่อพื้นที่ 2 เท่า สำหรับการขยายตัวของกลุ่มและการ
รับรองนักท่องเที่ยวเนื่องจากปัจจุบันมีแนวโน้มสมาชิกเพิ่มและเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำยอดจำหน่ายได้)

จากเดิมมีสมาชิก 25 คน เพิ่มขึ้น = 50 คน ซึ่งขนาดพื้นที่เดิมขนาด 56.4 ตรม.สามารถรองรับ
สมาชิกในคราวเดียวกัน 25 คน ได้

- พื้นที่เก็บวัตถุดิบ ผ้าและน้ำยา ขนาดผ้า(0.3 x 2.0) x 20 =6 ตรม.
- พื้นที่เขียนลาย 2 x 1.2 =2.4 (เท่าขนาดของผ้าคอตตอนทั่วไป)
- พื้นที่ลงสี 1 x 1.2=1.2,พื้นที่อาบน้ำยา 1 x 1.2=1.2,พื้นที่ล้างน้ำยา 1 x 1.2=1.2
- พื้นที่ตากผ้า 2 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.6 กลุ่มเกษตรกรชาวนา

ตารางที่ 3.3.8 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มเกษตรกรชาวนา

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	-โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	12	24	-การ
- ส่วนติดต่อนักแนะ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	-โต๊ะติดต่อบันทึกรายได้และลำดับการ รับรองการท่องเที่ยว	1	4	วิเคราะห์จาก ชุมชนที่ตั้ง
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	-โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์	1	4	โครงการ
ประชาสัมพันธ์	-พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	2	4	
-พื้นที่ทำงาน	-พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์	1	6	
	-ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		42	

ปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มชาวนา จำนวน 40 คน

พื้นที่เก็บอุปกรณ์ ตั้งอยู่ที่บ้านของหัวหน้ากลุ่ม โดยหัวหน้าเป็นผู้ติดต่อและทำการแจกจ่าย
อุปกรณ์ ข้อมูลและวัสดุดิบ แก่ชาวบ้านเช่น พันธุ์ข้าวที่รับมาใหม่ขนาดของกระสอบ 0.4 x 0.6 ตรม.
สูง 0.2 โดยใช้ ห้องขนาด 6 ตรม.เก็บได้ $5 \times 10 \times 2 = 100$ ถุง และเหลือเก็บอุปกรณ์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.7 กลุ่มเกษตรกร

ตารางที่ 3.3.9 แสดงขนาดพื้นที่ทำงาน กลุ่มเกษตรกร

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	-โรงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆได้	12	24	-การ
- ส่วนติดคอนกรีต นักท่องเที่ยว	-โต๊ะติดคอนกรีตที่กจครายได้และลำดับการ รับรองการท่องเที่ยว	1	4	วิเคราะห์จาก ชุมชนที่ตั้ง
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	-โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์	1	4	โครงการ
ประชาสัมพันธ์	-พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	2	4	
-พื้นที่ทำงาน	-พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์	1	6	
	-ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		42	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.8 กลุ่มต่อเรือหัวโทง

ตารางที่ 3.3.10 แสดงขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทง

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ (ตรม.)	ที่มา
-พื้นที่ที่นั่งพูดคุย	- โต๊ะติดต่อบันที่กจครายได้และลำดับการ	12	24	-การ วิเคราะห์จาก ชุมชนที่ตั้ง โครงการ
- ส่วนติดต่อด่านและ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	รับรองการท่องเที่ยว			
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	- โต๊ะประชาสัมพันธ์และบอร์ด	1	4	
ประชาสัมพันธ์	-พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	1	4	
-พื้นที่ทำงาน	-พื้นที่เก็บและชิม-รับอุปกรณ์	2	4	
	-พื้นที่การต่อเรือ			
	● จัดเก็บอุปกรณ์และวัสดุคืบ	2	44.8	
	● พื้นที่ใสไม้	6	60	
	● พื้นที่วางกระดุงต่อเรือ	6	180	
	● พื้นที่ลงน้ำ	-	-	
	● พื้นที่รับรองประเพณี			
	- ห้องน้ำ	1	6	
		1	10	
	รวมพื้นที่		320.	

โดยปกติเรือขนาดมาตรฐาน 21 กงขนาด ยาว 9 เมตรใช้เวลาต่อประมาณ 15 วัน/ 4 คน ผู้ที่สามารถต่อได้ในปัจจุบัน 15 คน ถ้ามีพื้นที่กลุ่มอาชีพเพิ่มจะมีอุปกรณ์ในการทำงาน โดยสะดวก จากการสอบถามคาดว่าถ้าทำงาน ได้โดยสะดวกมีอุปกรณ์ครบ 4 คนใช้เวลาเพียง 10 วันดังนั้น ถ้ามีการต่อเรือพร้อมกันทั้ง 15 คนคาดว่าจะใช้ พื้นที่วางเรือ 3 ชุด และเผื่ออนาคต อีก 3 ชุด

พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์และวัสดุคืบโดยปกติ เก็บไม้ใช้ต่อเรือความยาวประมาณ 10 ม. ใช้พื้นที่ประมาณ $10 \times$ ความกว้าง $4 = 40$ ตรม.รวมกับตู้เก็บอุปกรณ์ $1.2 \times 4 = 4.8$ ตรม.รวม 44.8 ตรม.

- พื้นที่ใสไม้ $10 \times 1 = 10$ ตรม.
- พื้นที่วางกระดุงต่อเรือและเดินได้รอบ $10 \times 3 = 30$ ตรม.
- พื้นที่รับรองประเพณีความเชื่อ(กิน-ไหว้) มีโต๊ะรับประทานอาหารสำหรับผู้ใหญ่ และกลุ่มนั่งได้ 6 ที่นั่ง = 6 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.9 กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

ตารางที่ 3.3.11 แสดงขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย (ตรม.)	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้	10	24	และ เปรียบเทียบ ชุมชนที่ตั้ง
- ส่วนติดต่อนักแนะนำ นักท่องเที่ยว	- โต๊ะติดต่อนักท่องเที่ยวและลำดับการ รับรองการท่องเที่ยว	1	4	
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	- โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์และบอร์ด	1	4	
ประชาสัมพันธ์	- พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ			
-พื้นที่ทำงาน	- พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์	2	4	
	- พื้นที่การต่อเรือจำลอง	2	4	
	● พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์	1	10	
	● พื้นที่ต่อเรือจำลอง	20	37.5	
	● พื้นที่บรรจุภัณฑ์และจัดเก็บ ก่อนส่ง	1	18	
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		115.5	

-พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์ ให้บริการการนำอุปกรณ์กลับไปใช้ที่บ้าน มีโต๊ะลงชื่อยืมใช้ได้ ปัจจุบันมีผู้เป็นสมาชิก เรือหัวโทงจำลอง ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและผู้สูงอายุ ประมาณ 20 คน ซึ่งโดยปกติมักจะนำกลับไปทำที่บ้าน คาดว่าอนาคตจะมีผู้สนใจเข้าร่วมกลุ่มอีกประมาณ 100 % = 40 คน

- พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ ไม้ – เลื่อย – กาว- กระดาษทราย 10 ตรม.
- พื้นที่ต่อเรือจำลอง โต๊ะเก้าอี้รวมพื้นที่วางอุปกรณ์ $1.5 \times 2.5 = 3.75$ ตรม. / 2 คน เพื่อสำหรับสมาชิกที่มาทำงานที่กลุ่ม 20 ชุด
- พื้นที่บรรจุภัณฑ์และจัดเก็บก่อนส่ง โดยเฉลี่ยพื้นที่บรรจุภัณฑ์เรือหัวโทงจำลองใช้ $0.4 \times 0.15 = 0.09$ ตรม. การส่งสินค้าเพื่อเก็บสินค้าก่อนส่ง $0.09 \times 200 = 18$ ตรม.

พื้นที่ทำงานต่อเรือจำลอง 2 คนใช้อุปกรณ์ 1 ชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.2.10 กลุ่มโฮมสเตย์

ตารางที่ 3.3.12 แสดงขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มโฮมสเตย์

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-พื้นที่ ที่นั่งพูดคุย - ส่วนติดต่อดักแคะ นักท่องเที่ยว - ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ ประชาสัมพันธ์ -พื้นที่ทำงาน	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆ ได้ - โต๊ะติดต่อบันเทิงที่จกครายได้และ ลำดับการรับรองการท่องเที่ยว - โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์และ บอร์ด -พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ -พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์การ ดูแลจัดการ -ห้องน้ำ	12 1 1 5 4 1	24 4 4 10 8 10	-การ วิเคราะห์ และ เปรียบเทียบ โครงการ ตัวอย่าง
	พื้นที่รวม		50	

พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ – แพนท์ท่องเที่ยว – กิจกรรม โครงการและนอกโครงการ-
กิจกรรมอนุรักษ์ กลุ่มอาชีพ และฝ่ายในโครงการ อย่างละ 2 ตรม.=10 ตรม.

พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์การดูแลจัดการ (ผ้าห่ม, ที่นอน, ปอกหมอน, เสื้อผ้าสำหรับ
นักท่องเที่ยวใช้ใน โฮมสเตย์เก็บใน ตู้ ขนาด 2 x 1 =2ตรม.จำนวน 4 ตู้)

3.3.1.2.11 กลุ่มเรือท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.3.13 แสดงขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มเรือท่องเที่ยว

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-ประชุม 10 ที่นั่ง	- โถงโล่งรับรองกิจกรรมอื่นๆได้	12	24	-การ
- ส่วนติดต่อนักเดิน นักท่องเที่ยว	- โต๊ะติดต่อบันที่กจทรายได้และ ลำดับการรับรองการท่องเที่ยว	1	4	วิเคราะห์ และ
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	- โต๊ะประชาสัมพันธ์และบอร์ด	1	4	เปรียบเทียบ
ประชาสัมพันธ์	- พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	4	8	โครงการ
-พื้นที่การทำงาน	- พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์	2	10	ตัวอย่าง
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		26	

พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ แหล่งท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียงและแผนการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์

พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์การดูแลจัดการ (เสื้อชูชีพ – ป้ายสัญลักษณ์- ยาฉุกเฉิน
เบื้องต้น-) ใช้พื้นที่เก็บ 6 ตรม.+ ตู้ 2 x 1 =2ตรม.จำนวน 2 ตู้=10 ตรม.

3.3.1.2.12 กลุ่มอนุรักษ์

ตารางที่ 3.3.14 แสดงขนาดพื้นที่ทำงานกลุ่มอนุรักษ์

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-ประชุม 10 ที่นั่ง	-ประชุมใหญ่ใช้ในพื้นที่ห้อง บรรยาย	12	27	-การ วิเคราะห์
- ส่วนติดต่อด้าน นักท่องเที่ยว	-โต๊ะติดต่อบันเทิงที่กระจายได้และ	1	3	และ
- ตารางลำดับคิวการ ท่องเที่ยวและ	ลำดับการรับรองการท่องเที่ยว			เปรียบเทียบ
ประชาสัมพันธ์	-โต๊ะทำงานประชาสัมพันธ์และ	1	3	โครงการ
-พื้นที่การทำงาน	บอร์ด			ตัวอย่าง
	-พื้นที่รวบรวมข้อมูลและสื่อ	4	8	
	-พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์การ ดูแลจัดการ	1	6	
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		47	

-พื้นที่เก็บและยืม-รับอุปกรณ์การดูแลจัดการ กิจกรรมอนุรักษ์

-เสื้อชูชีพ 200 ตัว, ถังเก็บขยะ, ถังใส่ดินกล้า, ยาปฐมพยาบาล ใช้พื้นที่เก็บ 6 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.3 ส่วนรับรองกิจกรรมกลุ่มอาชีพ

3.3.1.3.1 พื้นที่รับซื้อสินค้าชาวประมง

ตารางที่ 3.3.15 แสดงขนาดพื้นที่ด้านการจัดส่งสินค้าประมง

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ ใช้สอย (ตรม.)	ที่มา
-จุดขนส่ง คัดแยก	-ท่าเรือที่ขนส่งได้	-	-	-กรณีศึกษา
- จุดขนถ่ายน้ำหนักและ มาตรฐานชุมชน	-พื้นที่รอกคัดแยก	24	19.2	
- พื้นที่เก็บสินค้าแช่ แข็ง	-พื้นที่คัดแยกชนิดสัตว์น้ำแลซังกิโด	1	2	- การ วิเคราะห์
	-โต๊ะบันทึกการจำหน่าย-รับซื้อ	1	2	
	-ตู้น้ำแข็งหรือห้องเย็น	20	16	
	- ห้องน้ำ	1	8	
	รวมพื้นที่		42.4	

1.- พื้นที่สำหรับรอการขาย 1 คนใช้ 0.8 ตรม. คาดว่าจะมีชาวประมงมาขายประมาณ คิดว่าให้สามารถรองรับชาวประมงผู้มาใช้บริการ 60% (เพื่อผู้ออกรเรือไม่ตรงกับรอบกลางคืนและผู้ที่ไม่ได้ส่งเข้าหรือนำไปขายเอง อย่างละ 20%) จะได้ = $510 \times 0.8 \times 0.6 = 244$ คน แต่การจับสัตว์น้ำแต่ละชนิดใช้เวลาไม่ตรงกันดังนั้น จึงให้พื้นที่สำหรับการขนส่งและรอซังคนละประมาณ 5 นาที เฉลี่ย 1ชม.มา 24 คน = $24 \times 0.8 = 19.2$ ตรม.

- ตราซัง 2 ตัว $0.3 \times 0.3 \times 2 = 1.8$ ตรม.

- แข่ง ขนาด 0.45 ตรม. 3 แข่ง $\times 3 = 1.35$ ตรม.

- พื้นที่ทำงาน $3 \times 4 = 12$ ตรม.

2. $244 \times$ เฉลี่ย 4 กิโลกรัม = 976 กิโลกรัม

ใช้ตู้น้ำแข็ง = $976/50 = 19.52 = 20$ ตู้

ใช้พื้นที่ $20 \times 0.8 = 16$ ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3.16 แสดงขนาดพื้นที่ด้านการจัดส่งสินค้าประมง

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ ใช้สอย (ตรม.)	ที่มา
-จุดขนส่ง คัดแยก	-ท่าเรือที่ขนส่งได้,พื้นที่คัดแยกชนิด	-	-	ใช้ร่วมกัน กับประมง พื้นบ้าน
-จุดขนาน้ำหนักและ	สัตว์น้ำ	-	-	
มาตรฐานชุมชน	-โต๊ะบันทึกการจำหน่าย-รับซื้อ	-	-	
-พื้นที่เก็บสินค้าแช่	-ตู้น้ำแข็งหรือห้องเย็น	-	-	
แข็ง	- บ่อพักสัตว์น้ำ	4	36	
-พื้นที่เก็บสินค้าสด	-ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		36	

3.3.1.3.2 แปลงเกษตรสาธิต

ตารางที่ 3.3.17 แสดงขนาดพื้นที่แปลงเกษตรสาธิต

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-แปลงเกษตรทฤษฎี ใหม่	- พื้นที่เก็บอุปกรณ์	1	20	-การ วิเคราะห์
	- พื้นที่สนับสนุนใหม่	1	65	
(เกษตรผสมผสาน)	-แปลงเกษตร	1	800	
-แปลงนาข้าวพันธุ์ ท้องถิ่น	-แปลงนา	1	800	
	-พื้นที่เก็บอุปกรณ์	2	12	
	- พื้นที่เก็บระบบที่จำเป็น	2	8	
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		1705	

1. พื้นที่ส่วนเก็บอุปกรณ์ ใช้ 20 ตรม.
2. พื้นที่สนับสนุนใหม่เป็นพื้นที่ ทำ(จากโครงการตัวอย่าง โรงแรมชุมพรคานารีรีสอร์ท)
 - เตาเผาถ่านคาร์บอน
 - เตาเผาถ่านคาร์บอน 4 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่เก็บฝืนและน้ำส้มคว้นไม้ 4 ตรม.

- พื้นที่ทำปุ๋ยหมักไร้สาร

- หมักมูลสัตว์ 6 ตรม.

- หมักมูลมนุษย์ 12 ตรม.

- งานหมุนผลิปุ๋ย 9 ตรม.

- เลี้ยงไก่ 40 ตรม.

- แปลงนาสาธิต ขนาด 20 x 20 จำนวน 2 แปลง = 800 ตรม.

- แปลงเกษตรสาธิต ขนาด 20 x 20 จำนวน 2 แปลง = 800 ตรม.

- พื้นที่เก็บอุปกรณ์ทำนา และสวนใช้ขนาด 12 ตรม.

- พื้นที่ระบบเครื่องสูบน้ำ 4 x 2 = 8 ตรม.

3.3.1.3.3 ร้านอาหารโครงการ

ตารางที่ 3.3.18 แสดงขนาดพื้นที่ร้านอาหารโครงการ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-ร้านอาหาร โครงการ รับรองเจ้าหน้าที่ ชุมชน นักท่องเที่ยว	-พื้นที่เก็บอุปกรณ์วัสดุคิ	1	8	-การ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ (Architect - Data)
	-พื้นที่เตรียมอาหาร	1	8	
	-พื้นที่ปรุงอาหาร	1	28	
	-พื้นที่บริการครัว	1	28	
	-พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร	293	209	
	-ห้องน้ำ	1	14.6	
	รวมพื้นที่		281	

1. พื้นที่จำหน่ายอาหาร จำหน่ายแก่

1.1 เจ้าหน้าที่ทั้งหมด 70 คน คิด 80% $70 \times 0.8 = 56$ คน.

1.2 กลุ่มอาชีพ ที่ดำเนินงานอยู่ในโครงการ 50 %

-กลุ่ม อาหาร(17),กลุ่มแปรรูป(22),ปาเต๊ะ(37),เรือหัวโทง(25),เรือหัวโทง
จำลอง(30)) $\times 0.5 = 65.5$ คน.

1.2 กลุ่มอาชีพที่ดำเนินงานนอกโครงการ คิดเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่หลักที่กลุ่ม 80 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-กลุ่มประมงพื้นถิ่น (4), กระชัง(4), ขาวนา (4), เกษตร(4), โสมสเคย์ (4), อนุรักษ์(2), และเรือท่องเที่ยว(4) x 0.8 = 20.8 คน.

1.3 ส่วนชาวบ้าน หรือนักท่องเที่ยว ที่สัญจรผ่าน เพื่อ 50 ที่นั่ง

1.4 นักท่องเที่ยว สูงสุดที่รับเป็น กรู๊ปทัวร์150 คนต่อรอบ

รวมจำนวนรองรับพื้นที่รับประทานอาหาร $56+65.5+20.8+50+150 = 342.3$ ที่

จัดแบ่งกะการรับประทานอาหารเป็น 2 รอบ (รับประทานอาหารใช้เวลาประมาณ 15-20 /คน) = 171 ที่

จัดแบบ 4 ที่นั่งใช้พื้นที่ 4.84 ตรม.ต่อชุด = $292.3/4 \times 4.84 = 206.9$ ตรม.

2. ส่วนครัว ใช้พื้นที่ 20% ของ พื้นที่รับประทานอาหาร $206.9 \times 0.2 = 40$ ตรม.

3. ส่วนเตรียมอาหาร ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ครัว $40 \times 0.2 = 8$ ตรม.

4. ส่วนเก็บวัตถุดิบและอุปกรณ์ ใช้พื้นที่ 20% ของพื้นที่ครัว $40 \times 0.2 = 8$ ตรม.

5. ส่วนบริการครัว ใช้พื้นที่ 65% ของพื้นที่ครัว $40 \times 0.65 = 28$ ตรม.(Architect - Data)

ห้องน้ำคืด 200 ตรม.ต่อ ส้วม 3ห้อง โถปัสสาวะ 2 ชุดที่และอ่างล้างมือ 2 ชุดใช้ 2ชุด

3.3.1.3.4 สหกรณ์ชุมชนในโครงการ

ตารางที่ 3.3.19 แสดงขนาดพื้นที่สหกรณ์ชุมชนในโครงการ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-พื้นที่จัดหน่าย	-พื้นที่เก็บผลิตภัณฑ์	1	40	-การ
-พื้นที่เก็บค่าสินค้า	-พื้นที่โชว์สินค้าด้านผลิตภัณฑ์	16	72	วิเคราะห์
	ชุมชน			-อ้างอิงจาก
	-พื้นที่ขายสินค้าทั่วไป	3	19.6	โครงการ
	-เคาน์เตอร์เก็บเงิน	2	4	ตัวอย่าง
	- บอร์ดแสดงรายรับจ่ายลงทุนซื้อ	2	4	
	สินค้า			
	- พื้นที่ปรึกษาสมาชิกหุ้น	2	29.4	
	- ประชุมกรรมการสหกรณ์	12		
	- ห้องน้ำ	1	10	
	รวมพื้นที่		218	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ชุมชน
 - 1.1. กลุ่มอาชีพ เป็นตู้โชว์สินค้าจำนวน 6 ตู้ พื้นที่ $3 \times 1.5 \times 6 = 72$ ตรม.
 - 1.2. สินค้าฝากจำหน่ายจากชุมชนที่ยังไม่ได้เป็นกลุ่มอาชีพ 4 ชั้น $3 \times 1.5 \times 4 = 9$ ตรม.
2. ส่วนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางเกษตรและประมง
 - 2.1. ปลาสดและปลาแช่แข็งจากชาวประมง บ่อและตู้แช่ 2 ชุด $0.8 + 4.5 \times 2 = 10.6$ ตรม.
 - 2.2. ผักและผลไม้จากเกษตรกร $4.5 \times 2 = 9$ ตรม.
3. ส่วนสินค้าเบ็ดเตล็ดทั่วไป
 - 3.1. ไข่ตู้ วางสินค้า 10 ตู้ $2 \times 1.5 \times 10 = 30$ ตรม.
4. พื้นที่เคาน์เตอร์เก็บเงิน 4 ตรม.
5. พื้นที่เก็บสินค้า 40 ตรม.
6. พื้นที่ทำงานการบัญชีลงหุ้น 4.5 ตรม.
7. ประชุมกรรมการ 24 ตรม.
8. กรรมการบริหารงาน
 - ประธาน
 - รองประธาน
 - เลขา
9. - พื้นที่โล่ง 200 ตรม.
 - เก็บของ 50 ตรม.
 - จำหน่ายสินค้ากลุ่มอาชีพ 72 ตรม.
 - จำหน่ายสินค้ากลุ่มฝากขาย 20 ตรม.
 - จำหน่ายสินค้ากลุ่มสินค้าสด 30 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.3.5 อาคารพักอาศัยต้นแบบ(โฮมสเตย์)

ตารางที่ 3.3.20 พื้นที่อาคารพักอาศัยต้นแบบ(โฮมสเตย์)

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-บ้านพักอาศัยต้นแบบ	-แบบบนดิน	3	168	-การ วิเคราะห์
	-แบบริมน้ำ	3	168	
	-แบบกลางน้ำ	3	168	
	รวมพื้นที่		504	

การคิดพื้นที่ส่วนบ้านพักอาศัยแบบพักกับเจ้าบ้านและ แยกพักกับเจ้าบ้าน(โฮมสเตย์และโฮมเทล)จากข้อมูลกลุ่มสมาชิก ประกอบด้วยสมาชิก 2 คนรับรองแขก 4 - 5 คนแบ่งเป็น

1. ชุดแรกโฮมสเตย์มี 3 แบบ แบบบนที่ดิน ,ริมน้ำและกลางน้ำ มี 2ห้องนอน(เจ้าบ้าน 1ห้อง,นักท่องเที่ยว 1ห้อง) 1 ห้องน้ำ 1พื้นที่รับประทานอาหาร 1 พักผ่อน 1ซักล้าง และ 1 ครุว มีทั้งหมดอย่างละ 3หลัง
2. ชุดโฮมเทล ใกล้กันหรือติดกันกับโฮมสเตย์ มีแบบและจำนวนเท่ากัน มี 1 ห้องนอน 1ห้องน้ำ และ 1 พื้นที่ พักผ่อน

รวมพื้นที่ใช้สอยอาคารพักอาศัยโฮมสเตย์39 ตรม./ 1หลัง

รวมพื้นที่ใช้สอยอาคารพักอาศัยโฮมเทล 17 ตรม./ 1 หลัง

3.3.1.3.6 พื้นที่ส่วนรับรองอาคารพักอาศัย

ตารางที่ 3.3.21 แสดงขนาดพื้นที่ส่วนรับรองอาคารพักอาศัย

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-บริการด้านข้อมูลเบื้องต้น	- คู่มือบริการห้องพัก	1	20	-การ วิเคราะห์
- บริการด้านอาหารเครื่องดื่ม	- ร้านค้าจำหน่ายอาหาร,เครื่องดื่ม	1	40	
- บริการด้านคมนาคม	- ที่จอดรถ	50	100	
- บริการด้านกิจกรรม	- อาคารเอนกประสงค์	2	80	
รวมกลุ่ม	- ลานกิจกรรม	2	160	
	รวมพื้นที่		400	

3.3.1.3.7 พื้นที่ผลิตไบโอดีเซล

ตารางที่ 3.3.22 แสดงขนาดพื้นที่ผลิตน้ำมันไบโอดีเซล

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
-บ้านพักอาศัยต้นแบบ	- พื้นที่เก็บน้ำมันใช้แล้ว	1	2	-การ วิเคราะห์
	- พื้นที่แยกสาร	1	2	
	- พื้นที่ผสมและกรองสาร	1	3	
	- พื้นที่เก็บน้ำมันเตรียมใช้	1	2	
	รวมพื้นที่		9	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.3.8 พื้นที่ส่วนบริการด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.3.23 แสดงขนาดพื้นที่ส่วนบริการด้านการท่องเที่ยว

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
- ส่วนบริการด้านการ ท่องเที่ยว	- ที่ทำการศาลาเรือท่องเที่ยว(ฝั่งตัว เมืองกระบี่)	1	20	-การ วิเคราะห์
	- พื้นที่ศาลาเพื่อบรรยายการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน	1	70	
- ส่วนบริการด้าน ความปลอดภัย	- ป้อม อสม,รปภ.	3	10	
	- จุดติดตั้งถังดับเพลิงมือถือ	10	10	
	รวมพื้นที่		110	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 .การวิเคราะห์จากส่วนองค์ประกอบรอง(ฝ่ายการวิจัยส่งเสริมและการจัดแสดง

3.3.2.3 ฝ่ายวิจัยส่งเสริม

3.3.2.3.8 การวิจัยออกแบบ

ตารางที่3.3.22 พื้นที่ฝ่ายวิจัยออกแบบ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
1.หัวหน้า	-พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย	1	16	-การ
2.ติดต่อประสาน	-พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสาน	1	15.8	วิเคราะห์
3.ออกแบบอาหาร	-พื้นที่ทำอาหาร,ทดลองชิม,เก็บ	2	10	
	รูปแบบ			
4.ออกแบบแปรรูป	-พื้นที่ทำการแปรรูปด้านปลาเค็ม,	2	10	
	ออกแบบบรรจุภัณฑ์			
5.ออกแบบปาเต๊ะ	-พื้นที่พัฒนาลายผ้า,ทดลองทำ,เก็บ	2	10	
	รูปแบบและข้อมูล			
6.ออกแบบเรือหัวโทง	-พื้นที่ออกแบบ,เก็บรูปแบบและ	2	10	
	ข้อมูลเรือหัวโทง			
7.ออกแบบโฮมสเตย์	-พื้นที่ออกแบบ,เก็บรูปแบบและ	2	10	
	ข้อมูลอาคารพักอาศัย			
8. ส่วนรับรอง	-ห้องน้ำ		10.4	
	รวมพื้นที่		92.14	

พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย ใช้ 16 ตรม.

-พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสาน

พื้นที่ใช้สอย 15. 8 ตรม.

3.3.2.3.9 การประสานอุปกรณ์และข้อมูล

ตารางที่ 3.3.23 พื้นที่ฝ่ายประสานข้อมูลและอุปกรณ์

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
1.หัวหน้า	- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย	1	16	-การ วิเคราะห์
2.ติดต่อประสาน อุปกรณ์	- พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อ ประสานวิชาการ	1		
3.ติดต่อวิชาการ	- พื้นที่ทำงานการติดต่อ	1		
4. เผยแพร่ข้อมูล	จัดหาอุปกรณ์ วัสดุคียบ			
5.ส่วนรับรอง	- พื้นที่ทำงานฝ่ายเผยแพร่	1		
	- โถง	1		
	- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูล วิชาการ	2	31.2	
	- ห้องน้ำ	1	10.3	
	รวมพื้นที่		56.5	

- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย 16 ตรม.
- พื้นที่ทำงานฝ่ายด้านติดต่อประสานวิชาการ
- พื้นที่ทำงานการติดต่อจัดหาอุปกรณ์ วัสดุคียบ
- พื้นที่ทำงานฝ่ายเผยแพร่
- โถง
- รวม 31.2 ตรม.
- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูลวิชาการ 2 ชุด 4 ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.3.10 การวางแผนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์

ตารางที่ 3.3.24 พื้นที่ฝ่ายวางแผนการท่องเที่ยว

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
1.หัวหน้า	- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย	1	9	-การ
2.ติดต่อประสาน อุปกรณ์	- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อ ประสาน	1		วิเคราะห์
3.ติดต่อวิชาการ วางแผน	- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อ วิชาการวางแผน	2		
4.เผยแพร่ข้อมูล	- โถง	1		
5.ส่วนรับรอง	- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูล วิชาการ	-	31.2	
	- ห้องน้ำ,พักผ่อน		10.4	
	รวมพื้นที่		50.6	

- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย มีพื้นที่เก็บข้อมูลและ คอมพิวเตอร์ รวมพื้นที่ 9 ตรม.
- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อประสาน
- พื้นที่ทำงานฝ่ายติดต่อวิชาการวางแผน
- โถง
- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูลวิชาการ 2 ชุด รวมพื้นที่ 31.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.3.11 ฝ่ายการตลาด

ตารางที่ 3.3.25 พื้นที่ฝ่ายการตลาด

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
1.หัวหน้า	- พื้นที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย	1	9	-การ วิเคราะห์
2.จัดหาตลาด	- พื้นที่ทำงานการติดต่อ	1		
3.ติดต่อวิชาการ	จัดหาตลาด			
วางแผนการตลาด	- พื้นที่ทำงานฝ่ายวางแผน	2		
4. ประเมินผล	ด้านการตลาด			
5.ส่วนรับรอง	- พื้นที่ฝ่ายประเมินผล	1		
	- บอร์ดการเผยแพร่ข้อมูล	-	31.2	
	วิชาการ			
	- โถง			
	- ห้องน้ำ		10.4	
	รวมพื้นที่		50.6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.4 ฝ่ายการจัดการแสดง

3.3.2.4.8 ส่วนรับรองการจัดแสดงและบรรยาย

ตารางที่ 3.3.26 พื้นที่ส่วนรับรองการจัดแสดงและบรรยาย

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
3.5.3.4.1 หัวหน้าฝ่าย	- โต๊ะหัวหน้าฝ่าย	1		- การ วิเคราะห์
3.5.3.4.2 ฝ่ายอุปกรณ์ หนัก	- งานโรงเหล็ก, ไม้, อื่นๆ	6		
3.5.3.4.3 ฝ่ายอุปกรณ์เบา	- สิ่งพิมพ์, วัสดุทัศน, เตรียมสื่อและวิทยากร	6	64	
3.5.3.4.4 ฝ่ายการ ดูแล สถานที่	- เครื่องคิดต่อสอบถาม จัดนัดคิว ติดต่อเบื้องต้น	2		
3.5.3.4.5 คลังวัสดุ อุปกรณ์	- บรรยายนิทรรศการพิเศษ เป็นรอบ	2		
3.5.3.4.6 ส่วนรับรอง	- จัดเก็บอุปกรณ์ด้านสื่อ นิทรรศการ สื่อการบรรยาย และกิจกรรมชุมชนอื่นๆ	2	31.2	
	- โถง	1		
	- ห้องน้ำ	1	10.4	
	รวมพื้นที่		105.6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 การวิเคราะห์จากส่วนองค์ประกอบสนับสนุน(ฝ่ายบริหาร,บริการ,อื่นๆ)

3.3.3.3 ฝ่ายการบริหารโครงการ

3.3.3.3.8 ส่วนบริหารหลัก

ตารางที่ 3.3.27 ส่วนบริหารหลัก

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
3.5.4.1.1 ประชากร กรรมการ	-พื้นที่ทำงานติดต่อ	1	16	-การ วิเคราะห์
3.5.4.1.2รองประธาน กรรมการ	-พื้นที่ทำงานติดต่อ	1	9	
3.5.4.1.3 เลขานุการ	-พื้นที่ทำงานติดต่อ	2	4	
3.5.4.1.4 กรรมการ ชาวบ้าน	-พื้นที่ทำงานติดต่อ	1	16	
3.5.4.1.5 ส่วนรับรอง	-พื้นที่ทำงานติดต่อ	1	10.4	
	-โถง ห้องน้ำ	1	10.4	
	รวมพื้นที่		55.4	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.3.9 ส่วนสนับสนุนการบริหาร

ตารางที่ 3.3.28 พื้นที่ฝ่ายสนับสนุน

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้ สอย	ที่มา
3.5.4.2.1 หัวหน้า	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	9	-การ วิเคราะห์
3.5.4.2.2 ชูรการ	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	4	
3.5.4.2.3 บัญชี	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	4	
3.5.4.2.4 ประชาสัมพันธ์	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	4	
3.5.4.2.5 ขนส่งพัสดุ	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	4	
3.5.4.2.6 ประเมินผล	-พื้นที่ทำงานติดต่	1	4	
3.5.4.2.7 ส่วนรับรอง	- โถง - ห้องน้ำ	1 1	10.4 10.4	
	รวมพื้นที่		39.4	

3.3.3.4 ฝ่ายการบริการโครงการ

3.3.3.4.8 พื้นที่ส่วนประกอบโครงการ

ตารางที่ 3.3.29 พื้นที่ส่วนประกอบโครงการ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
3.5.4.3.1.1 พื้นที่รับรองฝ่ายดูแล รักษาความปลอดภัย	-ห้องlocker	12	20	-การ วิเคราะห์
	- โถงพักผ่อน	1	9	
3.5.4.3.1.2 พื้นที่รับรองฝ่ายซ่อม บำรุง	- เก็บของ	1	9	
	- ห้องน้ำ	1	10.4	
3.5.4.3.1.3 พื้นที่รับรองฝ่ายดูแล รักษาความสะอาด	- ห้องน้ำ			
	รวมพื้นที่		38	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.4.9 ส่วนสนับสนุนโครงการ

ตารางที่ 3.3.30 พื้นที่การบริการสาธารณะ

องค์ประกอบย่อย	รายละเอียด	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
- ห้องเครื่องต่างๆ - ห้องเก็บเครื่องมือ ต่างๆ - ทำเรือ	-ห้อง Transformer	1	30	-การ วิเคราะห์
	-ห้อง Generator	1	20	
	-ห้องเครื่องปรับอากาศ	1	40	
	-ห้องเครื่องเป่าลมเย็น	1	25	
	- ห้องควบคุมไฟฟ้า	1	25	
	-ห้องเครื่องปั๊มน้ำ	1	6	
	-พักขยะ	1	12	
	-อุปกรณ์ทำความสะอาดและทำสวน	2	18	
	- ทำเรือ	1	50	
	- ที่จอดรถจักรยานและจักรยานยนต์	10	100	
		595	624.75	
	รวมพื้นที่			

เรือรับจ้างที่จอดปกติอยู่ท่า ประมาณ 5-10 ลำ ใช้พื้นที่ขึ้นฝั่ง 2แบบ คือ

1. เคน 2. รถจักรยานยนต์ ซึ่งส่วนที่ขึ้นบนน้ำหน้ากว้างประมาณ เรือ 10 ลำ $10 \times 5 = 50$ ตรม.
ทางเดินขึ้นฝั่งท่าเรือ(ใหม่)หน้ากว้าง 4เมตร

1 เรือรับจ้างที่จอดปกติอยู่ท่า ประมาณ 5-10 ลำ(เว้นแต่งานเทศกาลจะใช้เรือเพื่อการชมโดยจะจอดริมฝั่ง ซึ่งไม่คิดพื้นที่ใช้สอย)ใช้พื้นที่ขึ้นฝั่ง 2แบบ 1. เคน 2. รถจักรยานยนต์

- ส่วนพื้นที่บนน้ำหน้ากว้างประมาณ เรือ 5 ลำ $10 \times 2 \times 5 = 100$ ตรม.

- ทางเดินขึ้นฝั่งท่าเรือ(ใหม่)หน้ากว้าง 4เมตรมีทั้งแบบเป็นบันไดและทางลาด ยาวประมาณ 2 เมตร และ 10 เมตรตามลำดับ

2 ที่จอดจักรยานและจักรยานยนต์

- สำหรับเจ้าหน้าที่ คิดร้อยละ 80 จากทั้งหมด $80 = 56$ คัน

- สำหรับชาวบ้าน(กลุ่มอาชีพ,ชุมชน)

○ ชาวบ้านจำนวน 100 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

○ เพื่อมาติดต่อประชุม ร้อยละ 10 จากทั้งหมด 915 ครอบครั้ว/ 1 คัน

- สำหรับนักท่องเที่ยว

○ สูงสุดต่อรอบ 50 คัน

รวมทั้งหมด $(56 + 100 + 28 + 270 + 91 + 50) \times 0.7 \times 1.5 = 624.75$ ตอม.

ตารางที่ 3.2.31 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของโครงการในส่วนกิจกรรมชุมชน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
1. ส่วนกิจกรรมชุมชน	1.1 ส่วนนิทรรศการถาวร	1	280	
	1.2 ส่วนนิทรรศการไม่ถาวร	1	280	
	1.3 ส่วนข้อมูลเพิ่มเติม	1	100	
	1.3 ลานกิจกรรมประเพณี	1	90	
	1.4 ลานกิจกรรมชุมชน	1	200	
	1.5 ลานตลาดนัด	1	200	
	1.6 ส่วนบรรยาย	1	162	
	1.7 ส่วนห้องน้ำ	2	87	
	รวม		1747	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2.32 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของโครงการในส่วนกลุ่มอาชีพชุมชน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
2. ส่วนกลุ่มอาชีพชุมชน	2.1 กลุ่มประมงพื้นบ้าน	1	46.5	
	2.2 กลุ่มประมงกระชัง	1	36	
	2.3 กลุ่มแม่บ้านอาหาร	1	36	
	2.4 กลุ่มแม่บ้านแปรรูปอาหาร	1	170	
	2.5 กลุ่มแม่บ้านทำปลาเค็ม	1	148.8	
	2.5 กลุ่มเกษตรชาวนา	1	42	
	2.6 กลุ่มเกษตรกร	1	42	
	2.8 กลุ่มต่อเรือหัวโทง	1	320	
	2.9 กลุ่มต่อเรือหัวโทงจำลอง	1	115.5	
	2.10 กลุ่มท่องเที่ยวโฮมสเตย์	1	50	
	2.11 กลุ่มเรือท่องเที่ยว	1	46	
	2.12 กลุ่มท่องเที่ยวอนุรักษ์	1	47	
	รวม		1105	

ตารางที่ 3.2.33 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของโครงการในส่วนสนับสนุนกลุ่มอาชีพ

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา
3. ส่วนสนับสนุนกลุ่มอาชีพ	3.1 แพร่รับซื้อปลา	1	42.4	
	3.2 พื้นที่จัดส่งสินค้าประมง	1	36	
	3.3 แปลงสาริตเกษตร	1	1745	
	3.4 ร้านอาหารโครงการ	1	281	
	3.5 สหกรณ์ชุมชน	1	218	
	3.6 อาคารพักอาศัยคั่นแบบ	1	480	
	3.7 ส่วนรับรองอาคารพักอาศัย	1	410	
	3.8 พื้นที่ผลิตไบโอดีเซล	1	29	
	3.9 พื้นที่บริการด้านการท่องเที่ยว	1	140	
	รวม		1105	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2.34 สรุปขนาดพื้นที่องค์ประกอบหลักและรองของโครงการในส่วนกลุ่มสำนักงาน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	จำนวน หน่วย	พื้นที่ใช้สอย	ที่มา	
4. ส่วนสนับสนุนกลุ่มสำนักงาน	4.1 ฝ่ายวิจัยส่งเสริม	-	-		
	- ออกแบบ	1	92.14		
	- การประสานข้อมูล	1	56.5		
	- วางแผนการท่องเที่ยว	1	50.6		
	- ฝ่ายการตลาด	1	50.6		
	4.2 ฝ่ายวิจัยส่งเสริม	-	-		
	- พื้นที่รับรองการจัดแสดง	1	105.6		
	4.3 ฝ่ายบริหาร	1	-		
	- บริหารหลัก	1	55.4		
	- สนับสนุนบริหาร	1	39.4		
	4.4 ฝ่ายบริการ โครงการ	1	38		
	รวม			486	

ตารางที่ 3.3.35 สรุปการประมาณการของขนาดพื้นที่ใช้สอยโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ (ตรม.)
1 ส่วนกิจกรรมชุมชน	1747
2. พื้นที่กลุ่มอาชีพในโครงการ	1105
3. ส่วนรับรองอาชีพ	3599
4. ฝ่ายเจ้าหน้าที่บริหารส่วนวิจัยฯ, เตรียมการจัดแสดง, บริการ	486
5.รับรองสนับสนุนโครงการ	801
สรุปรวมพื้นที่ทั้งโครงการ	7738

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การศึกษาและเลือกที่ตั้งโครงการ

4.1 การเลือกที่ตั้งระดับย่านของชุมชน

4.1.1 รายละเอียดประกอบการพิจารณา

ศูนย์ส่งเสริมชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีแนวคิดจากการสำรวจพื้นที่บริเวณตัวจังหวัดกระบี่ก่อน ซึ่งเริ่มมาจากแนวคิดการสร้างแหล่งท่องเที่ยวบริเวณตัวเมืองจังหวัดกระบี่ เพราะเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นเพียงจุดเชื่อมต่อการสัญจรไปสู่ส่วนท่องเที่ยวธรรมชาติต่างๆอยู่นอกตัวเมือง ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดดึงดูดและสร้างเอกลักษณ์ให้กับตัวเมือง

รายละเอียดประกอบการพิจารณาด้านรายละเอียดข้อมูล เกี่ยวกับจังหวัด

1. ที่ตั้งจังหวัดกระบี่

ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามันมีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942.820 ไร่อาณาเขตติดต่อ จังหวัด ตรัง นครศรีธรรมราช พังงา สุราษฎร์ธานี

2. สภาพสังคมเศรษฐกิจ

เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน

มีจำนวนนักท่องเที่ยวรองจากภูเก็ตแต่มีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกๆปีเว้นปี 2005

มีพื้นที่คงสภาพแวดล้อมความเป็นธรรมชาติมาก

มีสาธารณูปโภคทางการขนส่งทุกด้านเว้นรถไฟ

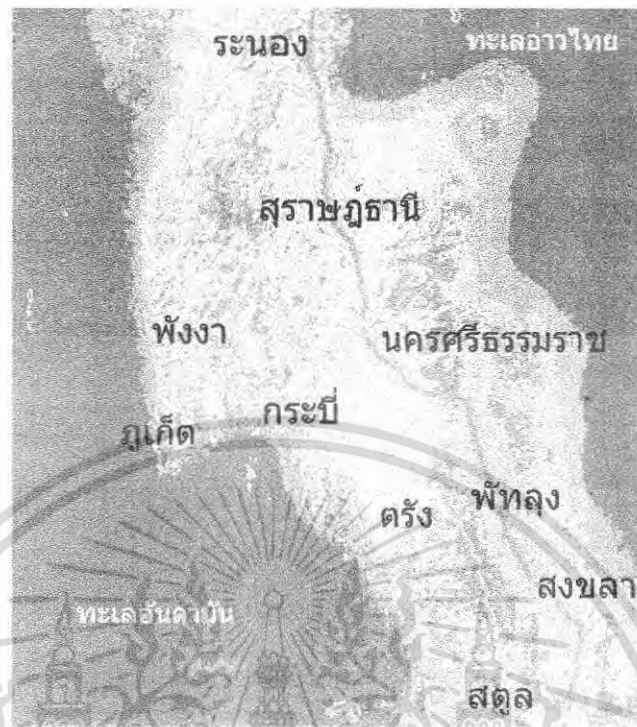
มีแนวโน้มการขยายตัวของเมืองค่อนข้างสูง

มีพื้นที่ท่องเที่ยวในจังหวัดทั้งด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

มีนโยบายและแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภาครัฐและเอกชน

ประชาชนประกอบอาชีพ เกษตร ประมง ค้าขาย รับจ้างและบริการด้านการท่องเที่ยวมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1 แสดงที่ตั้งจังหวัด

(ภาพถ่ายดาวเทียมทางอากาศ ikonos-/online/www.pointasia.com)

4.1.2 เกณฑ์และหัวข้อการพิจารณา

1. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การคมนาคมและเข้าถึง
3. ระบบสาธารณูปโภค
4. ลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นเอกลักษณ์

กระบี่เป็นจังหวัด ท่องเที่ยวในแถบทะเลอันดามัน ลักษณะของชุมชนที่มีเอกลักษณ์ ด้านการประมง ซึ่งตัวชุมชนหรือหมู่บ้านที่มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. บ้านเกาะกลาง(ตำบลคลองประสังข์)
2. บ้านนาติน
3. ชุมชนเกาะลิบตา

4.1.3 การเปรียบเทียบพิจารณาหัวข้อและค่าน้ำหนัก ดังนี้

- 1 คะแนน มีความสำคัญน้อย
- 2 คะแนน สำคัญปานกลาง
- 3 คะแนน สำคัญมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบพื้นที่ตั้งโครงการระดับย่านของชุมชน

หัวข้อ	ค่าน้ำหนัก	บ้านเกาะกลาง		บ้านนาดิน		บ้าน เกาะลันตา	
1.การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3	3	9	2	6	2	8
2. การคมนาคมและเข้าถึง	4	3	12	3	12	2	8
3. ระบบสาธารณูปโภค	4	3	12	3	12	2	8
4.ลักษณะสถาปัตยกรรม	3	3	9	2	6	2	6
รวม		42		36		30	

สรุปได้พื้นที่ตั้งโครงการระดับชุมชนเป็นชุมชนเกาะกลาง

4.2 การเลือกขอบเขตที่ตั้งโครงการ

4.2.1 การพิจารณารายละเอียดทั่วไปของพื้นที่ตั้งโครงการ

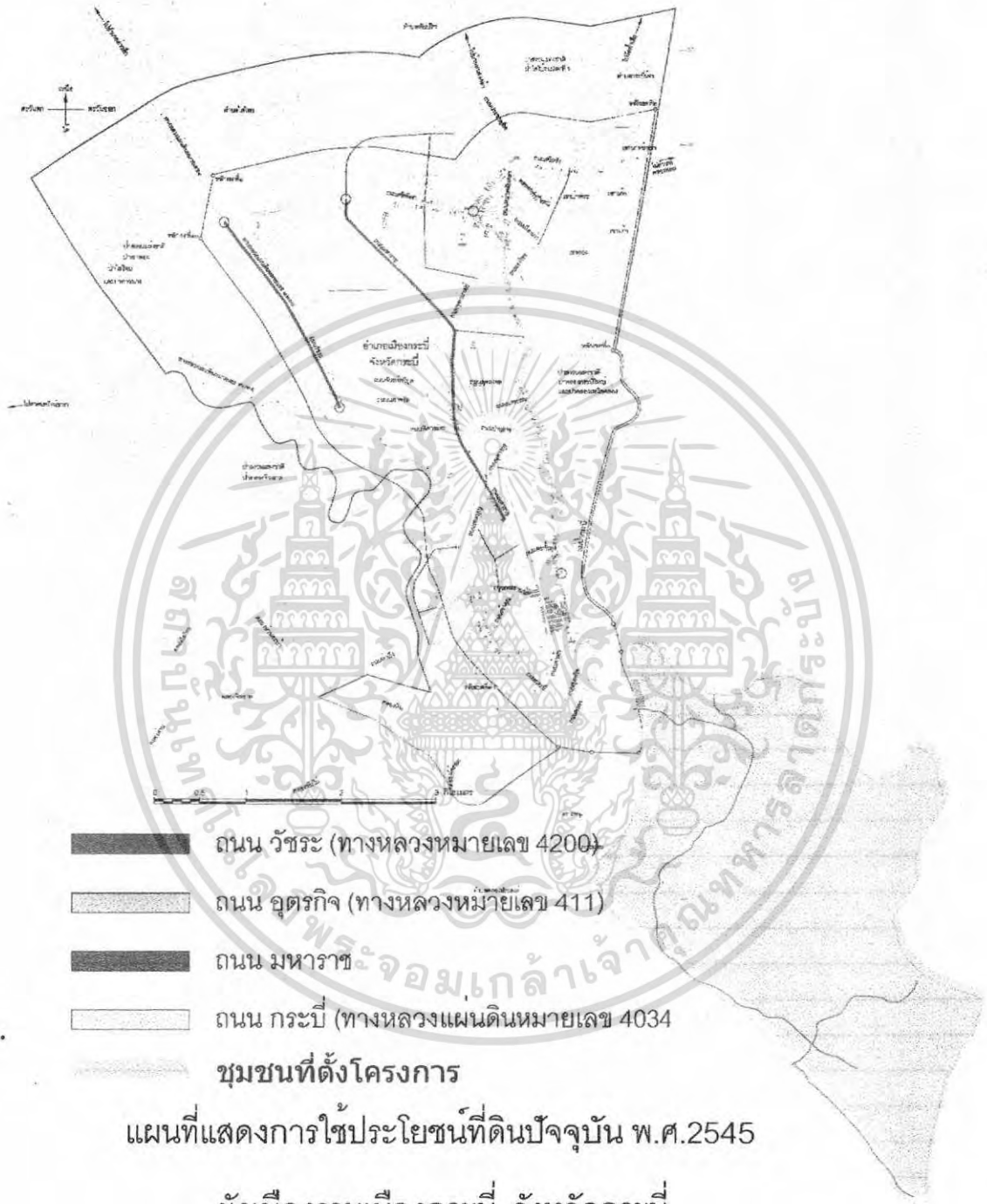
หมู่บ้านเกาะกลาง ตั้งพื้นที่อยู่บริเวณริมแม่น้ำกระบี่ตรงข้ามท่าเรือเทศบาลและสวนสาธารณะธาราเป็นพื้นที่จุดกระจายความเจริญของเมืองกระบี่ตั้งแต่ก่อตั้งจังหวัดเนื่องจากเป็นจุดแรกที่สามารถเทียบเรือน้ำลึกได้ปัจจุบันฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการเป็นถนนสายหลักเข้าอำเภอเมือง เป็นที่ตั้งส่วนราชการประจำจังหวัด และศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

4.2.1.1 สภาพที่ดินและพื้นที่ตั้ง

- ลักษณะที่ตั้งคล้ายเกาะอยู่ทางซ้ายของแม่น้ำกระบี่หรือทางฝั่งตะวันออกของเทศบาลเมืองทิสได้อยู่ปากอ่าว ส่วนทิศตะวันตกติดเขตอำเภอเหนือคลอง มีลำคลองและเป็นเส้นแบ่งแดนด้านทิศเหนือติดตำบลกระบี่น้อย
- ในพื้นที่เกาะเป็นลักษณะดินชนิด 34 เรียกว่า เขาขาด จัดว่าระบายน้ำได้ดี
- สภาพดินมีพื้นที่มีความลึกดิน 100-150เมตร

(ชุดข้อมูลการสำรวจความหลากหลายของพื้นที่ชุ่มน้ำ ปากแม่น้ำกระบี่ : กรมพัฒนาที่ดิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.3 แสดงแผนที่ตั้งย่านที่ตั้งโครงการและตัวเมืองจังหวัดกระบี่ (แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน,,สำนักงานผังเมืองจังหวัดกระบี่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.2 สภาพภูมิอากาศ

- มี 2ฤดู คือร้อน และฝน

ฤดูร้อน เริ่มต้นมกราคม ถึง เดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มต้นพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม

- พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่ มีลักษณะอากาศลมมรสุมเขตร้อน

- ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกและลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ(ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมและเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายนตามลำดับ)

- ปริมาณน้ำฝนมากที่สุด ในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงปลายมรสุมตะวันตก(และบางครั้งอาจเกิดในระหว่างฤดูมรสุม)

- กระแสลมแรงสูงสุดวัดได้ 99 นอต ในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

- อำเภอเมืองกระบี่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี 2,170.6 มิลลิเมตร

- เดือนมีนาคมอากาศร้อนสุด อุณหภูมิสูงสุด 34.6 องศาเซลเซียส

- เดือนธันวาคมมีอากาศเย็นสุด อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 22.2 องศาเซลเซียส

- มีค่าเฉลี่ยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ร้อยละ 80

ระดับดิน

(ชุดข้อมูลการสำรวจความหลากหลายของพื้นที่ชุ่มน้ำ ปากแม่น้ำกระบี่ : กรมพัฒนาที่ดิน)

4.2.1.3 สาธารณูปโภคต่างๆ

4.2.1.3.1 การคมนาคม ภายนอกเข้าสู่ที่ตั้ง โครงการ

- รถยนต์

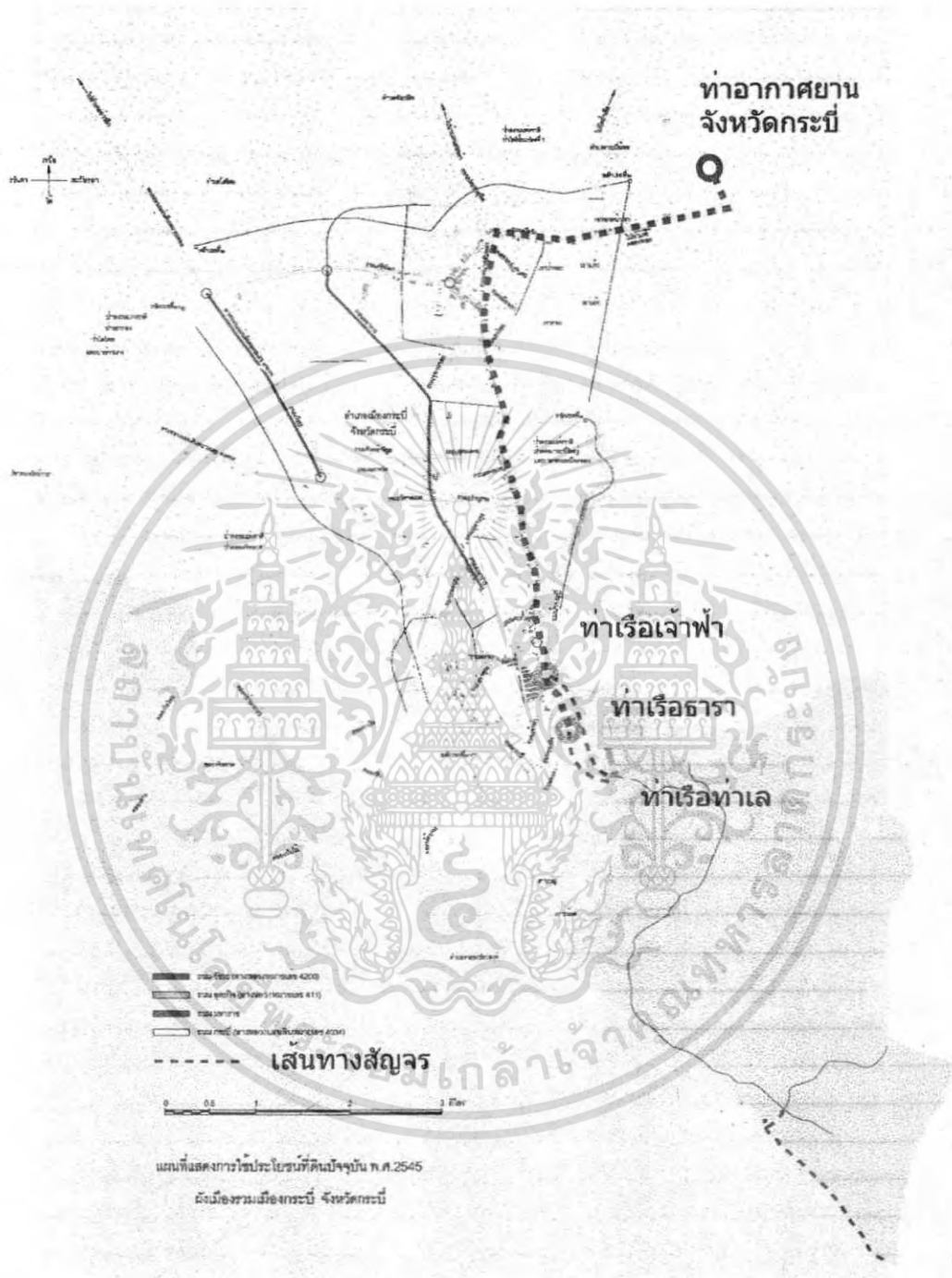
- จากกรุงเทพมหานครเส้นทางหลวงหมายเลข 4 (ถ.เพชรเกษม)ถึงชุมพร แล้วต่อด้วยเส้นทางหลวงหมายเลข 41 ผ่านอ.หลังสวน จ.ชุมพรและผ่าน อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี จากนั้นใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4035 ถึงอ่าวลึกแล้วเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4
- จากจังหวัดภูเก็ตใช้ทางหลวงหมายเลข 403 แล้วต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 4
- การเข้าถึงโครงการสามารถต่อเรือบริเวณท่าเรือเข้าฟ้าและท่าเรือธาราได้

- เครื่องบิน ท่าอากาศยาน ห่างจากตัวเมืองกระบี่ 11 กม. ต่อด้วยทางรถยนต์จากเส้นทางหลวงหมายเลข 4 ใช้เส้นทางฝั่งเข้าตัวเมืองกระบี่แยกต่อเข้าถนนอุตรกิจ เกือบแม่น้ำกระบี่

- เรือ ท่าเรือที่สามารถนั่งเข้าสู่ตัวโครงการ มี 2 จุดที่เป็นจุดหลักที่ชาวบ้านใช้บริการเป็นประจำ

คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 แสดงการสัญจรจากย่านที่ตั้งโครงการและตัวเมืองจังหวัดกระบี่
 (แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน, สำนักงานผังเมืองจังหวัดกระบี่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทำเรือเจ้าฟ้า เป็นทำที่เรือขนาดใหญ่สามารถจอดเทียบได้ อยู่บริเวณกลางเมืองของจังหวัดกระบี่ติดศูนย์บริการนักท่องเที่ยว สวนสาธารณะขนาดเล็ก ฟังตรงข้ามเป็นแม่น้ำกระบี่ มีป่าชายเลนและเขาขนานน้ำที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด และตลานัดไนท์บาร์ซาร์กระบี่

รูปที่ 4.5 แสดงทัศนียภาพท่าเรือเจ้าฟ้า

2. ทำเรือธรา เป็นทำเรือขนาดเล็กที่ชาวบ้านนิยมใช้กันเนื่องจากความสามารถในการใช้จักรยานยนต์ลงเรือด้วยได้ มีสวนสาธารณะธาราวนกว่า 130 ไร่ มีสนามกีฬาและพื้นที่ร้านอาหารจำนวนมาก ทั้งยังใช้เป็นพื้นที่กิจกรรมหลักของเทศบาลเมืองกระบี่ในการทำบุญตามงานเทศกาลต่างๆ ด้วย

รูปที่ 4.6 แสดงทัศนียภาพบริเวณท่าเรือธรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.4 การสัญจรภายในเกาะ

1. เส้นทางคมนาคมถนนคอนกรีตกว้าง 1.5 เมตร
2. เส้นทางคมนาคมบล็อควัฒนถนน กว้าง 1.5 เมตร

รูปที่ 4.7 แสดงลักษณะเส้นทางคมนาคม

4.2.1.5 ระบบน้ำประปาและไฟฟ้า

ระบบน้ำภายในเกาะในพื้นที่หมู่ 1 รอบผลิตเป็นน้ำประปาส่วนหมู่ 2 และ 3 เมื่อน้ำบาดาลส่วนเชื่อมลื่อน้ำประปาจากตัวเมืองกระบี่เดินได้เมื่อน้ำกระบี่บริเวณจุดที่แสดงในรูปภาพ

รูปที่ 4.8 ภาพถ่ายดาวเทียมทางอากาศแสดงจุดเชื่อมต่อ ระบบน้ำประปาและระบบไฟฟ้า

(ikonos-/online/www.pointasia.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.6 สิ่งแวดล้อมและมลพิษ

- ด้านอากาศ ไม่มีอากาศเสียหรือควีนพิษมากเนื่องจากอยู่ในเขตสวนสาธารณะและมีรถยนต์น้อย
- ด้านน้ำ เสียมีบริเวณจุดถ่ายเทน้ำทิ้งจากฝั่งเทศบาลบริเวณสวนสาธารณะแต่ด้านล่างเป็นจุดบำบัดอยู่แล้วจึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับบริเวณเกาะที่ตั้งโครงการ
- สภาพแวดล้อมประกอบด้วยสวนสาธารณะและป่าชายเลน

รูปที่ 4.9 สภาพแวดล้อมโดยรอบพื้นที่ฝั่งและเกาะที่ตั้งโครงการ

4.2.1.7 ด้านขยะ และสิ่งปฏิกูล การถ่ายเทขยะจากบริเวณชุมชนเกาะกลาง

ยังไม่มีระบบการเก็บและกำจัดที่แน่นอนชุมชนจะใช้การกำจัดขยะ โดยการทิ้งลงสู่พื้นที่ธรรมชาติและแหล่งน้ำส่วนที่เหลือจะใช้วิธี

1. การเผาขยะกันเองภายในพื้นที่
2. การขายขยะแก่ธนาคารขยะ

4.2.1.8 ความปลอดภัยและสถิติภัยพิบัติทางธรรมชาติ

สถิติภัยพิบัติจังหวัดใน ที่เกิดในพื้นที่เขตบริเวณอ.เมืองที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งโครงการและพื้นที่บริเวณ 3 ตำบลบนเกาะ

รอบปี 48 บนเกาะกลาง วาตภัย 5 ครั้ง บนอ.เมือง อัคคีภัย 1 ครั้ง วาตภัย 6 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอบปี 49 บนเกาะกลาง วาดภัย 5 ครั้ง อุทกภัย 2 ครั้ง บนอ.เมือง อัครภัย 5 ครั้ง วาดภัย 5 ครั้ง อุทกภัย 3 ครั้ง

สถิติภัยพิบัติชันามิในปี 47 มีพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายบนเกาะดังนี้
 พื้นที่บริเวณ สีส้ม ระดับน้ำท่วมสูงกว่าระดับทะเลปกติประมาณ 1 เมตร
 พื้นที่บริเวณ สีแดงระดับน้ำท่วมสูงกว่าระดับทะเลปกติประมาณ 2 เมตร
 พื้นที่บริเวณแม่น้ำกระบี่และคลองในป่าชายเลน ได้รับความคลื่นมากส่วนที่เสียหายเป็นกระชังปลา
 บ้าน และเรือบริเวณริมน้ำเสียหาย'

รูปที่ 4.10 แสดงพื้นที่ประสบภัยพิบัติชันามิ ปี 2457

(ภาพถ่ายดาวเทียมทางอากาศ ikonos-/online/www.pointasia.com)

¹ ศูนย์อนุรักษ์ป้องกันภัยพิบัติจังหวัดกระบี่ ค.ร.างสถิติภัยพิบัติประจำจังหวัดกระบี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.9 ลักษณะการใช้ที่ดินของชุมชน และประชากร

-ชุมชนใช้ประโยชน์พื้นที่ดินฝั่งเกาะกลางเป็นพื้นที่พักผ่อน พื้นที่ทำกิจกรรม พื้นที่อาชีพ พื้นที่อนุรักษ์

รูป 4.11 การใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งเกาะและฝั่งตัวเมืองกระบี่

4.2.2 เกณฑ์การพิจารณา

พื้นที่ตั้งของโครงการมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. มีท่าเรือขึ้นลงจากตัวเมืองสู่ตัวเกาะได้
 2. เป็นที่ว่างสามารถเชื่อมต่อชุมชนและตัวเมืองได้
 3. สภาพแวดล้อมที่ดี
 4. สามารถเชื่อมต่อโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการได้
 5. มีมุมมองทัศนียภาพที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่อื่นๆ ได้ดี
 6. เชื่อมต่อกับพื้นที่ธรรมชาติสามารถศึกษาและเรียนรู้และใช้ประโยชน์ได้ง่าย
- จึงได้พื้นที่ว่างจำนวน 3 พื้นที่ที่สามารถกำหนดเป็นที่ตั้งโครงการได้ดังนี้

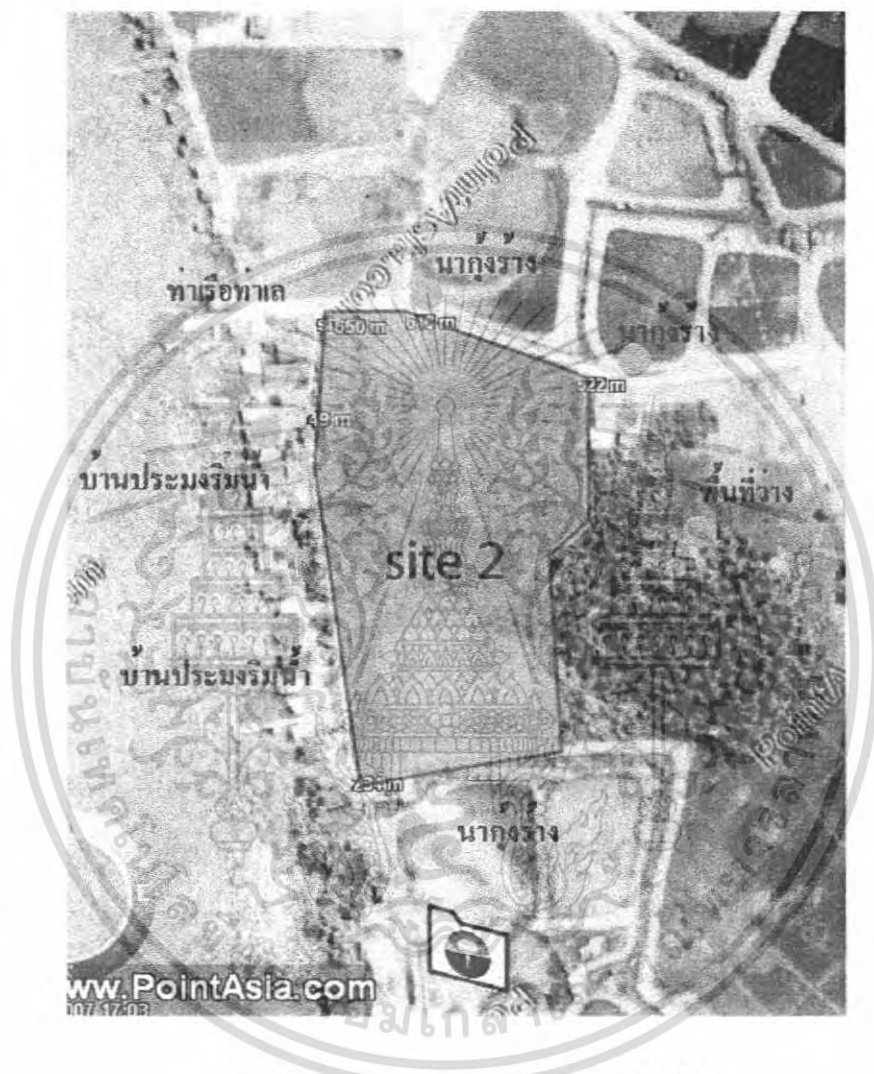
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 แสดงจุดเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

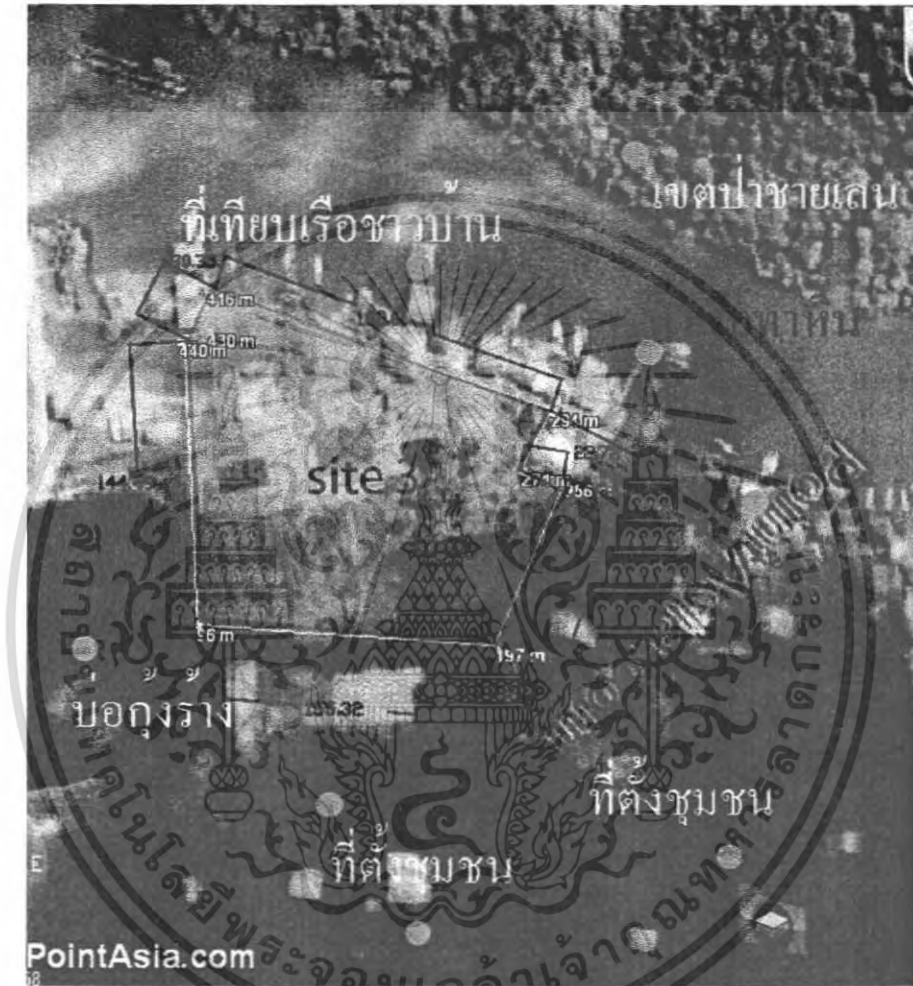
2. พื้นที่บริเวณฝั่งตะวันตก บริเวณหลังชุมชนบริเวณริมแม่น้ำกระบี่ ใกล้กับท่าเรือท่าเลฝั่ง ตะวันออกของเกาะ

รูปที่ 4.14 ลักษณะทางกายภาพเขตพื้นที่ที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พื้นที่บริเวณฝั่งตะวันออกของเกาะบริเวณท่าเรือท่าหิน ซึ่งเป็นท่าเรือที่ชุมชนใช้เข้าออกทางด้านตะวันตกของเกาะ

รูปที่ 4.15 ลักษณะทางกายภาพเขตพื้นที่ที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 หัวข้อและคำนำหน้าการให้คะแนน

- 1) สะดวกต่อการสัญจร
 - การขึ้นเรือเทียบฝั่ง
 - การเชื่อมต่อจุดท่องเที่ยวอื่นๆนอกเกาะ
- 2) พื้นที่เชื่อมต่อชุมชนและตัวเมืองได้ง่าย
 - ด้วยทางสัญจรหลักในเกาะ
 - เชื่อมต่อท่าเรือ
- 3) ระบบสาธารณูปโภค
 - ระบบน้ำ- ไฟฟ้า-อื่นๆ
 - ใกล้อาคารที่สำคัญเช่น โรงพยาบาล- สถานีตำรวจ- จุดบริการนักท่องเที่ยว
- 4) มุมมองและทัศนียภาพจากฝั่งและเกาะ
 - เชื่อมต่อกับสภาพแวดล้อมที่ดีจากตัวเมืองไปยังเกาะ
- 5) สภาพแวดล้อมที่ดีและไม่รบกวนชุมชน
 - ติดกับพื้นที่ที่สามารถศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติได้ง่าย
 - การเกิดองค์ประกอบแต่ละส่วนไม่รบกวนพื้นที่ธรรมชาติ
 - ไม่รบกวนความเป็นส่วนตัวของพลัดถิ่นชุมชน

คำนำหน้า

- 1 สำคัญกับ โครงการ
- 2 สำคัญกับ โครงการพอใช้
- 3 สำคัญกับ โครงการ

คะแนน

1. ตรงกับเกณฑ์
2. ตรงกับเกณฑ์พิจารณาพอใช้
3. ตรงกับเกณฑ์พิจารณามาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบการเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ

หัวข้อให้คะแนน	หัวข้อ	ค่าน้ำหนัก	ที่ตั้ง 1		ที่ตั้ง 2		ที่ตั้ง 3	
1.สะดวกต่อการสัญจร	การขึ้นเรือ เทียบฝั่ง	2	3	6	3	6	2	6
	เชื่อมต่อกจุด ท่องเที่ยว	3	3	9	3	9	2	6
2.พื้นที่เชื่อมต่อชุมชน และตัวเมืองได้ง่าย	เชื่อมทาง สัญจรหลักใน เกาะ	3	3	9	2	6	3	9
3.ระบบสาธารณูปโภค	เชื่อมต่อท่าเรือ	3	3	9	3	9	3	9
	ใกล้อาคารที่ สำคัญ	3	3	9	2	6	3	9
4.มุมมองและทัศนียภาพ จากฝั่งและเกาะ	เชื่อมต่อกับ สภาพแวดล้อม ที่ดีจากตัวเมือง ไปยังเกาะ	3	3	9	2	6	3	9
5..สภาพแวดล้อมที่ดีและ ไม่รบกวนชุมชน	ติดกับพื้นที่ที่ เรียนรู้ ธรรมชาติได้	3	2	6	1	3	3	9
	ไม่รบกวน พื้นที่ ธรรมชาติ	3	3	9	2	6	2	6
	ความเป็น ส่วนตัวของ ชุมชน	3	3	9	2	6	2	6
รวม			69		48		75	

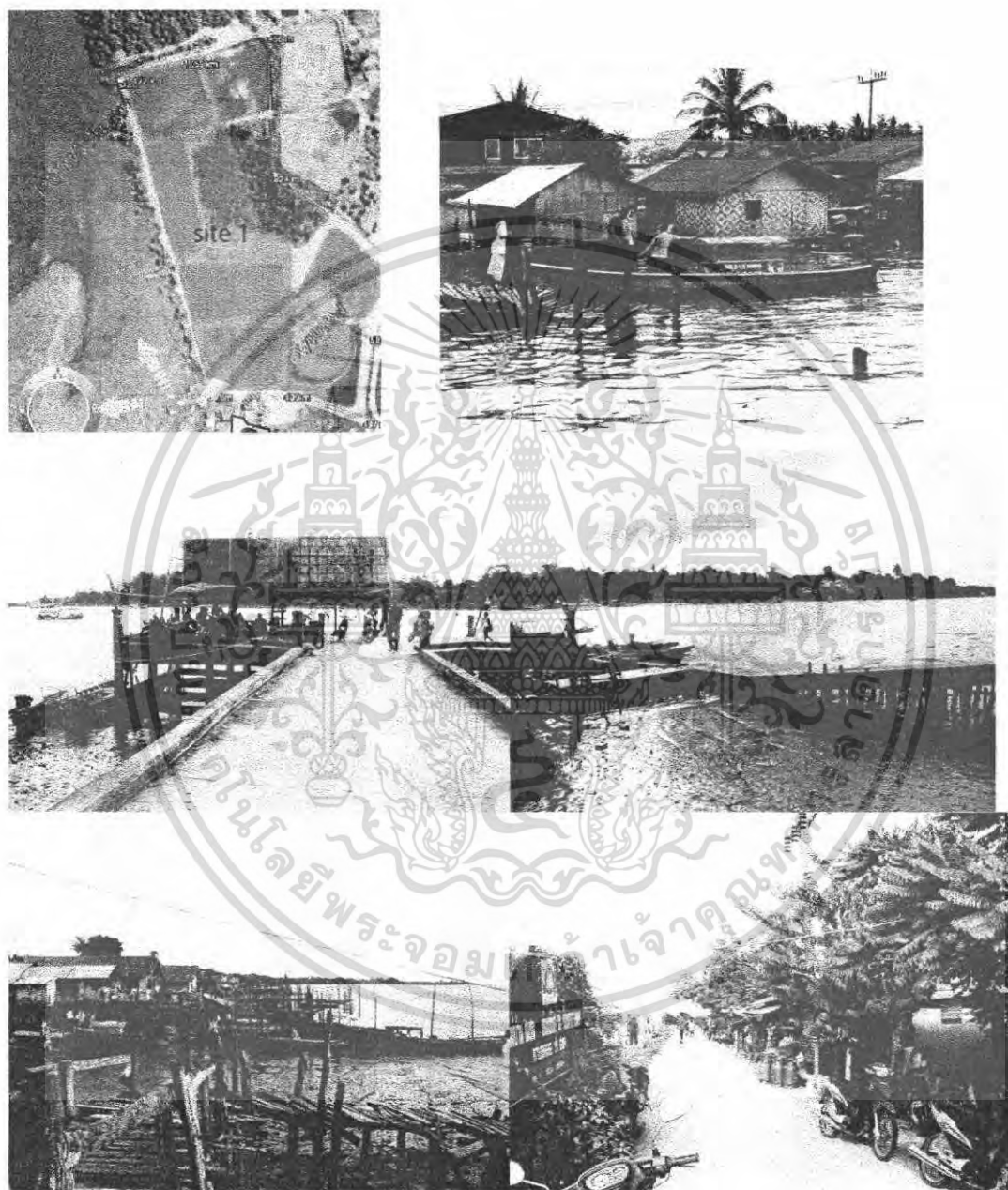
สรุปได้พื้นที่โครงการพื้นที่ที่ 1

ขนาดพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ลักษณะทางกายภาพโดยรอบของโครงการ

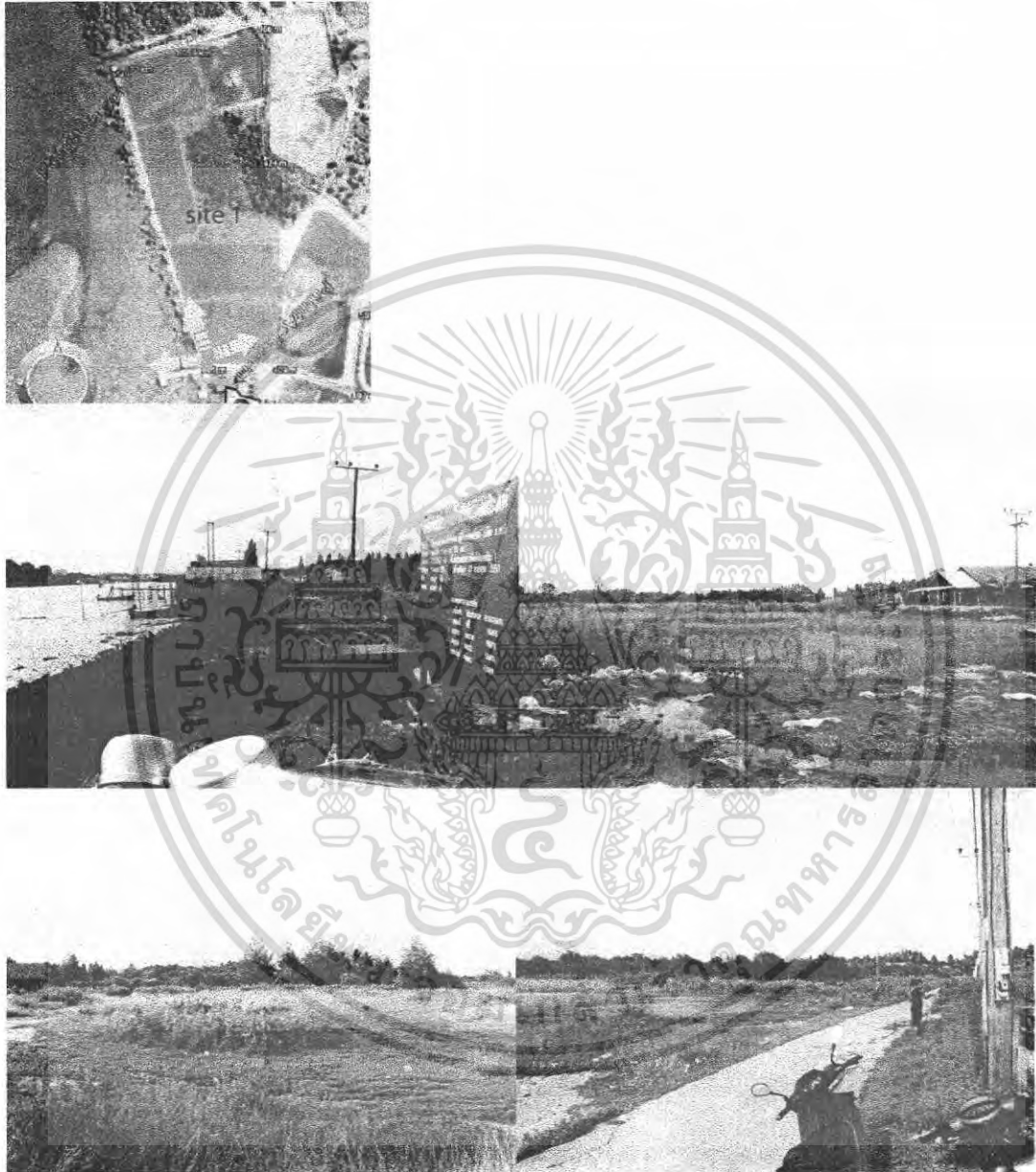
4.3.1 ภาพถ่ายที่ตั้งโครงการบริเวณท่าเรือ

รูปที่ 4.16 แสดงภาพถ่ายบริเวณท่าเรือท่าเด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

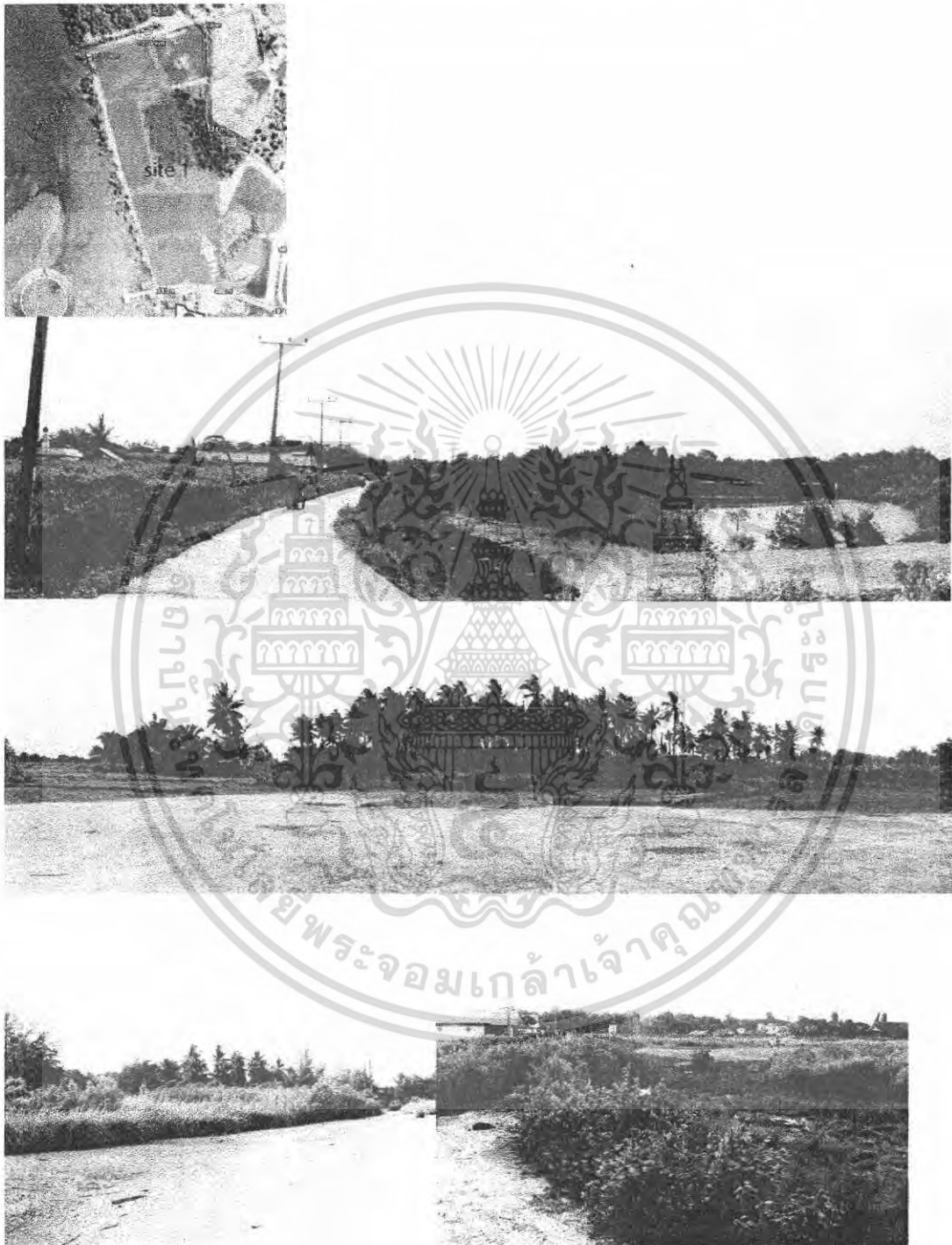
4.3.2 ภายภาพบริเวณห้วมุด้านฝั่งทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 4.17 แสดงภาพบริเวณห้วมุด้านฝั่งทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

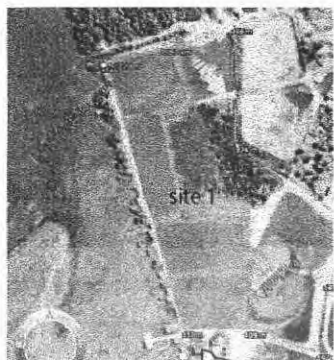
4.3.3 ภาพถ่ายบริเวณห้วมุด้านฝั่งทิศตะวันออกเฉียงใต้ของพื้นที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะทางกายภาพมุมทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 แสดงที่ตั้งภาพถ่ายโครงการฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปที่ 4.19 แสดงที่ตั้งภาพถ่ายโครงการฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 อาคารและสถานที่สำคัญ

1 ในเขตชุมชนเกาะกลาง

รูปที่ 4.20 แสดงที่ตั้งอาคารและสถานที่สำคัญในเกาะกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 ลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

รูปที่ 4.22 แสดงลักษณะทางกายภาพสถาปัตยกรรมในชุมชนเกาะกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีศึกษาโครงการอาคารตัวอย่าง

เกณฑ์ในการเลือกโครงการศึกษา

- 1 โครงการกรณีศึกษาภายในประเทศ
- 2 โครงการกรณีศึกษาภายนอกประเทศ

โครงการศึกษาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีขอบเขตการเลือกชุมชน อาคารหรือโครงการที่มีลักษณะหัวข้อดังนี้

1. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่พึงพิงกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะต่างๆ ของชุมชน
2. การวางแผนจัดการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. การจัดการและส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน
4. การจัดที่พักลักษณะโฮมสเตย์
5. การจัดแสดง, ให้ความรู้ด้านประเพณี วัฒนธรรม ความรู้ภูมิปัญญาของชุมชน
6. การส่งเสริมลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่นในรูปแบบอาคารและการใช้งานที่ร่วมสมัย

โครงการหรือชุมชนที่เลือกเป็นกรณีศึกษา	ตรงกับเกณฑ์การพิจารณาในหัวข้อ					
	1	2	3	4	5	6
- โครงการชุมชนเกาะยวน้อย	1	2	3	4	5	-
- ชุมชนเกาะเกร็ด	1	2	3	-	5	-
- โรงแรมชุมพรคาน่าน้ำรีสอร์ท	1	2	3	-	-	-
- ชุมชนอัมพวา	1	2	3	4	5	-
- New Olean planning Competition (Greenola)	1	-	3	-	5	6
- Floriade Pavillion, Haarlemmermeer	1	2	3	-	5	6

ดังนั้นหัวข้อในการศึกษาโครงการกรณีแต่ละส่วนจึงไม่เหมือนกัน

แต่จะดึงส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับกับโครงการมาแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 โครงการชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา

รายละเอียดพอสังเขปของโครงการและหัวข้อที่ทำการศึกษา

เป็นชุมชนชาวประมงมุสลิมที่ได้รางวัลเมขลา ปี 2005-2006 (ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยชุมชน) มีลักษณะที่ตั้งจังหวัด พังงา อำเภอเกาะยาว ตำบลเกาะยาวน้อย หัวข้อการศึกษา

1. ผังการดำเนินงานองค์ประกอบการบริหาร
2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม
3. ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว
4. กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการความเป็นไปได้
5. สรุปเปรียบเทียบกรณีศึกษาและ โครงการ

เปรียบเทียบส่วนองค์ประกอบของชุมชนที่นำมาใช้ศึกษาในโครงการ

- 5.1.1 ส่วนกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 5.1.2 ส่วนกลุ่มอาชีพแม่บ้าน(ทำอาหาร ขนมและผ้าบาติก)
- 5.1.3 ส่วนรับซื้อปลา(แพปลา)ของชาวประมง
- 5.1.4 ส่วนสหกรณ์ชุมชน

รูปที่ 5.1.1 แสดงพื้นที่ตั้งโครงการศึกษาและกรณีศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1.1.2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

5.1.1.1.2.1 ก่อนเริ่มการเป็นสมาชิก

- สมาชิกผ่านการอบรมเข้าประชุม
- สมาชิกเข้าใจแผนการท่องเที่ยวชุมชน บรรยายแก่นักท่องเที่ยวได้
- ต้องสละเวลามาร่วมอบรมสัมมนาติดต่ออย่างเท่าเทียมกันด้วย

5.1.1.1.2.2 มีกองทุนกู้ยืม

- แรม 9 คำ หลังประชุม สามารถนำไปใช้ได้เมื่อเกิดปัญหาเดือดร้อน
- 15 คำ มีการประชุมค่าสมัคร 110 บาท 2-3 เดือนมีสิทธิในการออกเสียง กู้ไม่เกิน 60,000 บาท

5.1.1.1.2.3 สมาชิกมีสิทธิในการกู้ยืม

- ได้โดยมีผู้ค้ำประกัน 3 คน

5.1.1.1.2.4 กิจกรรมการอนุรักษ์ที่ทางกลุ่มดูแล

- ปลูกป่า
- เก็บขยะ
- อบรมเยาวชน
- รักษาห้วยทะเล

5.1.1.1.3 ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

1.ด้านวัฒนธรรม

- ชมชีวิตชาวประมง

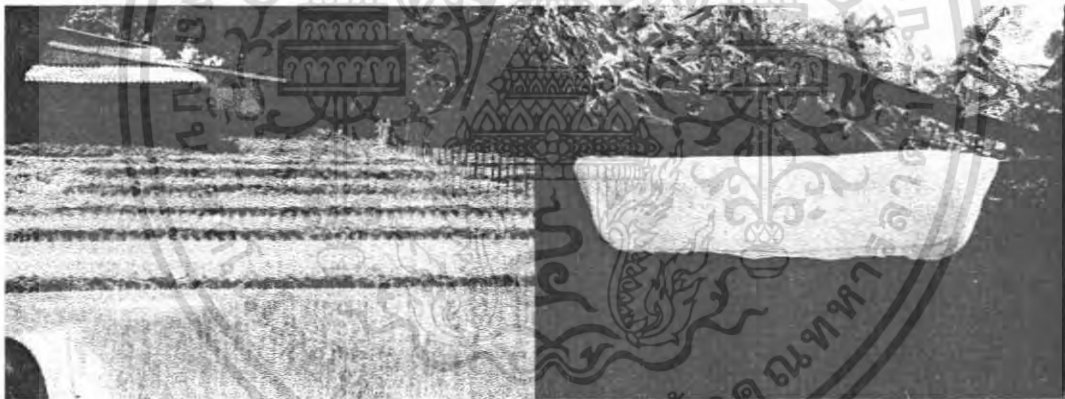
- ทำเครื่องมือ (อวน, ไซ, ลอบ)
- วิธีการจับ ขึ้นอยู่กับ วันที่ ช่วงฤดูน้ำ และพื้นที่
- วิธีการจำหน่าย

รูปที่ 5.1.4 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะฆวน้อย(วิถีชาวประมง)

- ชมการเกษตร

- การทำนา เครื่องมือและการเก็บเกี่ยว
- การปลูกพืชสวน
- ขางพารา เครื่องมือ วิธี
- ผลไม้ กินเก็บ เครื่องมือ วิธีปลูก

รูปที่ 5.1.5 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะฆวน้อย(วิถีชาวบ้านการเกษตร)

- ชมวิถีชาวบ้าน

- ทำอาหาร
- งานฝีมือ
- หัตถกรรม
- ท่องเที่ยวตัวชุมชนอื่นๆ

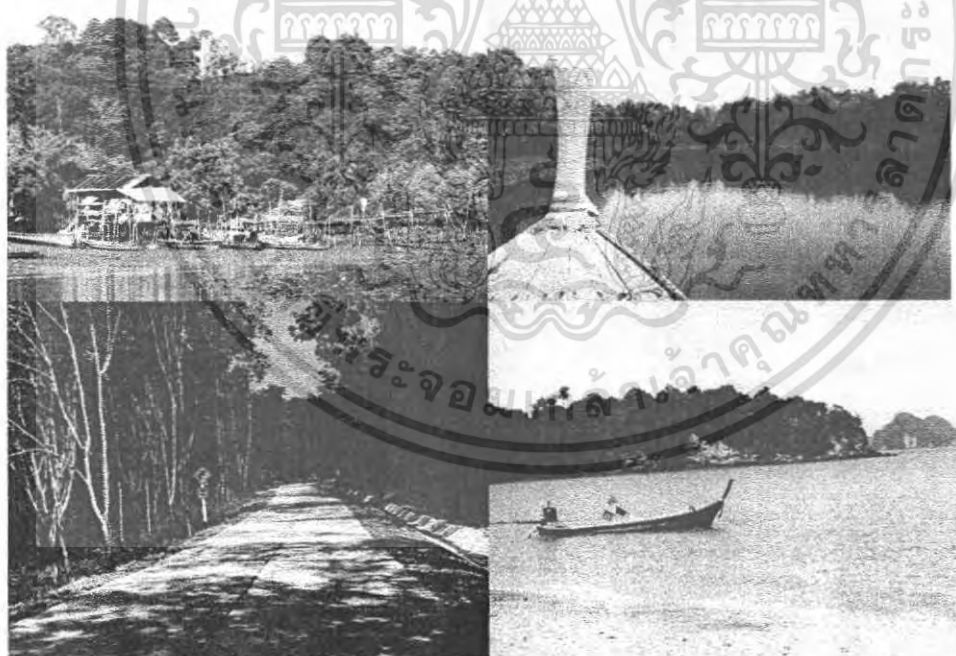
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.6 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะฆวน้อย(วิถีชาวบ้านในด้านอื่นๆ)

2. ด้านธรรมชาติ

- ป่าชายเลน
- ชายหาด
- ปะการัง
- หล้าทะเล

รูปที่ 5.1.7 ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะฆวน้อย(ชมธรรมชาติ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการ

โดยทั่วไปเป็นนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สนใจมาเรียนรู้ 1ปีประมาณ 700-800 คนแบ่งเป็น

1. นักท่องเที่ยว ศึกษาเรียนรู้วิจัย
2. นักท่องเที่ยวแลกเปลี่ยนประสบการณ์
3. นักท่องเที่ยวเที่ยวพักผ่อนธรรมชาติวัฒนธรรม

5.1.1.1.4 กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางความเป็นไปได้อ

ตารางที่ 5.1.1 เปรียบเทียบกิจกรรมและองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวชุมชน

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางความเป็นไปได้อการจัดการ
1.การจัดการ ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ โดยชุมชน - กลุ่มสมาชิก โฮมสเตย์ -กลุ่มอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	1.พื้นที่ตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชน - พื้นที่จัดแสดงบรรยายแนวทาง ชุมชน - ส่วนประชุม,ติดต่อ 2. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม - พื้นที่กลุ่มอนุรักษ์ - รับรองกิจกรรมท่องเที่ยวอนุรักษ์	1 การจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวกลุ่ม อาชีพ,สิ่งแวดล้อม 2 แผนการบริหาร 3 การเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 4 การจัดแบ่งรายชัดเจน -ส่วนอนุรักษ์ 10 % -สมาชิกและกลุ่ม

รูปที่ 5.1.8 ลักษณะทางกายภาพกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะฆวน้อย

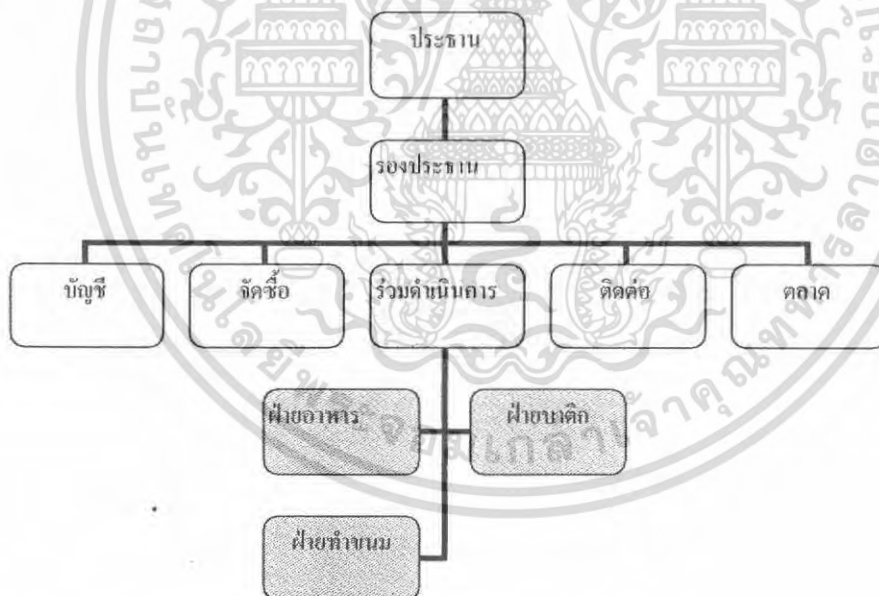
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.9 ลักษณะผังและการใช้งานกลุ่มห้องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนเกาะชวน้อย

5.1.2. ส่วนกลุ่มอาชีพแม่บ้าน(ทำอาหาร ขนมและผ้าบาติก)(พุทธศั เค้นมถััย ; 2550)

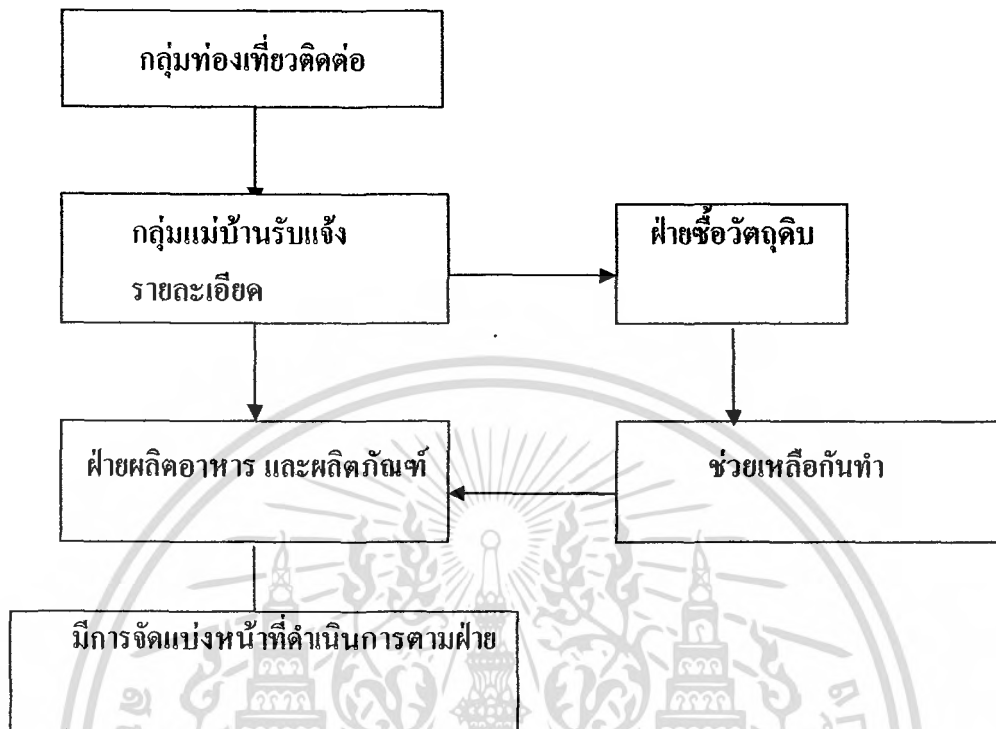
5.1.2.1 ผังการดำเนินงานองค์ประกอบการบริหาร

รูปที่ 5.1.10 แสดงผังการบริหารงานกลุ่มแม่บ้านทำข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังการดำเนินงานกิจกรรม

รูปที่ 5.1.11 แสดงผังการดำเนินงานงานกลุ่มแม่บ้านทำขนม

5.1.2.2. รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรม

- สมาชิก 25 คน
- สมัครงบโดยการร่วมถือหุ้น 5,000 บาท
- สมาชิกทำงานแทนกันได้
- รายได้จ่ายตามวันที่มาทำงาน
- ใช้ฝ่ายบริหารร่วมกัน
- กระจายรายได้ร่วมกัน
- ขยายกิจการ โดยการประชุมร่วมกัน
- แยกการทำบัญชีที่ชัดเจน

5.1.2.3 ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

1. นักท่องเที่ยวติดต่อมากับกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. นักท่องเที่ยวที่มาจากส่วนรีสอร์ทที่พักบนเกาะ
3. นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจมาศึกษาเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.12 แสดงภาพถ่ายพื้นที่ทำงานกลุ่มแม่บ้านทำขนม

รูปที่ 5.1.13 แสดงภาพถ่ายพื้นที่ให้บริการและจัดแสดงสินค้ากลุ่มแม่บ้านทำขนม

รูปที่ 5.1.14 แสดงผังพื้นที่กลุ่มแม่บ้านทำขนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

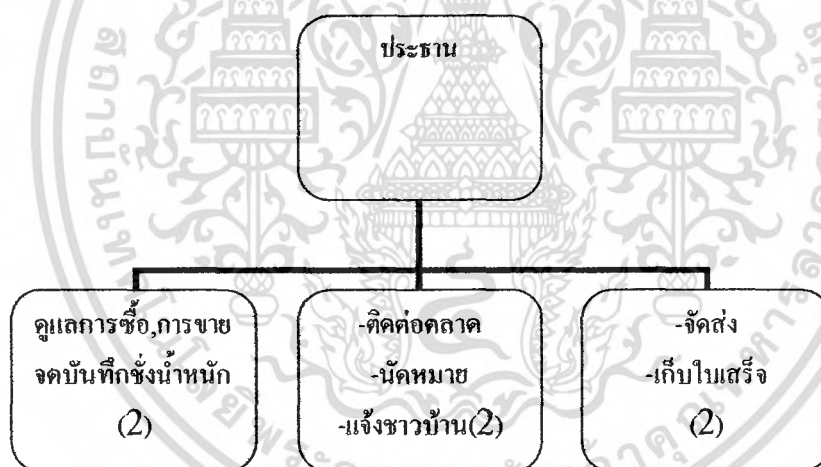
5.1.2.4. กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางความเป็นไปได้

ตารางที่ 5.1.2 กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางความเป็นไปได้

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางความเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
1. ทำอาหาร	พื้นที่ครัว-เก็บของ-คานเตอร์-พื้นที่ รับประทานอาหาร	การรวมกลุ่มสมาชิก
2. ผ่าบาดิก	พื้นที่ทำ-โชว์ขาย	การทำงานมีเวลาชัดเจนสมาชิก
3. ทำขนม	พื้นที่ทำส่งขาย	การแบ่งงานของสมาชิก

5.1.3 พื้นที่แปปลาจำหน่ายปลา(ประสิทธิ์ เกียรติทรัพย์, 2550)

5.1.3.1 ผังการบริหารจัดการ

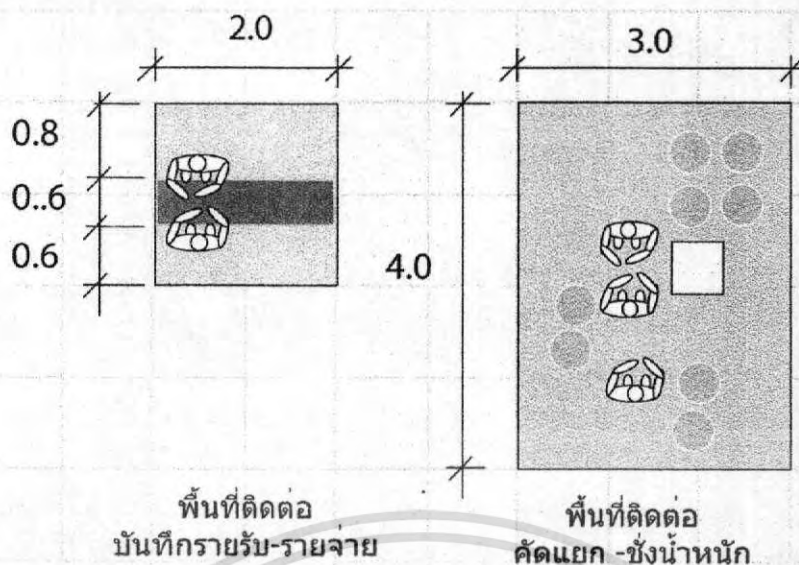

รูปที่ 5.1.15 แสดงผังการบริหารส่วนแพรับซื้อปลา

5.1.3.2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

- รับซื้อต่ำกว่าราคาปลีกประมาณ 30-40 บาท หรือประมาณ 25%
- จัดจำหน่ายสู่ตลาดภายนอกชุมชนเป็นส่วนใหญ่
- การขายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคทั้งแบบเป็นกิโลกรัมหรือนับเป็นตัวๆ
 - ขายเป็น ปลา, กุ้ง, กุ้ง, ปลา
 - แซ่แข็ง, ปลา, ปลาหมึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.16 แสดงผังการใช้พื้นที่ส่วนแพรับซื้อปลา

5.1.3.3 ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

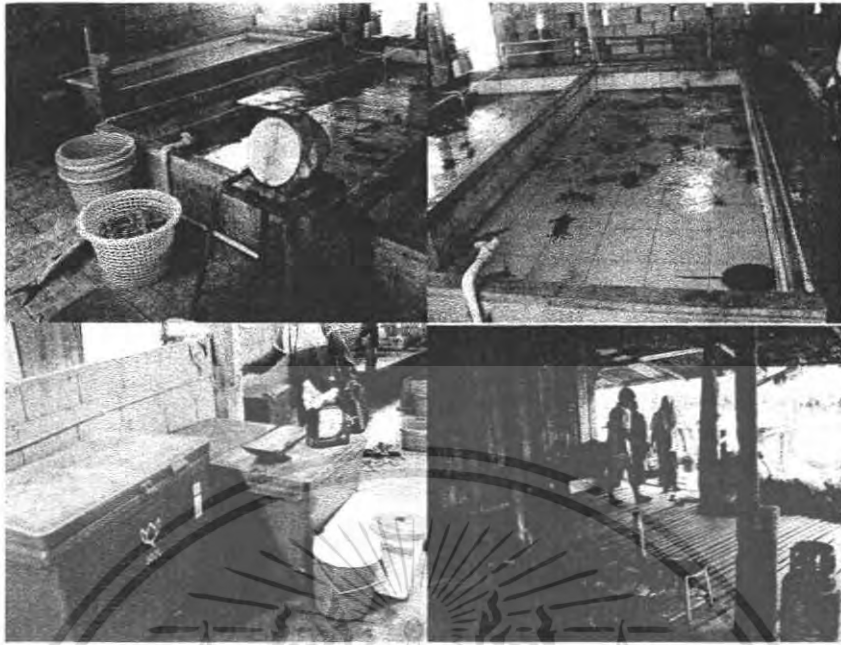
- การเข้าชมพื้นที่จากการพาท่องเที่ยวโดยกลุ่มท่องเที่ยว
- การซื้อสัตว์น้ำกลับไปทำบริโภคเอง

5.1.3.4 กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการเป็นไปเป็นไปได้

ตารางที่ 5.1.3 แสดงกิจกรรมองค์ประกอบพื้นที่แพปลา

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางการเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
1. พื้นที่คัดแยกชั่งน้ำหนัก	ลาน โถง พื้นที่วาง-หยิบชั่งน้ำหนัก	การรวบรวมสินค้า การติดต่อด้านการตลาด
2. พื้นที่เตรียมส่ง	บ่อปลา, ตู้ น้ำแข็ง	การจัดการสินค้า
3. พื้นที่ติดต่อ	โต๊ะทำบัญชี, จุดบันทึก, เก็บเงิน	การบริหารการเงิน
4. พื้นที่ขนส่ง	ท่าเรือ, ท่ารถ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.17 แสดงภายในภาพพื้นที่แม่ปลา

5.1.3 สหกรณ์ชุมชน (อาร์ยูญา จันทรเจือ ;2550)

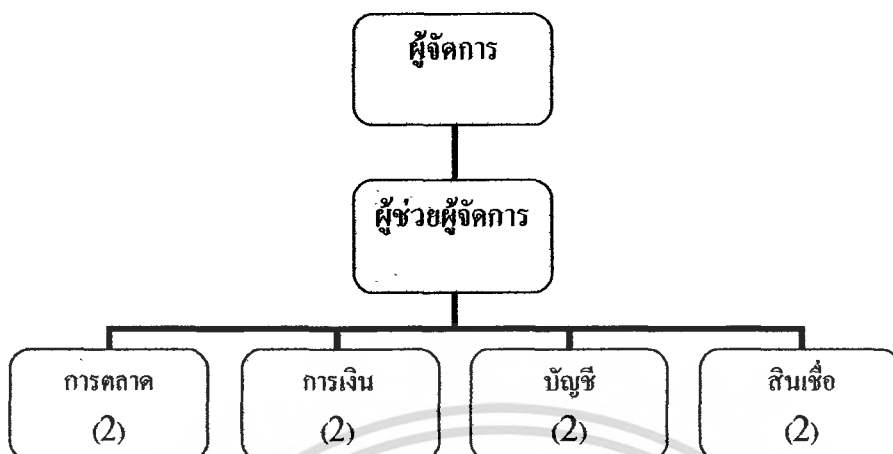
5.1.3.1 ผังฝ่ายการบริหาร

รูปที่ 5.1.18 ผังการบริหารงาน ฝ่ายบริหารสหกรณ์ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ประชุมสมาชิกทั้ง 16กลุ่มมีสิทธิในการเลือกตั้งกรรมการ รองเลขานุการ ได้
ฝ่ายการจัดการ

รูปที่ 5.1.19 ฝ่ายการบริหารงาน ฝ่ายการจัดการสหกรณ์ชุมชน

5.1.4.2 รายละเอียดดำเนินการ

5.1.4.2.1 การกู้ยืม

- เป็นสมาชิกลงทุนแรก 200 บาท ทำการกู้ยืม โดยทำหลักฐานเอกสารและสินเชื่อ

5.1.4.2.2 การขายสินค้า

- ฝ่ายการตลาด – คุยกับสมาชิก – ซื้อสินค้า – (สินค้าอุปโภคบริโภคในครัวเรือน, สินค้าเพื่อการประกอบอาชีพ) คุนวนโน้มยอดขาย
- สมาชิกซื้อสินค้าสิ้นปีมีเงินปันผล 5%

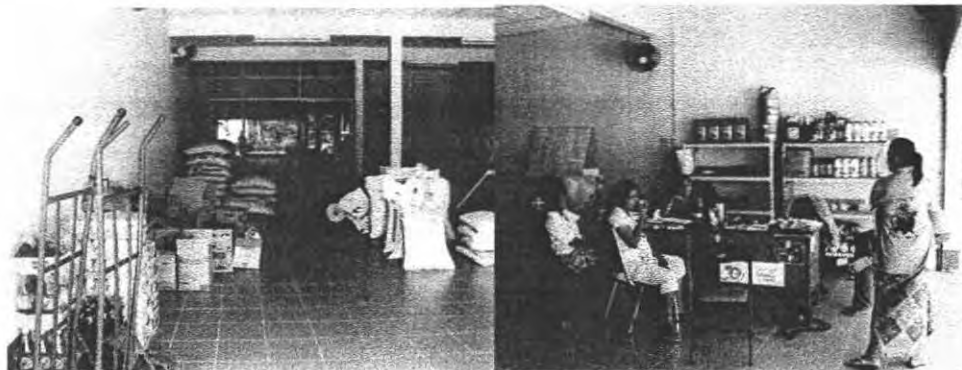
5.1.4.2.3 การฝากเงิน

- ฝากกับฝ่ายการเงินโดยตรง

5.1.4.2.4 ฝ่ายจัดการ

- ทำรายงานการดำเนินการทุกๆ 1เดือนกับฝ่ายบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.19 แสดงลักษณะกายภาพส่วนจำหน่ายสินค้าด้านอาชีพ

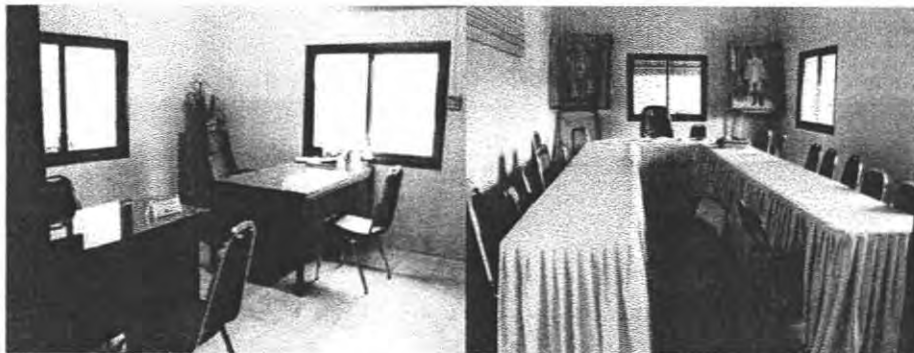

รูปที่ 5.1.20 แสดงลักษณะกายภาพส่วนจำหน่ายสินค้าทั่วไป

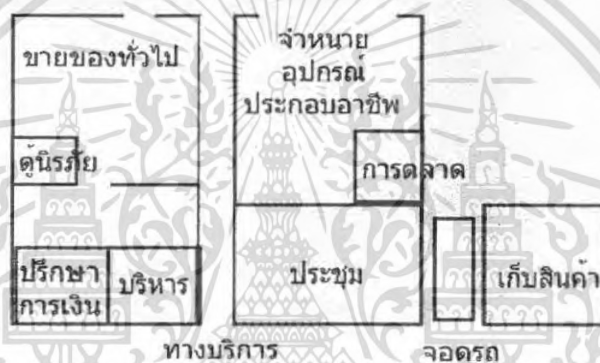
รูปที่ 5.1.21 แสดงลักษณะกายภาพส่วนแผนกการจัดการด้านการเงินต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1.22 แสดงลักษณะกายภาพห้องดำเนินงานของฝ่ายการบริหาร

ถนน

รูปที่ 5.1.23 แสดงลักษณะกายภาพผังที่ทำการสหกรณ์

5.1.4.3 ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว
ดำเนินการส่งเสริมด้านอาชีพโดยการจัดหาและซื้ออุปกรณ์ส่วนที่จำเป็นและเป็นการลง
ความเห็นของความต้องการจากสมาชิก

5.1.4.4 กิจกรรมองค์ประกอบและแนวทางความเป็นไปได้

ตารางที่ 5.1.4 แสดงกิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางความเป็นไปได้ด้านการจัดตั้งสหกรณ์

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางความเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
1. การขายสินค้า	ร้านค้า-เก็บสินค้า-เคาน์เตอร์	การจัดการด้านการตลาด
2. การเงิน(กู้ยืม, การตลาด)	ติดต่อ-ทำบัญชี	การจัดการสินค้า การบริหารการเงิน
3. การบริหาร	ห้องประชุม	การบริหารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.5. สรุปเปรียบเทียบกรณีศึกษาและโครงการในภาพรวม

1. ด้านจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการอนุรักษ์ทรัพยากรโดยชุมชน

ชุมชนเกาะขวาน้อยเริ่มต้นโครงการจากปัญหาของการมีสวนลากอวนรุน(ที่ทำลายปะการังและแหล่งหากินของชาวบ้าน ในปี 2537)ทำให้ชาวบ้านร่วมมือกันแก้ปัญหาหันเรือมาใช้เวลาานหลายปีกว่าจะมีสิทธิสามารถดูแลทรัพยากรของตนได้อย่างเต็มที่จึงทำให้มีความรักและหวงแหนในพื้นที่ดินทำกินเป็นอย่างมากการทำงานในกลุ่มชุมชนจึงค่อยเป็นค่อยไปและไม่มีปัญหาภายในเนื่องจากมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร

ชุมชนเกาะกลางอาศัยอยู่ในพื้นที่ติดป่าชายเลน ปากแม่น้ำกระบี่และออกสู่อ่าวอันดามันได้ มีอาชีพรับรองทั้งด้านการบริการการท่องเที่ยว การทำงานในฝั่งตัวเมืองอีกทั้งยังขาดการประสพปัญหาด้านการถูกรุกรานทรัพยากรท้องถิ่น ความร่วมมือกันภายในจึงค่อนข้างจะไม่เข้มแข็ง ดังนั้นการส่งเสริมชุมชนในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรจึงเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการสร้างความเข้าใจและภาพของความร่วมมือกันคืนในตัวชุมชน

2. ด้าน ลักษณะทางสังคม

ในองค์ประกอบแต่ละส่วนมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการนำมาใช้กับโครงการเนื่องจากมีลักษณะทางสังคมที่ใกล้เคียงกันทางด้านเป็น ชาวประมง นับถือศาสนาพุทธ แต่หากต้องมีการวางแผนเตรียมแผนรองรับล่วงหน้าก่อนการทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้ได้ยากในเวลาอันรวดเร็ว จำต้องให้ชาวบ้านมีความรู้ความเข้าใจในแผนและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมในแต่ละส่วนเพื่อให้ทราบถึงหน้าที่และกิจกรรมรวมถึงขอบเขตที่พึงกระทำในแต่ละส่วน

3. ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจ

แตกต่างกันเล็กน้อยเนื่องจากเกาะกลางเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเปิดใหม่มีผู้รู้จักจำนวนไม่มาก แต่เกาะขวาน้อยมีนักท่องเที่ยวมาเป็นจำนวนค่อนข้างจะมีแนวโน้มในปริมาณ ปีละ 1500-2000 คน(สำเร็จ ราชเขต;2550)มีการจัดการท่องเที่ยวที่ใช้เวลาทำและแก้ปัญหาหันมาระยะเวลานาน การจัดและแบ่งรายได้ที่ชัดเจน

5.2 ชุมชนเกาะเกร็ด

รายละเอียดพอสังเขปของโครงการและหัวข้อที่ทำการศึกษา

ชุมชนจังหวัดนนทบุรีได้เป็นหมู่บ้าน OTOPต้นแบบประจำภาคกลาง ประจำปี 2550 (ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชน) มีลักษณะเด่นเป็นหมู่บ้านชาวมอญที่นิยมการทำเครื่องปั้นดินเผา และขนมหวาน

หัวข้อการศึกษา

1. ผังองค์ประกอบในส่วนประกอบการท่องเที่ยวชุมชน
2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม
3. ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว
4. กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการเป็นไปได้
5. สรุปเปรียบเทียบกรณีศึกษาและ โครงการ

.เปรียบเทียบส่วนที่นำมาใช้ศึกษาในโครงการ

- 5.2.1 ส่วนภาพรวมในชุมชน
- 5.2.2 ศูนย์การเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผา
- 5.2.3 ส่วนนิทรรศการวัดปรมัยยิกาวาสารวิหาร
- 5.2.4 ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

5.2.1 ส่วนภาพรวมในชุมชน

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่กลางลำแม่น้ำเจ้าพระยามีฐานะเป็นตำบลแบ่งเขตการปกครองเป็น 7 หมู่บ้านเกิดขึ้นจากการขุดคลองลัดลำเจ้าพระยาสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระและสมัยพระเจ้าตากสินมหาราชหลังกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 โปรดเกล้าให้ชาวมอญตั้งบ้านเรือนที่เกาะเกร็ด

5.2.1.1 การผังบริหารจัดการ

ส่วนศูนย์รวมเพื่อการบริหารจัดการมี เทศบาลตำบลเกาะเกร็ด และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนนทบุรีเป็นฝ่ายประสานกับหน่วยอื่นๆ

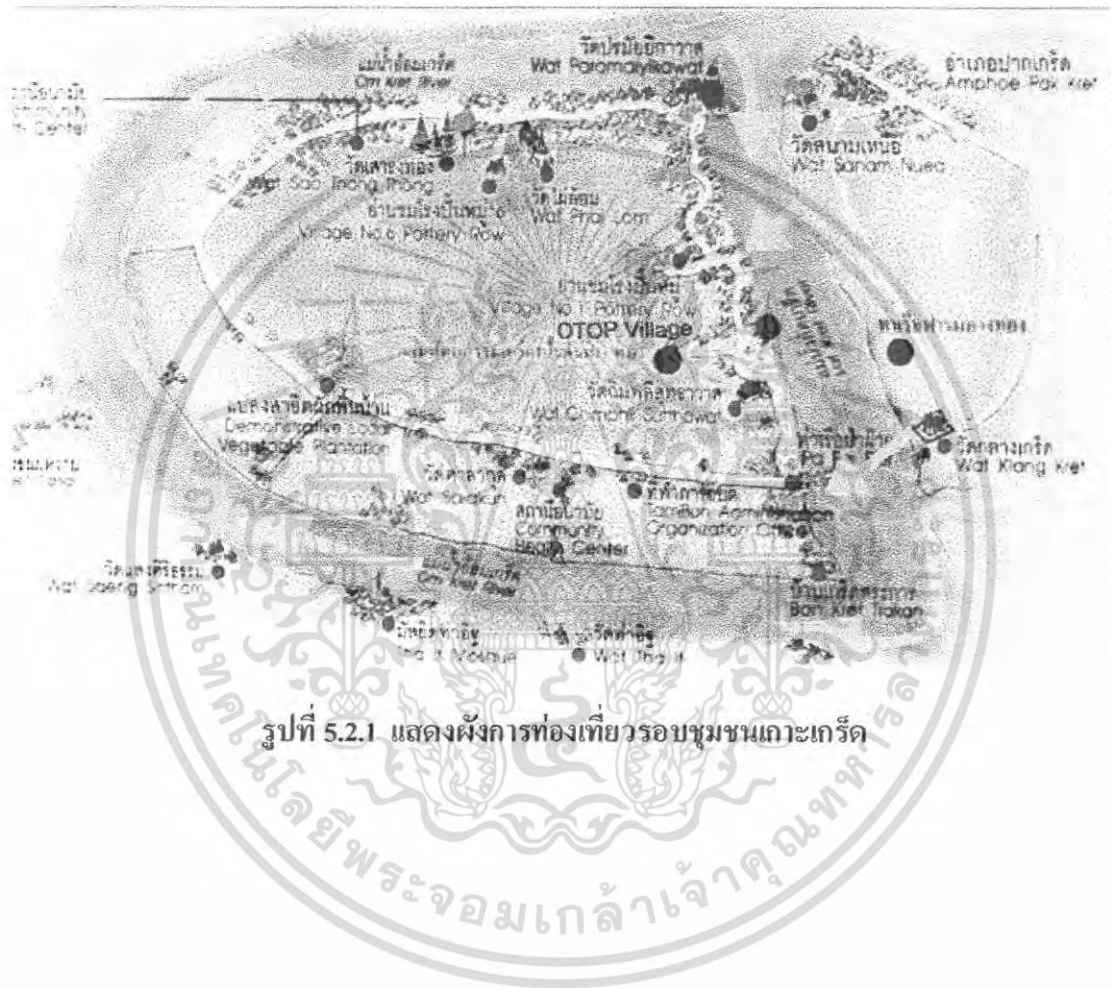
5.2.1.2 รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

ชุมชนเกาะเกร็ดดูแลดำเนินการด้านการท่องเที่ยวแยกเป็นส่วนๆโดยที่มีชาวบ้านแต่ละหลังสามารถจัดตั้งร้านค้าหรือการขายสินค้ากันได้เองโดยไม่ต้องรวมกลุ่มกันหรือผ่านส่วนกลางแต่อย่างใด มีเพียงส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ที่มีอุปกรณ์ส่วนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ให้ในการเผาเครื่องปั้นดินเผาได้ อาชีพส่วนใหญ่ของชุมชน คือการเกษตร การปั้นเครื่องปั้นดินเผา การทำขนมหวาน การบริการการท่องเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยวรอบเกาะเกร็ดทำได้ 2 ทางคือทางบกและทางน้ำ

5.2.1. ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

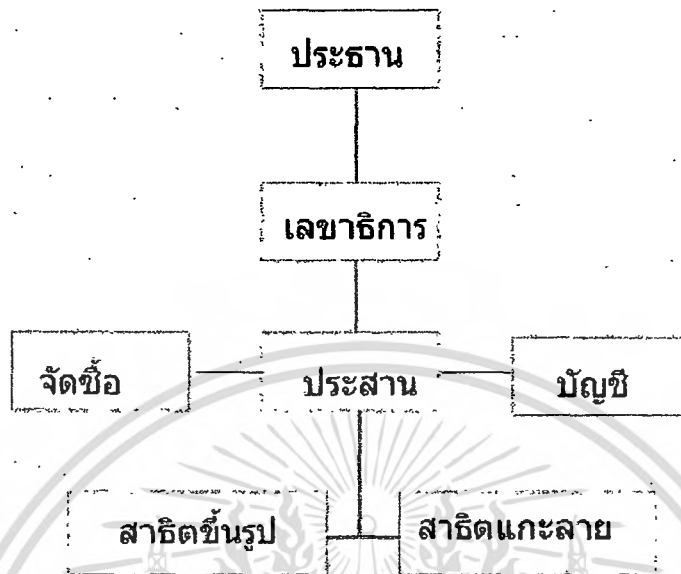

รูปที่ 5.2.1 แสดงผังการท่องเที่ยวรอบชุมชนเกาะเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ศูนย์การเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผา(เลขาธิการกลุ่ม;2550)

1. ฟังการดำเนินงานองค์ประกอบการบริหาร

รูปที่ 5.2.2 แสดงผังการบริหารกลุ่มศูนย์การเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด

5.2.2.2 รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

- ชาวบ้านสามารถมาใช้บริการอุปกรณ์ขึ้นรูปและเผาส่วนกลางได้
- เจ้าหน้าที่อาสาสมัครมีรายได้จากการทำผลิตภัณฑ์จำหน่าย
- ส่วนอาคารและที่ดินสนับสนุนจากผู้บริจาคและ องค์กร NGO
- สามารถรับรองการสาธิตและบรรยายแก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ

5.2.2.3 ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

5.2.3.1 กิจกรรมท่องเที่ยวเรียนรู้

- การชมนิทรรศการ
- การบรรยายวิธีการ
- การสาธิตการทำงาน
- การชมเลือกซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์

5.2.3.2 ประเภทนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวศึกษาเรียนรู้
- นักท่องเที่ยวที่พักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.4 กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางความเป็นไปได้อ

ตารางที่ 5.2.1 แสดงกิจกรรม องค์ประกอบพื้นที่ศูนย์การเรียนรู้

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางความเป็นไปเป็นไปได้อการ จัดการ
- การชม นิทรรศการ	- พื้นที่จัดแสดง	- การเก็บรักษารูปแบบผลิตภัณฑ์
- การบรรยาย วิธีการทำงาน	- ห้องบรรยาย	- การเก็บข้อมูลและการอธิบาย รวมถึงลักษณะกลุ่มผู้ฟัง
- การสาธิตการ ทำงาน	- พื้นที่ทำงาน(ปั้น-แกะลาย- อื่นๆ)	- การดูแลรักษาพื้นที่ทำงานและ เพื่อขนาดสำหรับผู้ที่มาเรียนรู้
- เลือกซื้อสินค้า	- พื้นที่โชว์สินค้าและผลิตภัณฑ์	- การแจ้งราคาสินค้าและรูปแบบที่ ชัดเจน

รูปที่5.2.3 การชมนิทรรศการ

รูปที่5.2.4 การบรรยายวิธีการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2.5 การสาธิตการทำงาน

5.2.3 ส่วนนิทรรศการวัดปรมย์ยิกาวาสวรรวิหาร(สมเขต ศิลธรรมว;2550)

5.2.3.1. ฟังการดำเนินงานองค์ประกอบการบริหาร

การดำเนินงาน โดยวัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายการดูแลซ่อมบำรุง โดยนำเงินบริจาคมาใช้มีอาสาสมัครเป็นผู้เกษียณอายุประมาณ 10 คนช่วยกันดูแลและบรรยายความรู้ในสถานที่

5.2.3.2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

- การจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับชาวมอญสมัยโบราณ
- การจัดแสดงเครื่องใช้สมัยโบราณ

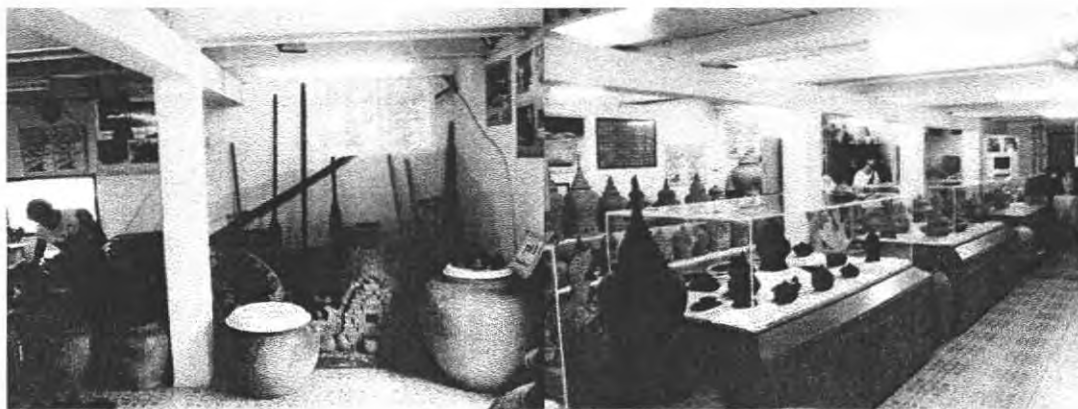
5.2.3.3. ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

- ลักษณะนักท่องเที่ยวที่มาเป็นทั้งแบบหมู่คณะและแบบทั่วไป

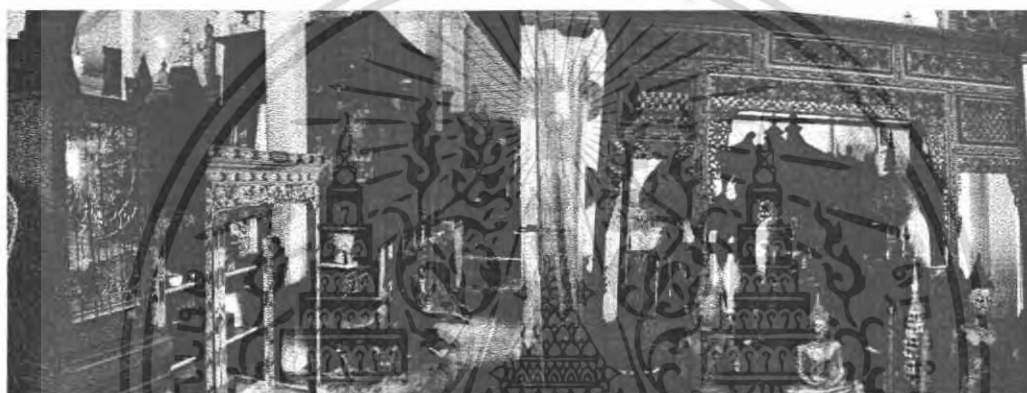

รูปที่ 5.2.6 ลักษณะอาคารส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2.7 ส่วนจัดแสดง วิถีชีวิตชาวมอญโบราณ(ชั้น 1)

รูปที่ 5.2.8 ส่วนจัดแสดง เครื่องใช้โบราณ(ชั้น2)

5.2.4 ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร(แปลงเกษตรสาธิต)

5.2.4.1. ผังการดำเนินงานองค์ประกอบการบริหาร

ลักษณะการดำเนินงาน หลักการสาธิตการเกษตรแก่ผู้สนใจทั้งนักท่องเที่ยวและชาวเกาะเกร็ด รายได้จากการจำหน่ายและสาธิตรวมถึงการจัดบรรยายแก่ผู้สนใจด้วย

รูปที่ 5.2.9 แสดงผังการดำเนินงานกลุ่มแปลงเกษตรสาธิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4.2. รายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

- สมาชิก ในกลุ่มสามารถบรรยายที่มาและแนวทางดำเนินการแทนกันได้
- มีการรับรองผู้สนใจตามลำดับการทำงาน
- สมาชิกคนอื่นๆทำงานกันตามปกติ
- ผลผลิตและเงินส่วนกลางนำมาหมุนเวียนซื้อสิ่งของที่จำเป็นเช่นอุปกรณ์เมล็ดพันธุ์

5.2.4.3 . ลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเภทของนักท่องเที่ยว

- การจัดบรรยาย
- การจัดสาธิตต่างๆ
- การจำหน่ายผลผลิต
- การรวมทุนกลุ่มสมาชิก

รูปที่ 5.2.10 แสดงลักษณะพื้นที่ทางกายภาพแปลงเกษตรสาธิต

รูปที่ 5.2.11 แสดงลักษณะพื้นที่บรรยายและจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4.4. กิจกรรมองค์ประกอบ และแนวทางการเป็นไปได้

ตารางที่ 5.2.2 แสดงกิจกรรมองค์ประกอบและแนวทางการเป็นไปได้ของโครงการ

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางการเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
- การบรรยาย - การสาธิต - การทำอาชีพ - การจำหน่าย ผลผลิต	- ในพื้นที่พักผ่อน - ในแปลงเกษตร - ในแปลงเกษตร - ในร้านค้าชุมชน,ร้านค้า ส่วนกลาง	- การจัดเตรียมข้อมูลและประเภท ของผู้ฟัง - การจัดเตรียมข้อมูลอุปกรณ์และ ประเภทของผู้ที่สนใจ - การจัดแบ่งหน้าที่และรายได้แก่ สมาชิกที่ชัดเจน

5.2.5. สรุปเปรียบเทียบกรณีศึกษาและโครงการ

- ด้านการท่องเที่ยวเรียนรู้ศูนย์การเรียนรู้เกาะเกร็ดเป็นที่นิยมของนักเรียน นักศึกษา และชุมชนผู้สนใจเป็นอย่างมาก มีการจัดเก็บค่าบำรุงรักษาและแบ่งเข้าส่วนกลาง อย่างชัดเจน(ค่าเข้าชม 500 บาทต่อกลุ่ม ค่าวิทยากร 300 บาทต่อกลุ่มค่าสาธิต คนละ 100 บาทต่อกลุ่ม) มีการติดต่อล่วงหน้าและทำการประสานกับส่วนการศึกษาและชุมชน ได้เป็นอย่างดีจึงควรนำแนวทางในการดำเนินงานไปใช้

- ด้านองค์ประกอบและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวควรมีส่วนรับรองผู้สนใจ นอกเหนือจากการเรียนรู้และการใช้งานของภายในชุมชนด้วย

- ด้านการทำงาน ในชุมชนยังไม่ได้รวมกันเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ทำให้สินค้าบางประเภทมีการแข่งขันและผลิตออกมาในจำนวนที่มากเกินความต้องการ

ลักษณะการจัดแสดง สามารถทำได้ในโครงการ โดยจัดแสดงวัตถุโบราณที่เคยเป็น เครื่องใช้ไม้สอยในอดีตโดยอาจดำเนินการ โดยให้มีสื่อที่มีความทันสมัยจะเพิ่มความสนใจมากขึ้น

กลุ่มแปลงสาธิตเกษตรนั้นจัดตั้งโดยพื้นฐานที่ชุมชนมีพื้นฐานในด้าน เกษตรกรรมมาเป็นเวลานานการสืบสานเบะสาธิตจึงเป็นไปได้อย่าง

แต่การจัดตั้งในพื้นที่โครงการนั้นต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่ต้องมีการเตรียมพื้นที่ เนื่องจากบริเวณพื้นที่เป็นที่น้ำเค็มเข้าถึงดังนั้นการเพาะปลูกจึงควรมีการศึกษาถึงลักษณะของ พืชพรรณท้องถิ่นไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 โรงแรมชุมชนพรวณานำรีสอร์ท(สารดิน สดากร ;2550)

โรงแรมที่ใช้วิถีเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถสร้างแนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตนเองหลังจากที่ประสบปัญหา พายุไต้ฝุ่นแกย์และความขาดทุนทางด้านเศรษฐกิจได้ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถผลิตได้เอง ทำให้แนวโน้มของหนี้สินลดลง สามารถลดรายจ่ายไปได้กว่า 30% และเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างแนวทางใหม่แก่องค์กรองค์กรซึ่งที่มีส่วนต่อชุมชน

หัวข้อที่เลือกทำการศึกษา

5.3.1 ภาพรวมของโรงแรม

5.3.2 องค์ประกอบภายในโรงแรม

5.3.3 ศูนย์การเรียนรู้และการจัดบรรยาย

5.3.4 การท่องเที่ยวส่วนอื่นๆ

5.3.5 สรุปเปรียบเทียบโครงการและกรณีศึกษา

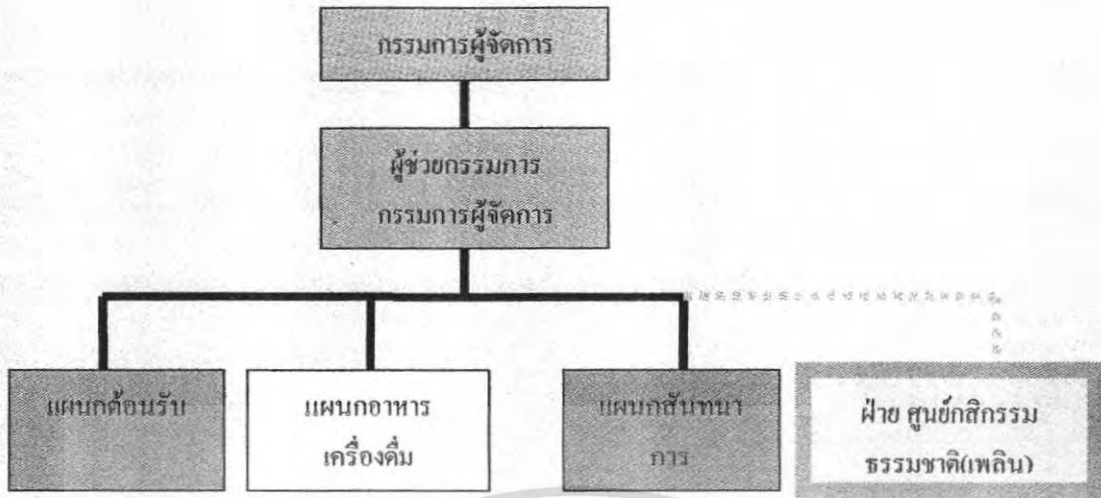
หัวข้อที่พิจารณา

1. ด้านการบริหารจัดการ
2. รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรม
3. ด้านแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. ด้านการจัดการการท่องเที่ยว
5. สรุปแนวทางการเป็นไปได้ของกรณีศึกษาและ โครงการ

5.3.1 ภาพรวมของโรงแรม

5.3.1.1 แนวทางการบริหารดำเนินการกิจกรรมโครงการ

คุณ อัครา รักษ์พันธ์และคุณ สุขุมสะอาดกร ก่อตั้งโรงแรมปี 2525 (คุณอัคราในปัจจุบันเป็นอดีตนายกสมาคมการท่องเที่ยวชุมพรอีกด้วย) ปัจจุบัน คุณ วริศร รักษ์พันธ์ ลูกชายเป็นผู้ดำเนินการ เป็นประธานกรรมการ บริหารโรงแรม

รูปที่ 5.3.1 ผังการบริหารงานและฝ่ายภายในโรงแรม ชุมพรคานานารีรีสอร์ท

รูปที่ 5.3.2 ผังบริเวณภายในโรงแรม ชุมพรคานานารีรีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.3.3 ลักษณะทางสภาพแวดล้อมบริเวณโรงแรม ชุมพรคาบาน่ารีสอร์ท

5.3.1.2 รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรม

5.3.1.2 .1. กรรมการผู้จัดการ 1 ตำแหน่ง

(คุณวริธ รัชย์พันธ์)ทำหน้าที่ บริหารงานทั้ง โครงการ ศักยภาพวิจัยบริหารงาน โครงการเป็นผู้ริเริ่มแนวคิด ศูนย์ศึกษารวมธรรมชาติ และ การใช้แนวคิดการ เริ่มต้นจากตัวองค์กรและเชื่อมโยง ไปยังชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีการช่วยเหลือเกื้อหนุนกัน

5.3.1.2 .2. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ 3 ตำแหน่ง

(คุณสารสิน สะดาก)จัดการบริหารทั่วไป

(คุณวิรัชชัย เพิ่มพูนประเสริฐ) การตลาดและการจัดซื้อ

(คุณสถาพร วัฒนาเมธี)การตลาด การประชาสัมพันธ์

5.3.1.2 .3. แผนกต้อนรับจำนวน 45 คน

- เอกสาร บัญชี งาน storage คุณภาพงาน 1 ตำแหน่ง
- front ต้อนรับ แบ่งกะเช้าและเย็น รวม 9 อัตรา (bell boy 1, front 2 , resolution 1)
- แม่บ้าน 22 คน (จัดห้องพัก 10 อัตราและล้างคั้น อีก 2 อัตรารวม 12, ซักรีด 5, ทำความสะอาด 5)
- ช่างต่างๆ 5 คน
- รักษาความปลอดภัย แบ่งกะเช้าและเย็น รวม 12 อัตรา

5.3.1.2 .4. แผนกอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 38 คน

- ครูว์ เช้าและเย็น ช่วงละ 10 ตำแหน่ง รวม 20 คน(พ่อครัวจีน 1, ไทย 1 ,ยุโรป 2, เบอเกอร์ 1)(ผู้ช่วยอีก 11 คน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บริการห้องอาหาร เข้าและเย็น ช่วงละ 9 คน หลังเที่ยงคืน 1 คน รวม 19 คน(เสิร์ฟ 5,จัดเลี้ยง 5 บริการ 5 แคชเชียร์ 3 คน)

5.3.1.2 .5. แผนกสันธนาการและค้ำน้ำหนักจำนวน 16 คน

- ครูสอนค้ำน้ำหนัก 3 คน
- เจ้าหน้าที่ staff คูและออกเรือ
- leader 7 คน
- captain ขับเรือ 3 คน
- ช่างเครื่อง 2 คน

การดำเนินงานของโรงแรมนั้นหลายมามีกรณีที่ทำให้พนักงานสับเปลี่ยน หรือช่วยกันในกิจกรรมของอีกฝ่าย หรือให้ดำเนินหน้าที่ควบคู่ไป ตัวอย่างเช่น ฝ่ายสวน ไปช่วยเหลืองานศูนย์กิจกรรมธรรมชาติ ในกรณีที่ว่างจากการตกแต่งดูแล หรือ งานเอกสาร บัญชี ในฝ่ายช่วยเหลือผู้บริหารมีบุคลากรเพียงคนเดียวเป็นต้น

5.3.1.3 ด้านแนวทางอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1. การเก็บขยะได้ทะเล
2. การนำน้ำเสียจากแม่น้ำมาหมุนเวียนบำบัดภายในโครงการ
3. การนำเศษวัสดุจากพวกไม้กลับมาใช้ใหม่
4. การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่
5. การผลิตผลิตภัณฑ์ไร้อาร์พิษใช้ในโครงการ

5.3.1.4 ด้านการจัดการการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติ
 - ค้ำน้ำหนัก ไคร้หมึก
2. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 - การท่องเที่ยวเที่ยวพิพิธภัณฑสถานจังหวัดชุมพร
 - การท่องเที่ยวตัวเมืองชุมพร
3. การท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้แนวทางของ โรงแรม
 - การชมสวนเพลิน
 - การชมพื้นที่ทำงานคาร์คัม คอมเพล็กซ์

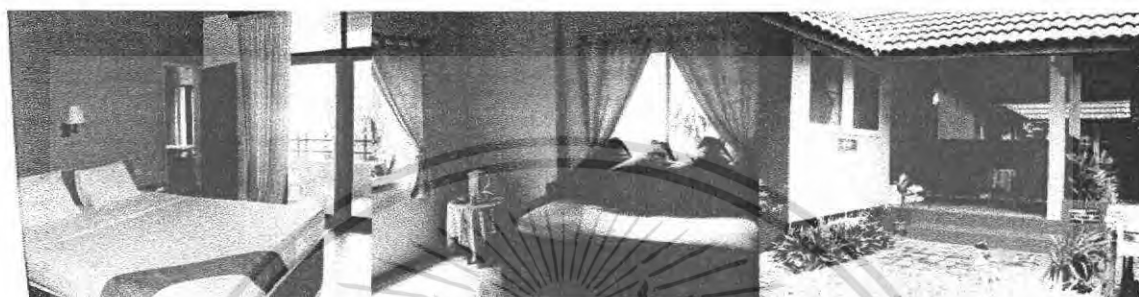
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงพาณิชย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความเป็นไปได้ทั้งด้านการจัดการและการอนุรักษ์แต่ต้องมีการทำงานด้านการดำเนินการที่ใช้เวลานานพอสมควรในแต่ละฝ่ายต้องใช้การวางแผนและประเมินแนวทางที่ถูกต้องหรือดีที่สุด

5.3.2 องค์ประกอบภายในโรงแรม

5.3.2.1 อาคารพักอาศัย

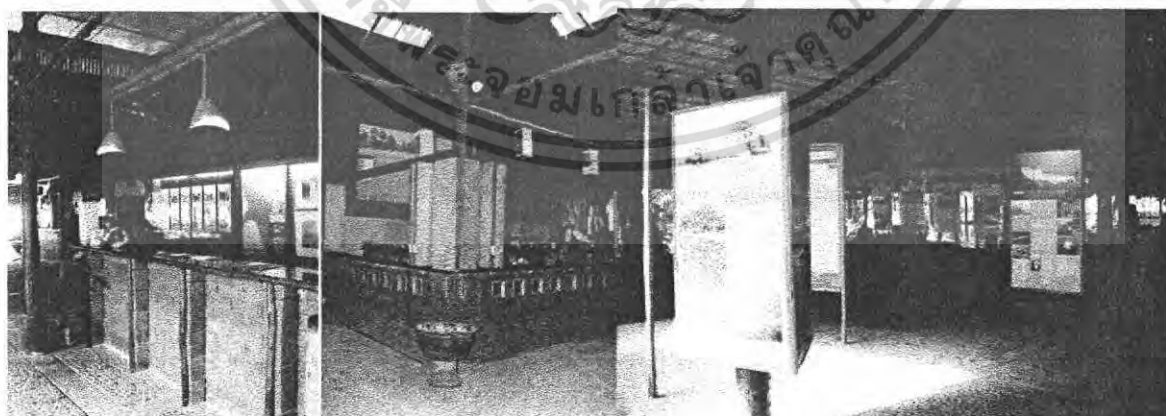
-Bangalo 90 room -Delux 30 room - Standard 90 room

รูปที่ 5.3.4 แสดงลักษณะทางกายภาพห้องพักในโรงแรม

1. อาคารต้อนรับ

- ติดต่อสอบถามบันทึกจัดห้องพัก
- โถงต้อนรับ
- ร้านจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์
- ส่วนบริการนวด
- บอร์ดแนะนำโรงแรมและการท่องเที่ยว

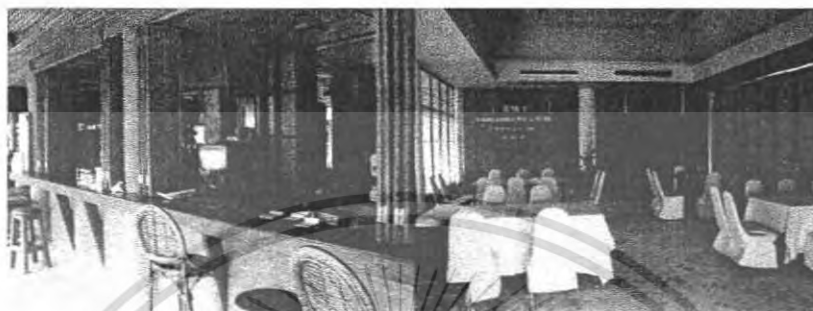
รูปที่ 5.3.5 แสดงพื้นที่ส่วนประกอบภายในอาคารต้อนรับ

รูปที่ 5.3.7 แสดงส่วนสันตนาการในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ห้องอาหาร

- ห้องทานอาหาร,เคาเตอร์บาร์,ห้องจัดเลี้ยง
- คริว(ไทย,จีน,ฝรั่ง),ผู้เก็บความเย็น,พื้นที่เก็บวัตถุดิบ

รูปที่ 5.3.6 แสดงกายภาพพื้นที่ห้องรับประทานอาหาร

3. ส่วนต้นทานการและการพักผ่อน

- อาคารติดต่อกิจกรรมค่าน้ำ
- ส่วนสวนพฤษ
- ส่วน นันทนาการ โรงแรม

รูปที่ 5.3.7 แสดงส่วนต้นทานการในโรงแรม

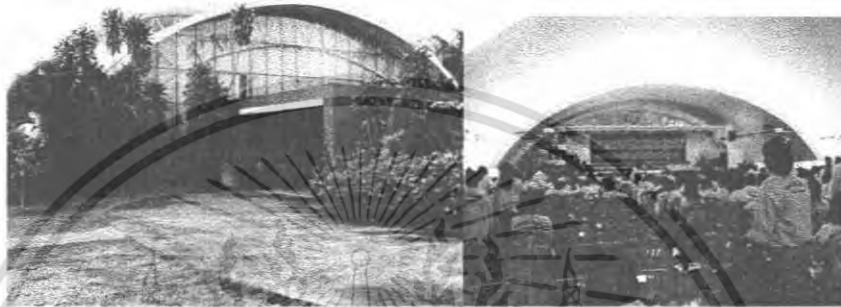
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พื้นที่การเรียนรู้

- ดำรงค้อมแพ็คเกจ (แสดงในหัวข้อต่อไป)

5. พื้นที่จัดสัมมนาและประชุม

โคมใช้ฝึกอบรม สัมมนา ให้การบรรยาย และพักผ่อนในศูนย์การเรียนรู้(ศูนย์กิจกรรม ธรรมชาติ) ขนาด ประมาณ 50 X 150 เมตร รับผู้เข้าฝึกสูงสุด 300 คน (เลือกพักโคม หรือ โรงแรมได้)

รูปที่ 5.3.8 แสดงภาพพื้นที่ประชุมสัมมนา

5.3.2.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1. การนำน้ำเสียจากแม่น้ำมาหมุนเวียนบำบัดภายใน โครงการ
- พืชบำบัด

รูปที่ 5.3.9 แสดงพื้นที่การบำบัดน้ำเสียด้วยพืช

2. การใช้พืชพรรณท้องถิ่นจัดภูมิทัศน์อาคาร

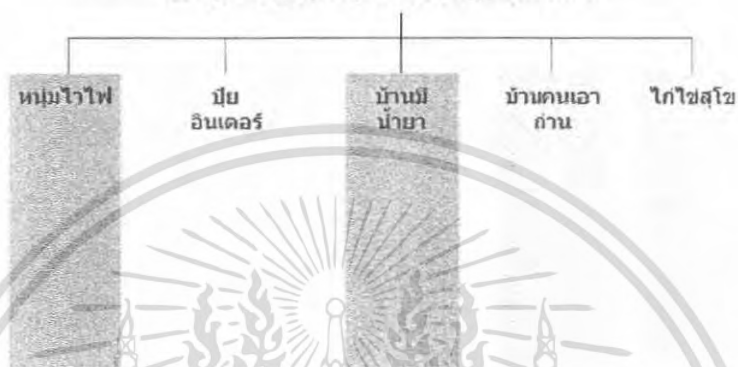
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.3 ศูนย์การเรียนรู้กิจกรรมธรรมชาติ

5.3.3.1 การการบริหารจัดการ เป็นส่วนที่เจ้าหน้าที่โรงแรมใช้เวลาว่าง ช่วยกันดูแลและผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ต่างๆถือเป็นส่วนประกอบของ โรงแรมชุมชนพรคานานรี สอร์ทที่เป็นจุดให้เก็คเป็นเอกลักษณ์ของ โรงแรม

2.6 b ผังองค์กรการดำเนินงานฝ่าย ศูนย์การเรียนรู้

ที่ปรึกษา อาภาโส คุณดำรง ปรึษาพันธ์
เป็นผู้คิดค้นอุปกรณ์ ดูแลจัดการ วิทยากรบรรยาย

รูปที่ 5.3.10 แสดงลักษณะผังการบริหารศูนย์การเรียนรู้

รูปที่ 5.3.11 แสดงภาพถ่ายพื้นที่สวนเพลิน

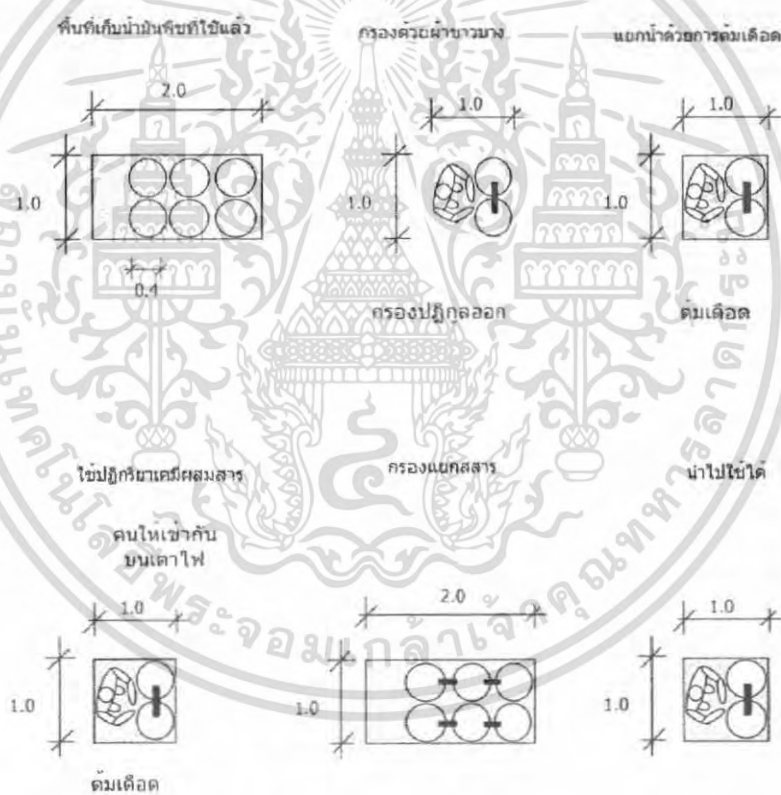
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนค้ำรังคี่ complex

5.3.3.2. รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรมและแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5.3.3.2.1 หมู่บ้านไฟฟ้า(ผลิตน้ำมันไบโอดีเซล)

ใช้กับจำหน่ายและรถภายใน โรงแรม คัดค้าน้ำมัน และช่วยลดก๊าซคาร์บอน โดยการใช้ น้ำมันจากโรงแรมและรับซื้อจากชาวบ้าน

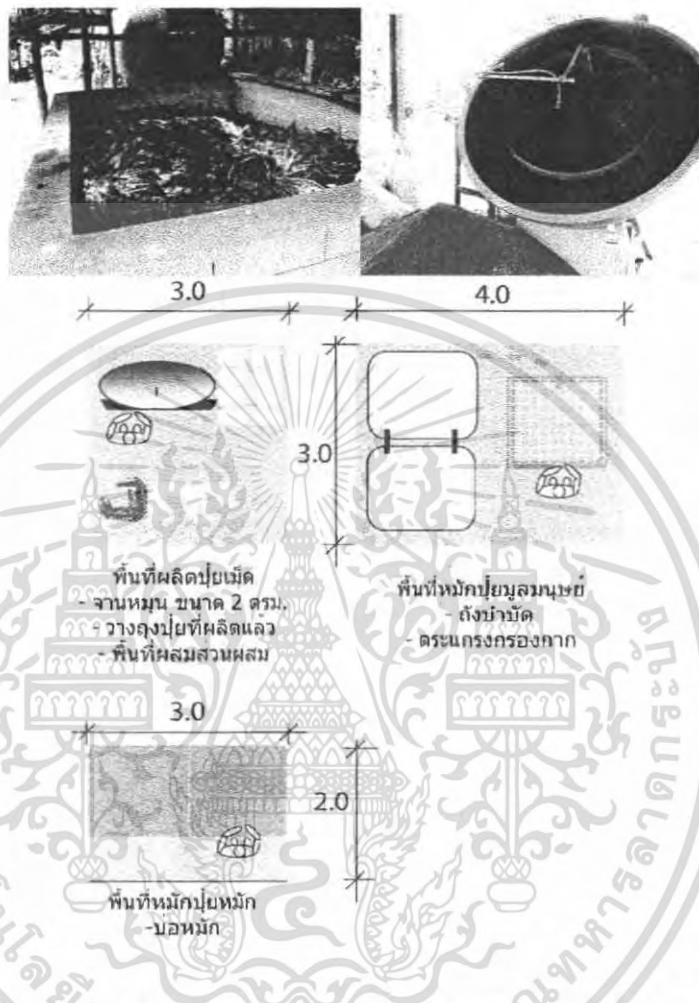

รูปที่ 5.3.12 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่การทำไบโอดีเซล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.3.2.2 ปุ๋ยอินเตอร์ (ผลิตปุ๋ยหมักคั้นทุนต่ำ)

เศษใบไม้+ดินหมัก+มูลสัตว์+มูลมนุษย์ จำหน่ายแก่ เครือข่ายเกษตรกรไร้สารพิษนอกจาก จะได้รายได้จากการจำหน่ายปุ๋ยยังได้เครือข่ายท่องเที่ยวเกษตร และยังรับของเสียจาก โรงแรมอื่นๆ อีกด้วย

รูปที่ 5.3.13 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ปุ๋ยหมักอินทรีย์ไร้สารพิษ

5.3.3.2.3 บ้านคนมีน้ำยา(ผลิตน้ำยาล้างห้องน้ำและแชมพู)

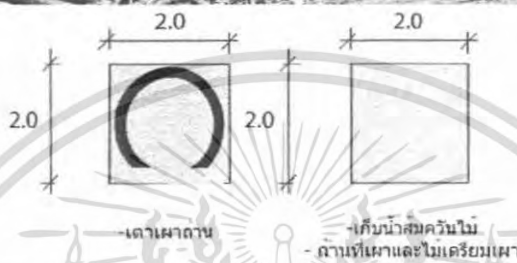
แชมพู-สบู่-น้ำยาล้างท่อ-น้ำยาชีวภาพ ใช้ภายในโรงแรมและจำหน่ายทั่วไปได้ผล,ลดต้นทุนกว่า 30 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.3.14 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำน้ำยาสระผม- น้ำยาล้างท่อ

5.3.3.2.4 บ้านคนเอาก่าน ถ่านไม้คาร์บอนและมลพิษ-ด้านอนุมูลอิสระ เป็นฝืน และได้น้ำส้ม
ควันไม้ ทำน้ำมันนวด

รูปที่ 5.3.15 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ทำถ่าน ไม้คาร์บอน

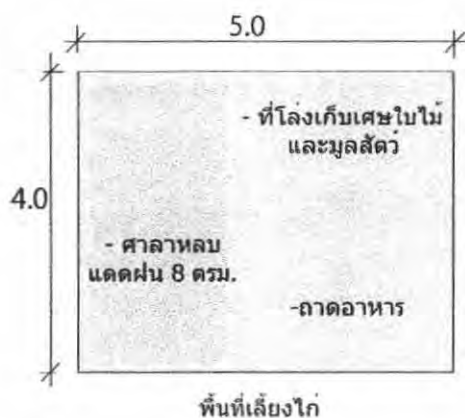
5.3.3.2.5 บ้านใกล้สุโข เกียงใกล้จากเศษอาหารในโรงแรมนำไข่ไปขายและใช้ในโรงแรม ชี้ไก่
นำไปทำปุ๋ย

พื้นที่เลี้ยงไก่

รูปที่ 5.3.16 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่เลี้ยงไก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.3.16 ลักษณะทางกายภาพพื้นที่เลี้ยงไก่ไข่

ตารางที่ 5.3.1 แสดงกิจกรรมองค์ประกอบและแนวทางการเป็นไปเป็นไปได้ของการ

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางการเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
<ul style="list-style-type: none"> - การบรรยาย - การสาธิต - การทำอาชีพ - การจำหน่ายผลผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> - ในพื้นที่บรรยาย - ในแปลงเกษตร - ในพื้นที่แต่ละสวน - ในร้านค้าชุมชน, ร้านค้าสหกรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเตรียมขมข้อมูลและประเภทของผู้ฟัง - การจัดเตรียมขมข้อมูลอุปกรณ์และประเภทของผู้ที่สนใจ - การจัดแบ่งหน้าที่และรายชื่อได้แก่สมาชิกที่ชัดเจน

5.3.2.4. ด้านการจัดการการเชื่อมโยงการ การท่องเที่ยว

การศึกษาเรียนรู้วิถีปฏิบัติและการนำไปใช้ในโรงแรมและส่วนต่างๆจากการทดลองใช้เวลา
รวม 10ปี การท่องเที่ยวเป็นลักษณะการบรรยาย การสาธิต การทดลองทำได้

โรงแรมและชุมชนสร้างเครือข่าย เกษตรไร้สารพิษ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดย
รูปแบบมีกิจกรรม

1. โรงแรมจำหน่ายปุ๋ยชีวภาพ และน้ำส้มควันไม้ไล่แมลง
2. รับซื้อผลผลิตทางเกษตรที่ผลิต โดยไร้กระบวนการสารเคมี
3. นำพนักงานในช่วงว่างช่วยเหลือในการทำสวน นาข้าว
4. พานักท่องเที่ยว ผู้ฝึกอบรม เข้าชมสวนซื้อผลผลิต

- กลุ่มศึกษาดูงาน (องค์กรรัฐ, โรงเรียนต่างๆ)แบ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบกลุ่มศึกษาเฉพาะด้านใช้เวลา ประมาณ 1 วันเต็ม
- แบบกลุ่มพักผ่อนเรียนรู้ในภาพรวมใช้เวลา ประมาณ ครึ่งวัน
- แบบศึกษาลึก(ลงมือทำ)ในภาพรวมใช้เวลา ประมาณ 4-5 วัน

ตารางที่ 5.3.2 แสดงเวลาการรับชมและฟังการบรรยาย กิจกรรมต่างๆในโครงการ

เวลา	กิจกรรม
9:00- 10:00	ชม วิทัศน์และ วิซีดี
10:00-12:00	ชมการสาธิต การทำงานศูนย์เรียนรู้
12:00-13:00	รับประทานอาหาร
* การศึกษาเฉพาะด้านจะไปดูงานที่แปลงเกษตร ชุมชน และลงมือทำเฉพาะด้าน	* ค่าใช้จ่าย พักโฮม 650 / คน / วัน
* การศึกษาลึกจะได้ลงมือทำทุกส่วน อย่าง ละเอียด	ค่าใช้จ่าย พัก โรงแรม 1200 /คน/ วัน

- กลุ่มที่มาเที่ยวโรงแรม และเข้าชม

- แบบกลุ่มศึกษาเฉพาะด้าน
- แบบกลุ่มดูงานในภาพรวมใช้เวลา ประมาณ ครึ่งวัน

ส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- กลุ่มสวนผลไม้ ทุ้งหง (นายหล้า) ทุ้ง ตะโก (สวนลุงนิล)
- กลุ่มเลี้ยงปลา ทุ้งหง (น้องป้าน)
- กลุ่มชาวนา บางสน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2.5. สรุปแนวทางการความเป็นไปได้ของกรณีศึกษาและโครงการ

ตารางที่ 5.3.3 กิจกรรม- องค์ประกอบเปรียบเทียบความเป็นไปได้ของกรณีศึกษาและโครงการ

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางการความเป็นไปเป็นไปได้การจัดการ
<ul style="list-style-type: none"> - การบรรยาย - การสาธิต - การทำผลิตภัณฑ์ - การเชื่อมโยงชุมชน - การหมุนเวียนบำบัดของเสียกลับมาใช้ใหม่ - การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ในพื้นที่ห้องประชุม - ในพื้นที่ค้ำรังค์ complex - พื้นที่ไบโอดีเซล - ทำปุ๋ยหมัก - โรงเลี้ยงไข่ - โรงสีข้าว - ทำน้ำยาใช้ในโรงแรม - เตาเผาถ่านและเครื่องบดถ่าน - ในร้านค้าชุมชน,ร้านค้าสหกรณ์ส่วนกลาง 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเตรียมข้อมูลและประเภทของผู้ฟัง - การปฏิบัติ ที่มีศักยภาพเหมาะสมกับสภาพโครงการในการนำของเสียมาบำบัดและกลับมาใช้ใหม่ - การจัดแบ่งลำดับและรายได้แก่กลุ่มเกษตรกรที่ชัดเจน - การจัดแบ่งลำดับและรายได้แก่กลุ่มสมาชิกที่ชัดเจนตรวจสอบได้

ด้านเศรษฐกิจกรณีศึกษามีรายได้ที่มีมากขึ้นทั้งจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผู้ที่สนใจมาเยี่ยมชมโครงการในส่วนศูนย์กิจกรรมธรรมชาติ ทำให้เห็นว่าแนวทางการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับและสนใจ

ด้านสังคม ใน โรงแรมมีการบริหารจัดการที่ไม่มีพนักงานอนแต่ผู้อำนวยการหรือรองฝ่ายที่ดูแลด้านนั้นๆจะเป็นคนออกคำสั่งในกรณีที่มีสมาชิกไม่สามารถตัดสินใจเองได้

การจัดการสิ่งแวดล้อมและแนวทางการอนุรักษ์

- ด้านการจัดทำเครือข่ายทางด้านเกษตร โดยกับรับซื้อผลิตภัณฑ์ไว้สารพิษมาใช้ในโรงแรม มีโอกาสเป็นไปได้อย่างสูงที่จะนำมาปรับใช้กับ โครงการเนื่องจากการลงทุนไม่มาก การรับรองควรมีพื้นที่เตาเผาถ่านบดผลิตภัณฑ์น้ำส้ม และการเชื่อมโยงกับกลุ่มเกษตรกรที่ชัดเจน
- การทำปุ๋ยอินทรีย์ ควรเป็นส่วนประกอบคู่กันเพราะนอกจากจะกำจัดของเสียได้แล้วยังเป็นการสร้างรายได้อีกด้วย
- การทำโรงเลี้ยงไก่เป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างปุ๋ยและรายได้จากการเกษตรใช้พื้นที่น้อยมีโอกาสเป็นไปได้ที่นำมาใช้กับโครงการ ในกลุ่มเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 โครงการกรณีศึกษา ชุมชนอัมพวา

5.4.1 กิจกรรมและองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

5.4.2 สรุปเปรียบเทียบกรณีศึกษากับโครงการ

ลักษณะทางกายภาพที่ตั้ง

รูปที่ 5.4.1 แสดงภาพถ่ายความเข็มทางอากาศที่ตั้งชุมชนอัมพวา

(ที่มา ikonos-online/www.pointasia.com)

พื้นที่ตั้งเป็นลักษณะคล้ายเกาะชุมชนตั้งอยู่บริเวณแม่น้ำแม่กลอง ชาวบ้านอาศัยอาชีพการค้าขาย การทำเกษตร การทำประมงน้ำจืด เป็นแหล่งท่องเที่ยวชมธรรมชาติที่ได้รับความนิยมมากมีการประสานการท่องเที่ยวกับสวนตัวต่างภายในชุมชนประกอบด้วย

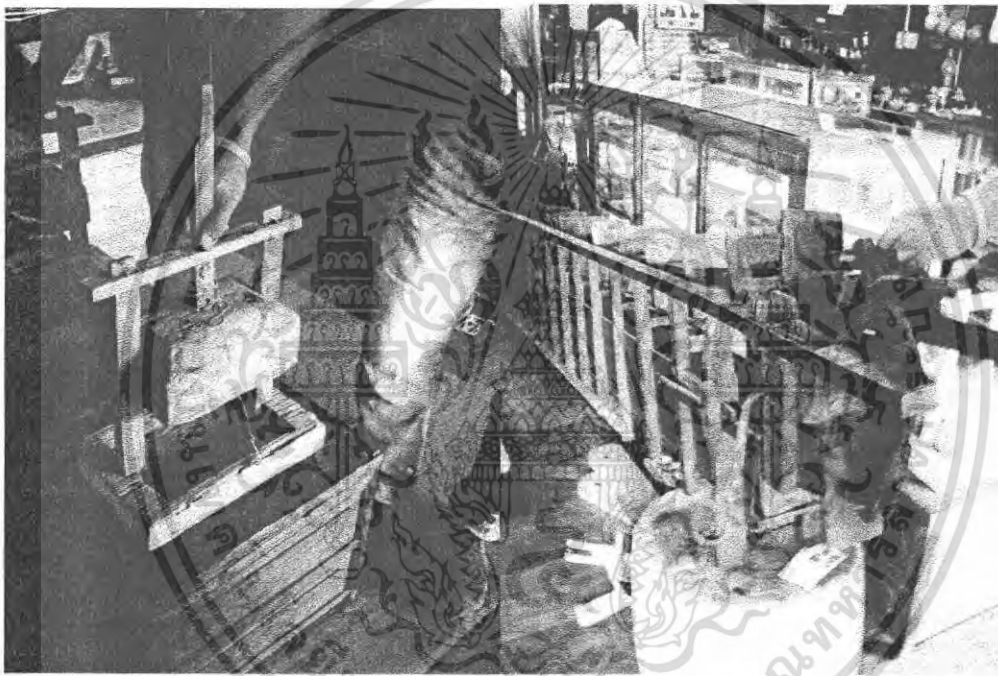
1 พิพิธภัณฑน์ ราชกาลที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4.2 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(พิพิธภัณฑ์ ราชกาลที่ 5)

2 ส่วนจัดแสดงความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

รูปที่ 5.4.3 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนจัดแสดงความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น)

3 ส่วนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณีใด

ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4.4 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร)

4 ตลาดน้ำ

รูปที่ 5.4.5 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวตลาดน้ำ)

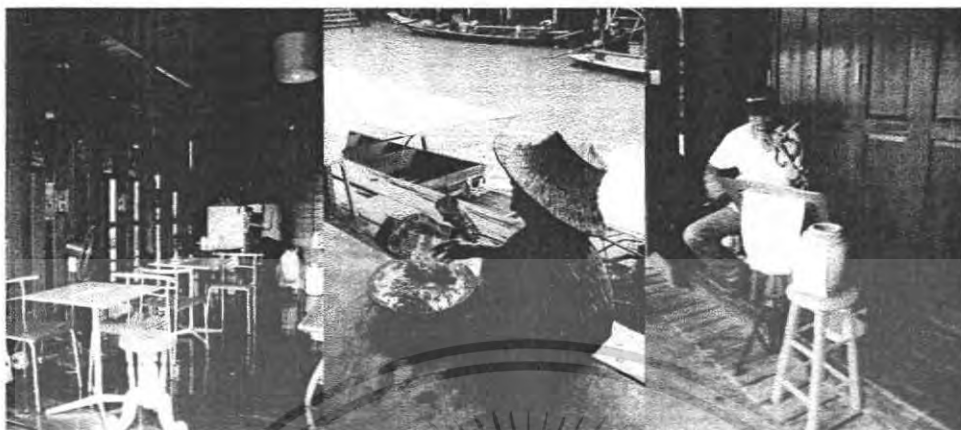
5 รูปแบบวัฒนธรรมชุมชน เป็นชุมชนริมน้ำและทำสวนควบคู่กัน

รูปที่ 5.4.6 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวชุมชนริมน้ำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6 ตลาดนัดชุมชน

รูปที่ 5.4.7 แสดงภาพถ่ายส่วนประกอบชุมชนอัมพวา(ส่วนการท่องเที่ยวตลาดน้ำ)

รูปแบบการท่องเที่ยว

1 การท่องเที่ยวเรียนรู้ด้วยตนเอง

2 การเข้ากิจกรรมเรียนรู้เป็นกลุ่มท่องเที่ยว

- การชมวิถีชีวิต
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

รูปที่ 5.4.8 แสดงภาพถ่ายลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนอัมพวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2.6. สรุปแนวทางการเป็นไปได้ของกรณีศึกษาและโครงการ

ตารางที่ 5.3.4 กิจกรรม- องค์ประกอบกรณีศึกษาชุมชนอัมพวาและโครงการ

กิจกรรม	องค์ประกอบ	แนวทางการเป็นไปได้ การจัดการ
- การบริหารจัดการทำ ผลิตภัณฑ์	- ร้านค้าชุมชน	- การจัดเตรียมข้อมูลและ ประเภทของผู้ฟัง
- การเชื่อมโยงชุมชน	- ฝ่ายติดต่อประสาน	- การจัดแบ่งลำดับและรายได้
- การจำหน่าย ผลิตภัณฑ์	- ฝ่ายการจัดหาตลาด	- แก่กลุ่มเกษตรกรที่ชัดเจน
- การจัดตั้ง โฮมสเตย์รับรอง นักท่องเที่ยว	- ในร้านค้าชุมชน,ร้านค้า ส่วนกลาง	- การจัดแบ่งลำดับและรายได้ แก่กลุ่มสมาชิกที่ชัดเจน
	- อาคารบ้านเรือนเดิมของ ชาวบ้านลงทุนทำกิจการ เอง	ตรวจสอบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.5.1 แสดงภาพถ่ายลักษณะรูปแบบอาคารพักอาศัยในโครงการเฟส 1
(ที่มา,online,<http://www.inhabitat.com/2006/09/03/sustainable-housing-for-new-new-orleans/>)

2 การเรียนรู้ลักษณะภูมิปัญญาท้องถิ่นกับชาวบ้าน(ด้านการสร้างและปรับปรุงอาคารด้วยวัสดุธรรมชาติ
ท้องถิ่น) โดยมีพื้นที่

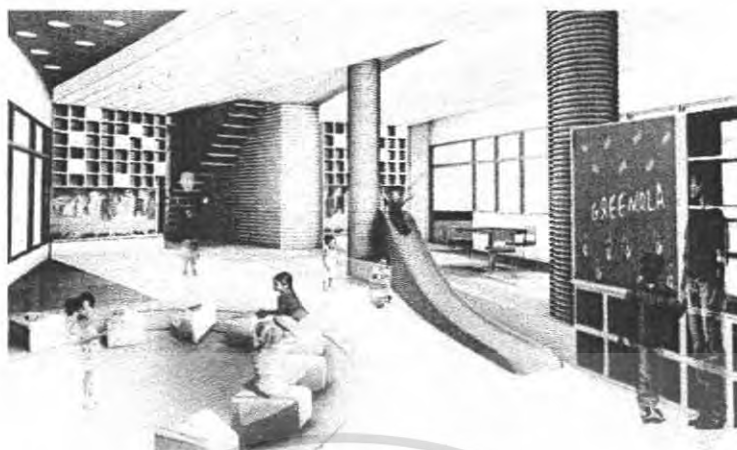
- ศูนย์การเรียนรู้(Education Center)ตั้งอยู่บริเวณด้านหน้า
- การจัดศูนย์แสดงสินค้าและผลิตภัณฑ์ทำจากธรรมชาติโดยชาวบ้านในชุมชนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตั้งอยู่บริเวณ
ด้านหน้า ใกล้กับ ศูนย์การเรียนรู้

รูปที่ 5.5.2 แสดงภาพถ่ายลักษณะรูปแบบอาคารส่วนศูนย์การเรียนรู้
(ที่มา,online,<http://www.inhabitat.com/2006/09/03/sustainable-housing-for-new-new-orleans/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การสร้างสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน(Day care)

รูปที่ 5.5.3 แสดงกายภาพลักษณะรูปแบบอาคารส่วนสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน(Day care)
(ที่มา,online,<http://www.inhabitat.com/2006/09/03/sustainable-housing-for-new-new-orleans/>)

- การสร้างรูปแบบของการเข้าสู่โครงการ ด้วยสะพานลอย(Holy Cross)ซึ่ง
 - สามารถเข้าถึงส่วนที่สำคัญที่เป็นจุดรับรองการเรียนรู้ได้สะดวก
 - แยกส่วนเพื่อป้องกันความรบกวนพื้นที่พักอาศัย
 - เป็นตัวเชื่อมโครงการด้านหน้าไปสู่ชุมชนสายอื่น

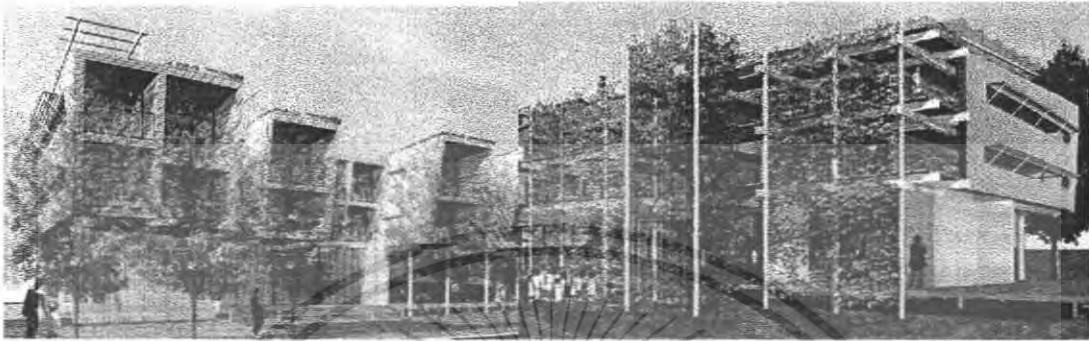

รูปที่ 5.5.4 แสดงกายภาพลักษณะทัศนียภาพสะพานลอย(Holy Cross)
(ที่มา,online,<http://www.inhabitat.com/2006/09/03/sustainable-housing-for-new-new-orleans/>)

- การสร้างอาคารชุดพักอาศัยรูปแบบใหม่(ขนาดประมาณ1-3ห้องนอน)ที่มีแนวคิด

(ผู้ออกแบบ:Schwartz Architecture/ Frederic Schwartz - NYC, NY)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารใช้ระบบแยกชิ้นส่วนประกอบประสานทางพิกัด ลดราคาการก่อสร้าง
- ออกแบบการวางต้นไม้และผังอาคารลดความร้อนจากดวงอาทิตย์
- ทุกๆหลังของอาคารมีพื้นที่เชื่อมต่อภายนอกและคาเฟ่ที่ใช้ประโยชน์กิจกรรมครอบครัวเป็นพื้นที่เพาะปลูกพืชไม้ผล,พื้นที่มองเชื่อมต่อกันและช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยได้

รูปที่ 5.5.5 แสดงกายภาพลักษณะทัศนียภาพอาคารชุดพักอาศัย

(ที่มา,online,<http://www.inhabitat.com/2006/09/03/sustainable-housing-for-new-new-orleans/>)

เนื่องจากโครงการเป็นเพียงโครงการที่กำลังก่อสร้าง และไม่มีแบบแปลนที่ชัดเจน ทำให้ยังไม่สามารถวิเคราะห์ด้านพื้นที่ที่วางและประโยชน์ใช้สอยที่มีรายละเอียดมากนักแต่สามารถวิเคราะห์แนวทางการดำเนินกิจกรรม ของโครงการ ได้ดังนี้

- 1 ส่วนดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวยังยั่งยืน
 - การจัดการต้อนรับเพื่อนบ้านจากพื้นที่อื่นๆมากเพื่อการเรียนรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่พึงพิงกับธรรมชาติโดยมีพื้นที่รับรองเป็นศูนย์การเรียนรู้และนิทรรศการ
- 2 การออกแบบอย่างยั่งยืน
 - แนวคิดการก่อสร้างอาคาร ด้วยวัสดุท้องถิ่น โดยชาวบ้านท้องถิ่นทั้งยังสามารถใช้เป็นจุดส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนรูปแบบใหม่อีกด้วย

5.6 กรณีศึกษาFloriade Pavillion,Haarlemmermeer ;Netherland ,FOA ;Unbuild Project

5.6.1 ความเป็นมาของโครงการ

ฮาร์เลมเมอร์ (Haarlemmermeer) เป็นเมืองเล็กๆที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของฮัมบวร์คที่ โครงการนี้ตั้งอยู่ที่ทะเลสาบ Floriade เป็นโครงการประกวดแบบก่อสร้างปี 2000 โครงการมีข้อกำหนดถึงรูปแบบที่เน้นการอยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมของสังคมและธรรมชาติท้องถิ่นตั้งอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Floriade Pavilion
Haarlemmermeer | 2000

รูปที่ 5.6.1 แสดงพื้นที่ตั้งโครงการ

(ที่มา, หนังสือ Phylogenesis , สำนักพิมพ์ Actar, พิมพ์ปี 2000, p. 544, ผู้แต่ง FOA)

5.6.2 การจัดวางพื้นที่ใช้สอยกิจกรรมต่างๆและแนวคิด

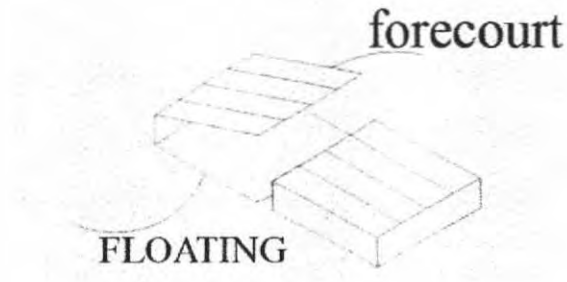
- 1 ให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของเมืองที่ประเทศ อยู่ใต้ระดับน้ำทะเลเป็นเวลากว่า 150 ปี
- 2 ลักษณะวัฒนธรรมของชาวเมืองที่นิยมปลูกดอกทิวลิป
- 3 เป็นศูนย์รวมใหม่เพื่อต้อนรับกิจกรรมแบบใหม่

แนวคิดการจัดวางพื้นที่รูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับการใช้สอยในรูปแบบกิจกรรม

- 1 ทูงทิวลิป
- 2 อาคารใช้สอยด้านการจัดโชว์นิทรรศการต่างๆ
- 3 การใช้พื้นที่ประชุมบรรยาย
- 4 พื้นที่ฉายภาพยนตร์
- 5 พื้นที่จัดกิจกรรมต่างๆ

จึงได้ผลสรุปการออกแบบสร้างการเข้าอยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมของสังคมและธรรมชาติท้องถิ่นด้วยสะพานปรับได้เป็นตัวแทนแสดงเอกลักษณ์ของเมืองและตัว Floating กลางน้ำเป็นตัวสร้าง private function และสามารถลอยข้ามฝั่งทะเลสาบหรืออยู่ที่ใดก็ได้ และทั้งสองชั้นยังสามารถเชื่อมต่อกันเพื่อรับรองกิจกรรมต่างๆได้ด้วยมีลักษณะที่เป็น 2 ส่วนคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.6.2 แสดงส่วนประกอบโครงสร้างของโครงการ
(ที่มา, หนังสือ Phylogenesis ,สำนักพิมพ์ Actar,พิมพ์ปี 2000,p. 544,ผู้แต่ง FOA)

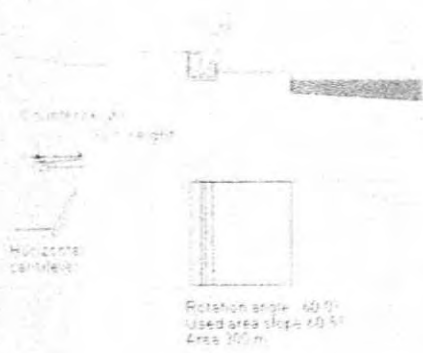

รูปที่ 5.6.3 แสดงส่วนทัศนียภาพโครงการ
(ที่มา, หนังสือ Phylogenesis ,สำนักพิมพ์ Actar,พิมพ์ปี 2000,p. 544,ผู้แต่ง FOA)

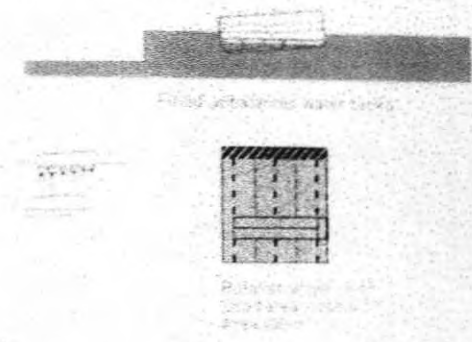
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROGRAM

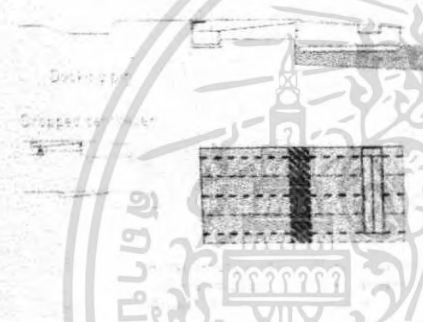
display

event hall

event

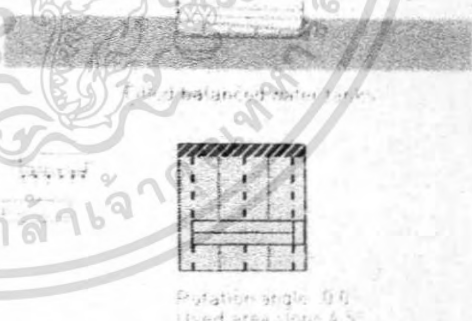
cinema

performance

lecture hall

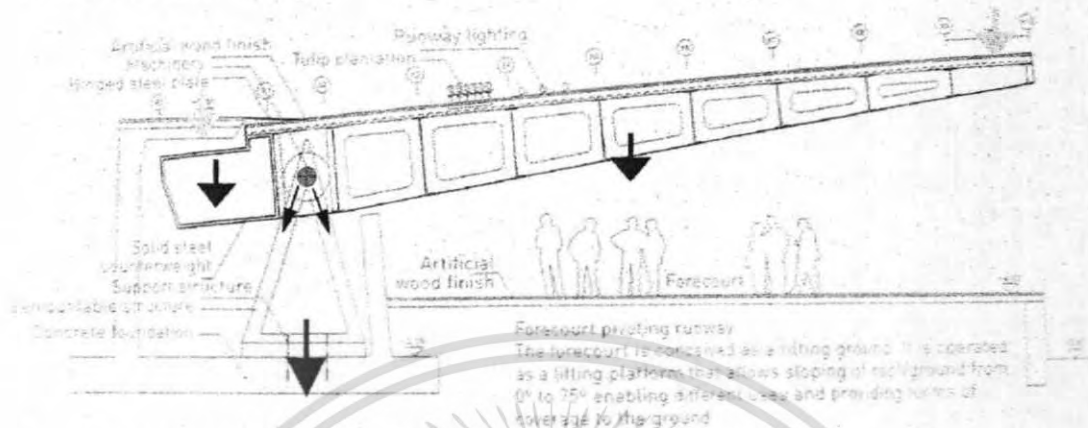
รูปที่ 5.6.4 แสดงการใช้พื้นที่ในกิจกรรมต่างๆและการปรับเปลี่ยนของโครงสร้าง (ที่มา, หนังสือ Phylogenesis ,สำนักพิมพ์ Actar,พิมพ์ปี 2000,p. 544,ผู้แต่ง FOA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.3

การวิเคราะห์ศึกษาระบบโครงสร้างและระบบประกอบอาคาร

FORECOURT

โครงสร้างของLifting bridge เป็นลักษณะสะพาน มีน้ำหนักวางด้านหลัง (runway ใช้truss สำเร็จรูปไปร้อมตามช่องgrid โครงสร้างหลัก(ลูกกรง)ค้ำ) ถายน้ำหนักลง - จุดหมุน [hinge steel plate] - ขาสถาปัตยกรรม [DEmountable structure] - คอนกรีตหล่อรับน้ำหนัก[concrete foundation] ซึ่ง เป็นตัวช่วยค้ำ น้ำหนักของสะพานไว้(และรับน้ำหนัก) และใช้จุดหมุนจุดเดิม(ลิ้น)

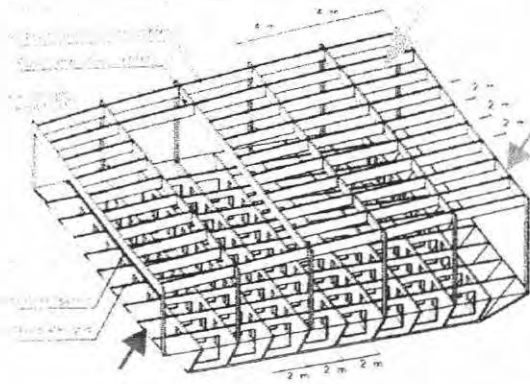
มีโครงสร้างเหล็กของ [] รับบน ตามขวางวางทุกๆ 2 เมตร เหล็กเส้นค้ำ[solid steel bracing]รัดกันแรงบิด ตัวสะพานยกและเคลื่อนไหว ด้วยเครื่องจักร : ซึ่งมีรูปแบบในกรอบรูปที่ 5.6.5

รูปที่ 5.6.5 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมของโครงสร้างส่วน Forecourt

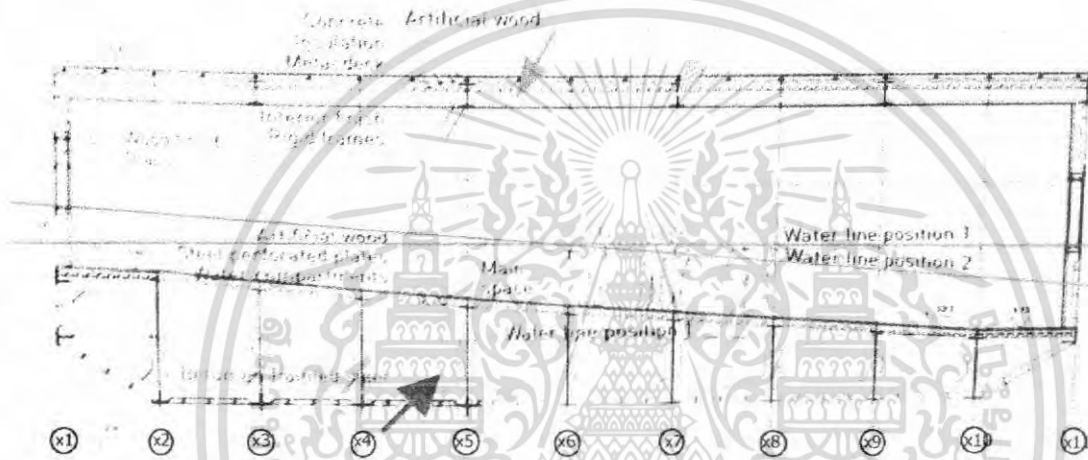
(ที่มา, หนังสือ Phylogenesis , สำนักพิมพ์ Actar, พิมพ์ปี 2000, p. 544, ผู้แต่ง FOA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FLOATING pavillion strucral

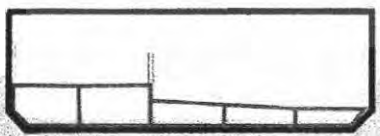
โครงสร้าง Floating Pavilion เป็นโครงข้อแข็ง [rigid frame] โครงรองรับเป็นคานเหล็ก [] คานกลางเป็นผนังเหล็กกันน้ำ [Water tight steel panel] ทั้งด้านยาวและขวาง สามารถกันน้ำรั่วได้เพื่อใช้เป็นท่อนลอยน้ำ ใช้ระบบเครื่องกลในการดูดน้ำและปล่อยน้ำ เพื่อใช้ในการสร้างการลอยตัวของ Floatinging ซึ่งมีระนาบพื้นรองรับในกิจกรรมที่มีความต้องการแตกต่างกัน ด้วยการดูดน้ำเข้าไปในช่องที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งค่าของปริมาตรน้ำ มีการกำหนดค่าตายตัวในบล็อกทุ่นเฉพาะแต่ละตัว โดยให้มีระนาบเปลี่ยนจาก 0 เป็น 4.5 องศา เทียบกับแนวระนาบ ระดับน้ำภายนอกก็จะกลืนล้นส่วนรททุกลอยน้ำต่างกันไป 2 มม

fill balance water tank

fill unbalance water tank

รูปที่ 5.6.6 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมของโครงสร้างส่วน Floating (ที่มา, หนังสือ Phylogenesis ,สำนักพิมพ์ Actar,พิมพ์ปี 2000,p. 544,ผู้แต่ง FOA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

งานระบบประกอบอาคาร

6.1 ระบบโครงสร้างอาคาร

6.1.1 แนวทางการเลือกโครงสร้างอาคาร

ความสำคัญของระบบ โครงสร้างมีมีหัวข้อหลักที่เป็นเกณฑ์การพิจารณาตามลำดับต่อไปนี้

- ความเหมาะสมต่อกิจกรรมที่ใช้สอย
- ความมั่นคงปลอดภัย
- ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น
- อายุในการใช้งาน
- ความประหยัดงบประมาณการก่อสร้าง
- ความสะดวก รวดเร็วและประหยัดระยะเวลาในการก่อสร้าง
- ความสะดวกในการขนส่ง และ จัดหาอุปกรณ์
- ความสะดวกในการจัดหาแรงงาน และช่างฝีมือ
- การดูแลและบำรุงรักษา

6.1.2 การศึกษาลักษณะโครงสร้างที่ใช้กับอาคาร

(1) เสาเข็มและฐานราก

- เสาเข็มรูปแบบของงานเสาเข็มที่ถูกนำมาใช้ในโครงการมีดังนี้

1. เข็มเจาะ ปัจจุบันเป็นที่นิยมมากขึ้น สำหรับอาคารขนาดเล็ก เนื่องจากเทคนิคและวิธีการไม่ยุ่งยากมาก และราคาไม่แพง โดยใช้เข็มเจาะเมื่อมีความจำเป็นจะต้องตอกเข็มใกล้ๆ กับอาคารของคนอื่น เช่น ห่าง 0.80 เมตร โดยไม่ยอมให้อาคารข้างเคียง มีปัญหาแตกร้าว ทรุด หรือชอยที่เข้าพื้นที่ก่อสร้าง มีขนาดแคบมากไม่สามารถจะขนส่งเสาเข็มต้นยาวๆ มาตอกได้ จึงจำเป็นจะต้อง ใช้เข็มเจาะ

หลักการของเข็มเจาะก็คือ ใช้การขุดดินผ่านท่อเหล็กกลมกลวง ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 35 เซนติเมตรขึ้นไป แล้วแต่การรับน้ำหนัก ของอาคาร โดยที่ปลาย 2 ข้างเป็นเกลียวหมุนต่อเนื่องลงไปดิน เข็มเจาะสำหรับอาคารมักจะลึกโดยเฉลี่ย 21 เมตร (ผลการเจาะสำรวจ ชั้นดินในทางวิศวกรรม โดยปกติชั้นดินทรายที่รับน้ำหนักในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จะลึกโดยประมาณ 19-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22 เมตร) แล้วดอกท่อเหล็กกลมลงไปทีละท่อน แล้วขุดดินขึ้นมา ดอกลงไป จนได้ระดับความลึกที่ต้องการ แล้วจึงผูกเหล็กตามแบบ หย่อนลงไปในท่อ เพคอนกรีตตามส่วน จากนั้นจึงค่อยๆ ดึงท่อเหล็กขึ้นมาซ้ำๆ ทีละท่อนจนหมด แล้วจึงปิดปากหลุม รอจนกว่าปูนแห้งก็เป็นอันเสร็จจะเห็นได้ว่าความเสถียรที่เกิดขึ้นรอบๆ เข็มเจาะนั้นน้อยกว่าระบบการใช้เข็มดอกลงไป ต่อกันเป็นท่อนๆ

2. เสาเข็มกด เป็นการลดความเสถียรในการตอกเข็มอีกวิธีหนึ่ง และไม่ค่อยยุ่งยากใช้กับโครงสร้างที่ไม่ใหญ่โตหรือรับน้ำหนักมากนัก เช่น กำแพงรั้ว หรืองานเร่งด่วนที่ไม่ต้องการตั้งป็นชั้น เข็มกดเป็นวิธีการที่ใช้รถแบ็คโฮ ดึงเสาเข็ม คสล. รูปหน้าตัด 6 เหลี่ยม ขนาดยาวต้นละ 6 เมตร มากดโดยใช้แขนเหล็กของรถแบ็คโฮ ลงไป ซึ่งจะ ไม่มีความเสถียรกับรอบๆ ข้าง วิธีนี้สะดวกและรวดเร็วแต่ให้ระวังแนวเสาเข็มต้องตั้งให้ตรงแล้วจึงกด ไม่เช่นนั้นเสาจะเบี้ยวหรือหัก หรือทำให้รับน้ำหนัก ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

3. เสาเข็มตอก เป็นเข็มที่มีราคาค่อนข้างประหยัด เมื่อเทียบกับเข็มเจาะ สามารถทำงานได้รวดเร็ว จึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มานาน แต่ข้อเสียคือ ก่อให้เกิดการสั่นสะเทือนในเวลาตอกมากกว่าเข็มทุกประเภท และเกิดแรงอัดของดินที่เข็มถูกตอกลงไป แทนที่หน้าตัดของเข็ม อาจจะเป็นรูปตัว I หรือสี่เหลี่ยมตัน โดยทั่วไปจะมีขนาดยาวประมาณ 8-9 เมตรต่อท่อน จึงต้องต่อ 2 ท่อน เพื่อให้ได้ระยะความลึก เสาเข็มชนิดนี้ อาจจะทำให้อาคารที่ติดกันแตกร้าว อันเนื่องจากแรงสั่นสะเทือน นอกจากนั้นการดำเนินการยังต้องใช้พื้นที่ เช่น การตอกตั้งป็นชั้น เข็มที่มีความยาว ก่อให้เกิดความ ไม่สะดวก ในการเคลื่อนย้าย

- ฐานราก

ฐานรากเป็นโครงสร้างที่สำคัญสำหรับอาคาร โดยฐานรากจะทำหน้าที่ถ่ายน้ำหนักจากโครงสร้างของอาคารส่วนที่อยู่เหนือดินลงสู่พื้นดิน โดยมีหลักเกณฑ์ว่าการทรุดตัวของฐานราก ทุกๆฐานจะต้องเท่ากัน มีค่าน้อยมากหรือมีค่าเท่ากับศูนย์ และฐานรากยังทำหน้าที่คล้ายสมอเรือในการที่จะยึดโครงสร้างของอาคารส่วนบนไม่ให้เคลื่อนที่หรือยกตัวขึ้น (uplifting) อันเนื่องมาจากแรงดันของน้ำใต้ดิน แรงกระทำจากลมพายุหรือแผ่นดินไหว ฐานรากที่นำมาใช้ในโครงการมีดังนี้

1. ฐานรากแบบมีเข็ม เนื่องจากบริเวณจังหวัดกระบี่พื้นที่ปากแม่น้ำมีสภาพดินอ่อน เช่นเดียวกับ กรุงเทพมหานคร จึงต้องใช้ฐานรากแบบมีเข็ม ฐานรากชนิดนี้ จะรับน้ำหนักจาก เสา ถ่ายลง เสาเข็ม และดิน ตามลำดับ

2. ฐานรากแท่งค่อม เป็นฐานคอนกรีตหล่อตกลงไปในดินหรือน้ำ จนถึงระดับที่ ต้องการ สำหรับส่วนที่ไม่ต้องรับน้ำหนักอาคารมากนัก

สรุปแนวทางการเลือกใช้โครงสร้าง

- เสาเข็มเจาะ ในบริเวณที่มีความเสี่ยงด้านความเสียหาย
- เสาเข็มคคบริเวณที่ต้องการการรับน้ำหนักน้อยส่วนในโครงการ
- เสาเข็มคคบริเวณที่ไม่มีความเสี่ยงด้านผลกระทบแรงกระทำ
(ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตรวจสอบสภาพชั้นหินรับน้ำหนักและขนาดและการวางฐานรากบนเสาในส่วนที่เชื่อมต่อกัน)
- ฐานรากมีเข็มส่วนรับน้ำหนักมาก
- ฐานรากแบบแท่งตอม่อส่วนรับน้ำหนักน้อย

(2) โครงสร้างหลักอาคาร

โครงการ เป็น โครงการที่มีขนาดอาคารไม่ใหญ่มากนักและไม่จำเป็นต้องใช้โครงสร้างพิเศษเพื่อรับน้ำหนักของอาคาร ดังนั้นจึงเลือกใช้โครงสร้างทั่วไปซึ่งประหยัดและก่อสร้างได้ง่ายกว่าคือ โครงสร้างเสา คาน คอนกรีตเสริมเหล็กการพิจารณาช่วง กว้างของโครงสร้างเสาและคาน ดูจากพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารส่วนใหญ่ขนาดห้องประมาณ 4.00 X 4.00 เมตร โครงสร้างอาคารจึงใช้ช่วงเสา 4.00 เมตรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมกับระบบโครงสร้างแบบเสาและคาน ไม่ว่าจะเป็น BEAM AND SLAB , FLAT SLAB, RIBBED SLAB, WAFFLE SLAB และมีการคำนึงถึงการรับแรงลมโดยเสริมความแข็งแรงค้ำผนังรับแรง SHEAR WALL ตรงส่วน CIRCULATION ทางตั้ง

(3) โครงสร้างพื้น

การก่อสร้างพื้นอาคารในโครงการมีโครงสร้างพื้นที่ใช้คือพื้นหล่อในที่ ลักษณะการวางพื้นก็สามารถแบ่งได้ 2 วิธี คือ การวางพื้นถ้ำน้ำหนักบนคาน (slab on beam) และการวางพื้นให้ถ้ำน้ำหนักบนดิน (slab on ground) โดยการวางพื้นบนดินนั้น นิยมทำกันในชั้นที่ติดกับพื้นดินที่ต้องได้รับน้ำหนักมากๆ เช่นบริเวณจอดรถ ถคปัญหา เรื่องการทรุดตัวของโครงสร้างและคานได้ เนื่องจากน้ำหนักพื้นทั้งหมดได้ถ้ำลงสู่พื้นดินโดยตรงนั่นเอง ในเรื่องการเทพื้นนั้นควรเชื่อมต่อเนื้อให้เสร็จเสียทีเดียว จะเป็นการดีเพราะคอนกรีตจะได้เป็นเนื้อเดียวกัน ตามมาตรฐานแล้ว พื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก จะต้องมียคอนกรีตหุ้มเหล็กเส้นไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร โดยใช้คอนกรีต ที่มีอัตราส่วน ปูน : ทราย : หิน เป็น 1:2:4

(4) โครงสร้างผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผนังเรียกได้ว่าเป็นผิวหนังของอาคาร (skin) สำหรับผนังภายนอกนั้นคอยปกป้องอาคารจากความเปลี่ยนแปลงของ อากาศ ร้อนหนาว แดด ลม ฝน ภายอาคาร ส่วนผนังภายในนั้น ทำหน้าที่แบ่งส่วนใช้สอยต่าง ๆ ภายในอาคารให้เป็นสัดส่วนตามการใช้สอยผนังที่ใช้ในโครงการ

- ผนังก่ออิฐฉาบปูน

นั้น เป็นผนังที่ใช้อิฐก่อขึ้นมา และฉาบทับด้วยปูน เพื่อความเรียบร้อย สำหรับการก่ออิฐในผนังชนิดนี้ จะต่างจาก การก่ออิฐของ ผนังก่ออิฐโชว์แนว เพราะจะต้องก่ออิฐให้ ผิวคอนกรีตมีรอยบุ๋ม ลึก ประมาณ 3-5 มิลลิเมตร เพื่อเวลาฉาบปูน จะได้ยึดเกาะ ผิวคอนกรีตได้แน่นหนา ก่อนฉาบปูนก็ควรทำความสะอาดผนัง ด้วยไม้กวาด หรือลมเป่า ให้เศษ หรือฝุ่นปูน หลุดออกเสียก่อน และทำการรดน้ำให้ชุ่มเสีย ทั้งไว้ซักครั้งนาที่ ก่อนนำอิฐดูน้ำให้เต็มที ป้องกันไม่ให้อิฐ ดูน้ำ ไปจากปูน อันจะก่อให้เกิดการแตกร้าวของผนัง ได้

- ผนังกระจก (Curtain wall)

มีน้ำหนักเบา มีความโปร่ง มีราคาแพง ใช้ได้ง่ายเร็ว แต่ต้องทำความสะอาด

- ผนังยิปซัมหรือผนังเบา

มีน้ำหนักเบา ประหยัด และติดตั้งได้รวดเร็ว ในการติดตั้งผนังเบา นั้น ต้องคำนึงถึงตำแหน่ง สวิตช์และปลั๊กไฟต่างๆให้ครบถ้วน เพราะหากต้องการ ติดเพิ่มเติมที่หลังนั้นจะมีความยุ่งยากมาก และอาจทำให้เกิด การเสียหาย กับผนังขึ้นได้ ผนังยิปซัมมี อายุการใช้งานสั้น และมักจะมีปัญหาในเรื่องความชื้น จึงนิยมใช้กับผนังภายใน และผนังตกแต่ง ที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อย ๆ ครัว สำหรับงานผนังที่นับว่าเป็นเปลือกของอาคารนั้น สามารถพิจารณาเลือกใช้ตามประ โยชน์ใช้สอย รสนิยม และความต้องการที่เหมาะสมในแต่ละอาคาร

- ผนังไม้ไผ่ขัดแตะ

มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ติดตั้งเร็ว ช่างท้องถิ่นมีความชำนาญ มีความโปร่ง กันฝนได้ระดับหนึ่ง(แต่อายุการใช้งานไม่นานวันแต่หากนำไปแช่น้ำเต็มได้ มอด, พังไฟเอาผิวไม้เก่าออก, ลงน้ำยาเคลือบ มีอายุใช้งานได้มากที่สุดประมาณ 30 ปี)

- ผนังไม้ตัดแต่ง

มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ติดตั้งเร็ว ช่างท้องถิ่นมีความชำนาญ มีความโปร่ง กันฝนได้ระดับดีวันแต่รอยต่อไม่ ลงน้ำยาเคลือบ จะมีอายุใช้งานสูง

- ผนังไม้โกลกาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีน้ำหนักเบา หาได้ตามท้องถิ่น(แต่ต้องปลูกคืน 1/10 ต้น)คิดตั้งเร็ว ช่างท้องถิ่นมีความชำนาญ มีความโปร่งสูงมาก ไม่กันฝน ลงน้ำยาเคลือบ จะมีอายุใช้งานสูง

(5) โครงสร้างหลังคา

การเลือกใช้หลังคาในภูมิอากาศเขตร้อนชื้นมีหลักต้องคำนึงถึงอยู่หลายประการดังต่อไปนี้

- หลังคาต้องมีความเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ คือสภาพอากาศแบบร้อนชื้น ซึ่งมีทั้งความร้อนจากแสงอาทิตย์ และความชื้นในอากาศ ดังนั้นการเลือกใช้หลังคา จึงต้องคำนึงถึงความสามารถ ในการป้องกันความร้อน รวมถึงการออกแบบ ระบบการระบายความร้อนใต้หลังคา และการป้องกันความร้อน โดยใช้วัสดุประเภท ฉนวน ที่สามารถป้องกันความร้อนได้ดี ส่วนกรณีการระบาย ความร้อนใต้หลังคา ควรมีการเจาะช่องลมให้ลมพัดมาเอาความร้อนใต้หลังคาออกจากตัวบ้านออกไปได้สะดวก ไม่เก็บความร้อน จนระบายผ่าน ฝ้าเพดาน ตู้ห้องด้านล่าง รูปทรงหลังคาที่เป็นที่ยอมรับกันว่าเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศบ้านเราคือ หลังคาทรงจั่ว และหลังคาทรงปั้นหยา เพราะสามารถ กันแดดกันฝน ทั้งยังระบายความร้อนใต้หลังคาได้ดี หลังคาประเภทอื่นก็ใช้ได้ หากมีการแก้ปัญหา เรื่องกันแดดกันฝน และเรื่องการระบายความร้อนใต้หลังคากันอย่างถี่ถ้วนตลอดจนคำนึงถึงปัจจัยต่างๆในข้อถัดไป

- หลังคาต้องมีความสวยงามกลมกลืนกับรูปทรงของอาคาร หลังคาแต่ละประเภทควรมีลักษณะเฉพาะสะท้อนภาพลักษณ์ของอาคารแตกต่างกันออกไป

- หลังคาต้องเหมาะสมกับงบประมาณ หลังคาแต่ละชนิดถึงแม้ว่าในเนื้อที่เท่ากัน แต่ราคาค่าก่อสร้างนั้นแตกต่างกัน เนื่องจากความยากง่ายในการก่อสร้างที่แตกต่างกันรวมถึงวัสดุที่ใช้ มากน้อยต่างกัน

รูปแบบของหลังคาชนิดต่างๆ ฉบับนี้เราจะมาว่ากันถึงวัสดุที่ใช้ทำโครงหลังคา ที่เป็นที่นิยมใช้กันมาก ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

1. โครงหลังคาเหล็ก

โครงหลังคาที่เป็นเหล็กนั้นยังสามารถแยกเป็น โครงหลังคาเหล็กกลม ซึ่งนิยมใช้ในหลังคาที่ต้องการรูปทรงที่แปลกตา ตลอดจนมี ระยะช่วงกว้างของเสามากๆ ส่วนโครงสร้างหลังคาเหล็กอีกประเภทคือ โครงหลังคาที่เป็นเหล็กตัว C ซึ่งมัก จะเป็นเหล็กที่มี ความหนาราวๆ 2.3 มม. เหมาะสำหรับใช้กับกระเบื้องลอนคู่ และความหนาขึ้นมามากน้อยขนาด 3.2 มม. ใช้กับ กระเบื้องโมเนีย นอกจากนี้เหล็กที่ใช้ต้องเป็นเหล็กที่ได้รับมาตรฐานอุตสาหกรรม และจำเป็นต้อง ทาด้วยสีกันสนิม ที่ได้รับมาตรฐานไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง การเว้นระยะ โครงเหล็ก สำหรับ การวางแปเหล็กเพื่อรับ

กระเบื้อง หรือภาษาช่างเรียกว่า “จันทัน” ควร จะต้องเว้นระยะช่วง ห่างประมาณ 1 - 1.5 เมตร ขึ้นอยู่กับขนาดกระเบื้องที่ใช้

2. โครงหลังคาไม้เนื้อแข็ง

โครงหลังคาไม้เนื้อแข็งต้องเป็นไม้ที่ได้รับการอบ หรือผึ่งจนแห้ง จะต้องไม่มีรื้อแตกร้าวบิด หรือจะต้องเป็นไม้ที่ได้มาตรฐานของกรมป่าไม้ นอกจากนี้ควรทาน้ำยากันปลวกอย่างน้อย 2 ครั้ง เพราะปลวกในบ้านราชุกชุมและขยันเหลือเกิน การขึ้น โครงหลังคา ที่เป็นไม้ ควรใช้ ไม้เนื้อแข็งขนาดหนา 2” x 6” หรือ 2” x 8” ขึ้นอยู่กับกรรับน้ำหนัก และความกว้างของอาคารตามความเหมาะสม

หากอาคารมีช่วงกว้างมาก ควรใช้ไม้เหล็กค้ำยันเสริมความแข็งแรง เป็น โครงถัก ที่เรียกว่า โครงทรัส (Truss) ส่วนระยะการวางจันทันต้องเว้นระยะประมาณ 1 เมตร เนื่องจากการวางจันทัน ระยะที่นี้จะช่วยลด ความเสี่ยงที่ทำให้ หลังคาแอ่นได้ หลักสำคัญ ในการที่จะเลือกใช้โครงหลังคาไม่ว่าจะเป็นเหล็ก หรือ ไม้ นั้น ให้ท่านคำนึงถึงอายุการใช้งานและวัสดุที่ใช้มุงหลังคา

(6) การเลือกใช้วัสดุพื้น

ลักษณะของพื้นแต่ละชนิดมีดังนี้

1. พื้นทรายล้าง กรวดล้าง หินล้าง จะมีลักษณะผิวที่ขรุขระ ไม่ให้เกิดการลื่นไถลได้ง่าย ใช้กับพื้นทางเดิน ขึ้นบันได รอบบริเวณสระว่ายน้ำหรืออาจทำสลับกับกระเบื้องก็ได้ เหมาะสำหรับพื้นผิวที่ต้องเปียกชื้นบ่อย ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินลื่นล้มได้ดี หรือบางที่อาจทำที่ผนังก็ ประหยัดค่าทาสีได้โดยที่ใช้งาน ได้ตลอด ไม่ต้องมาซ่อมแซม

2. พื้นปาร์เก้ ให้ความงาม และความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ มีหลายรูปแบบ มีทั้งปาร์เก้ชิ้นใหญ่ ที่ให้ความสวยงามมากกว่าปาร์เก้โมเสค แต่ปาร์เก้ทุกประเภทถ้าท่านเตรียมพื้นขัดมันไว้ ถ้าพื้นไม่เรียบปาร์เก้ก็จะไม่เรียบด้วย ต้องป้องกันการซึมให้ดี ไม่เช่นนั้นพื้นปาร์เก้ร้อนออก เพราะพื้นปูนอมความชื้นไว้มากจนกว่าที่ปูปาร์เก้หลุดร้อนได้ หรือเมื่อชื้นมาก ปาร์เก้ดูดน้ำแล้วบวมขึ้นทำให้ระเบิดได้

3. พื้นกระเบื้องเซรามิค เป็นพื้นประเภทที่สามารถใช้ทั้งภายนอก และภายใน ได้เป็นอย่างดี ราคาไม่สูงมาก สามารถใช้เป็นพื้นห้องโถง พื้นห้องนั่งเล่น พื้นห้องน้ำ พื้นระเบียง ห้องครัว ผนังห้องครัว ผนังห้องน้ำ หรือผนังภายนอกอาคาร ดูแลรักษาง่าย ถ้าจะต้องปูพื้นที่ต้องเปียกและ ควรใช้กระเบื้องปูพื้นซึ่งจะมีผิวที่หยาบกว่ากระเบื้องปูผนังจะ ได้ลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการลื่นล้ม

4. พื้นกระเบื้องดินเผา เหมาะสำหรับงานตกแต่งพื้นที่ไม่ต้องการความเรียบร้อยมากนัก อาจจะเน้นให้ออกไปทางงานศิลป์ เนื่องจากขนาดของกระเบื้องแต่ละแผ่นจะไม่ค่อยเท่ากัน เพราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากการเผา คุณแลกรักษาทำความสะอาดไม่ค่อยจะสะดวก สกปรกง่าย ส่วนมากจะเป็นพื้นทางเดิน ภายนอกอาคารเพราะไม่ต้องดูแลรักษามากนัก

5. พื้นหินอ่อนและแกรนิต อันนี้ก็ใช้ได้ทั้งภายนอกและภายใน ทำพื้นได้ทุกห้อง ทำผนัง ราคาสูงมากพอสมควร ขึ้นอยู่กับชนิด ขนาดและประเภทของหิน งานภายนอกถ้าเป็นหินอ่อนอาจไม่เหมาะกับการใช้งาน เพราะแสงแดดจะทำให้ผิวเป็นฝ้า ผิวกระด้างได้ง่าย ถ้าใช้ภายในจะเงางามกว่า ส่วนแกรนิตจะมีผิวที่แกร่งกว่า ทนทานกว่า สวยกว่าหินอ่อนและแพงกว่า เนื่องจากผิวที่มีความเงาหากใช้ในที่เปียกและต้องระวังอุบัติเหตุในการลื่นล้ม

6. พื้นปูพรม ติดตั้งได้ง่าย คุณสวยมีระดับ นุ่มนวล ราคาที่พอประมาณ ขึ้นอยู่กับชนิดของพรมที่จะใช้ ส่วนการดูแลรักษาค่อนข้างจะลำบาก เพราะพรมจะเก็บกักความสกปรกไว้ สำหรับงานก่อสร้างที่เร่งด่วนแล้วการปูพรมเป็นการปิดงานที่ดีพอสมควร การใช้งานส่วนใหญ่จะได้แทบทุกห้องที่ไม่เปียกและ

7. พื้นผิวขัดมัน เป็นผิวพื้นที่ประหยัด ทำความสะอาดง่าย จะขัดมันเป็นสีต่าง ๆ ก็ได้ แต่ถ้าขัดมันไม่เรียบก็อาจจะสวยน้อยลง ใช้ได้ทั้งภายนอก และภายใน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นทางเดินรอบบ้าน พื้นโรงงาน และเตรียมผิวสำหรับการตกแต่งวัสดุอื่นต่อไป เช่น พื้นปาร์เก้ พื้นกระเบื้องยางพื้นปูพรมเป็นต้นขัดมันผนังก็นิยมใช้กับผนังบ่อกันซึมดี

8. พื้นผิวขัดหยาบ ถูกกว่าขัดมัน ส่วนใหญ่ใช้กับที่จอดรถและพื้นทางเดินที่ไม่อยากลื่นล้ม

9. พื้นตัวหนอน ราคาไม่สูงมาก สวยงามดี มีสี รูปร่าง และการประยุกต์ลวดลาย ให้เลือกหลายแบบ เหมาะสำหรับพื้นภายนอกอาคาร เช่นที่จอดรถ ทางเดินเท้า เป็นต้น ในช่วงปีแรกที่ปูส่วนใหญ่จะทรุดและต้องซ่อม 1 ครั้ง หลังจากนั้นก็ใช้ได้อีกนาน สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือสามารถรี้อแล้วปูใหม่ได้ อาจจะอยากเปลี่ยนบรรยากาศปลูกหญ้าแทนที่ แล้วตัวหนอนย้ายไปปูที่อื่น ก็ทำได้ไม่มีปัญหา ถ้าไม่อยากจะทรุดมากก็มีวิธีที่แน่นอนหนามากคือ วางพื้นตัวหนอนบนพื้นคอนกรีต หมายถึงเทพื้นคอนกรีตหนา 10 ซม. แล้วปูทรายปรับระดับ 5 ซม. ปูตัวหนอนทับหน้า

10. พื้นไม้ขัดผิวตงไม้ตัดแต่ง สามารถใช้กับอาคาร โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กในพื้นที่ที่ไม่ต้องการระบบปิด(เพื่อการปรับอากาศ) สามารถมองเห็นได้เล็กน้อย มีความโปร่งในระดับลมพัดผ่านได้เล็กน้อย ชาวบ้านนิยมใช้เนื่องจากเป็นรูปแบบอาคารพักอาศัยเดิม หรือต่อเติมจากส่วนเดิม หรือต่อเติมจากโครงสร้างคอนกรีต

11. พื้นไม้ไผ่, ไม้โกงกลาง สามารถใช้กับอาคาร โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กในพื้นที่ที่ไม่ต้องการระบบปิด(เพื่อการปรับอากาศ) หรือเชื่อมต่อกับภายนอกได้ง่าย สามารถมองเห็นได้ชัด มีความโปร่งสูง ชาวบ้านนิยมใช้ในส่วนพื้นที่ ศาลาอนกประสงค์ ครั้ว กานนังเล่น หรือส่วนเชื่อมต่อกับภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 งานระบบประกอบอาคาร

6.2.1 แนวทางในการเลือกใช้งานระบบต่างๆ

- (1) ความเหมาะสมต่อกิจกรรมใช้สอยภายใน
- (2) ความเหมาะสมกับประเภทอาคาร
- (3) ความประหยัดงบประมาณของอุปกรณ์ประกอบอาคาร
- (4) การดูแลและบำรุงรักษาได้ง่าย
- (5) ความคงทน มีอายุการใช้งานสูง
- (6) ความปลอดภัยของผู้ใช้โครงการ
- (7) กฎหมาย และข้อกำหนดต่างๆ

6.2.2 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าที่ใช้ในอาคาร มี 2 ระบบ คือ

- ระบบ 1 เฟส 2 สาย แรงดัน 220 โวลต์ สำหรับใช้กับไฟฟ้าแสงสว่าง เต้าเสียบ พัดลมดูดอากาศ เครื่องใช้ในสำนักงานและอื่นๆ
- ระบบ 3 เฟส 4 สาย แรงดัน 380 โวลต์ สำหรับใช้กับเครื่องและระบบอุปกรณ์ในระบบปรับอากาศ

การเดินสายไฟภายในและภายนอกอาคารทั้งหมด เดินในระบบท่อร้อยสาย เพื่อความปลอดภัย ทนทาน และสะดวกต่อการแก้ไข ซ่อมแซม เพิ่มคู่สาย เปลี่ยนสายไฟและเพื่อสะดวกในการติดตั้งสายดินในระบบไฟฟ้าทั้งหมด เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ไฟฟ้าภายในอาคาร ท่อร้อยสายทุกแห่งที่มีการแยกสายเข้าดวงโคม เต้าเสียบ อุปกรณ์อื่นๆ จะต้องแยกสายในกล่องแผงสวิทช์จ่ายไฟฟ้าใหญ่ในห้องควบคุมไฟฟ้า แผงสวิทช์จ่ายไฟฟ้าย่อยประจำชั้นและแผงสวิทช์จ่ายไฟย่อย (เบรกเกอร์) โดยระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวง และวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย

- ไฟฟ้าแรงสูง สายประธานที่เข้าในอาคาร เป็นสายขนาด 12 กิโลโวลต์ 3 เฟส โดยการร้อยสายเคเบิลในท่อโลหะฝังดิน จากสายประธานของการไฟฟ้านครหลวงเข้าไปยังห้องติดตั้งหม้อแปลงชั้นล่างสุดของอาคาร โดยมีหม้อแปลงไฟฟ้าชุดหนึ่งสำหรับไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าแสงสว่างภายในอาคาร โดยมีผู้ติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้ากำลัง ไปยังอุปกรณ์ของระบบ

ปรับอากาศ ซึ่งแยกต่างหากจากผู้ควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าแสงสว่างให้กับอาคาร

- ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน เพื่อใช้ในระบอบไฟฟ้าที่จำเป็นภายในอาคาร อุปกรณ์ที่ต้องใช้ไฟฟ้าฉุกเฉินหรือต้องทำงานได้ในกรณีเหตุฉุกเฉินในระบบ

1. ระบบแสงสว่างในบริเวณทำงาน ประมาณ 10-20% ของแสงสว่างทั้งหมด
2. ระบบแสงสว่างในทางเดินและโถง (Lobby) ประมาณ 30-50% ของแสงสว่างทั้งหมด
3. ระบบแสงสว่างในห้องเครื่อง ประมาณ 30-50%
4. แสงสว่างในลานจอดรถและทางวิ่ง ประมาณ 10-20%

เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน จะทำงานเมื่อเกิดการขัดข้องในระบบไฟฟ้าขึ้น โดยตัวขับเคลื่อนเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอาจจะเป็นเครื่องยนต์แก๊สโซลีน (Gasoline Engine) หรือเครื่องยนต์ดีเซล (Diesel Engine) ก็ได้ โดยการทำงานของเครื่องกำเนิดไฟฟ้านอกจากจะเป็นแบบอัตโนมัติแล้ว ยังต้องใช้เวลาน้อยด้วย ไม่ควรเกิน 8 วินาที ซึ่งเมื่อระบบไฟฟ้าขัดข้อง สวิตช์โอนย้ายอัตโนมัติ (Automatic Transfer Switch) จะถูกสับจากตำแหน่งที่ต่อเข้ากับระบบไฟฟ้าปกติมายังเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เพื่อรับพลังงานไฟฟ้าแล้วส่งไปใช้งานในส่วนที่จำเป็น และเมื่อระบบไฟฟ้ากลับสู่ภาวะปกติแล้ว สวิตช์โอนย้ายอัตโนมัติก็จะถูกสับกลับสู่ตำแหน่งระบบไฟฟ้าปกติ แต่เครื่องกำเนิดไฟฟ้ายังคงทำงานต่อไปอีกประมาณ 5 – 10 นาที เพราะว่าในกรณีที่ไฟฟ้าปกติเกิดมีปัญหาอีก สวิตช์โอนย้ายอัตโนมัติจะได้สับไปยังตำแหน่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้และสามารถรับไฟจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้เลย และอีกประการหนึ่งก็คือ เพื่อป้องกันเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอันเนื่องมาจากการสตาร์ทบ่อย ซึ่งอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นได้

- ไฟฟ้ากำลังขนาด 380 โวลต์ 3 เฟส แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกสำหรับใช้กับเครื่องปรับอากาศ ส่วนที่สองสำหรับเดินสายที่พื้นผนัง ที่แปลงกระแสไฟฟ้าเป็น 220 โวลต์แล้วติดตั้งในตำแหน่งที่ใกล้โถงทำงานมากที่สุด เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

- ไฟฟ้าแสงสว่าง โดยทั่วไปใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ฝังในฝ้าเพดาน โดยใช้สวิตช์เปิดและหลอดไวท์สลับเท่าๆกัน เพื่อให้ได้แสงสว่างใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุด โดยให้

- มีความเข้มส่องสว่าง 150 ฟุต-แรงเทียน ในส่วนที่เป็นห้องเรียนและห้องทำงาน
- 100 ฟุต-แรงเทียน ในห้องประชุม
- 20 ฟุต-แรงเทียน บริเวณทางเดินและบันได นอกจากนั้น จะใช้หลอดอินแคนเดสเซนต์เสริมเฉพาะพื้นที่พิเศษ ที่ต้องการเน้นในเรื่องของความสวยงาม และบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.3 ระบบสุขาภิบาลและบำบัดน้ำเสีย

ระบบสุขาภิบาลภายใน โครงการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- (1) ระบบประปา
- (2) ระบบระบายน้ำ
- (3) ระบบบำบัดน้ำเสีย

(1) ระบบประปา

ระบบน้ำประปามีส่วนสำคัญคือ การจ่ายน้ำที่สะอาดไปยังจุดที่ใช้งานต่าง ๆ ในปริมาณ และแรงดันที่เหมาะสม กับการใช้งาน นอกเหนือ จากนั้น ยังจะต้องมีระบบ การสำรองน้ำในกรณีฉุกเฉิน หรือมีการปิดซ่อมระบบภายนอกหรือช่วงขาดแคลนน้ำ และในอาคารบางประเภท ยังต้องสำรองน้ำสำหรับ ระบบดับเพลิงแยก ต่างหากอีกด้วย

ระบบจ่ายน้ำภายใน โครงการ

อาคารภายในโครงการเป็นอาคารที่สูงประมาณ 3 ชั้น จึงใช้ระบบจ่ายน้ำจากบนลงล่าง (Downfeed Distribution System) โดยวิธีการจ่ายด้วยการแรงโน้มถ่วงของโลก

ตำแหน่งที่ตั้งถังเก็บน้ำที่ใช้งานทั่วไปมีที่ตั้ง 2 แบบคือ

- ถังเก็บน้ำบนดิน ใช้ในกรณีที่มีพื้นที่เพียงพอกับการติดตั้ง อาจติดตั้งบนพื้นดิน หรือบนอาคาร หรือติดตั้งบนหอดสูง เพื่อใช้ประโยชน์ ในการใช้แรงดันน้ำ สำหรับแจกจ่ายให้ส่วนต่างๆ ของอาคาร การดูแลรักษาสามารถทำได้ง่ายแต่อาจดูไม่เรียบร้อยและไม่สวยงามนัก

- ถังเก็บน้ำใต้ดิน ใช้ในกรณีที่ไม่มีพื้นที่ในการติดตั้งเพียงพอและต้องการให้ดูเรียบร้อย สวยงามการบำรุงดูแลรักษาทำได้ยาก ดังนั้นการก่อสร้าง และการเลือก ชนิดของถังต้องมีความละเอียดรอบคอบ

ชนิดถังเก็บน้ำ

1. ถังเก็บน้ำ ค.ส.ท. เป็นถังที่มีความแข็งแรงทนทานสามารถสร้างได้ทั้งแบบอยู่บนดิน และใต้ดิน แต่ที่น้ำหนักมาก การก่อสร้าง ต้องระวังเรื่องการรั่วซึม ดังนั้นต้องทำระบบกันซึมและต้องเลือกชนิดที่ไม่เป็นพิษต่อร่างกาย

2. ถังเก็บน้ำสแตนเลส เป็นถังน้ำสำเร็จรูปโดยใช้โลหะสแตนเลสที่ไม่เป็นสนิม มีความทนทานต่อการใช้งาน นิยมติดตั้งเป็น ถังน้ำบนดิน

3. ถังเก็บน้ำไฟเบอร์กลาส เป็นถังเก็บน้ำสำเร็จรูป ใช้วัสดุไฟเบอร์กลาสที่มีความยืดหยุ่นสูง ไม่แตกหักง่าย มีน้ำหนักเบา รับแรงดันได้ดีและไม่เป็นพิษกับน้ำสามารถติดตั้งได้ทั้งบนดินและใต้ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ถังเก็บน้ำ PE (Poly Ethelyn) เป็นถังเก็บน้ำที่ใช้วัสดุชนิดเดียวกับที่ใช้ทำท่อน้ำประปา สามารถรับแรงดัน ได้ดีมีน้ำหนักเบา ใช้ติดตั้ง ได้ทั้งบนดินและ ใต้ดิน

5. ถังเก็บน้ำสำเร็จรูปอื่นๆ ในสมัยก่อน นิยมถังเก็บน้ำที่เป็นเหล็กชุบสังกะสี รูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ แต่เมื่อใช้ไปนาน ๆ ถังจะผุกร่อนได้ ปัจจุบันไม่ค่อยนิยมใช้ แล้วนอกจากนั้น ยังมี ถังเก็บน้ำแบบโบราณ ที่เคยนิยมใช้มานาน ได้แก่ โองน้ำขนาดต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแบบดินเผา และแบบหล่อคอนกรีต

การเลือกและออกแบบถังน้ำจะต้องมีข้อคำนึงถึงคือ

- ต้องคำนึงถึงอายุการใช้งานของถังเก็บน้ำ
- ขนาดและจำนวนถังเก็บน้ำจะต้องมีปริมาณน้ำสำรองที่พอเพียงต่อการใช้งาน ประมาณ 150 ลิตร / คน / วัน
- จะต้องจัดเตรียมพื้นที่สำหรับติดตั้งถังเก็บน้ำสำหรับอาคารด้วย
- จะต้องมีความสะดวกสบายในการติดตั้ง การดูแลรักษาและทำความสะอาด
- ระบบท่อที่เชื่อมต่อกับถังเก็บน้ำจะต้องมีคุณภาพ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในภายหลัง เช่น น้ำรั่ว หรือชำรุดเป็นต้น

ท่อส่งจ่ายน้ำ

วัสดุที่ใช้ทำท่อส่งจ่ายน้ำใช้ในปัจจุบันนั้น แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. ท่อส่งจ่ายน้ำที่ทำจากโลหะ เช่น ท่อเหล็ก ท่อเหล็กหล่อ ท่อทองเหลือง ท่อเหล็กอาบสังกะสี เป็นต้น ท่อแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติต่างกัน โดยเฉพาะการถูกกัดกร่อนเกิดเป็นสนิม ซึ่งเป็นจุดอ่อนของท่อที่ทำด้วยโลหะ ในบรรดาท่อโลหะที่กล่าวถึง ท่อทองแดงและท่อทองเหลือง ป้องกันการเป็นสนิมได้ดีที่สุด รองลงมาด้วยท่อเหล็กอาบสังกะสี ท่อเหล็กหล่อ และท่อเหล็กซึ่งเกิดสนิมง่ายที่สุด ในด้านราคานั้น ท่อทองเหลืองและท่อทองแดงมีราคาแพงกว่าท่อที่ทำจากเหล็ก ดังนั้นในการเลือกใช้ ท่อส่งจ่ายน้ำที่เป็นโลหะ ท่อเหล็กอาบสังกะสีจึงถูกเลือกใช้มากที่สุด

2. ท่อส่งจ่ายน้ำที่ทำจากสารสังเคราะห์ ซึ่งส่วนใหญ่สังเคราะห์จากถ่านหินและน้ำมันปิโตรเลียม ที่ใช้กับระบบน้ำใช้ในปัจจุบันมีหลายประเภท เช่น ท่อพีอี ท่อเอบีเอส ท่อพีวีซี และท่อพีวีดีซี เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดมีคุณสมบัติด้านความอ่อนแข็งยืดหยุ่น หรือทนต่ออุณหภูมิต่างกัน ท่อกลุ่มนี้ไม่มีปัญหาเรื่องการเกิดสนิม แต่ด้อยคุณสมบัติด้านความร้อน โดยทั่วไปใช้ส่งจ่ายน้ำที่มีอุณหภูมิสูงเกิน 180 องศาฟาเรนไฮต์ไม่ได้ ยกเว้นท่อพีวีดีซีเท่านั้น ซึ่งทำไว้สำหรับน้ำร้อนโดยเฉพาะ จุดอ่อนอีกข้อหนึ่งของท่อกลุ่มนี้ คือ การทนต่อแรงกดทับภายนอกค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับท่อกลุ่ม

อื่น จึงไม่ค่อยเหมาะสมกับการใช้เป็นท่อส่งจ่ายน้ำนอกอาคาร ท่อกลุ่มนี้ที่ใช้มากในบ้านเราคือ ท่อพีวีซี และท่อพีอี

3.ท่อส่งจ่ายน้ำที่ทำจากวัสดุอื่น การส่งจ่ายน้ำนอกอาคาร มีอยู่หลายประเภท เช่น ท่อคอนกรีตเสริมเหล็ก มีความแข็งแรงสูง ทนแรงดันภายในได้ดี ไม่เป็นสนิม แต่มีน้ำหนักมาก มักทำเป็นท่อส่งน้ำขนาดใหญ่ ท่อซีเมนต์ใยหิน ทำจากส่วนผสมของซีเมนต์และใยหิน มีคุณสมบัติเหมือนท่อคอนกรีตเสริมเหล็กและ ได้เปรียบกว่าที่มีน้ำหนักเบาว่า มักใช้กับท่อส่งน้ำนอกอาคารขนาดเล็ก มีท่อขนาดเล็กที่สุดที่เส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว และ ท่อเสริมใยแก้ว มีลักษณะพิเศษกว่าสองชนิดแรกที่มีน้ำหนักเบาที่สุด ทำจากสารใยแก้ว จึงมีผนังท่อที่บางมาก และผลิตได้ตามความยาวที่สั่งได้ ซึ่งทำให้มีรอยต่อน้อย

วิธีการเดินท่อประปา โดยทั่วไปแล้วการเดินท่อประปาภายในอาคาร จะมีอยู่ 2

ชนิด คือ

1. การเดินท่อแบบลอย คือ การเดินท่อติดกับผนัง หรือวางบนพื้น การเดินท่อแบบนี้จะ เห็น ได้ชัดเจน สามารถ ซ่อมแซม ได้ง่าย เมื่อเกิดปัญหา แต่จะดูไม่สวยงาม

2. การเดินท่อแบบฝัง คือ การเจาะสกัดผนัง แล้ว เดินท่อ เมื่อเรียบร้อยแล้วก็ฉาบปูนทับ หรือเดินซ่อน ไว้ใต้ เพดานก็ได้ ซึ่งจะดูเรียบร้อยและสวยงาม แต่เมื่อมีปัญหาแล้ว จะซ่อมแซมยาก

วิธีการเดินท่อประปาในส่วนที่อยู่ใต้ดิน

การเดินท่อประปามีทั้งท่อส่วนที่อยู่บนดิน และบาง ส่วนจะต้องอยู่ใต้ดิน ในส่วนที่อยู่บนดิน อาจใช้ท่อ PVC. หรือท่อเหล็กชุบสังกะสีก็ได้ แต่สำหรับท่อ ที่อยู่นอกอาคาร โดยเฉพาะท่อที่อยู่ใต้ดิน บริเวณใต้อาคาร ควรใช้ท่อ PE ท่อชนิดนี้ มีคุณสมบัติ พิเศษ ในการบิดงอโค้งได้ ในกรณีเดินผ่านเสาตอม่อ หรือคานคอดิน สำหรับท่อธรรมดา จะมีข้อต่อมากซึ่งเสี่ยงต่อการรั่วซึม และที่สำคัญ เมื่อมีการทรุด ดันของอาคาร หากเป็นท่อ PVC. หรือท่อเหล็กชุบสังกะสี จะ ทำให้ท่อแตกร้าวได้ แต่ถ้าเป็นท่อ PE จะมีความ ยืดหยุ่นกว่า ถึงแม้จะมีราคาที่สูง แต่ก็คุ้มค่า เพราะถ้าเกิดการรั่วซึมแล้วจะ ไม่สามารถทราบได้เลย เพราะอยู่ใต้ดิน

(2) ระบบระบายน้ำจากโครงการ

ระบบการระบายน้ำของโครงการแยกเป็น 2 ส่วนคือ

(2.1) การระบายน้ำฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การระบายน้ำฝนในส่วนหลักๆที่นำมาพิจารณา คือ น้ำฝนไหลจากบริเวณ หลังคา กันสาด และผนัง การระบายน้ำฝนจากอาคารจะต้องใช้ท่อที่มีขนาดใหญ่พอ มีจำนวนมากพอ และกระจายให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้มีน้ำฝนค้างอยู่บนหลังคา ซึ่งอาจทำให้เกิดการรั่วซึมของน้ำได้

อุปกรณ์ที่สำคัญในการระบายน้ำฝนได้แก่

- รางระบายน้ำฝนซึ่งขนาดของรางน้ำจะถูกกำหนดโดยลักษณะของ หลังคา ขนาดของรางระบาย น้ำไม่ค่อมมีความสำคัญเท่ากับรูปร่างของราง เพราะถ้าน้ำฝนสามารถ ระบาย ได้ใน แนวตั้งได้ทันน้ำฝนก็จะ ไม่ล้นราง ดังนั้นส่วนที่มีความสำคัญในการออกแบบอีกส่วนคือ ความลึกของราง ซึ่งควรมีการเผื่อเอาไว้ใน กรณีที่ท่อระบาย น้ำฝนมีการอุดตัน

- ช่องระบายน้ำฝน ที่มีขายอยู่ตามท้องตลาดมีอยู่หลายแบบตามลักษณะการใช้งาน ช่องระบายน้ำฝนที่ดีจะต้องมีที่กรองติดอยู่และต้องมีช่องให้น้ำไหลลงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่หน้าตัดของท่อ

- ท่อระบายน้ำฝน ขนาดและจำนวนของท่อระบายน้ำฝนขึ้นอยู่กับขนาดพื้นที่รองรับ และ อัตราการตกของฝน การใช้ท่อระบายน้ำฝนจำนวนมากจะ ได้ผลดีกว่าการใช้ จำนวนน้อยแต่มีขนาดใหญ่ จำนวนของท่อระบายน้ำฝนควรมีอย่างน้อย 2 ช่อง/ 1,000 ตารางเมตร แรก และ 1 ช่อง / 1,000 ตารางเมตร ต่อไป

(2.2) การระบายน้ำทิ้ง

น้ำทิ้งเป็นของเสียที่เกิดจากการใช้งานในอาคารที่เป็นของเหลว ซึ่งน้ำทิ้งสำหรับโครงการนี้เป็นน้ำจากการใช้งานปกติ ที่ไม่สกปรกมาก ไม่มีสาร เคมี และสิ่งสกปรกมากจนเกินไป ซึ่งจะระบายลงส่วนกำจัดน้ำเสียก่อนจึงระบายลง ส่วนสาธารณะเพื่อไม่ก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสังคม การระบายน้ำทิ้งนิยมทำกัน 2 วิธี คือ

- วิธีแยก (น้ำทิ้งจากอ่างล้างมือ อ่างอาบน้ำ แยกจากส่วนหรือที่ปัสสาวะ)
- วิธีรวม

โครงการนี้เลือกใช้วิธีแยก โดยน้ำจากอ่างล้างมือ ส่วนอาบน้ำ ครีว ลงสู่บ่อพักน้ำแล้วจึงปล่อยสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ ส่วนน้ำทิ้งจากส่วนหรือที่ปัสสาวะนั้นจะระบายน้ำสู่บ่อเกรอะบ่อซึมระบบน้ำทิ้งในอาคารประกอบด้วย ท่อระบายน้ำและท่ออากาศเป็นหลัก ซึ่งท่ออากาศเป็นส่วนที่ช่วยให้อากาศผ่านเข้าออกจากระบบหรือช่วยให้อากาศเกิดการหมุนเวียน เพื่อรักษาระดับและกลิ่นของน้ำในท่อไว้

(3) ระบบบำบัดน้ำเสีย (Waste Water Treatment System)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบน้ำเสียมีหน้าที่หลักคือ บำบัดน้ำเสียโดยระบบที่นิยมใช้คือ Activated Sludge เป็นการใช้อุจจารีพทำหน้าที่ย่อยสลายของเสียในน้ำ โดยน้ำเสียที่บำบัดเรียบร้อยแล้วนั้นจะสามารถนำกลับมาใช้ได้อีก เช่น การรดน้ำต้นไม้ เป็นต้น

บ่อเกรอะ - บ่อซึม

เป็นระบบบำบัดน้ำเสีย ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป และนิยมใช้มานานแล้ว วิธีการก่อสร้างมีดังนี้ คือ ใช้อ่างคอนกรีตสำเร็จรูป ทรงกระบอก มาต่อ ๆ กัน ฝังในดิน จำนวน 2 บ่อบ่อที่ 1 รับน้ำมาจากแหล่งน้ำเสียต่าง ๆ แล้วจะมีการบำบัด โดยธรรมชาติ น้ำส่วนที่ล้นออกมาจากถังที่ 1 จะเข้าไปในถังที่ 2 คือ บ่อซึม แล้วจะมีการกระจายน้ำออกไปตามดินโดยรอบ โครงการมีที่ตั้งใกล้กับแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งอาจจะต้องเพิ่มพื้นที่บำบัดและกักเก็บกากได้ เพื่อสามารถนำกากและน้ำที่บำบัดกลับมาใช้ใหม่ได้

ในปัจจุบันมีความนิยมใช้ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป ในการใช้น้ำบำบัดน้ำเสียทั่วไป เพราะติดตั้งสะดวกสามารถแก้ปัญหา เรื่องน้ำใต้ดิน เรื่องสิ่งปฏิกูลเต็มบ่อออกไปได้ ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป มีส่วนประกอบคือ มีตัวถังทำจากไฟเบอร์กลาส หรือวัสดุอื่นที่คงทน ภายใน จะมีระบบการย่อยสลาย สิ่งปฏิกูล และระบบระบายน้ำทั้งอยู่ในถังเดียวกัน ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป ที่ทำขายตามท้องตลาด มีหลาย ขนาดให้เลือก เราเพียงแต่เลือกขนาด ให้เหมาะกับ จำนวนคนที่ จะใช้งาน ก็ สามารถติดตั้งและใช้งานได้ เพียงแต่ว่าจะเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่า การทำบ่อเกรอะบ่อซึม

6.2.4 ระบบปรับอากาศ (AIR CONDITIONING SYSTEM)

การระบายอากาศเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับสถานที่ที่มีคนอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากเพราะอุณหภูมิจะสูงมากและอากาศจะไม่มีความบริสุทธิ์ จึงจำเป็นต้องมีการระบายอากาศ ซึ่งสามารถทำได้ 2 วิธีด้วยกันคือ

- โดยวิธีธรรมชาติ คือมีการออกแบบช่องเปิดเพื่อระบายอากาศให้มากที่สุด
- โดยวิธีวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะมีความสิ้นเปลืองมากกว่าแต่ได้ผล 100%

ปัจจุบันระบบปรับอากาศมีความจำเป็น ซึ่งมีวิธีการออกแบบ 2 แบบ คือ AIR COOL ระบายอากาศโดยพัดลมดูดอากาศเสียออกไปแล้วพ่นอากาศดี เข้าไปแทน และ AIR CONDITIONING โดยจะทำการปรับอุณหภูมิและความชื้นให้เหมาะสม ตามความต้องการ

การนำระบบปรับอากาศเข้ามาใช้ในอาคารนอกจากจะเป็นการช่วยระบายอากาศที่ดีซึ่งเป็นเรื่องสำคัญแล้ว ยังสามารถช่วยเรื่องการป้องกันของเสียรบกวนทั้งจากภายนอกและภายในอาคารได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภายในห้องประชุมอเนกประสงค์ที่มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ

SPLIT TYPE SYSTEM

เป็นระบบที่แยกส่วนการระบายความร้อน และส่วนให้ความเย็นออกจากกัน

ส่วนประกอบของเครื่องปรับอากาศชนิดนี้มี 2 ส่วนใหญ่ๆคือ

- เครื่องระบายความร้อน (AIR COOLED CONDENSOR UNIT) เป็นส่วนที่มีคอยล์ร้อนและคอมเพรสเซอร์ ซึ่งมีเสียงดังจึงแยกส่วนนี้ไว้ภายนอกอาคาร
- เครื่องเป่าลมเย็น (AIR HANDING UNIT OR FAN COIL UNIT) เป็นส่วนที่มีท่อนำยาจากส่วนแรกเข้ามายังคอยล์เย็น จึงจัดส่วนนี้ไว้ในห้องการให้ความเย็นจะใช้ลมเป่าผ่านคอยล์เย็นเช่นเดียวกับระบบแรก

วิธีการติดตั้งระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE) แบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ

- (1) แบบตั้งพื้น คือ ติดตั้งส่วนที่เป่าลมเย็นไว้กับพื้น วิธีนี้จะสะดวกในการติดตั้ง สามารถซ่อมท่อน้ำทิ้งได้สะดวก ดูแลรักษาง่าย แต่จะเสียพื้นที่ในการติดตั้ง ไม่เหมาะสำหรับ ห้องเล็ก
- (2) แบบติดผนัง คือ ส่วนที่เป่าลมเย็นไว้กับผนัง การ ติดตั้งค่อนข้างลำบาก เสียพื้นที่การใช้งานในส่วนผนัง แต่ไม่ เสียพื้นที่การใช้งานของห้อง ถ้าเกิดการรั่วซึม จะทำให้ห้อง เละเทะบริเวณผนัง
- (3) แบบแขวนเพดาน คือ ติดตั้งส่วนที่เป่าลมเย็นไว้ บนเพดาน ข้อดี คือ ใช้พื้นที่ห้องได้เต็มที่มากกว่า 2 แบบ แรก การติดตั้งลำบากมาก เพราะต้องแขวนกับฝ้าเพดาน ต้องเตรียมวางแผนล่วงหน้า การดูแลรักษาอาจยังเกิดการ รั่วซึมจะทำให้พื้นที่ใช้งานใต้เครื่องเปียกได้หลักการทำงานของเครื่องปรับอากาศ

เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน มีหลักการทำความเย็น คือ อุปกรณ์จ่ายสารทำความเย็นจะป้อนสารทำความเย็นเหลว อุณหภูมิต่ำและความดันต่ำในปริมาณที่พอเหมาะ กับปริมาณความร้อนที่เกิดขึ้นภายในอาคารเข้าสู่คอยล์ทำความเย็น ซึ่งก็คือ อีวาเพอเรเตอร์ โดยมีพัดลมแบบหอยโข่ง (Centrifugal Blower) ดูดอากาศร้อนขึ้นและสกปรกภายในอาคารผ่านแผ่นกรองอากาศ (Air Filter) ซึ่งวางอยู่ด้านหน้าคอยล์ เพื่อขจัดฝุ่นละอองที่ลอยปะปนมาบางส่วนออกไป เมื่ออากาศร้อนขึ้นเคลื่อนที่ผ่านคอยล์จะคายความร้อนให้แก่สารทำความเย็นที่ไหลอยู่ภายใน ทำให้มีอุณหภูมิและความชื้นลดต่ำลง และถูกส่งเข้าสู่อาคารเพื่อรับความร้อนอีกครั้งหนึ่ง ส่วนสารทำความเย็นเหลวภายในคอยล์ ซึ่งได้รับความร้อนจากอากาศจะระเหยกลายเป็นไอที่มีอุณหภูมิต่ำและความดันต่ำถูกคอมเพรสเซอร์ดูดเข้าไปและอัดออกมาเป็นไอที่มีอุณหภูมิสูงและความดันสูงเคลื่อนเข้าสู่คอนเดนเซอร์ เพื่อระบายความร้อนให้แก่ น้ำหรืออากาศภายนอกอาคาร ทำให้กลั่นตัวกลับเป็นสาร

ทำความเย็นเหลวที่มีอุณหภูมิสูงและความดันสูงกลับเข้าสู่อุปกรณ์ป้อนสารทำความเย็นอีกครั้งหนึ่ง
วนเวียนเป็นวงจรเช่นนี้

อุปกรณ์หลักของเครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน

เครื่องปรับอากาศ ประกอบด้วยอุปกรณ์และชิ้นส่วนหลัก 4 คือ

(1) อุปกรณ์จ่ายสารทำความเย็น (Metering Devices)

อุปกรณ์มีหน้าที่ป้อนสารทำความเย็นของเหลวอุณหภูมิต่ำและความดันต่ำในปริมาณที่เหมาะสมเข้าสู่อีวาเพอเรเตอร์ (Evaporator) ในกรณีเครื่องปรับอากาศทั่วไปหรือคูลเลอร์ (Cooler) ในกรณีของเครื่องทำน้ำเย็น ตามปริมาณความร้อนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร อุปกรณ์นี้มีหลายชนิดแตกต่างกันตามชนิดของเครื่องปรับอากาศ คือ

- ท่อรูเล็ก (Capillary Tube) มักใช้ในเครื่องแบบติดหน้าต่างหรือแบบแยกส่วนขนาดเล็กไม่เกิน 2 ตันความเย็น

- วาล์วระเหยสารทำความเย็นชนิดทำงานด้วยอุณหภูมิ (Thermostatic Expansion Valve) ใช้ติดตั้งในเครื่องแบบแยกส่วนขนาดตั้งแต่ 2 ตันความเย็นขึ้นไป เครื่องแบบเป็นชุดตลอดจนเครื่องทำน้ำเย็นขนาดเล็กกว่า 200 ตันความเย็น ในกรณีที่ต้องการป้อนสารทำความเย็นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ อาจใช้ Electronic Expansion Valve ที่ควบคุมการทำงานด้วยตัวประมวลผล (Microprocessor) ได้

(2) อีวาเพอเรเตอร์ (Evaporator) หรือคูลเลอร์ (Cooler)

เป็นส่วนที่สารทำความเย็นเหลวอุณหภูมิต่ำและความดันต่ำรับความร้อนจากอากาศภายในอาคาร ทำให้อากาศมีอุณหภูมิลดลง และสารทำความเย็นเหลวระเหยกลายเป็นไอ เรียกว่า อีวาเพอเรเตอร์ ในกรณีของเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

(3) คอมเพรสเซอร์ (Compressor)

มีหน้าที่ดูดเอาไอสารทำความเย็นอุณหภูมิต่ำ และความดันต่ำจากอีวาเพอเรเตอร์ หรือคูลเลอร์เข้ามาแล้วอัดออกไปเป็นไอที่มีอุณหภูมิและความดันสูงขึ้น เพื่อส่งต่อไปยังคอนเดนเซอร์ (Condenser) คอมเพรสเซอร์มีหลายชนิดแตกต่างกันไปตามประเภทของเครื่องปรับอากาศคือ

- เครื่องแบบแยกส่วน ขนาดตั้งแต่ 2 ตันความเย็นขึ้นไป เครื่องแบบเป็นชุด และเครื่องทำน้ำเย็นขนาดเล็กไม่เกิน 200 ตันความเย็น มักใช้แบบลูกสูบ (Reciprocating Compressor)

- เครื่องแบบแยกส่วนและเครื่องทำน้ำเย็นขนาดเล็ก ซึ่งมีสมรรถนะระหว่าง 15-60 ตันความเย็น ของบางผลิตภัณฑ์จะใช้แบบก้นหอย (Scroll Compressor)

(4) คอนเดนเซอร์ (Condenser)

เป็นส่วนที่ระบายความร้อนของเครื่องปรับอากาศ ออกสู่บรรยากาศภายนอก ทำให้อิสาทำความเย็นที่มีอุณหภูมิสูงและความดันสูงจากคอมเพรสเซอร์กลับตัวเป็นของเหลว เพื่อป้อนให้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ถ่ายสารทำความเย็นอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีโครงการนี้ใช้แบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (Air Cooled) มักใช้กับเครื่องปรับอากาศตั้งแต่ขนาดเล็ก 1 ตันความเย็น จนถึงขนาดใหญ่ แต่มักไม่เกิน 400 ตันความเย็น มีลักษณะเป็นแผงคอยล์ทองแดง ที่มีครีมน้ำมันเคลือบอยู่โดยรอบ และมีพัดลมดูดอากาศเย็นจากภายนอกอาคารให้ไหลผ่านแผงคอยล์นี้

6.2.5 ระบบป้องกันอัคคีภัยและดับเพลิง

การเลือกใช้ระบบป้องกันอัคคีภัยเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอย่างมาก อาคารจึงควรออกแบบเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้อาคารเป็นสำคัญ ดังนั้นสำหรับโครงการจึงได้ทำการออกแบบระบบป้องกันอัคคีภัยในอาคาร โดยแบ่งขั้นตอนของการจัดระบบป้องกันอัคคีภัย ดังนี้

(1) การป้องกันการเกิดเพลิงไหม้

การออกแบบกำหนดแยกส่วนของอาคารที่อาจเป็นสาเหตุของเพลิงไหม้ให้ออกจากส่วนอื่น ทั้งหมด หรือการใช้วัสดุในอาคารที่ทนไฟไม่ติด ไฟง่ายผนังโครงสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กและกระจก การเดินท่อสายไฟ ในท่อร้อยสายหรือป้องกันการติดไฟในกรณีที่เกิดไฟฟ้าลัดวงจร

(2) การเตือนภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้

การแจ้งเหตุสัญญาณเตือนภัยมักจะ ไม่แจ้งออกสู่ภายนอกในบริเวณชั้นต่างๆ ในทันที แต่จะแจ้งไปยัง board ในห้องควบคุม ซึ่งมีพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ 24 ชม. เมื่อพนักงานได้รับสัญญาณจะตรวจสอบบริเวณที่ได้รับสัญญาณ แล้วจึงรีบแจ้งเหตุให้ทราบทั่วกันและจัดการต่อไป ระบบเตือนภัยที่โครงการเลือกใช้คือ การเตือนภัยโดยการใช้ระบบกดปุ่ม ปุ่มสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้เรียกว่า fire alarm system ไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจน ระหว่างจุดปุ่มสัญญาณเพลิงไหม้ ควรมีระยะห่างไม่เกิน 50 เมตร โดยมีการป้องกันการร่อน โดยมีครอบเป็นกระบอก สำหรับทาบให้แตก

(3) ระบบผจญเพลิง ที่โครงการเลือกใช้

- ระบบใช้น้ำดับเพลิง (SPRINKLE SYSTEM) ในส่วนห้องประชุม

อนุภาคประสงค์

การติดตั้งมีอยู่ 2 แบบ คือ แบบหัวห้อย (PENDENT) และแบบหัวตั้ง (UP-RIGHT) ซึ่งทั้ง 2 แบบจะมีการทำงานอย่างเดียวกันคือ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ หลอดแก้วที่หัว SPRINKLE จะแตกแล้วน้ำจะถูกฉีดออกมาเป็นฝอยๆ หลอดแก้วและหัว SPRINKLE นี้จะไม่ขึ้นสนิม มีอายุการใช้งานชั่วอายุของ SPRINKLE นั้น กล่าวคือถ้าไม่เกิดเพลิงไหม้หัว SPRINKLE จะอยู่เช่นนั้นตลอดไป SPRINKLE 1 ตัวสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการดับไฟได้ 16 ตารางเมตร โดยการติดตั้ง แบบหัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องนั้นจะติดได้ฝ้าเพดานซึ่งจะดับเพลิงที่เกิดขึ้นภายในห้อง ส่วนแบบหัวตั้งจะติดภายในฝ้าเพดาน เพื่ออาจดับเพลิงที่เกิดได้ฝ้าได้

ระบบการทำงานของ SPRINKLE เป็นระบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) ในระบบของท่อ SPRINKLE จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลาเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัว SPRINKLE เปิดและน้ำที่มีแรงดันสูงจะพุ่ง กระจายออกมา ระบบนี้เหมาะกับอาคารสถานที่ทั่วไปที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

- ระบบดับเพลิงด้วยคน เป็นแบบถังเคมีในส่วนอื่นๆ

ก๊าซที่ใช้ดับเพลิงมีอยู่ 4 ชนิดคือ

- โฟมเคมี

- ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

- HALLON 1301 (BROMOTRIFLUOROMETHANE)

- HALLON 1211 (BROMOCHLORODIFLUOROMETHANE)

สำหรับคาร์บอนไดออกไซด์ดับเพลิงได้โดยการลดความเข้มข้นของออกซิเจนในอากาศจนถึงจุดที่ไม่ช่วยในการลุกไหม้ สำหรับ HALLON เมื่อถูกความร้อนจะแตกตัวเป็นไอออน และเกิดปฏิกิริยากับอากาศจนทำให้หยุดการลุกไหม้ของเชื้อเพลิงได้

6.2.6 ระบบการสื่อสาร

(1) ระบบโทรศัพท์ แบ่งเป็นระบบภายนอกและภายใน

- ระบบโทรศัพท์ภายนอก คือ ระบบที่ใช้เบอร์ โทรศัพท์ ที่ติดต่อกับ เบอร์ โทรศัพท์ที่มีตัวเลข 9 หลัก ทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค รวมทั้งระบบโทรศัพท์ เคลื่อนที่ต่าง ๆ หรือแม้แต่ว่าเบอร์ โทรศัพท์การให้บริการต่าง ๆ เช่นการสั่งอาหาร, โทรสอบถามเส้นทาง, โทรสอบถามรายละเอียด อื่นๆ การใช้โทรศัพท์ ในรูปแบบนี้จะต้องทำเรื่องขอใช้บริการจากองค์การ โทรศัพท์ และบริษัทเอกชนที่รับสัมปทานจากรัฐบาล

- ระบบโทรศัพท์ภายใน คือ ระบบที่ใช้ติดต่อกันเองภายในบ้าน, อาคาร หรือภายในหน่วยงาน

ระบบนี้ไม่เสียค่าบริการให้กับผู้ให้บริการ แต่ต้องเสียค่าใช้จ่าย อุปกรณ์ตามปกติแล้ว ระบบโทรศัพท์ภายใน และภายนอกสามารถเชื่อมต่อกันได้ สามารถโอนสาย หรือพ่วงสาย ให้โทรศัพท์ได้หลายเครื่องตามต้องการ เราสามารถมีเครื่องอำนวยความสะดวก ในการสื่อสารภายในบ้านได้ เช่น ระบบเสียง ตามสาย โดยการ เดินระบบ เครื่องเสียง ได้แก่ ไมโครโฟน และลำโพง

กระจายเสียง ไปในส่วนที่ต้องการระบบเสียงตามสาย อาจไม่ต้องมี ไมโครโฟน สื่อสารก็ได้แต่อาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นระบบเสียงเรียกแบบคนตรีหรือเสียงกริ่งได้

(2) ระบบโทรทัศน์

ปกติเป็นการรับสัญญาณภาพ และเสียงจากสถานีเครือข่ายของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ในประเทศ ทางช่อง 3,5,7,9,11 และ ITV นอกจากนี้ ยังมี สัญญาณโทรทัศน์ ที่เก็บค่าชม โดยสัญญาณจะแพร่มาตาม สายเคเบิล เคเบิลทีวี เป็นการส่งข้อมูลจากต้นกำเนิดผ่าน สายเคเบิลใยแก้ว มาสู่เครื่องรับแต่ละส่วนซึ่งแปรออกเป็นภาพ และเสียงผ่านทาง เครื่องรับโทรทัศน์ และสามารถเชื่อมโยงจาก เครื่องหนึ่งสู่เครื่องหนึ่งได้ เคเบิลทีวีมีข้อดีคือภาพคมชัด มีรายการให้รับชมมาก และหลากหลายรูปแบบ และทันเหตุการณ์ ซึ่งล้วนเป็นรายการ ที่เป็นที่นิยมของผู้รับชมส่วนใหญ่ นอกจากนั้นยังมีการพ่วง สัญญาณ โทรทัศน์ จากสถานีปกติทำให้สัญญาณมีความคมชัด เพราะไม่ขึ้นกับสภาพอากาศในการแพร่ภาพ แต่ข้อเสียในการใช้บริการ เคเบิลทีวีคือต้องเสียค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและเสียค่าใช้จ่ายรายเดือนอีกด้วย

6.2.7 ระบบรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยในอาคาร ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

(1) การมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำแต่ละอาคาร เพื่อให้สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง

(2) การออกแบบอาคารป้องกันการเกิดอาชญากรรมส่วนใหญ่จะเกิดในที่ลับตาหรือบริเวณที่มีมืด ซึ่งรูปแบบของอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในโครงการ ได้แก่ การลักขโมย การขโมยรถยนต์ รถจักรยานยนต์ การลักพาตัวนักเรียน การข่มขืน การวางเพลิง เป็นต้น

ดังนั้นการออกแบบอาคารเพื่อป้องกันอาชญากรรมสามารถทำได้โดย ออกแบบอาคารให้ไม่มีมุมที่ลับตา ซอกตึก และมีการจัดแสงสว่างบริเวณทางเดิน ถนน ที่จอดรถ สวนภายในโครงการจะต้องเป็นพื้นที่โล่งที่สามารถมองเห็นได้จากทุกส่วนของโครงการ ไม่ควรมีพุ่มไม้ที่สูงจนเกินไป การเข้าออก อาคาร ควรมีทางเข้าทางเดียวเพื่อให้ง่ายในการควบคุม บริเวณโดยรอบอาคารจะต้องไม่มีส่วนที่สามารถปีนขึ้นไปได้

(3) การใช้ระบบโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ระบบ CCTV จะมีอุปกรณ์เป็น กล้องโทรทัศน์ ซึ่งตั้งไว้ตามจุดต่างๆ โดยเฉพาะส่วนที่ ล่อแหลมต่อ การถูกบุกรุก หรือส่วนที่อาจ เกิด อุบัติเหตุได้ง่าย เช่น ประตู ทางเข้า, รั้วบ้าน และตามทางเดินต่าง ๆ เมื่อ กล้องส่งสัญญาณ จะมาแสดงผลที่เครื่องรับ โทรทัศน์ ซึ่งอาจเป็นส่วนที่เป็น จุฬารักษาการณ์หลัก ในบ้าน ระบบการแสดงผล มีหลายรูปแบบเช่น กล้องแต่ละตัว จะมี เครื่องรับโทรทัศน์ แสดงตามจำนวนกล้อง หรือมีกล้องหลายตัวแต่มีเครื่องรับเครื่องเดียวโดย การตั้งเวลา แสดงผลสลับหมุนเวียนกันไป วิธีนี้จะทำให้ ยามรักษาการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ต้องใช้จำนวนมาก บางครั้งอาจ ตั้งระบบให้สามารถ บันทึกเหตุการณ์ ทั้งหมด ลงบนม้วน วิดีโอ เทป ได้เพื่อการใช้ เห็นหลักฐานในการจับกุม หรือหาตัวคนร้ายในภายหลัง

6.2.8 ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยหมายถึง สิ่งที่ไม่ต้องการและทิ้งไป ทั้งนี้รวมถึง เศษผ้า, เศษอาหาร, มูลสัตว์ และเศษวัสดุที่เก็บของเก็บกวาดจากเคหะสถาน, อาคารถนน, ตลาด ฯลฯ แนวคิดในการจัดเก็บขยะมูลฝอยคือ จะไม่เพียงแต่กำจัดทำลายให้หมดสิ้นไป แต่ควรเกิดประโยชน์ตอบแทนให้มากที่สุด เช่น การ RECYCLE แต่ละขั้นตอนไม่ควรเลือกวิธีที่ยุ่งยากจนเกินไป ควรจะประหยัดและเหมาะสมถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาในการประกอบการตัดสินใจ คือควรเก็บขยะออกจากสถานที่นั้นๆด้วยความรวดเร็วเรียบร้อย ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและประหยัด เกิดมลพิษน้อยที่สุด

วิธีดำเนินงาน

- (1) เก็บรวบรวม
- (2) ขนส่ง
- (3) แปรสภาพ
- (4) กำจัดหรือทำลาย

ขั้นตอนในการดำเนินการต่าง ๆ นั้นจะต้องพิจารณาว่า

- ควรที่จะแยกชนิดของขยะต่างๆตามประเภทที่มีการแยกอยู่ทั่วไปคือ ขยะที่นำไปทำเป็นปุ๋ยหมักได้ เช่น ใบไม้

ขยะเปียก

ขยะอันตราย

เพื่อความสะดวกในการนำขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่มา RECYCLE อีกครั้ง ทำให้การแยกกำจัดขยะในชนิดต่างๆ ได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น

- ควรที่จะคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นว่าจะมีความเหมาะสมกับวิธีที่เลือกอย่างไรและควรจ่ายต่อการบำรุงรักษา

- คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจุบันปัญหาของขยะในสังคม ก็มีมากพออยู่แล้วควรที่จะให้ความสำคัญในจุดนี้ด้วย

- คำนึงถึงการเอาทรัพยากรบางส่วนที่สามารถนำกลับมาใช้ ให้ใช้ได้มากขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในด้านพลังงาน วัสดุ และทรัพยากรธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับระบบการเก็บขยะที่นำมาใช้ในโครงการนั้น จะใช้วิธีให้พนักงานเก็บกวาดรวบรวมขยะ จากถังมาตรฐานขนาด 75-120 ลิตร ที่วางตามจุดต่างๆของโครงการมาเก็บรวบรวม ที่ถังรวมขยะ ซึ่งจะมีรถเก็บขยะจากเทศบาลมาเก็บสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

หนังสือทั่วไป

- 1 “รายงานข้อมูลตำบลคลองประสังข์”,2546โครงการจัดการและคุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่ จังหวัดกระบี่18-19,31-32,44-46
- 2 “แผนพัฒนาสามปีตำบลคลองประสังข์”,2549แผนพัฒนาสามปีตำบลคลองประสังข์ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังข์ อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่;2550:28-50
- 3 “Phylogenesis” ,FOA’s ark, 2000, FOA: p. 544,
- 4 “Sustainable World” ;Rob Bowdenแปล โดย ดร. จรณีย์ พณิชยกุล:2549; สำนักพิมพ์ ปาเจรา;พิมพ์ครั้งที่ 1 ;หน้า22 – 31
- 5 “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์:กรณีศึกษาการท่องเที่ยว;อุษาวดี พูลพิพัฒน์(ผู้รวบรวม)// ปี 2548 // นิตยสาร ททท.

การประชุม

- 1 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/2547/online/:<http://www.mnre.go.th/MNRE/Agenda21/thai-3.htm#n>)

แผนที่

- 1 (แผนที่กิจกรรมท่องเที่ยวภายในจังหวัด,หนังสือแนะนำจังหวัดและการท่องเที่ยว,สำนักงานจังหวัดกระบี่)
- 2 แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน,หนังสือแนะนำจังหวัดและการท่องเที่ยว,สำนักงานผังเมืองจังหวัดกระบี่
- 3 ภาพถ่ายดาวเทียมทางอากาศ ikonos-/online//www.pointasia.com

cd-rom,internet

- 1 (รายงานการประชุมธนาคาร โลก/สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/2547/ :<http://www.mnre.go.th/MNRE/Agenda21/thai-3.htm#n>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสัมภาษณ์

- 1 นายสุชาติ บุตรหง้า , ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์, ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมและประเพณีชาวเกาะกลาง
- 2 นางสุภาพร เวลาคี; 2550, ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์, ลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มแม่บ้านทำอาหารแปรรูป
- 3 นายสมบัติ หมั่นคำ สุชาติ บุตรหง้า ; 2550, ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์,ลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มประมงพื้นบ้าน
- 4 นายประวัตี คลองรั้ว; 2550, ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์,ลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มชาวนา
- 5 นายสมภพ ต้ากุล; 2550, ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์, ลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มประมงกระชัง
- 6 นางปวีณา ช้างน้ำ;2550, ให้สัมภาษณ์,3 สิงหาคม 2550 ,เกาะกลาง,อภิชาติ ไตรสุรัตน์ ผู้สัมภาษณ์, ลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มผ้าปาเต๊ะ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. กฎหมาย และ เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน โรง เรือน ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่ง
สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ และหมายรวมถึง

(2) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ กานเรือ ท่าเรือ ท่าจอดเรือ รั้ว
กำแพงหรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่ง
ที่สร้างขึ้นให้บุคคลใช้สอยได้
ทั่วไป

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 8 (9) เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย
การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวก
สะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดย
คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2526)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้ประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อ
กิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการหรือการพาณิชย์กรรม

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความปลอดภัยเป็นพิเศษ

(1) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถานหรือศาสนสถาน

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อ
กิจการทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม
เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สถานกีฬา
ในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ
สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัย
เป็นพิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

(ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน หรือ ศาสนสถาน

(ค) อาคารหรือสิ่งที่สูงขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน
10 เมตร หรือมีลักษณะ โครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลัง
เดียวกัน เกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุก
ชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความ
สูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นคาบฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัด
จากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับ
ฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้
สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว อาจจะถูกจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำ เสีย ที่พืชมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถ ที่อยู่ ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่ เกิน 1.20 เมตร และ ไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทาง สัจจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

หมวด 2

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ประเภทการใช้อาคาร	ระยะตั้ง
1. ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัย บ้านแถว ห้องพัก โรงแรม ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล ครุฑ สำหรับอาคารอยู่อาศัย ห้องพักคนใช้พิเศษ ช่องทางเดินในอาคาร	2.60 เมตร
2. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาหาร ห้องโถงภัตตาคาร โรงงาน	3.00 เมตร
3. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนใช้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ	3.50 เมตร
ที่คล้ายกัน	3.50 เมตร
4. ห้องแถว ตึกแถว	
4.1 ชั้นล่าง	3.00 เมตร
4.2 ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	
5. ระเบียง	2.20 เมตร

ระยะตั้งตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคา ให้วัดจากพื้นถึงยอดฝ้าย หรือยอดผนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายใน โครงสร้างของหลังคา ให้วัด จากพื้น

ถึงยอดฝ้ายหรือยอดผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอย
ในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะตั้ง
ระหว่างพื้น

ชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้องไม่
น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วยห้องนี้ 1 ห้องส้วม ต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ส่วนที่ 3

บันไดของอาคาร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคาร
สาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไป
รวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของ
อาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้าง
สุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสอง
บันไดและแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้อง
บรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถาน
บริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่
รวมกันตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามี
บันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะตั้ง
จากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนดาดฟ้าของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร
ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิ
ของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 2 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาว
ไม่เกิน 2 เมตรก็ได้

กฎกระทรวง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ได้รับธรณีพิบัติ

จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัด สตูล

พ.ศ. 2549

ข้อ 1

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่าแนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติและน้ำทะเล
ลงสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“ชายหาด” หมายความว่าบริเวณระหว่างน้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติและน้ำทะเล
ลงสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“สันทราย” หมายความว่าเนินที่เกิดขึ้น โดยลมพัดพาตะกอนทรายมารวมกันต่อจากแนวชายฝั่ง
ทะเลขึ้นไป

กฎกระทรวง

กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท
ในพื้นที่บางส่วนของท้องถื่น อำเภอ เกาะลันตา อำเภอลองท่อม อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง
และอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่

พ.ศ. 2547

ข้อ 1 ในกฎกระทรวง

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่าแนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติและน้ำทะเล
ลงสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

บริเวณที่ 1 หมายถึง

(๖) พื้นที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของเกาะทุกเกาะในเขตจังหวัดกระบี่เข้าไปในแผ่นดินเป็น

ระยะ 50 เมตร

บริเวณที่ 2 หมายถึง พื้นที่ในวัดจากแนวเขตบริเวณที่ 1 เข้าไปอีกเป็นระยะ 150 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณที่ 3 หมายถึง พื้นที่ในวัดจากแนวเขตบริเวณที่ 2 เข้าไปอีกเป็นระยะ 300 เมตร

ข้อ 2 ในกฎกระทรวง

(ก) ภายในบริเวณที่ 1 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นยกเว้น

1 อาคารอยู่อาศัย ความสูงไม่เกิน 6 เมตร พื้นที่รวมกันไม่เกิน 75 ตรม.ห่างที่ดินผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2 เมตรที่ดินว่างโดยรอบไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของที่ดิน และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 20 เมตร

2 เชื้อน ทำเทียบเรือ ทางท่อระบายน้ำ

(ข) ภายในบริเวณที่ 2 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้

1 อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

2 โรงงานยกเว้น จำพวกที่ 2 มีพื้นที่น้อยกว่า 100 ตรม.

3 โรงมหรสพ

4 อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกัน เกิน 2000 ตรม.

5 ตลาดที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นเกิน 300 ตรม.

6 โรงซ่อมสร้างรถยนต์ยานพาหนะ เว้นแต่เกี่ยวกับเรือ

14 อาคารเก็บสินค้า เพื่อประโยชน์ด้านอุตสาหกรรมมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นเกิน 100 ตรม.

(ค) ภายในบริเวณที่ 3 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้

1 อาคารที่มีความสูง เกิน 16 เมตร

2 อาคารตามข้อ (ข) ในหัวข้อ 2 และ 5

3 อาคารตาม(ข) หัวข้อ 14

4 อาคารที่มีที่ว่างในแปลงที่ดินที่ก่อสร้างน้อยกว่าร้อยละ 30 ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

ข้อ 3

ภายในบริเวณ ตามข้อ 2 ห้ามก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะหลังคารูปทรงอื่นที่มีรูปร่างหลังคาลาดชันตามแบบสถาปัตยกรรมไทยหรือสถาปัตยกรรมเมืองร้อน

ชั้นทั้งนี้พื้นที่หลังคาที่ลาดชันดังกล่าวต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของส่วน
พื้นที่อาคารที่ปกคลุมดินและมีสีกลมกลืนธรรมชาติ ได้แก่สีอิฐ สีดินเผา สีน้ำตาล สี
เขียวใบไม้ สีขาวหรือสีอื่นตามที่กำหนดโดยข้อบัญญัติท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข แผนและนโยบายด้านการจัดการภายในชุมชน การท่องเที่ยว และการจัดการก่อตั้งโครงการ

1 ด้านแผนงานและนโยบาย

เนื่องด้วยลักษณะของชุมชนเป็นชุมชนที่มีความน่าสนใจในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีหน่วยงานและแผนงานนโยบายสนับสนุนดังต่อไปนี้

1.1 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาในช่วง 3 ปี (2550-2552)ของ(องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่;2550) ในหัวข้อ

1.1.1 การพัฒนาเศรษฐกิจ

- การส่งเสริมอาชีพ
- พัฒนากลุ่มอาชีพก้าวหน้า

1.1.2 การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

- การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม
- การอนุรักษ์ฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการขยะมูลฝอย

1.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
- กรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

1.2 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด (2550-2552) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่;2550)

1.2.1 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- การฟื้นฟูส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- การส่งเสริมทางการตลาดเพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน
- การส่งเสริมการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์(OTOP)

1.3 แผนงานและนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวฐานชุมชนนั้นต้องเริ่มต้นจากการมีส่วนร่วมและการสร้างความมั่นคงภายในชุมชนที่ดีให้เกิดขึ้นเสียก่อน ขึ้นตอนต่อมาเป็นการรับฟังแผนและแนวทางการดำเนิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาได้อย่างถูกต้อง โครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยว สนับสนุนโดย
กรมการพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.3.1 ด้านแผนการตลาดเพื่อกลุ่มอาชีพของชุมชน

จัดตั้งการรวมกลุ่มสหกรณ์รับซื้อสินค้าประเภทที่มีการจัดจำหน่ายโดยการรวมผลิตภัณฑ์และจัด
จำหน่ายในรูปกลุ่มสหกรณ์ซึ่งชุมชนจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ชุมชนมีรายได้การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากขึ้นเพราะ ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง
2. ชุมชนมีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น แนวโน้มมีรายได้มากขึ้นเนื่องจากศูนย์
ประสานด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฝ่ายวิจัยส่งเสริม ฝ่ายการตลาด ฝ่ายวิชาการ และกับ
องค์กรต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
3. การรวมกลุ่มอาชีพของชุมชนเข้มแข็งมากขึ้น
4. การนำรายได้ส่วนหนึ่งกลับมาเพื่อใช้จ่ายในการรักษาสภาพแวดล้อมและต้นทุนของ
โครงการบางส่วน

1.3.2 ความเป็นไปได้ของโครงการด้านแผนรับรองการให้ความร่วมมือจาก ชุมชน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ; 2538-2539)

1. การจัดการพื้นที่การท่องเที่ยว
 - 1.1. การกำหนดขอบเขตของกิจกรรม
 - 1.2. การสร้างมาตรการป้องกันแผนป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว
2. การให้การศึกษาและการสื่อความหมาย
 - 2.1. สนับสนุนบริการและ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ชัดเจน
 - 2.2. ส่งเสริมการใช้มัลติเทคโนโลยี
 - 2.3. เผยแพร่ความรู้และเป้าหมายเดียวกัน
 - 2.4. ให้ความรู้เพื่อการรับรองการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. การจัดกิจกรรม
 - 3.1. มุ่งเน้นที่ไม่มีผลกระทบ
 - 3.2. การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว
4. การบริการ

- 4.1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการชุมชน
- 4.2. สถานที่และรูปแบบการบริการที่สอดคล้อง
- 4.3. การจัดอบรมเพิ่มคุณภาพของบุคลากรในหน่วยการบริการ
5. การส่งเสริมการตลาด
 - 5.1. การประชาสัมพันธ์
 - 5.2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
 - 5.3. การติดตามประเมินผล
6. การมีส่วนร่วมของชุมชน
 - 6.1. สนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนเพื่อการจัดพื้นที่
 - 6.2. ยกระดับของชุมชนที่มีศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 6.3. จัดอบรมให้ความรู้เข้าใจในบทบาทของชุมชน โดยเน้นการเรียนรู้ การวางแผนปฏิบัติการและการประเมินผล

2 ด้านงบประมาณของโครงการ

2.1 ด้านงบประมาณลงทุนขั้นต้น

ในการก่อสร้างอาคารและอุปกรณ์ขั้นต้นเช่น เครื่องเลื่อย เครื่องจักร

1. งบประมาณภาครัฐ (จังหวัดกระบี่, อบต., กรมพัฒนาองค์กรชุมชน, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)
2. งบประมาณจากกลุ่มองค์กรอิสระ (โครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง (CHARMS), กองทุนมิยาซาวะ, องค์กร (UNICEF))
3. การจัดตั้งบรรษัทอิสระลงทุน โดยการจัดสรรหุ้น จากชาวบ้านหรือนายทุนผู้สนใจ

2.2 ด้านงบประมาณหมุนเวียน

1. เงินจากรายได้ของ โครงการจากการจัดบริการการท่องเที่ยว (โฮมเสตย์, นำเที่ยว, เข้าเยี่ยมโครงการ)
2. เงินจากกำไรของส่วนการจัดตั้งสหกรณ์ชุมชน
3. เงินจากค่าเช่าชมนิทรรศการ ส่วนกิจกรรมบรรยาย
4. เงินจากการกำไรของการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.3 ด้านงบประมาณการบำรุงรักษาดูแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กลุ่มอาชีพต้องจัดการรักษาทำนุบำรุงในส่วนพื้นที่กลุ่มอาชีพ
2. ส่วนพื้นที่บริการส่วนกลางต่างๆโครงการจะจัดหาทุนมารักษาดูแล

ซึ่งจะทำให้โครงการตั้งอยู่ได้โดยตนเองและไม่ต้องนำเงินมาลงทุนเพิ่มหลังจากการใช้งบประมาณลงทุนขั้นต้น

3 ด้านแผนการรวบรวมจัดตั้งกลุ่มอาชีพ

3.1. ด้านการรวมกลุ่มสินค้าจัดขายสหกรณ์หรือกลุ่มชุมชนเพื่อกลุ่มประมง
เกษตรกรสนับสนุนแนวคิดการรวมกลุ่มทำ สหกรณ์ชุมชน เพื่อ

- 3.1.1 . สนับสนุนการรวมสินค้าและนำไปต่อโรงราคา
- 3.1.2. ชุมชนมีสิทธิในการซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนเอง
- 3.1.3. สมาชิกถือหุ้นและมีกำไรจากการแบ่งปันส่วนภายใน
- 3.1.4. สหกรณ์สามารถหาตลาดและประกันราคาแก่เกษตรกรได้

เกษตรกรสนับสนุนและต้องการ

1. ผู้จัดการตลาดสินค้าและพันธุ์
2. การจัดการบริการด้านการท่องเที่ยวควบคู่กันไปเพื่อเสริมรายได้

3.2. ด้านการรวมกลุ่มเกษตรกรจัดทำส่วนดำเนินการผลิตปุ๋ยและยาฆ่าแมลงไร้สารพิษ

ศูนย์ส่งเสริมด้านอาชีพทำนาและเกษตรด้วย

1. ดำเนินการจัดตั้งพื้นที่ผลิตปุ๋ยและน้ำยาป้องกันแมลงชีวภาพ

2. วิธีการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยจะแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่เกษตรกรจากการท่องเที่ยว และขอรับซื้อผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัย(ปลอดภัยทำนาในเกาะไม่ได้ใช้ยาอยู่แล้ว)เพื่อนำไปจำหน่ายในร้านอาหารในโครงการแก่นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป จะทำให้ชาวบ้านมีรายได้จากการทำนามากขึ้น อาจทำให้มีชาวบ้านกลับมาสนใจอาชีพทำนามากขึ้น เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่มีพื้นที่ดินรกร้างของตนเองไม่ได้ใช้ประโยชน์อยู่แล้ว และส่วนใหญ่ที่ว่างงานก็มีความต้องการ ในการทำงานที่เกาะของตน แต่อาจจะต้องมีการปรับพื้นฐานความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้จะได้ประโยชน์จากการอนุรักษ์อาชีพดั้งเดิมที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมของตนเอง จะทำให้มีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และชาวบ้านจะได้รับความภาคภูมิใจใน รูปแบบวิถีชีวิตของตนเอง

3.3 ด้านการรวมกลุ่มแม่บ้านอาหารจัดทำส่วนการบริการอาหารภายในโครงการ

รูปแบบของอาหารท้องถิ่นนั้นมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ในแต่ละร้านก็มีกรรมวิธีที่แตกต่างกันออกไปดังนั้นการรวมกลุ่มของกลุ่มแม่บ้านทำอาหารนั้นจึงควรช่วยเหลือด้านการจัดมาตรฐานภายในร้านค้าชุมชนแล้ว ยังให้มีการจัดจำหน่ายร้านค้าชุมชนในพื้นที่ของโครงการเพื่อรับรองนักท่องเที่ยว ชุมชน และเจ้าหน้าที่ โดย

1. จัดรวบรวมข้อมูลอาหารท้องถิ่นขึ้น กำหนดชนิดที่ใช้วัตถุดิบที่มีในชุมชน จัดหาสมาชิกดูแลทั้งที่เป็นผู้ประกอบการ หรือผู้สนใจในชุมชนก็ได้
2. การแต่งตั้งหัวหน้าครัวจากสมาชิกร้านค้า(ด้วยวิธีการจัดแข่งขันทำอาหารหรือตามความอาวุโส) และลูกมือเพื่อช่วยกันดูแล การจัดทำอาหาร มีการแบ่งเวรหน้าเวรหลังทำงานที่ชัดเจน
3. รายได้จะได้จากส่วนหนึ่งของกำไรจากร้านค้าชุมชนของโครงการ และการท่องเที่ยว
4. สมาชิกเป็นผู้จัดทำอาหารบริการแก่ศูนย์และ จัดการเรียนรู้เชิงท่องเที่ยว ในการให้ความรู้ด้านการทำอาหารท้องถิ่น

4 การจัดการก่อสร้างโครงการ

การจัดการก่อสร้าง โครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินงานโครงการ โดยเริ่มต้นจากการขั้นตอนพอสังเขปดังนี้

- 1 การประชุมกลุ่มผู้นำชุมชนด้านต่างๆอาชีพ,ศาสนา,ชุมชน,อนุรักษ์ในทราบถึงแนวทางการกิจกรรมโครงการในภาพรวมและแนวทางเพื่อการอนุรักษ์รูปแบบธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชน
- 2 การรวมกลุ่มแสดงความคิดเห็นข้อคิดเห็นเริ่มตั้งกลุ่มสหกรณ์กลุ่มการท่องเที่ยวกลุ่มเกษตรกร เริ่มให้แนวทางในการหาความรู้ด้านอาชีพและผลในภาพรวมต่อโครงการ
- 3 ขยายผลด้านพื้นที่โดยการจัดเช่าพื้นที่เพื่อทำตลาดนัดในพื้นที่โล่งให้ชุมชนเริ่มมีส่วนร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย มีแนวทางเลือกมากขึ้นเกิดการตื่นตัวมากขึ้น
- 4 ก่อสร้างศาลาส่วนแนะนำชุมชนด้านข้อมูลแก่ชุมชนและผู้สนใจและใช้ประโยชน์เป็นพื้นที่เริ่มต้นโครงการ โดยเริ่มต้นเน้นที่สภาพแวดล้อมของชุมชนเป็นอันดับแรกก่อน

5 หลังจากทีส่วนของกลุ่มชาวบ้านแต่ละกลุ่มเริ่มมีความเข้มแข็งมีการพึ่งพาตนเองได้จึงค่อยริเริ่มจัดแผนการดำเนินงานก่อสร้างโครงการระยะที่ 1.1 คือด้านการจัดซื้อพื้นที่ส่วนพื้นที่ตั้งส่วนองค์ประกอบบริการสาธารณะชุมชน (นิทรรศการ,ร้านค้าให้เช่าสหกรณ์,ลานกิจกรรม ,ส่วนที่ทำการสหกรณ์,ส่วนบริการการท่องเที่ยว)และปรับสภาพแวดล้อมภายในชุมชน

6 เริ่มต้นโครงการระยะที่ 1.2 จัดตั้งส่วนบริการชุมชนด้าน โรงอาหารห้องสมุดและนิทรรศการชั่วคราว

7 พื้นที่การจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆสามารถเริ่มต้นก่อสร้างได้ตั้งแต่เริ่มโครงการระยะที่ 1.1 ทั้งนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนหรือโยกย้ายขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละกลุ่มและแผนภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม

